

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 73

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Συντάξι με συμπόλι
Διότι.

ΑΝΘ. Δ. Κ.

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ,

**ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΝ
ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΜΟΝΤΕΛΛΩΝ ΜΑΣ**

**ΚΛΕΚΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ—ΠΑΛΤΑ, ΤΑΓΙΕΡ,
ΟΥΣΤΕΣ, ΜΠΛΟΥΖΕΣ—ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ
Α ΠΡΟΙΚΕΣ—Η ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΑΛΤΣΩΝ ΤΟΥΑΛΕΤΤΑΣ ΝΥΛΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.**

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47

(ΚΑΤΩΘΙ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ) ΤΗΛΕΦ. 22.785

ΠΑΛΤΑ

...ΜΕΣΑΤΑ, ΡΙΧΤΑ, ΤΡΟΥΑ-ΚΑΡ, ΜΕ
ΖΩΝΗ — ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗ ΜΟΔΑ

1.— Παλτό που σφίγγεται στη μέση με ζώνη. Ο μεγάλος σμόκιν γιακάς και οι φαρδιές μανσέτες του γαρνίζονται με γούνα.

2.— Παλτό ριχτό, χωρίς γιακά, χωρίς μανσέτες, πολύ σκέτο. Ο νωμίτης συνεχίζει την κόψη του και σχηματίζει την πιάτ, που κουμπώνει ψηλά.

3.— Ρεδιγκότα με μεγάλο γιακά και πέτα. Πολύ μεγάλες εξωτερικές τσέπες και έξη αντίκρουστα κουμπιά, δίνουν πολύ σπόρ τόνο στο παλτό.

4.— Έντύπωση γιακά δίνει στο παλτό αυτό το ύφασμα που ανεβαίνει ψηλά στο λαιμό. Κάνει μια δίπλα γύρω-γύρω και τελειώνει σε πένσα μπροστά.

Φθινόπωρο

‘Αργά-αργά σκορπίστηκαν
οι λαύρες ήλιαχτίδες
και χάθηκαν ανάμεσα
σε σύννεφα μουντά.
‘Ο ούρανος κατέδωκε
στη γη πολύ κοντά,
και πιο βαθιές στα πρόσωπα
φαντάξαν οι ρυτίδες...
Θαρρείς πως τώρα κι’ οι στερνές
πεθάναν οι ελπίδες,
και στης ψυχής σου τις κραυγές
κανείς δεν άπαντά....

Μέσ’ στον αγέρα δέρονται
— ναυαγισμένα πλοία —
τά φύλλα κατακίτρινα,
κατάξερα, χλωμά,
κι’ απ’ τη νεκρή χλωμάδα τους
άποτομα χυμά
κι’ απλώνεται παντού βαρεία,
βαρεία μελαγχολία.
Παντού. Στίς στέγες, στα ύγρα
πλακόστρωτα τὰ λεία,
μέσ’ στις καρδιές.. Κι’ ως στη χαρά
φτάνει σιμά-σιμά....

Κι’ όταν οι πρώτες άρχιναν
να πέφτουν οι ψιχάλες
μουγγής, χινοπαριστικής,
μονότονης βροχής,
θαρρείς τὸ κλάμα πως άκούε
της ίδιας σου ψυχής
που προμηνά πως έρχονται
κι’ οι μπόρες οι μεγάλες...
Κι’ αναζητάς τὰ λούλουδα
π’ άνθίζουν τις προάλλες
στην τωρινή κατάγυμνα
τὴ γῆ της έσοχής...

Κι’ άμα ψηλά στον ούρανο
σηκώσης τὸ κεφάλι,
κοπαδιαστά να φύγουνε
ξανοίγεις τὰ πουλιά,
βουβά, χωρίς κελαιδίσμα,
όρφανεμένα απ’ τη θερμή
χωρίς γλυκολαλιά,
τοῦ ήλιου τὴν άγκάλη...
Τότε σε πνίγει άδασταχτε
μιά νοσταλγία πάλι,
κι’ άρχίζεις μόνος σου νὰ κλαῖς,
νὰ κλαῖς γιὰ τὰ παλιά...

Θ. ΚΑΡΖΗΣ

ΜΑΤΙΕΣ ΔΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

ΟΤΙ και νά πής σήμερα, το μεγάλο θέμα είναι οι έκλογες. 'Η μόδα, ο καιρός, οι αυτοκτονίες, τα ερωτικά δράματα και — επιτέλους — τα καλλιτεχνικά, έχουν μπη στο περιθώριο. Κι' οι γυναίκες, θέλοντας και μή, χωρίς να παίρνουν μέρος στην εθνολογική μάχη — για τελευταία φορά υποσχονται οι αρμόδιοι — ζούν την έντονη ατμόσφαιρά της. 'Αξίζει, ωστόσο, να προσέξουν τους λόγους όλων των υποψηφίων βουλευτών. Δίνουν παντός είδους υποσχέσεις, αλλά ξεχνούν να πούνε κάτι, έστω και για τα μάτια, στις μέλλουσες... ψηφοφόρους. 'Αν όμως το ωραίο φύλλον είχε τώρα δικαίωμα έκλογής, οι ρίτσοι των μπαλκονιών θα του έταξαν τον ούρανό με τ' άστρα. Προς γνώσιν και συμμόρφωσιν λοιπόν. Στις προσεχείς εκλογές οι γυναίκες πρέπει να είναι τρωμερά επιφυλακτικές. Γιατί, θα μάθουν πως ένας άνδρας ευκολότερα τηρεί την ερωτική του υπόσχεση παρά την... προεκλογική του. Κι' άς λέει ότι ό έρωας είναι πολιτικός. Μάλλον το αντίθετο συμβαίνει. 'Η πολιτική είναι... έρωας!

ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ προτίμηση έχει τον τελευταίο καιρό η γυναικεία μόδα στο... μαύρο χρώμα. Τα μαύρα ταγιέρια και οι μαύρες μπλουζίτσες δίνουν και παίρνουν. Γίνεται όμως τόση κατακόλαση... σ' αυτό το χρώμα, που κιντεύει να χάσει τη σοβαρότητά του. Είναι γεγονός άλλωστε πως ό,τι γενικεύεται στη μόδα περιβάλλεται αυτόματως με πλήρη ανυποληψία. Πράγμα που σημαίνει ότι κάθε τι που θεωρείται «σοβαρό», δεν αποκτά τον τίτλο αυτόν έκ γενετής. 'Όταν παρουσιάζεται σε σπάνιες περιπτώσεις και δεν αποτελεί άφορη επίδειξη, τότε χαρακτηρίζεται σοβαρόν. Τέλος πάντων, το μαύρο χρώμα έγινε η άδυναμία της μόδας. Κι' ασφαλώς, σήμερα κανένας... υποψήφιος βουλευτής δεν το εγκρίνει, όση άδυναμία και νάχη στο γυναικείον φύλλον!

Η ΕΛΛΕΙΨΙ στέγης, έκτος των άλλων, δημιουργεί και μεγάλα ζητήματα μεταξύ των ένοικιαστών και των ιδιοκτητών. Και δεν ξέρει κανείς ποιά πλευρά να υπερασπισθώ. Γιατί κι' οι δυο έχουν δίκιο. 'Ετσι διασβάζουμε, καθημερινώς σχεδόν, αλληλοτραυματισμούς ανθρώπων εξ αιτίας του... ένοικιστάσιου. Μα κανένα κακό χωρίς καλό. 'Αρκετά ανδρόγυνα που σε στιγμές παρεξηγήσεων, ανίας, οικονομικών δυσχερειών, έπιθυμούν να χωρίσουν, σκέπτονται την έλλειψη στέγης και... λογικεύονται. Πού να πάνε; Αυτό τους αναγκάζει ν' αναθεωρούν τις αποφάσεις τους, να υποχωρούν, να συμβιβάζονται — κι' εδώ που τα λέμε, σπηγίως μετανοούν!

ΜΕΓΑΛΟ ρεύμα παρατηρείται υπέρ των «κατοικίδιων ζώων. 'Όταν η ανθρώπινη ζωή έχει καταντήσει το φθινότερο είδος της πανάκριβης εποχής μας, πολλά σπιτία δείχνουν μίαν υπερβολική άδυναμία στις γάτες και στους σκύλους. Μερικοί συζούν με βλόκληρη διμοιρία από γάτες και καμαρώνουν γι' αυτό. Πώς εξηγείται το φαινόμενον; 'Ισχυρίζονται οι ενδιαφερόμενοι ότι με τα ζώα συνεννοούνται σήμερα καλύτερα παρά με τους... ανθρώπους. Δεν τους παρεξηγούν, δεν τους προβάλλουν απαιτήσεις και μένουν πιστά μέχρι τέλους. 'Εν τούτοις ξεχνούν οι ζωόφιλοι ότι την ίδια στάση κρατούν κι' εκείνοι προς τα συμπαθητικά τετράποδα. Ποτέ δεν παραπονούνται γιατί τους λέρωσε ή σκuliτίσα τους. Ποτέ δεν ψαφινάς τους. 'Αν έδειχναν την ίδια συμπεριφορά στους ανθρώπους, την ίδια άνοχη, να είναι βέβαιοι ότι θα ένοιώθαν γύρω τους άρκετούς... ζωοφίλους!

ΤΑ ΣΥΝΕΧΗ κρούσματα της παιδικής εγκληματικότητας ανάγκασαν τους αρμόδιους να ψάχνουν να βρουν «ποιός φταίει». Φυσικά, γι' αυτά τα εγκλήματα το παιδί δεν έχει καμιά ευθύνη. Οι υπεύθυνοι δρίσκονται μεταξύ μας. Είναι πικρή ή άλλη-θεια, πρέπει όμως κάποτε να την ομολογήσουμε, αν θέλουμε να σταματήσει το κακό. Μερικοί, γιά να νιώθουν τās χείρας των, βγάζουν να πούν ότι ο μεγάλος φταίχτης είναι ο κινηματογράφος. Τα γκαγκστερικά φιλμ. 'Αλλά έτσι περιορίζουμε το σοβαρότατο αυτό θέμα με κίνδυνο να το διακωμώσουμε. 'Όχι πως τα γκαγκστερικά φιλμ δεν έπιδρούν θλίβρια στο παιδί. Κάθε άλλο. Μα νομίζω ότι και να θρίσκόταν τρόπος ν' απαγορευθεί ή προβολή τέτοιων ταινιών, πάλι το κύμα της παιδικής εγκληματικότητας δεν θα σταματούσε. 'Ας έρωτηθούμε: Τί κάνουμε και τί κάνουμε όλοι γιά το 'Ελληνόπουλο; Τί του προσφέρουμε γιά να χουμε την απαιτήση να προκόψει; 'Όσο πιο ελκρινής είναι ή απάντηση, τόσο το καλύτερο γιά όλους — τους ήλικους σύ-τουργούς...

ΛΥΤΗ μάς έλεπε, 'Η τριχινάσις! Δεν υπάρχει ούτε άθονο κρέας στην αγορά, ούτε είναι προσιτό σε όλα τα βάλαντια. Το χοιρινό προσφερόταν σε φθηνή τιμή και διευκόλυνε την κατάρχη της άσροφαγίας μας, τουλάχιστον μία φορά την έβδομάδα. Και να που μία έπικίνδυνη άρρώστια ήρθε να μάς το στερήσει. Λέγεται τριχινάσις. Κι' αναπτύσσεται με ιδιαίτερη επίδοσι στο χοιρινό και στα παράγωγα αυτού — λουκάνικα, μπουταδέλλες κλπ. 'Η άγορανομία μάς φωνάζει: Μή δοκιμάζετε χοιρινό κρέας. Κίνδυνος — θάνατος! 'Όστόσο στα ταγγέλια των κρεοπωλείων εξακολουθεί να φιλοδεχεται ή τριχινάσις... Λίγοι θ' άυπηήσουν τον θάνατο είτε από έπιπολασιότητα, είτε από άγνοια. 'Ενας τρόπος αποτελεσματικής αντιμετώπισης υπάρχει: Να απαγορευθεί ή πώλησις του χοιρινού και των άλλαντικών. Μέχρι της... σωτηρίας μας!

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ θέατρο, έχασε άπροσδόκητα δύο από τα μεγαλύτερα στελέχη του σε μία μέρα. Τόν Μαγκλιδέρα και την 'Ανθή Μηλιάδου. 'Ο θάνατος και των δύο καλλιτεχνών πλημύρισε με πένθος όχι μόνο τους συμδελφους τους, αλλά και όλο-κλήρο το κοινόν που τους θαύμαζε και τους χαιρόταν. 'Ο Μαγκλιδέρας, κορυφαίος καλλιτέχνης του μελοδραματος, άγωνιζόταν συγχρόνως να ανυψώσει το έπαγγελμα του ήθοποιού με όλη του την ζωτάνια. 'Η Μηλιάδου, μοναδική καρατερίστια της ελληνικής σκηνής, ήταν ύδευγμα καλωσύνης και ήθους. Δυό άστέρια του θεάτρου μας έσβυσαν ξαφνικά. Δυό χρήσιμοι άνθρωποι...

ΑΛΛΟΤΕ οι μεγαλόπρεπες γάμοι γίνονταν στις μεγάλες εκκλησίες. Σήμερα ή... μόδα δεν τις προτιμά. 'Οδηγεί τ' άριστοκρατικά ζευγάρια σ' άποκοσμένες εκκλη-σούλες, έρημοκκλησία, μαζί με τους έπισημους προσκεκλημένους. Τί να πη κανείς; 'Επρεπε κι' ή στέψις ν' ακολουθήσει τās... προόδους του γάμου!

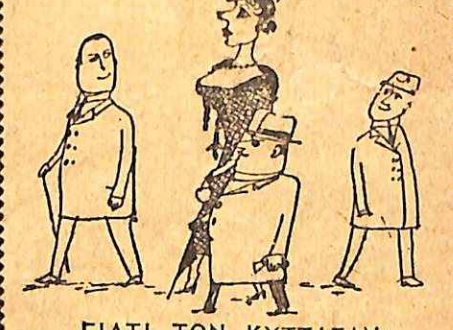
ΘΑΥΜΑ, άριστούργημα! άνυπόβλητο! κολασσός! είναι τα συνηθισμένα έπιθέτα που χρησιμοποιούν στη δημόσια τους ό περισσότεροι κινηματογράφοι γιά το προβαλλόμενο έργο. Το έργο είναι μοναδικό, γιάτι κάτι τέτοια άριστούργηματα γίνονται κάθε δέκα χρόνια! 'Ερχεται όμως ή ερχόμενη δδομάδα και το «μοναδικό άριστούργημα» παραχωρεί τη θέση του στον «υπερκόλασσο» και το βιολι συνεχίζεται μέχρι... των θρινιών προβολών. 'Εννοείται ότι τα περισσότερα από τα «άριστου-ργήματα» αυτά είναι είναι «σούπες», «κρεμάλες», «τρίχες» και άλλα παρεμφερή έπιθέτα που χρησιμοποιούν, με το δικίο τους, και οι θεαταί...

ΑΝ...
— 'Αν είναι σίγουρο ότι ο δούξ δεν βγήκε σήμερα στο κυνήγι, τότε αυτό θα είναι έλάφι!

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ
— 'Η μου δίνετε αύξηση, κύριε προϊστάμενε, ή λέω σε όλο το γρα-φείο ότι μου δώσατε...

ΓΙΑΤΙ ΤΟΝ ΚΥΤΤΑΖΑΝ;
— Κατά δόθος, φαίνεται πως εξακολουθώ να είμαι άκόμην όμορφος;... 'Όλοι με κυττάζουν στο δρόμο.

ΓΙΑ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΑΚΟ...
Χωρίς λόγια.

Τò δεκαπενθήμερο

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

★ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ συνε-χίζεται ή γυναικεία κίνησις των ήμερων, εύνοουμένη και από την καλοκαιρία που έπι-κρατεί σταθερά στην 'Ελλάδα. 'Ετσι σημειώθηκε στη στήλη τούτης τον έρχομό της κ. 'Αγ-γελικής Παναγιωτάτου, από την Αιγύπτου, την όποιαν περι-τεύει να παρουσιάσει κανείς πλατύτερα στο ελληνικό κοινόν αφού ή σεβαστή διανοουμένη και μεγάλη έπιστήμη είναι τόσο γνωστή στην πρωτεύου-σα. 'Η κ. Παναγιωτάτου, που δεν κατώρθωσε να κάνει το τα-χτικό προσκύνημά της στην πρωτεύουσα του φωτός το κα-λοκαίρι, μάς έπισκεπτεται τώ-ρα, γιάτι θα κάνει και μία νέα άνακοίνωσι στην 'Ακαδημία, όπου ως γνωστόν είναι μέλος, τιμή που γιά πρώτη φορά δό-θηκε σε γυναίκα.

★ ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ άνεχώ-ρησε το προχθεσινό Σάββατο

Η ποιήτρια ΕΦΗ ΛΑΓΟΠΑΤΗ-ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ.

γιά την Κύπρο ή κ. 'Αθηνά Ταρσούλη. 'Η έκλεκτή μας συγγραφέας, όπως θα θυμού-ται οι αναγνώστριές μας, με-τέθε πρό μηνών, κατά πρόσ-κλησι πολλών γυναικείων σω-ματείων, γιά να της άνατεθεί ή μελέτη του νησιού και να γράψει ένα βιβλίο, όμοιο με το «Δωδεκάνησος» της, και γιά την ελληνική μεγαλόνησο. Κα-τά το πρώτο της έκκευνο ταξίδι ή κ. 'Αθηνά Ταρσούλη μελέ-τησε πολλά από τη ζωή και τα ήθη και έθιμα της Κύπρου, τα όποια θα όλοκληρώσει και με το νέο της ταξίδι που θα κρατήσει άλλους 3 μήνες. Και ύστερα θα γράφει ό α' τόμος της «Κύπρου» της.

★ ΕΠΕΣΤΡΕΨΕ από την Τουρκία όπου είχε μεταβή γιά γνωριμία του τόπου και μελέ-τη του, ή λογράφος και συγ-γραφέας δις Γεωργία Ταρσού-λη. 'Η έκλεκτή διανοουμένη, που τόσο είναι γνωστή στις τάξεις του γυναικείου κόσμου γιά τις πνευματικές της προσ-φορές με λογογραφικά βιβλία, παιδικά και άλλες εργασίες της, παρέμεινε πέραν του δε-καπενθήμερου στην Πόλη και περιόδευσε και άλλου, πρό-

κειται δε σύντομα να δημοσι-εύσει τις έντυπώσεις της.

★ Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ κό-σμος της πρωτεύουσας θα χαρή μαθαίνοντας πως ή γνωστή συγγραφέας και λογοτέχνης Τατιάνα Σταύρου, την όποιαν μία όδυνηρή περιπέτεια είχε καθήλωσει (από αυτοκινητιστι-κό άτύχημα) πολλούς μήνες στο κρεβάτι, ύστερα από έντο-νες προσπάθειες της έπιστή-μης και ίσχυρη άποχή της ό-ργανισμύ της, μά και από εύχες των θαυμαστών και φί-λων της εύρίσκει σε στάδιο άναρρώσεως που θα της έξασφαλίσει πολύ γρήγορα την υ-γεία της. Και μαζί και τη χαρά των γνωστών της που θα την ξαναδούν και πάλιν ανά-μεσα τους, ύστερα από τόση άπουσία της.

— **ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΞΥ** έγνωσθη ότι ή έκλεκτή συγγραφέας μας έχει έτοιμη πολλή λογοτεχνική εργασία — μυθιστόρημα, διη-γήματα, κ. ά. που έπιθεωρη-μένα τον τελευταίον καιρό, περιμένουν έκδότες γιά τη δη-μόσια παρουσία τους.

★ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣ ΣΑΛΟΝΙ-ΚΗ μάς ήλθε περαστική και γιά λίγες ήμέρες ή καθηγή-τρια και γνωστή διανοουμένη κ. Σούλα Γ. Βαφοπούλου, σύ-ζυγος και ίερεία της Τέχνης του έκεί διευθυντού της Δημο-τικής Βιβλιοθήκης και ποιητού κ. Γ. Βαφοπούλου. Γνωστή πο-λύ στους έκεί πνευματικούς μά και κοινωνικούς κύκλους, ή κ. Βαφοπούλου αποτελεί μία έπι-σημονική αξία της συμρω-τευούσης, που την δυνάμωσε ίσχυρά και ή σχολή που ίδρυσε πρό όλίγου καιρού και διευ-θύνει. 'Ας προστεθεί πως ή άγ-γλομάβεια της διακεκριμένης Μακεδονίσσας είναι τέτοια, ώ-στε να θλέπουν το φως συχνά νεοελληνικά ποιήματα μετα-φρασμένα σ' άγγλικά υπό την έπίβλεψή της. 'Αλλά και ή λο-γοτεχνία μας έχει το μερίδιό της στο πρόσωπό της, γιάτι ή κ. Βαφοπούλου και διαλέξει δίδει και στο περυσινό της τα-ξίδι στην 'Αγγλία μεγάλη προ-παγάνδα έδημοσίωψε απ' ό-που επέρασε, διαφατίζοντας τους άρμόδιους έπίσημους γιά την πνευματικότητα μας.

★ Από την Αυστραλία μάς έρχεται αυτή ή έιδησις: «'Η καλλιμρφος δις 'Ελένη Ι. Γε-μενή άνεκρήνυθη και έστέφη «θασίλισσα της θραδίας» στη χοροσπερίδα της 5 Σεπτεμβρί-ου». 'Η νεαρά 'Ελληνική άντε-προσώπευε την 'Αδελφότητα των Καστελλοριζίων, συγκε-ντρωσε δε μετά την έπιτυχία της το μεγαλύτερο άπ' όλες τις υποψήφιες χορηματικό πο-σόν, ήτοι λίρες 753.10.0, τα όποια προσέφερε γιά τις άναγ-κές των σχολείων της παροι-κίας. 'Όπως έλέπετε ή μαρία και ή μόδα των καλλιτεχνών κατώρθωσε να περάσει τα ελ-ληνικά σόνορα και να φτάσει μέχρι της Αυστραλίας. Κι' έ-

κεί να έπηρεάσει τους 'Ελλη-νας αποδήμους, που, μιμούμε-νοι τους αυτόχθονας, έδημιούρ-γησαν «Βασίλισσα της θρα-δίας» προς δόξαν των βασιλι-σών των συνιοικιών και των προστείων...

— **ΑΛΛ' ΑΠΟ** την Αυστρα-λία, έρχεται, προς συμπλήρω-σιν, και τούτο: όργανισμός χο-ρευσπερίδων σημειώνεται έκεί τον καιρόν αυτόν. 'Όλα τα ελ-ληνικά σωματεία εύρίσκονται ιμ' άτμόν και όλος ό ελληνι-κός πληθυσμός χορεύει. 'Η «'Ελληνική κοινότητα», ή «Κα-λομιακή 'Αδελφότητα», ή «Συ-μαϊκή 'Αδελφότης ό Ταξίάρ-χη», οι Κύπριοι κλπ. φυσικό-λοιπόν μέσα στους άναερα-μους των τόων χωρών των συμπατριωτών μας, να δημι-ουργηθεί ή ανάγκη της έκλο-γής και μίας «Μίς».

★ Ο ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ πνευ-ματικός κόσμος της Αιγύπτου ησάθη μεγάλην ίκανοποίη-σιν με την έκτίμησιν την όποι-αν περιέβαλε ή κριτική το τελευταίο βιβλίο της 'Αλεξαν-δριανής ποιητρίδας και διανοου-μένης Εύφης Λαγοπούλου — 'Αποστολίδη «Είκοτες και 'Ε-θυροί». 'Η νέα ποιήτρια, που άνήκει στην πιο καλή κοινα-νική τάξη του ελληνισμού της Αιγύπτου, έδοκίμασε ίκανοποι-ησιν από «ίς κρίσεις του Τύ-

Η 'Αλεξάνδρινη συγγραφέας και δημοσιογράφος κ. ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΥΛΟΥ.

που. Περιοδικά και έφημερί-δες, λογοτεχνες και ποιητές, έλληνιστές κ. ά. μίλησαν και έγραψαν ενδιαφέρουσες παρα-τηρήσεις γιά την ποιητική συλλογή της έκλεκτης Αιγυ-πτιώσας 'Ελληνίδος που στο παρελθόν έδωσε άριστουργη-ματικές μεταφράσεις από το έργο του Ταγκόρ.

★ Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ καλλι-τέχνης του πιάνου κ. Άλφα 'Α-λαούνη πρόκειται να έμφανι-σθ όστη σειρά των μεγάλων συναυλιών που όργανώνει το Καλλιτεχνικό Γραφείο 'Αθη-νών.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΤΟΣ 3ον. ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 73 ΑΘΗΝΑΙ, 5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1952

Τιμή τεύχους δρασ. 5.000

Διευθυντής: Ε. Χ. ΓΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ
'Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ
Οικονομική Δις: ΑΝ. ΝΟΜΙΚΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1
Τηλέφωνον: 36-762

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ρ. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ 1
Τηλέφωνα: 35-718, 35-708

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

'Εσωτερικού:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) Δρχ. 125.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) » 65.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (7 τεύχη) » 35.000

'Εξωτερικού (έτησια):
Αίται 'Αγγλίας (χάρτινα) 3.10.0
Δολ.Λάρια 10.00

Το έμβό-ματά δέον ν' άποστέλλων-ται προς Ε. Γερζόπουλον έκ μόν του 'Εσωτερικού διά ταχυδρομικής έπιτα-γής, έκ δέ του 'Εξωτερικού διά τρα-πεζικής έπιταγής.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεί ανά δεκα-πενθήμερον, ήμέραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ά-νεξαρτήτως ήμερομηνίας. Το προσέχες (74ον) τεύχος θα κυκλο-φορήσιν την

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1952

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

άπό του 1ου μέχρι του τελευταίου πα-λούνται εις τα Γραφεία μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ ΚΡΥΣΟΔΕΤΟΙ

- δ Α' (τεύχη αριθ. 1-13)
- δ Β' (τεύχη αριθ. 14-26)
- δ Γ' (τεύχη αριθ. 27-39)
- δ Δ' (τεύχη αριθ. 40-52)
- δ Ε' (τεύχη αριθ. 53-65)

Προσκομίζοντες τα άνωτέρω τεύχη εις τα γραφεία μας παραλαμβάνετε τους τόμους δεμένους εις δραχμάτων χρο-νικών διάστημα. Βιβλιοδεσία έκαστου τόμου δρ. 20.000

Διευθύνσεις συμφωνίας τώ άρθρψ 6 § 7 του Α. Ν. 1092/1938

Διευθυντής: Εύάγγελος Γερζόπουλος, Ιατροκία: 'Οδός Κολχίδος 12. 'Υπεύ-θυνος Τυπογραφείου: Β. 'Αραγιάννης. Κατοικία: 'Αμισσοδ 24, Ν. Σμύρνη.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

'Επειδή πολλές αναγνώστριές μας ζή-τούν την μεταφορά των σχεδίων του «Πα-ραρτήματος Κεντημάτων» σε ύφασμα, γνω-στοποιούμε σ' όσες ενδιαφέρονται ότι το περιοδικό μας προσέλαβε ειδική σχεδιά-στρια, ή όποια άναλαμβάνει έναντι άμοι-βής την έκτέλεση της άνωτέρω εργασίας. Κάθε άπόγευμα 4—8 στα γραφεία μας: Σανταροζα 1, τηλ. 36-762.

Η ΜΑΡΒΑ

Ζήσαμε δυο ώρες ώ-
νειρεμένες...

ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ

— Καλύτερα να πεθάνω, μου είπτε η Ντανιέλ στο αυτί.
— Ναί, έχεις δίκιο! απάντησα εγώ. Καλύτερα να πεθάνω και οι δύο.
Και έσφιξα με πάθος επάνω μου αυτό το νεαρό πλάσμα το γεμάτο έρωτα και ζωή, που άτοχαιρούσε τον έρωτα και τη ζωή.

— Άφησε έμένα να το καιονίσω αυτό, αγαπημένη μου... Ξέρω πού πρέπει να πάμε να πραγματοποιήσουμε το σχέδιό μας. Ξέρω ένα μέρος, μία αποβάθρα του Σηκουάνα... Ξανατοίξε με ακόμη μία φορά στην αγκαλιά σου. Και ύστερα θα φύγω...

Χωρίς ν' απαντήσει, σφίχτηκε τρυφερά επάνω μου και μείωσε ακόμη λίγες στιγμές εξαπλωμένοι στ' έσπλη χλόη, κάτω από ένα καταγάλανο ουράνιο που διακρινόταν ανάμεσα από τα δένδρα. Με μία ψυχή, αναπολούσαμε την έρωτική μας περιπέτεια.

★

*Ήταν ενάμιση μήνα πριν, στις αρχές του 'Ιουλίου, που είχα δη για πρώτη φορά τη Ντανιέλ Μαλού. Με σόρε και πούκαμισάκι άσπρο, ήταν εξαπλωμένη στην άμμουδιά. Λίγα βήματα πιο πέρα, εγώ έπαιζα μπάλα με μερικούς συναδέλφους μου. Ένα άδελφό χτύπημα, έστειλε τη μπάλα στο γόνατο της κοιμημένης, η οποία τρόμαξε και έβγαλε μία φωνή. Έτρεβα κοντά της. Δεν πονούσε πονεμένα, αλλά η μπάλα είχε ακοφονήσει την τσάντα της νέας σε μία λακούβα με νερό, καθώς και ένα κινηματογραφικό περιοδικό που είχε αφήμένο πλαί της.

Ανέσχυρα με εύκολια τα δύο αντικείμενα. Η τσάντα δεν είχε πολύ υποφέρει. Αλλά το περιοδικό είχε γίνει στουπί. Ντροπιασμένος ζήτησα συγγνώμη από τη χαριτωμένη αυτή κοπέλλη, με το παιδιάστικο στόμα και τις καστανές μυτούλες.

— Πέστε μου, σας παρακαλώ, ποιο περιοδικό ήταν; ρώτησα. Θα πάω άμέσως να σας πάρω ένα άλλο από το περίπτερο.

— Περιττό, είπτε εύγενικά. Διάβασα ήδη τα κυριότερα θέματα. Μιλήσαμε για το περιοδικό και σε λίγο πήρα θάρρος και

κάθησα στο πλαί της. Έκανα πώς δεν έβλεπα τα νήματα που μου έκαναν οι φίλοι μου, πίσω από την πλάτη της «κατακτι-σέας» μου. Τέλος, απομακρύνθηκαν...

Δυστυχώς μία άλλη σκέψις μ' άπασχολούσε: Ποίν από τις ένδεκα έπρεπε να δρίσκωμαι στο σταθμό για να υποδεχθώ πελάτες που έρχονταν να δουν μία επιπλωμένη έπαιλι. Ο πατέρας μου διηθούσε τα μεσιτικά γραφεία Σομερ κι' εγώ τον βοηθούσα στη δουλειά. Πρέπει να πώ ότι ήμουν αντίθαστος χαρακτήρας, πράγμα που μου δημιουρούσε ιστορίες. Η άνωπα-κοή που θα έδειχνα χάνοντας το ραντεβού του σταθμού κινδύνευε να έχω σοβαρές συνέπειες. Αλλά ήταν ανώτερό μου. Δε μπορούσα ν' αφήσω τη Ντανιέλ. Μου φαινόταν ότι είχα βρή σ' αυτή τη γυναίκα αυτό που μου προώριζε ή μοίρα.

Αμέσως βρεθήκαμε σύμφωνοι σε όλα: σε ιδέες, σε προτιμήσεις, σε έλπιδες. Δεν υπήρχε ούτε ένα από τα γούστα μου που να μ' τ' άσυμμερόταν αυτό το κορίτσι των δέκα όκτων χρόνων. Ήταν κόρη μικροαστών της Λιλλής που περνούσαν τις διακοπές τους στο Τρεπτό, χωρίς να κάνουν παρά με κανένα και χωρίς ν' άφαιναν από τα μάτια τους τη μοναχοκόρη τους, έκτος από την ώρα του μπάνιου.

Μετά από μία ώρα, νοιώθαμε κιόλας σ' ά να ήμασταν παλιοί φίλοι. Δεν εγκατέλειψα τη Ντανιέλ, παρά στο δρόμο όπου ήταν η οικογενειακή πανσιόν, όπου έμενε με τους γονείς της.

— Όρβουόρ, Ντανιέλ.

— Όρβουόρ, Ζαν-Κλώντ.

Την άλλη μέρα την ίδια ώρα, θα έανυσυναντιόμασταν στην άμμουδιά.

Έτρεβα στο σταθμό σαν τρελλός, με φυσικά έφθασα πάρα πολύ άργά. Στο σπίτι έφαγα μία γεύη καταδά από τον πατέρα μου, μ' όλο που η υπόθεσις είχε ρυθμισθή τηλεφωνικά.

Η μητέρα μου κράτησε μουτρα κι' αυτή όλη την ημέρα. Αλλά εγώ πήρα το πράγμα φιλοσοφικά, γιατί ήμουν συνηθισμένος σ' αυτό του είδους τις αυστηρότητες.

Στο έξης, κατά τη διάρ-

κεια των άξέχαστων αυτών έξη έβδομάδων, περνούσα τον καιρό μου αναμένοντας τις στιγμές που θα έανυσυναντούσα τη Ντανιέλ Μαλού στην άμμουδιά.

*Ήταν η πρώτη μου άγάπη και αυτή δεν είχε γνωρίσει άλλο άγόρι πριν από μένα. Η Ντανιέλ με κυττούσε με μάτια έκστατικά, ενώ εγώ, μόλις έβλεπα από μακριά τη σιλουέτα της, νοιώθα τη καρδιά μου να γοροπήδα μέσα στο στήθος μου. Είχαμε πάθει κι' οι δύο κερασνόβολο έρωτα.

★

Δεν είχαν περάσει δέκα πέντε μέρες και είχαμε όρκισθή και οι δύο αιώνια πίστι. Σε μία γωνιά του γκαράζ, ανταλλάξαμε το πρώτο φιλή μας που συνεκίνησε βαθειά τη Ντανιέλ κι' έμένα μ' έκαμε να νοιώσω ένα φλογερό ρίγος σε όλο μου το σώμα. Με τρόπο σκεπτόμασταν

την ημέρα που θα χωρίζαμε — στις τριανταμία Αυγούστου — ημέρα που οι Μαλού θα ξανάφευγαν για τη Λιλλή.

— Πρέπει όπωσδήποτε ν' άρραβωνιστούμε πριν άπ' αυτή την ήμερομηνία! έπανέλαμ-βαν

Στις έννέα Αυγούστου άποφασίσαμε να μιλήσουμε ό καθένας μας στους τυράνους του, όπως λέγαμε τους γονείς μας. Όταν συναντηθήκαμε την έπομένη, μπερόσαμε να διαβάσουμε ό ένας στο πρόσωπο του άλλου την άποτυχία του διαβήματος μας. Ο πατέρας μου δεν με είχε άφήσει ούτε να τελειώσω την πρώτη μου φράσι:

— Θα μου μιλήσεις για άρραβώνες και γάμο όταν θα είσαι ικανός να βγάδεις τα έξοδά σου. Τώρα δούλεψε και άφησέ με ήσυχο.

Όσο για τον κύριο Μαλού, έσκαψε στα γέλια:

— Δεν είναι έξη μήνες που έπαιζεις ακόμη κοίτσες!

Και έανωβούσθηκε στο διά-βασμα της έφημερίδας του.

Επιμένοντας τις έπομενες μέρες, δεν κατάφερα τίποτε άλλο παρά να προκαλέσω δυο θυελλές πιο σφοδρές ακόμη. Οι γονείς μου έξαγριωμένοι, μου άπαγόρευσαν να έπανέλθω σ' αυτό το θέμα.

Η Ντανιέλ δεν έπέτυχε παρά ένα πράγμα: να έπισπευθή η άναχώρησις τους για τις 15 Αυγούστου!

Αγαπημένη μου, αγαπημένη μου! Είναι η τελευταία φορά που σε βλέπω! Έλεγε ανάμεσα από τους λυγμούς της η φίλη μου. Αύριο το πρωί θα έτοιμάσουμε τις βαλίτσες μας. Και υπεάβριο παίσιουμε το τρένο. Το άρώσιο μου άνδριο τελειώνει!

— Μα τον έρχόμενο χρόνο;

— Ποιος ξέρει αν θα ξανάρθωμε! Άλλωστε δε θα υπορέσω ν' ανέξω έως τότε.

— Τι θα έλεγες αν σου έλεγα να φύγωμε μαζί;

Έτσι άποφασίσαμε να το σκάσουμε. Στις 13 Αυγούστου, με την πρόφασι ότι θα πήγαμε ν' αγοράσέ άπ' άγγο για τις άποσκευές η Ντανιέλ το έσκαψε από το σπίτι της. Την περίμενα στο δρόμο. Μισή ώρα άργότερα, φεύγαμε: με το τρένο του Παρισιού. Χωρίς να χρειαζόμε-στε για τους άλλους συνταξι-

διώτες, φιλιόμασταν όλη την ά-να. Ο καιρός ήταν υπέροχος. Στο Παρίσι, μη ξέροντας πού να πάμε, γιατί δεν είχαμε ούτε χρήματα, ούτε άποσκευές, πήγαμε με το μετρό στο δάσος της Βενσέν.

Η Ντανιέλ, έγινε δική μου. Ζήσαμε δυο ώρες ώνειρεμένες. Και τώρα, δρισκώμασταν μπροστα στην πραγματικότητα. Και δεν είχαμε τη δύναμη να την άνιμετωπίσουμε... Και σκεφθήκαμε ως μόνο καταφύγιο το άνατο.

Δυο χρόνια πριν, είχα κάνει με τον πατέρα μου ένα ταξίδι στο Παρίσι. Είχα διατηρήσει την άνάμνησι μιας άποβάθρας του Σηκουάνα, στο Πουάν-νι-Ζούρ. Εκεί θα πηγαίναμε και οι δύο για ν' πέσουμε στον ποταμό!

★

Η Ντανιέλ είχε ακόμη στην τσάντα ίσα-ίσα το αντίτιμο των εισιτηρίων του μετρό. Σφιχτά αγκαλιασμένοι, βαδίζαμε σαν σε άνειρο, ανάμεσα από το πλήθος που μας έσπρωχνε.

Είχα λογαριάσει να κατέσωμε στην Πύλη του Σαιν-Κλου, αλλάζοντας τρένο στο σταθμό «Λασίζον». Κατεβήκαμε λοιπόν σ' αυτό το σταθμό που ήταν γεμάτος από κόσμο. Η άμαξοστοιχία φάνηκε σχεδόν άκίνητη. Ο κόσμος κινήθηκε προς τις πόρτες των βαγονιών, με τόση όμνη που μας χρίσε μέσα σ' ένα άευτερόλεπτο. Χώθηκα στο βαγόνι και είδα στην έπόμενη πόρτα τη Ντανιέλ ν' άγωνίζεται για να μπει κι' αυτή. Έπειδή σούβηκα μήπως δεν προλάβαινε, κατάφερα να ξαναδωθώ. Αλλά, όλο, την ίδια στιγμή, το πλήθος είχε παρασύρει την αγαπημένη μου στο έσωτερικό του βαγονιού! Θέλησα να την ακολουθήσω. Οι πόρτες έκλεισαν και το τρένο έκίνησε... ενώ εγώ είχα μείνει άπ' έξω...

Μέσα από το τζάμι, είδα για μία φορά άκίνητη το τρεμαμένο προσώπίκι της και τα χείρια της να κινούνται προς το μέρος μου. Και αυτό ήταν όλο.

Πήρα το έπόμενο τρένο, έλπίζοντας να βρή τη Ντανιέλ στο σημείο άφίξεως που είχαμε συμφωνήσει. Στην «Πύλη του Σαιν-Κλου» δεν βρήκα τη Ντανιέλ. Την περιέμενα ώστόσο για κάμποση ώρα. Ύστερα, μη ξέροντας τί να κάμω, έτρεξα στο μέρος που είχα διαλέξει για την σύγκοιμία μας. Η αποβάθρα ήταν έρημη...

Πράγμα παράξενο, είχα τελείως εγκαταλείψει τις άποφάσεις μου περί άυτοκτονίας. Άν η αγαπημένη μου βρισκόταν στο πλαί μου δεν θα δίσταζα ούτε λεπτό — ούτε κι' έκείνη φυσικά — να τελειώσω μ' αυτή τη ζωή. Άλλ' από τη στιγμή που χωρίσαμε, ό θάνατος δεν με τρώβυσε πιά. Έπρεπε πρώτα πρώτα να ξαναβρή τη Ντανιέλ.

Επί δυο έβδομάδες έμεινα άπεγνωσμένα. Έτρωγα στα λαϊκά συστήσια που μου έινε ή ποδείξις ένας ζητιάνος. Κοιόμουν κάτω από τις γέφυρες. Άδιάκοπα έκανα το γύρο των τριών σημείων όπου έπρεπε κινονικά να πάμ: την «έρωτική» του δάσους της Βενσέν, της εισόδου του μετρό της «Νασίζον», την «ένη» του Σηκουάνα, κοντά στο Πουάν-νι-Ζούρ. Τέλος, με πόνο ένοιόνα ότι οι έλπιδες ήταν άναστα.

Αναρωτιόμουν μήπως ή καίμ-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65)

Πετάτε τα λεφτά σας άσυλλόγιστα!

ΞΕΡΕΤΕ ΝΑ ΨΩΝΙΖΕΤΕ
ΟΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ;

Τη σημερινή έποχή ή καλή νοικοκυρά πρέπει να κάνει τα ψώνια της μ' όλη τη δυνατή οικονομία. Να μη αγοράζει πράγματα που σχεδόν δεν της χρειάζονται, μόνο και μόνο γιατί τα βλέπει στα μαγαζιά και τα ζηλεύει. Τα λεφτά εκείνα, θα τα μαζεύη για να κάνει κάτι πιο χρήσιμο: άργότερα κάτι που της είναι άπαραίτητο, ώφελιμώτερο, αν θέλετε.

Μιά γυναίκα, που τα οικονομικά της δεν ήταν και τόσο άξιολύπητα, έλεγε προχτές σ' ένα κύκλο από γνωστές της:

— Σας βεβαιώ πώς έχω ένα όλόκληρο χρόνο να πάω στο θέατρο ή ν' αγοράσω ένα βιβλίο. Και τα δύο είναι πράγματα που τα λαχταρώ, με δυστυχώς δεν περισσεύουν λεφτά για τέτοια.

Την ίδια ώρα ή γυναίκα αυτή έδειξε τα ψώνια που είχε κάνει. Κατά γενική γνώμη των φιλενάδων της, τα είχε όλα ακριβοπληρώσει. Άν φρόντιζε να τα ψωνίση πιο φτηνά, θα της περισσεύαν λεφτά ν' αγοράση το βιβλίο που έπιθυμούσε, χωρίς να άαρύνη καθόλου τα έξοδα του σπιτιού.

ΤΟ ΑΚΡΙΒΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ

Φυσικά, ύπάρχει ή ιδέα ότι πρέπει ν' αγοράση κανείς ακριβά πράγματα, γιατί τότε «έχει τα λεφτά του μέσα». Συμφωνώ. Ο πελάτης όμως που γυρίζει με προσοχή τα μαγαζιά, θα διαπιστώση τις πιο πολλές φορές, ότι το ίδιο πράγμα προσφέρεται με διαφορετικές τιμές. Η διαφορά βέβαια δεν είναι μεγάλη — ίσως δύο-τρία χιλιάρια μόνον. Αλλά αυτά ίσα-ίσα πρέπει να οικονομηθούν και να μαζευτούν, για να αγοράση το μικρό πραγματάκι που θα κάνει τόση χαρά στη νοικοκυρά ή σ' έναν από τους δικούς της.

Αγαπητές άναγνώστριες, θα σας βοηθήσουμε λιγάκι στο ζήτημα αυτό. Και θα δούμε αν έχετε τη συνήθεια ν' αγοράζετε ακριβά ή αν καταβάλλετε μεγάλη προσοχή, για να εξοικονομήσετε λίγα χρήματα. Άπαντήσετε λοιπόν άφωδ σκεφθήτε λιγάκι, στις έπομενες έρωτήσεις με ναι ή όχι:

1) Πηγαίνετε στα μαγαζιά με άπροδιαγεγραμμένο σχέδιο» ξέροντας από προτίητερα τί ακριβώς θέλετε να ψωνίσετε;

2) Συγκρίνετε τις τιμές τουλάχιστον από τρία μαγαζιά, πριν άποφασίσετε ν' αγοράσετε;

3) Ζητάτε να σας δείξουν όλες τις

ποιότητες και να σας πουν τις τιμές του είδους που χρειάζεστε;

4) Για τα καθημερινά σας ψώνια έχετε ένα ή δυο μαγαζιά, όπου πηγαίνετε και κάνετε τις προμήθειές σας;

5) Έχετε συγκρίνει τα έμπορεύματα των μαγαζιών αυτών σκεπτικά με την ποιότητα και με τις τιμές τους;

6) Άν βρήτε κάλλου πονεμένα, ίδια ποιότητα άλλα κάπως φτηνότερη τιμή, αγοράζετε από εκεί, ή επιμένετε να γυρίσετε στον πελάτη σας;

7) Μετράτε προσεχτικά τα ρέστα σας;

8) Χρειάζεστε πολλή ώρα για τις αγορές σας;

9) Αγοράζετε σπάνια, ή δεν αγοράζετε ποτέ πράγματα που θα σας συστήσουν στο μαγαζί;

Για κάθε «ναι» δάτετε 5 πόντους και για κάθε «όχι» μηδέν. Και προσθέσετε τους πόντους σας.

Άν το άθροισμα είναι 35 και περισσότερο, τότε κατά πάσαν πιθανότητα, είσατε μία έξαιρετική νοικοκυρά. Κάνετε τα ψώνια σας με φροντίδα και με σκέψη, χωρίς να παρασύρεστε από τους πωλητές. Και με τον τρόπο σας αυτό οικονομείτε μερικά χρήματα.

Το λιγώτερο που μπορείτε να φτάσετε είναι 25 πόντοι. Ο αριθμός αυτός δείχνει το μέσο αγοραστή, που αν δεν κατορθώνη να κάνει οικονομίες, δεν πετά ώστόσο και τα χρήματά του.

Για τις γυναίκες το 20 ή ένας μικρότερος αριθμός είναι σημείο κινδύνου. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν εκείνες που ήμερα με την ήμερα, 365 ήμερες, ένα όλόκληρο χρόνο, αγοράζουν ακριβά. Και έπειδή δύσκολα οικονομούν και εύκολα ξοδεύουν, μπορεί κανείς να πη χωρίς υπερβολή, πώς ή γυναίκα που θα λογαριάση 15 πόντους και που έχει να φροντίση για τα ψώνια μίας μεγάλης οικογένειας, ξοδεύει τουλάχισ-

τον είκοσι με είκοσιπέντε, χιλιάδες την ήμερα περισσότερα άπ' όσα θα έπρεπε για ν' αγοράση τα ίδια πράγματα σχεδόν.

ΠΩΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ Ν' ΑΠΟΦΥΓΟΥΜΕ ΤΟ ΑΚΡΙΒΟ ΨΩΝΙΟ;

Πρώτα-πρώτα πρέπει να μάθουμε να ψωνίζουμε έτσι, ώστε να είμαστε σε θέση ν' απαντήσουμε «ναι» στις άπαντήσεις που αναφέραμε. Όπως ένα εργοστάσιο λογαριάζει ακριβώς κάθε τι που θα έπιχειρήση να κάνει, έτσι πρέπει και ή οικοδόποινα να λογαριάζη από προτίητερα τα ψώνια της. Όχι μονάχα γιατί τότε θα τ' άνη γρηγορώτερα και εύκολώτερα, αλλά και γιατί δε θα ξοδέψη τα ύπολοιπα λεφτά της σε άχρηστα ή τουλάχιστον σε όχι άπαραίτητα πράγματα. Οι περισσότεροι άνθρωποι δε σπαταλούν τα χρήματά τους συνειδητά. Πολλοί όμως ξοδεύουν πολύ περισσότερα χωρίς να το καταλαβαίνουν, όπως κάνουν αυτοί που παίχουν χαρτιά ή πίνουν. Στο νοικοκυριό ακριβώς ή σπατάλη γίνεται γιατί ξοδεύονται τα λεφτά χωρίς πρόγραμμα, χωρίς σκέψη. Πολλές φορές θα μπορούσατε να περάσετε χωρίς τούτο ή ξοδεύετε το περιττό. Και το άλλο που ψωνίσατε τόσο ακριβά, θάκανε την ίδια δουλειά αν ήταν κάπως φτηνότερο. Σκεφθήτε και θα δите ποσα λεφτά θα μπορούσατε να οικονομάτε κάθε μήνα, λεφτά που πετάξατε από το παράθυρο, χωρίς να το ξέρετε.

Γι' αυτό φυλάγεστε από τα πανάκριβα ψώνια, όταν δεν έχουν κανένα έξαιρετικό πλεονέκτημα — είτε τροφή είναι είτε όχι. Άλλά και το καλύτερο ψώνιο γίνεται ακριβό, όταν δεν είναι άπαραίτητο σ' ένα σπίτι, όταν δεν εκπληρ ή κανένα σκοπό.

ΧΑΝΣΙ ΦΕΡΦΕΡΞ

ΑΣ ΔΙΑΒΑΣΟΥΝ
ΗΣΥΧΟΙ...

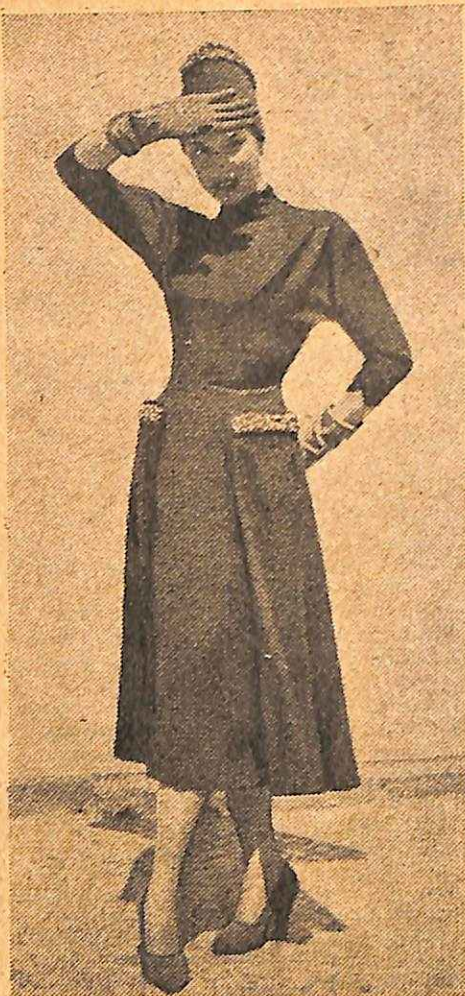
Στη σύνταξι του περιοδικού φτάνουν πολλά γράμματα ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ. Συνήθως τα γράμματα αυτά αρχίζουν κάπως έτσι: «Ναι μεν είμαι άνδρας, αλλά...» ή «Διάβασα τυχαία το περιοδικό σας...» ή «Άν και δε διαβάω ποτέ μου γυναικεία περιοδικά...» Παίρνουμε ακόμα ένα σωρό γράμματα από άναγνώστριες που μας γράφουν ότι είναι πολύ ευχαριστημένες γιατί οι άντρες τους δείχνουν ενδιαφέρον για τη «γυναικεία» που πολλά άρθρα της δίνουν άφορμή συζητήσεων μεταξύ τους για διάφορα προβλήματα της καθημερινής ζωής.

Πολλοί άντρες παραδέχονται πώς διαβάζουν το περιοδικό μας, άλλοι το κάνουν μάλλον κρυφά. Είναι όμως τάχα ντροπή ένας άντρας να διαβάη ένα γυναικείο περιοδικό; Γυρίζουμε την έρώτησι και ρωτάμε: Είναι άσχημο πράγμα να διαβάη μία γυναίκα το πολιτικό άρθρο μίας έφημερίδας; Φυ-

σικά όχι. Έχουμε τη γνώμη πώς οι γυναίκες πρέπει να καταλαβαίνουν κάτι από τα πράγματα με τα οποία άπασχολούνται οι άντρες τους ή ενδιαφέρονται γι' αυτά. Νομίζουμε λοιπόν πώς και οι άντρες καλόν θα ήταν να ήξεραν, ως ένα σημείο, τα ζητήματα που άπασχολούν τις γυναίκες τους. Όσο περισσότερα ό άντρας και ή γυναίκα ξέρουν για τις εργασίες ο ένας του άλλου και γενικά για ό,τι τον άπασχολεί, τόσο το καλύτερο. Μία γυναίκα που ξέρει τί ακριβώς είναι μία Τράπεζα, ένα έμπορικό γραφείο, είναι καλύτερη σύντροφος και συνομιλήτρια για τον άντρα, παρά μία γυναίκα που πάντα λέει: «Λυπάμαι πολύ, χρυσέ μου, αλλά, άπ' αυτά τα πράγματα δεν έχω ιδέα.»

Γιατί να μη γίνεται και το αντίθετο; Βέβαια, ένας άντρας δε χρειάζεται να ξέρη τί διαφορά ύπάρχει ανάμεσα σ' ένα κιμονό και σε μία ρόμπα με πλατεία μανίκια ή ανάμεσα στην κρέμα της ήμερας και της νύκτας. Μπορεί όμως να μάθη από ένα γυναικείο περιοδικό πολλά σχετικά με τη ζωή της γυναίκας, και με τα καθημερινά της προβλήματα.

Μιά γυναίκα σκέπτεται αλλοιώτικα από έναν άντρα. Ίσως γι' αυτό το λόγο έχει συχνά την έντυπσι πώς εκείνος δεν την καταλαβαίνει. Πολλές γυναίκες θα ήταν ευτυχέστερες, αν οι άντρες τους τις καταλαβαίνουν καλύτερα. Και ή καλύτερη αυτή έρχεται εύκολώτερα στον άντρα που θα διαβάη ένα γυναικείο περιοδικό. Γιατί σ' αυτό θα δη ό,τι σχετίζεται με τη γυναικεία ψυχολογία και γενικά με τον τρόπο που σκέπτεται και ζή ή γυναίκα.

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Φόρεμα μαντό γαρνιρισμένο με τρέσα. Κατάλληλο για τα ηλιόλουστα χειμωνιάτικα πρωινά. Μπορεί να γίνει από μονόχρωμο ή από πτί-καρό ύφασμα. Κουμπώνει εμπρός και στις φαρδιές μανσέτες.

Σε στυλ «πρενσές» το μοντέλο αυτό είναι καμωμένο από σκούρα γκριζα φανέλλα. Πολύ εφαρμοστό στη μέση, κάνει ντραπέ στο ζαпонέ του μανίκι. Έχει δύο «πανό» κάτω από τις σχιστές τσέπες τις γαρνιρισμένες με γκρι άστρακάν.

«Δύο τόνοι» ονομάζεται το μοντέλο αυτό, από γκριζα φανέλλα. Σε στυλ «πρενσές» και αυτό, συνδυάζει δύο τόνους: σε ανοιχτότερο τόνο είναι ο στρογγυλός νωμίτης και σκουρότερο το υπόλοιπο κλός φόρεμα. Μάλλινο φόρεμα σε μοντέρνα γραμμή. Το μπουστό φθάνει ως την περιφέρεια και σχηματίζει καβάκα. Μιά κόψι κάτω από το μυτερό ντεκολτέ και πλυσέ γύρω στη φούστα, είναι το όλο σχέδιο του φορέματος.

Φόρεμα περιπάτου από πτί καρό ύφασμα. Γαρνίρεται με τρέσα γύρω από τον μισό γιακά του και την κόψι που κουμπώνει κάτω από το στήθος. Η φούστα είναι ίσια με «άσπερις πιέτες» και δύο σχιστές τσέπες.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΔΥΝΑΜΗ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΜΗΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Μιά μισοϋπόγεια, αλλά πολύ περιποιημένη, πολύ κομψή και πολυτελής ταβερνίσσα. Τη μουσική την έχει αναλάβει το ραδιόφωνο. Στην ατμόσφαιρα υπάρχει μισοφωτισμένη ήδυσθυρία. Τα τραπέζια, χωρισμένα το ένα από τ' άλλο με απλά ξύλινα παραβάν, δημιουργούν μικρούς κυκλικούς χώρους, που φιλοξενούν για λίγη ώρα το λαθραίο ή τον κυνηγημένο «Ερωτά σ' ένα τρυφερό τέτ-α-τέτ».

Η Γυναίκα είναι μία ξανθογάλανη «φορμεγκρική» γοητεία, με κορμί φιδισιο και χείλια που θα τα έπαιρνε για έπσημη σφραγίδα του «Ερώς». Ο Άντρας, νέος κι αυτός, μάλλον κομψός, όχι πολύ ώριμος, αλλά αξιοσημείωτα «άντρίκιος» τύπος, καθεται απέναντί της.

Ο μικρός κυκλικός χώρος που τους φιλοξενεί έχει πλημμυρίσει από το βαρύ άρωμα της Γυναίκας.

Μιά μεγάλη σιγή κι' έπειτα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με κάποιον άγωνία). — Λοιπόν;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πίνει μια γουλιά κρασί). — Τί... λέγαμε;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με φανερόν εκνευρισμό). — Τόσο πολύ προσέχεις τα λόγια μου, ώστε... δεν θυμάσαι τί λέγαμε προ' ενός λεπτού.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με δυσσινί χαμόγελο). — Έλα, καυμένη, μην είσαι τόσο... ευθίκτος. Απλώς δεν θυμόμουν τις τελευταίες λέξεις. Το νόημα, όμως, των λόγων σου, την περίληψη, το φρεζουμέ, ως πούμε, το ξέρω απ' έξω: Θέλεις να γίνω δική σου. (Ξαναπίνει κρασί και προσθέτει, σ' α καρφών με καρφί). Να έγγραφώ, δηλαδή, κι' εγώ στον κατάλογο των ερωτικών σου κατακτήσεων!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με διαμαρτυρία). — Μα γιατί τό λες έτσι;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πάντα με χαμόγελο). — Σε ξαφνιάζει;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Τό βρίσκω...

(δισταγμός) πώς να στο πώ... Τό βρίσκω πρόστιχο!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Μπα; Καί... τότε, γιατί επιχειρείς να το έφαρμόσεις;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Μα δεν είναι έτσι... Δεν προσπαθώ να σε γράψω στον κατάλογο των αισθήσεων μου (με αξιοθρήνητη ποιητική προσπάθεια). Υπάρχει κι' άλλος κατάλογος, Της καρδιάς. Έκεί σ' έγραφα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με δυνατό γέλιο). — Τόσο γρήγορα; Με μία φορά που με είδες στην προχθεσινή βραδυή δεξίωσι, μ' έγραψες κιόλας; Φαίνεται πως αυτό τό βράδυ ή καρδιά σου δούλευε μέ... υπερώριες κι' είχες κατάστικτα έτοιμα για... νέες έγγραφές!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με δυσφορία). — Σου άρέσει να γελοιοποιήεις τά... ιερά και τά δσια!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με καχασμό). — «Ιερά και δσια»! Όχι δά... Πίστεψε πως μεγαλοποιείς τόσο πολύ τά πράγματα, ώστε θα πρέπει να είμαι πολύ άνόνη για να τά πιστέψω. Έδώ τά πράγματα είναι, φίλε μου, πολύ πιο απλά... (Ξαναπίνει μια γουλιά) Στην προχθεσινή δεξίωσι που με είδες, διανυκτέρευε ο κατάλογος, όχι τής καρδιάς, αλλά των αισθήσεων. Σ' όλες τις δεξιότητες αυτός ο κατάλογος διανυκτερεύει, γιατί ή καρδιά συνήθως άδρανει, φυλακισμένη καθώς είναι μέσα στο άσπρη φράκο.

Λοιπόν, διανυκτέρευαν οι αισθήσεις και γύρευαν δνομα προς έγγραφήν. (ώμα) Όμολογώ πως ή περίπτωση μου δεν είναι άσκημη. Πρώτο μεγάλο μου «πρόσόν» ότι είμαι παντρεμένη. Αυτό δεν βάσει μελλοντικές σκοταύρες στον κάτοχο των διανυκτερευουσών αισθήσεων.

Δεύτερο, έπίσης ενδιαφέρον, προσόν ότι ο άντρας μου είναι ασύμμετρα μεγαλύτερος από μένα στην ηλικία. Αυτό πείθει τις διανυκτερευουσες αισθήσεις ότι ο δρόμος προς την κατάκτηση θα είναι πολύ εύκολος. Τρίτο προσόν

μου, ότι... (χαριτωμένη βλαμική «άργκό») σύμφωνα με τά επιφωνήματα των αργόσχολων κορτάκηδων, είμαι... κόμησας γωνιακός, σοροπισσός! (τό βρίσκει άστείο και γελάει κι' ή ίδια) Έτσι μου φανάζουν οι βλάκες... (σοβαρεύεται). Όπως βλέπεις, οι διανυκτερευουσες αισθήσεις σου έκαναν μία σειρά συλλογισμών, που μπορεί μόν να με κολακεύουν, από άπόψεως όμορφιάς, με προσβάλλουν, διως, βαθύτατα από πλευράς ήθικης και πνευματικής...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με διαμαρτυρία). — Μα...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Σούτ! Ούτε λέξι... Τό ξέρεις καλά, πως είναι όλα, όπως τά λέω. Λοιπόν, έγω πως μπορώ να τά ιδώ δλ' αυτά; Ν' απατήσω τον άντρα μου; Έστω. Άλλά πως θα τό δικαιολογήσω αυτό στο ν' εαυτό μου; Θα πώ ότι με παρότρυνε τό αίσθημα του πόθου προς έναν άλλον άντρα, πιο νέο, πιο παρυσιασμένο στην ήλικία με μέν; (με φρίκη) Καί... νομίζεις πως θα μπορούσα να ζήσω ύστερ' από μία τέτοια ταπεινή πράξη, που θα με κατέβαζε στο επίπεδο του θηλυκού κτήνους; Για μιά άπειροχάριστη στιγμή προσωπικής ήδονής, θα ήταν ποτέ δυνατόν να κηλιδώσω την τιμή του συζύγου μου και να εξαπατήσω και σένα τον ίδιο, λέγοντάς σου στην παραφορά του πάθους ότι τάχα σ' αγαπώ, ενώ στην πραγματικότητα θα σου ζητούσα μία στιγμιαία κτηνώδη άπολαυσι;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (κλονισμένος γιατί χάνει έδαφος). — Όχι! Γι' αυτό δεν έχω αντίρρηση! Μα πρόκειται για την αγάπη...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ. — Και που την είδες έσύ την αγάπη; Για τ' όνομα του Θεού, πως μπορούμε να λέμε τέτοια πράγματα; Η αγάπη, φίλε μου, είναι έννοια διαρκείας και για να δημιουργηθή θέλει πολύ χρόνο έπαφής, άμέσως σε δύο ανθρώπους. Κι' επειδή ακριβώς συμβαίνει αυτό, δεν μπορεί ποτέ να ύπάρξη άνάμεσα σε μιά παντρεμένη γυναίκα και σ' έναν τρίτο, γιατί πω ή διαρκεία ο γάμος θα έχη αυτή η γυναίκα για να βρίσκεται διαρκώς κοντά σ' έναν άντρα, ώστε να δημιουργηθή άμέσως της ή αγάπη; (μικρή σιγή και

μετά πιδ ήρεμα) Δεν ξέρω τι με κατάλαδες... Αυτή τη στιγμή δεν μπορέι να μ' αγαπάς. Ούτε να σ' αγαπώ. Ίσως, άδελπόμασε ταχτικά, σ' οχτά μήνες, σ' ένα χρόνο, ν' αλληλοαγαπιόμαστε. Άλλά σε ρωτώ: άφού τώρα δεν σ' αγαπά, πως μπορώ να έρχομαι να σε βλέπω σε τακτικά ραντεβού;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (με κάποιο κυνισμό). — Όπως ήρθες σήμερα.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σηκώνεται). — Σήμερα ήρθα μόνο και μόν για να σου πώ αυτά που άκουσες. Η προσπάθειά σου να με κατακτήσεις είναι αισθησιακή, πλευράς, προσβλητική για μένα. Καί από πλευράς αισθησιακής άνύπαρκτη και για τους δυό μας. Τό μόνο που ύπαγορεύει ή δύναμις στον Έρωτα είναι να περιφρονήσω την πρώτη πλευρά και να αγνοήσω τη δεύτερη. Μιά άδύνατη γυναίκα μπορούσε να αϋθυποβληθή και να ύποκύνη. Έγώ... (νέο χαμόγελο) μαζί με τά τρία «προσόντα» μου που σου ανέφερα προηγουμένως, έχω και ένα βαρύ... ελάττωμα: δεν είμαι άδύνατη!

(Φεύγει διασπικτά κι' ο Άντρας μένει μόνος στον κυκλικό του χώρο, με τά ξύλινα τοιχώματα, που δάζουν στον Έρωτά του...)

Αύλαία

✱

Ο Λόγος

Στην πρώτη του έπαφή με τους κατοίκους μιάς μακρινής και άγριας περιοχής, ένας Γάλλος ιεραπόστολος που μόλις έφθασε εκεί, ζητά πληροφορίες από έναν από τους ιθαγενείς:

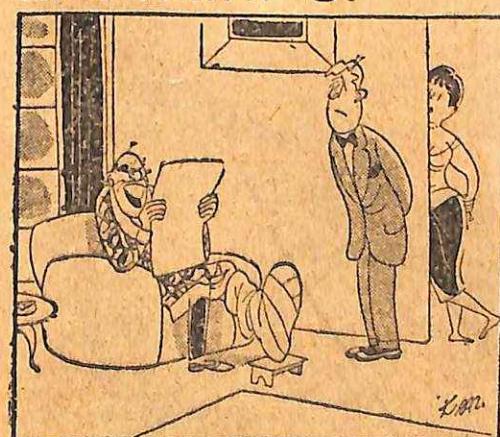
— Ποιοι είναι οι ξένοι τους έποίους προτιμάτε να έχετε εδώ πέρα; Ρωτά ένα γεροδεμένο μωρό. Οι Γάλλοι ή οι Άγγλοι;

— Προτιμώ τους Γάλλους, άπαντά έκείνος χωρίς δισταγμό.

— Πολύ χαίρομαι γι' αυτό, άπαντά γοητευμένος ο ιεραπόστολος. Για έξηγήσέ μου όμως τους λόγους.

— Να σας πώ, άπαντά πρόθυμα ο Λέγρος, τό κρέας τους είναι λιγώτερο νευρώδες και πιο νόστιμο...

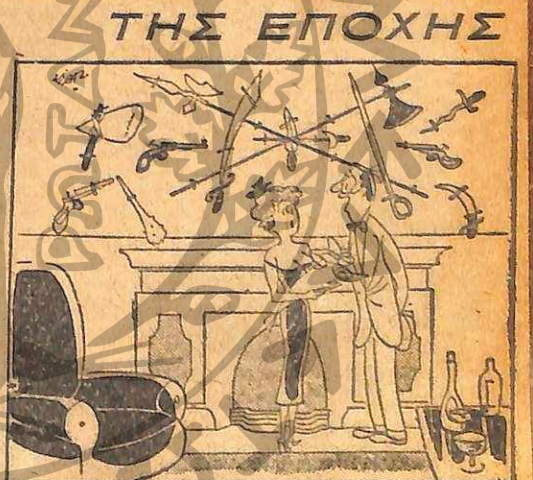
ΟΙ ΓΑΜΠΡΟΙ

— Σας είπα ήδη ΟΧΙ!... και τό μόνο πράγμα που λυπάμαι είναι ότι δεν μπορώ να σας τό ξαναπώ με τον ίδιο τρόπο!

— Ντρέπονται λίγο, Γιώργο μου. Είναι ή πρώτη φορά, που τους ζητούν τό χέρι τής κορη τους...

— Σε βεβαιώνω, Λιλίκα μου, δεν θα είμαι ήσυχος! Δεν μπορώ να δώ τον πατέρα σου σε κανένα άλλο δωματίο...

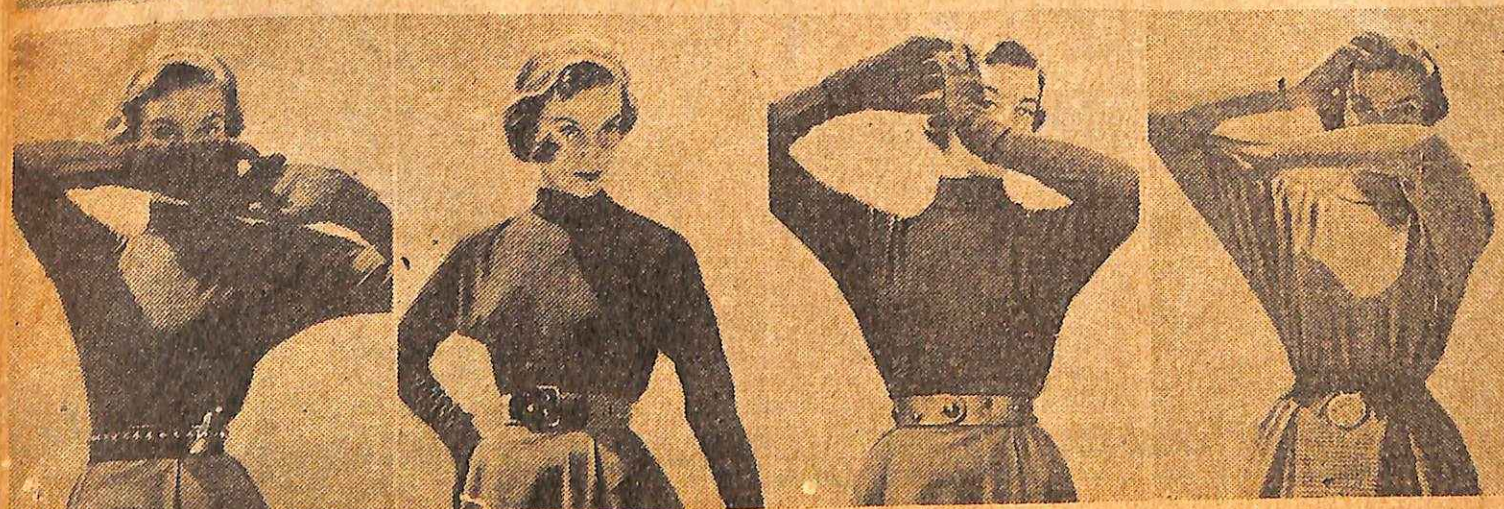
ΧΙΛΙΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Μαύρη μάλλινη ζέρσεϋ μπλούζα, απλή, με ζαпонέ τρουά-κάρ μανίκι και γυριστό γιακά, συνδυάζεται με ταφταδένια μαύρη φούστα, με φαρδιά ζώνη κεντητή με πουλίες, και ατσάκιστες πιέτες και δυο αγάζωτες πένσες στο πλάι.

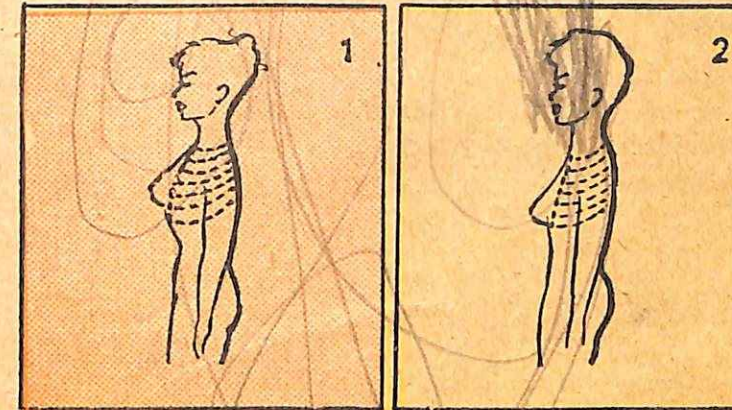
Η ίδια μπλούζα μπορεί να φορεθῇ με διαφορετικές φούστες και με διάφορα αξεσουάρ και να δώσει τελείως καινούργια εμφάνιση στη γυναίκα που θα ξέρη να τη φορή.

Με μονόχρωμες φούστες ή καρό, με μάλλινες ή μεταξωτές, με φαρδιές ή στενές, με ίδιο χρώμα ή με άλλο, μπορεί να συνδυασθῇ η μαύρη ζέρσεϋ μπλούζα και να φτιάχνῃ πάντοτε μοντελάκι κομψό.

Η εύκολία που προσφέρει είναι ότι επειδή θεωρείται σπορ και άπιγιε συγχρόνως, φοριέται όλες τις ώρες της ημέρας. Τα μανίκια μπορούν να είναι μακριά και να γυρίζουν ανάλογα με την επιθυμία και το γούστο σας, λίγο ή πολύ — από μέσα πάντοτε — και να γίνονται τρουά-κάρ. Η μπλούζα κουμπώνει πίσω με ένα φερμουάρ.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΣΤΗΘΟΥΣ

ΚΑΘΕ γυναίκα, ανεξαρτήτως ηλικίας, έχει το δικαίωμα και το καθήκον να είναι όμορφη. Αν υποφέρετε από κάποια ασχημία στη σωματική σας εμφάνιση, αυτό θα επιδράσει στο ήθικό σας και θα θρηνσκεστε συνεχώς κάτω από την αρνητική αυτή επίδραση. Με δυο λόγια, η χαρά σας για τη ζωή θα αδυνατίσει και εκείνοι που σας αγαπούν θα αισθάνονται, χωρίς και να μπορούν να την εξηγήσουν, την ατμόσφαιρα δυσθυμίας και λύπης που σας περιβάλλει. Σας είναι, λοιπόν, απαραίτητο να αναζητήσετε με κάθε τρόπο τα μέσα με τα οποία θα απαλλαγείτε από τέτοιου είδους στενοχώριες. Η γυναίκα πρέπει να διατηρήσει ή να φροντίσει να ξανααποκτήσει τις τέλειες γραμμές από τις οποίες αναδίδεται η γοητεία της, η πηγή αυτή της χαράς και της ευτυχίας.

ΛΙΓΗ ΑΝΑΤΟΜΙΑ

Πρέπει να έχετε υπ' όψη ότι το βάρος όλου του στήθους κρέμεται επάνω στους «άναρτηρες» μύς. Οι μύς αυτοί κουράζονται και έτσι, στο πρώτο αδυνάτισμα των ιστών, στην πιο μικρή αύξηση βάρους του στήθους, οι μαστοί παραμορφώνονται. Η μαστοτήρησης αυτή είναι βασική. Καμιά θεραπεία δεν είναι δυνατόν να είναι αποτελεσματική, αν δεν αποδλέπη πρωτίστως στο να δώσει στο στήθος σας ένα γερό υποστήριγμα στα πλευρά του. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την ανύψωση της γωνίας των πλευρών. Συχνότατα, αυτό και μόνο αρκεί για να επαισφέρει το στήθος στο κανονικό του ύψος. (Εκ. 1 και 2).

Για να ανυψώσετε τη γωνία των πλευρών πρέπει:

Α) Να ανορθώσετε την κύρτωση της ράχης.
Β) Να διευρύνετε τη γωνία που σχηματίζεται από τα χαμηλότερα πλευρά, όταν αυτά φαίνονται από εμπρός. Αυτή είναι η πλευρική γωνία, δηλαδή η γωνία που ανοίγει και κλείνει όταν πάρομε βαθειά αναπνοή και εκπνεύσουμε ύστερα. Είναι φανερό ότι όσο πιο ανοιχτή είναι η γωνία αυτή, τόσο πιο στερεό στήριγμα έχουν οι μαστοί στο στήθος σας.

ΚΑΘΕ 2 ΗΜΕΡΕΣ...

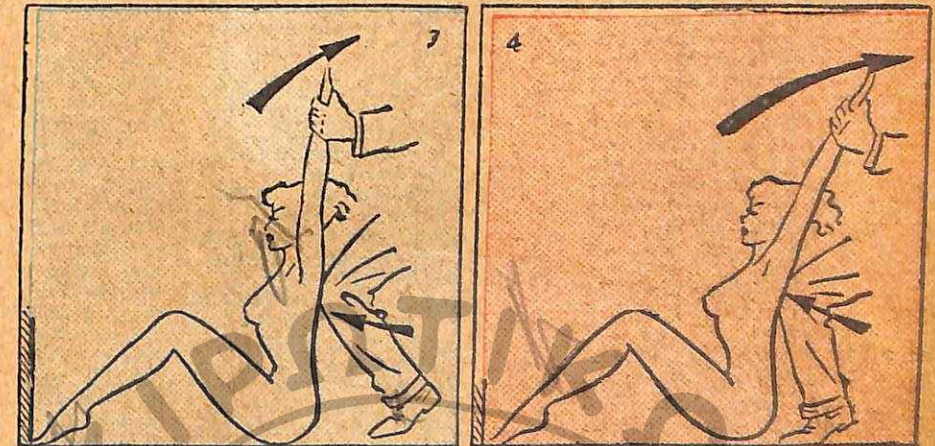
Για να το επιτύχετε, κάνετε τις ακόλουθες ασκήσεις:

Α) Καθήστε στο πάτωμα με τα γόνατα διπλωμένα, τα δάχτυλα των ποδιών ακουμπισμένα στη βάση του τοίχου, τα χέρια τεντωμένα κατακόρυφα. Ένα πρόσωπο, όρθιο πίσω σας, ακουμπά το γόνατό του στο κέντρο της ράχης και τραβά τα χέρια σας προς τα πίσω και ελαφρά προς τα επάνω, ενώ έσεις παίρνετε εισπνοή. Ξαναγυρίζοντας στην αρχική θέση, εκπνεύετε. Επαναλάβετε την άσκηση σε τρεις σειρές, από 15 φορές την κάθε μία. (Εκ. 3 και 4).

Β) Ξαπλώστε στο πάτωμα με τα χέρια στον τράχηλο. Έ-

να πρόσωπο τοποθετεί τα χέρια του επάνω στον θώρακά σας και έσεις εισπνέετε, προσπαθώντας να σπρώξετε με το φουσκωμένο από αέρα στήθος σας τα χέρια που σας βαρύνουν. Την ώρα αυτή η βοηθός σας πρέπει να αντιστέκεται ελαφρά στην πίεσή σας, ώστε να σας αναγκάζει να εισπνεύσετε όσο μπορείτε βαθύτερα. Ύστερα εκπνεύετε έντελως. Η βοηθός σας, όταν φύγει ο αέρας από το στήθος, πιέζει 2 — 3 φορές το στήθος από τα πλάγια για να μαλακώσει ο θώρακάς σας. Η άσκηση αυτή πρέπει να επαναλαμβάνεται 10 φορές.

Γ) Όρθια, με την πλάτη, τα χέρια, το κεφάλι και τη λεκάνη ακουμπισμένα στον τοίχο και τις φτέρνες σε απόσταση 20 εκατ. από τον τοίχο: Πάρετε απότομα μια βαθειά εισπνοή, άσπνκνώνοντας το στήθος σας όσο μπορείτε ψηλότερα. Εκπνεύστε ύστερα αργά, κρατώντας το στήθος σας ψηλά. Πάρετε τη συήθεια να εκτελήτε την άσκηση αυτή 2 ή 3 φορές.

ρὲς την ημέρα, από 15 φορές. Σε λίγο διάστημα θα έχετε αποκτήσει την κανονική στάση του κορμού, που θα σας προφυλάξει από τις πιθανότητες πτώσεως του στήθους.

ΥΠΕΡΤΟΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΘΩΡΑΚΙΚΩΝ ΜΥΩΝ

Οι θωρακικοί μύες έχουν σχήμα δεινάλιας. Ο ρόλος τους στη συγκράτηση του στήθους είναι βασικός και γι' αυτό η υ-

περτόνωσίς των θα εξασφαλίσει ένα ώραιο και όρθιο στήθος. Ακολουθήστε τακτικά τις συμβουλές που σας δίνουμε στις ακόλουθες ασκήσεις:

Α) Ξαπλώστε ανάσκελα, με την πλάτη ακουμπισμένη στο έδαφος, τα γόνατα διπλωμένα (τοποθετήστε ένα μικρό μαξιλάρι στη βάση της ώμοπλάτης) και τα χέρια σηκωμένα προς τα επάνω, κάθετα προς το σώμα. Πάρετε βαθειά εισπνοή φέρνοντας τα χέρια προς τα πίσω (προς το έδαφος) και ύστερα ξαναφέρετε τα κατακόρυφα, εκπνέοντας. Αφού κάνετε την άσκηση επί 8 ημέρες, πάρετε από ένα βάρος στο κάθε χέρι σας. Αρχήστε με 1 κιλό σε κάθε χέρι και αύξηση το προοδευτικά. (Εκ. 5 και 6).

Β) Από την ίδια θέση, αλλά χωρίς μαξιλάρι, πάρετε εισπνοή, ανοίγοντας συγχρόνως τα χέρια σας ώστε να σχηματίσουν ένα V. Όταν φθάσετε σε απόσταση 10 εκατ. από το έδαφος, σταματήστε την κίνηση και ξανασηκώστε τα χέρια σας — τεντωμένα πάντα καλά — προς την κατακόρυφο. Συνηθίστε από την πρώτη μέρα να κρατάτε από ένα βάρος στα χέρια σας. Η άσκηση αυτή πρέπει

να εκτελείται άμεσα μετά την προηγούμενη, αλλά με έναν πιο αργό ρυθμό. (20 κινήσεις στο λεπτό).

Γ) Πάντοτε από την ίδια θέση και με τον ίδιο ρυθμό της άσκησης Β: Ανοίξτε τα χέρια σας σε σχήμα σταυρού, σταματήστε σε απόσταση 5 εκ. από το έδαφος και ξανασηκώστε τα, σταματώντας σε απόσταση 20 εκ. από το κατακόρυφο.

Τὸ μορίδι μετ' ἱς χιρὲνὰ ντάλιας

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥ-
ΜΕΝΟΥ. — "Υστερα από τέσ-
σερα χρόνια φυλακῆς παίρνε-
ται καὶ ἐπιστρέφει ἐλευθερὸν
στὴν Ἀθήνα μὴ κοπέλλα 22
χρονῶν ἡ Μαρία Ζορμπά. Εἶ-
χε καταδικασθῇ γιὰ ἓνα φόνο
ποῦ δὲν ἔκανε. Οἱ ἑνόχοι πί-
στεψαν πὼς σκότωσε τὸν ἄν-
θρωπο ποῦ τὴν διέφευγε καὶ
τὴν ἐγκατέλειπε ὅταν ἦταν νὰ
γίνῃ μητέρα. Μάταια ἀγωνί-
στηκε ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀθώω-
τά της. Τὴν ἔστειλαν εἰς γυ-
ναίκες φυλακῆς, ὅπου εἶδε τὸ
φῶς καὶ τὴ μικρὴ τῆς κόρη "Αν-
να. Τώρα ποῦ εἶναι ἐλευθερὴ
ὁμῶς ἀρνούνται νὰ τὴν δώ-
σουν τὸ παιδί μετ' ἡ δικαιο-
γίας ὅτι δὲν θὰ εἶναι σὲ θέσι
νὰ τὸ θρέψῃ καὶ νὰ τοῦ δώσῃ
τὴν πρέπουσα ἀγωγή. Τῆς ὑ-
πάρχονταί μόνον αὐτὸ θὰ
γίνῃ ὅταν ξαναφύγῃ τὴ ζωὴ
τῆς. "Ενα περίεργον ἐνδιαφέρον
ἔχει δεῖξαι γιὰ τὴν ἀτυχή κο-
πέλλα μὴ ἀγνωστὴ κυρία μ',
ἓνα πυκνὸ μύθρον πέπλο ποῦ
κρύβει τὸ πρόσωπό της. Αὐτὴ
ἡ ἀγνωστὴ τώρα ποῦ ἀποφυλά-
κίζεται τὸ στέλνει μερικὰ
χρήματα γιὰ νὰ περάσῃ κάπως
καλὰ τὶς πρώτες μέρες τῆς ἐ-
λευθερίας της. Τὴν πρώτη νύ-
χτα, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποφυλά-
κισί της τὴν περνᾷ σὲ σπί-
τι τῆς ἀδελφῆς τῆς Κάκιας ποῦ
ἐν τῷ μεταξύ ἔχει παντρευτῇ
μ' ἓνα ὑπόπτον τύπο. Κάνει
ἐναν ὕπνον γεμάτον ἐφιάλτες καὶ
σὲ μὴ στιγμὴν ὑπνώνει τρομα-
γμένη, γιὰτὶ ἔχει τὴν εἰδησι-
πὼς κάποιοι μετ' ὧν ποδία
μπήκε κρυφὰ σὲ δωμάτιό της.
"Ὅταν ὑπνῶν βλέπει μισάνοι-
χτη τὴν πόρτα. "Ὁ νυχτερινὸς
ἐπισκέπτης ἔχει ἐξαφανισθῇ. Τὸ
πρῶτ' ὁμιλᾷ μετ' ἡν ἀδελφῇ
τῆς. "Ἡ Κάκια ἀνάμεσα σ' ἄ-
λλα, τὴν ρωτᾷ ἂν ἔχη λεφτά.
— "Εγὼ ἔκονα, τῆς λέει,
πὼς ὅταν βγαίνῃ κανεὶς ἀπὸ
τὴν φυλακὴν τοῦ δίνουν μερικὰ
λεφτά νὰ περάσῃ τὶς πρώτες
δυσκόλες μέρες. Εἶναι ἀλή-
θεια; — "Ναί, κάτι δίνουν. Μονά-
χα ὅμως σὲ κείνες ποῦ ἐργά-
ζονται. — "Εσὺ ἐργάστηκες;

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΔΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΡΑΚΗ

μεριδίου σου. Μὰ ὅλα τοῦ ἦ-
σαν ἀνάποδα. "Ἐκανε μὴ ἐπι-
χείρησι καὶ τάχασε...

"Ἡ καρδιά της πλημμύρισε
ἀπὸ ἓνα αἶσθημα ἀδίας. "Ἡ-
ταν ἔτοιμη νὰ ξεσπάσῃ, μὰ κρα-
τήθηκε. Σκέφτηκε πὼς δὲ θὰ ὠ-
φελούσε σὲ τίποτα. Εἶπε μονά-
χα.

— Πὼς τάλμησε νὰ κάνῃ ἓνα
τέτοιο πράγμα; Καὶ σὺ πὼς
τὸ παραδέχτηκε;

— Τώρα ζητιανεύουμε σχε-
δὸν γιὰ νὰ ζήσουμε, εἶπε χω-
ρὶς νὰ φαῖ πὼς ἄκουσε τὰ λόγια
τῆς καὶ ἀναστένανε. Κι' ἂν σοῦ
ζήτησα κάτι, εἶναι γιὰτὶ κινδυν-
εύουμε νὰ μείνουμε χωρὶς στέ-
γη. Εἶναι τρεῖς μῆνες ποῦ δὲ
μπορέσαμε νὰ πληρώσουμε τὸ
νοίκι στὸν καινούργιον νοικοκυ-
ρι... "Ἡ Μαρία δὲ μίλησε. "Α-
πότομα καὶ τῆς φάνηκαν δια-
φορετικὰ ἐδῶ μέσα. Κάτι εἶχε
ἀλλάξῃ ἀπὸ τὸν ἀέρα τοῦ πα-
ληοῦ σπιτιοῦ. "Ἡ αἰσθησι πὼς
τὸ σπίτι τοῦτο ποῦ πέρασε τὰ
περισσότερα χρόνια τῆς ζωῆς
τῆς ἦταν τώρα ἰδιοκτησία ἐνὸς
ἄλλου, τὴν πείραζε. "Ὅχι, δὲν
ἔπρεπε νὰ τὸ κάνουν αὐτό. "Ἡ-
ταν σὰ νὰ πούλησαν κάτι ἀπὸ
τὸν ἴδιον ἐνὸς τοῦ.

Πέρασαν σὲ σάλονι. "Ἡ Κά-
κια εἶχε ἐτοιμάσει καφέ.

— Εὐχαριστῶ, τῆς εἶπε ἡ
Μαρία. Δὲ θὰ πάω τίποτα.
Πρέπει νὰ βγῶ ἐξω...

"Υστερα ἀνῆλθε τὴν τσάντα
τῆς. Μέσα ἔκει ἦταν ὁ φάκε-
λος μετ' ἡ χρήματα ποῦ τῆς ἔ-
στειλε ἡ ἀγνωστὴ κυρία μετ' ὧ
δῆλο. Πῆρε μερικὰ χαρτονομί-
σματα καὶ τ' ἄφησε σὲ τρα-
πέζι. Τὸ βλέμμα τῆς ἀδελφῆς
τῆς γέμισε ἐκπληξί.

— Μὰ αὐτὰ εἶναι μὴ δλᾶκε-
ρη περιουσία! εἶπε καὶ τὰ φού-
χτισε. Σ' εὐχαριστῶ...

Κατόπι ζύγωσε περισσότερο
καὶ κάρφωσε τὰ μάτια της σὲ
μισάνοιχτο φάκελλο τῆς τσάν-
τας.

— Ποῦ τὰ βρήκες ἐσὺ ὅλα
αὐτὰ τὰ λεφτά; ρώτησε καὶ τὴν
κύτταξε λοζά.

— Ἀπὸ τὰ μικρὰ σου χρόνια
ἦσαν πολλὰ περίεργα κι' ἀχά-
ριστῃ, τῆς εἶπε. Μήπως δὲ σὲ
φτάνουν αὐτά;

"Ἐκείνη κατάλαβε πὼς δὲ φέ-
θηκε καλὰ καὶ δίστασε νὰ δι-
κασιλογηθῇ.

— Νὰ μετ' ὅσον ἔδειχνε μεγά-
λη στενοχώρια. Μὰ εἶναι τό-
σος καιρὸς ποῦ ἔχω νὰ δῶ μα-
ζεμένα χρήματα σὲ χέρι μου.
Τί θὰ τὰ κάνης τόσα λεφτά;...

"Ἡ Μαρία ἀνασήκωσε τοὺς
ὤμους.

— Πρῶτα-πρῶτα σκέφτομαι
νὰ νοικιάσω ἓνα δωμάτιο, εἶπε.
"Εδῶ φυσικὰ δὲ μπορῶ νὰ μεί-
νω, μὰ καὶ τὸ σπίτι δὲν εἶναι
δικό μας πιά. "Υστερα θὰ φρον-
τίσω νὰ βρῶ δουλειά...

— Γιατὶ δὲ μείνεις μοῦ κι' ἐμεῖς;
— Γιατὶ δὲ μὴν εἶναι ἀνέ-
μοι; — Γιατὶ δὲ μὴν ἀρεῖται ὁ ἄν-
τρας σου! ἀποκρίθηκε κοφτά.

Νομίζω πὼς τὸ ἴδιο πρέπει νὰ
συμβαῖν καὶ σὲ σένα. Δὲ σοῦ
λέω νὰ τὸν χωρίσῃς. Μπορεῖ
καὶ τὰ τὸν ἀγαπᾷς. Σὲ μᾶς τὶς
γυναῖκες συμβαίνει πολλές φο-
ρὲς νὰ μὴ ξέρουμε γιὰ ποῖο λό-
γο ἀκριβῶς ἀγαποῦμε ἓνα ἄν-
τρα, ἓνα κοινικὰ θὰ ἔπρεπε νὰ
τὸν μισοῦμε... "Ἀν καποτε ὁ-
μως ἀποφασίσῃς νὰ τὸν ἀφή-
σῃς, μὴ διστάσῃς...

— Δὲ σὲ καταλαβαίνω! ἔκα-
νε ἡ Κάκια. Τί θέλεις νὰ πῇς;

— Τίποτα! Κάποτε ἴσως κα-
τάλαβῃς. Τότε θὰ μετανοιώσῃς
γιὰ τὸ ἀγκίστρωμα ποῦ ἔκανες.
Θαρρῶ πὼς μ' αὐτὸ τὸ γάμο ἔ-
σὺ ἦσουν ποῦ ἀγκιστρώθηκες
κι' ὄχι αὐτός. "Ὅχι, δὲν ἦταν
λύσι γιὰ σένα αὐτός ὁ γάμος.

Τῆς μιλούσε καὶ τὴν κύτταζε
κατάματα, σὰ νὰ ζήλε, νὰ μὴ
τῆς τί γινόταν μέσα στὴν καρ-
διά της. "Ἡ ἀγωνία ποῦ τὴν
παίδευε καθρεφτιζότανε στὸ
βλέμμα της.

— Ξέρεις τίποτα γιὰ τὸν "Αν-
τρέα καὶ τὸ κούβε; ρώτησε.
"Ἀν εἶναι καὶ ἔξω τὶς τίποτα, νὰ
μοῦ τὸ πῇς...

"Ἐγὼ μὴ μικρὴ σιωπῇ. Οἱ
δὺ ἀδελφεὶ στέκονταν ἀντί-
κου ἡ μὴ στὴν ἄλλη αὐτῆς.
"Εμοῖς ἀντὶ σὰ νὰ ἀναμετροῦ-
σαν τὶς δυὶ μέρες τους. "Ἡ Κά-
κια δὺ χρόνια μεγαλύτερη ἦ-
ταν λιγνί, μετ' ὅσον μὰλλὰ
καὶ σκούρα μάτια. "Ἡ Μαρία
ἦταν μελαγχροῖν, γεροδεμένη.
Τὰ γαλῶνα μάτια της ἔδιναν
μὴ γλυκεῖα γοῦστα σὲ γλω-
μὸ τῆς πρόσωπο. Δὲ θυμίζαν
καθόλου ἡ μὴ τὴν ἄλλη. "Ἦταν
δὺ ἐντελὲς διαφορετικοὶ τύποι.

— Πές μου τί ξέρεις γιὰ τὸν
"Αντρέα, ρώτησε πάλι.

— Δὲν εἶμαι σίγουρη ἀκόμη,
εἶπε ἡ Μαρία. Μὰ σὰν βεβαιω-
θῶ πὼς ἦταν ἐκεῖνος ποῦ συνη-
θιζέ νὰ φορᾷ ἡ μὴ μπλὲ καμπου-
ρίνια ὅταν ἐβγαίνει περίπατο...

Κατόπι ζύγωσε περισσότερο
καὶ κάρφωσε τὰ μάτια της σὲ
μισάνοιχτο φάκελλο τῆς τσάν-
τας.

— Ποῦ τὰ βρήκες ἐσὺ ὅλα
αὐτὰ τὰ λεφτά; ρώτησε καὶ τὴν
κύτταξε λοζά.

— Ἀπὸ τὰ μικρὰ σου χρόνια
ἦσαν πολλὰ περίεργα κι' ἀχά-
ριστῃ, τῆς εἶπε. Μήπως δὲ σὲ
φτάνουν αὐτά;

"Ἐκείνη κατάλαβε πὼς δὲ φέ-
θηκε καλὰ καὶ δίστασε νὰ δι-
κασιλογηθῇ.

— Νὰ μετ' ὅσον ἔδειχνε μεγά-
λη στενοχώρια. Μὰ εἶναι τό-
σος καιρὸς ποῦ ἔχω νὰ δῶ μα-
ζεμένα χρήματα σὲ χέρι μου.
Τί θὰ τὰ κάνης τόσα λεφτά;...

"Ἡ Μαρία ἀνασήκωσε τοὺς
ὤμους.

— Πρῶτα-πρῶτα σκέφτομαι
νὰ νοικιάσω ἓνα δωμάτιο, εἶπε.
"Εδῶ φυσικὰ δὲ μπορῶ νὰ μεί-
νω, μὰ καὶ τὸ σπίτι δὲν εἶναι
δικό μας πιά. "Υστερα θὰ φρον-
τίσω νὰ βρῶ δουλειά...

— Γιατὶ δὲ μείνεις μοῦ κι' ἐμεῖς;
— Γιατὶ δὲ μὴν εἶναι ἀνέ-
μοι; — Γιατὶ δὲ μὴν ἀρεῖται ὁ ἄν-
τρας σου! ἀποκρίθηκε κοφτά.

Νομίζω πὼς τὸ ἴδιο πρέπει νὰ
συμβαῖν καὶ σὲ σένα. Δὲ σοῦ
λέω νὰ τὸν χωρίσῃς. Μπορεῖ
καὶ τὰ τὸν ἀγαπᾷς. Σὲ μᾶς τὶς
γυναῖκες συμβαίνει πολλές φο-
ρὲς νὰ μὴ ξέρουμε γιὰ ποῖο λό-
γο ἀκριβῶς ἀγαποῦμε ἓνα ἄν-
τρα, ἓνα κοινικὰ θὰ ἔπρεπε νὰ
τὸν μισοῦμε... "Ἀν καποτε ὁ-
μως ἀποφασίσῃς νὰ τὸν ἀφή-
σῃς, μὴ διστάσῃς...

— Δὲ σὲ καταλαβαίνω! ἔκα-
νε ἡ Κάκια. Τί θέλεις νὰ πῇς;

— Τίποτα! Κάποτε ἴσως κα-
τάλαβῃς. Τότε θὰ μετανοιώσῃς
γιὰ τὸ ἀγκίστρωμα ποῦ ἔκανες.
Θαρρῶ πὼς μ' αὐτὸ τὸ γάμο ἔ-
σὺ ἦσουν ποῦ ἀγκιστρώθηκες
κι' ὄχι αὐτός. "Ὅχι, δὲν ἦταν
λύσι γιὰ σένα αὐτός ὁ γάμος.

Τῆς μιλούσε καὶ τὴν κύτταζε
κατάματα, σὰ νὰ ζήλε, νὰ μὴ
τῆς τί γινόταν μέσα στὴν καρ-
διά της. "Ἡ ἀγωνία ποῦ τὴν
παίδευε καθρεφτιζότανε στὸ
βλέμμα της.

— Ξέρεις τίποτα γιὰ τὸν "Αν-
τρέα καὶ τὸ κούβε; ρώτησε.
"Ἀν εἶναι καὶ ἔξω τὶς τίποτα, νὰ
μοῦ τὸ πῇς...

"Ἐγὼ μὴ μικρὴ σιωπῇ. Οἱ
δὺ ἀδελφεὶ στέκονταν ἀντί-
κου ἡ μὴ στὴν ἄλλη αὐτῆς.
"Εμοῖς ἀντὶ σὰ νὰ ἀναμετροῦ-
σαν τὶς δυὶ μέρες τους. "Ἡ Κά-
κια δὺ χρόνια μεγαλύτερη ἦ-
ταν λιγνί, μετ' ὅσον μὰλλὰ
καὶ σκούρα μάτια. "Ἡ Μαρία
ἦταν μελαγχροῖν, γεροδεμένη.
Τὰ γαλῶνα μάτια της ἔδιναν
μὴ γλυκεῖα γοῦστα σὲ γλω-
μὸ τῆς πρόσωπο. Δὲ θυμίζαν
καθόλου ἡ μὴ τὴν ἄλλη. "Ἦταν
δὺ ἐντελὲς διαφορετικοὶ τύποι.

— Πές μου τί ξέρεις γιὰ τὸν
"Αντρέα, ρώτησε πάλι.

— Δὲν εἶμαι σίγουρη ἀκόμη,
εἶπε ἡ Μαρία. Μὰ σὰν βεβαιω-
θῶ πὼς ἦταν ἐκεῖνος ποῦ συνη-
θιζέ νὰ φορᾷ ἡ μὴ μπλὲ καμπου-
ρίνια ὅταν ἐβγαίνει περίπατο...

— Εἶναι λοιπὸν τόσο σοβα-
ρό;

— "Ναί. Εἶναι σοβαρό.
Τὴν εἶδε πολὺ ἀνησυχὴ καὶ
κονταστῆκε. Θέλησε νὰ τὴν
καθησυχάσῃ.

— Φυσικὰ θὰ εἶναι σοβαρό,
ἀν βνοῦνε βάσιμες οἱ ὑποψί-
ες μου. Γι' αὐτὸ μὴν τοῦ κάνῃς
λό-
γο γιὰ τὰ ὅσα εἶπαμε. Δὲν ὁ-
πᾶνε ἀνάγκη νὰ τὸν βάλῃς σὲ
σκοτούρες. "Ὅταν βεβαιωθῶ,
τότε βέβαια θὰ εἶναι διαφορε-
τικά. Κατάλαβε;...

— "Ναί. Κατάλαβε, εἶπε ἡ
Κάκια.

"Ἡ Μαρία χαμογέλασε. "Ἡ-
ταν σίγουρη πὼς τὸ μεσημέρι
ποῦ θὰ γυρνοῦσε σπίτι τὸ "Αν-
τρέας, ἡ ἀδελφὴ της θὰ τοῦ ἴ-
στοροῦσε τὰ καθέκαστα μετ' ὧ
λες τὶς λεπτομέρειες...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4ο

"Ἡ συνάντησί της μετ' ὧν Πε-
τρο Μαρλάτο ἔγινε ἐιληθὲς τῆς
χρῆσι λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ μεση-
μέρι. "Ὅταν βγήκε ἀπὸ τὸ σπι-
τι, πῆγε κατ' εὐθείαν σ' ἓνα με-
σιτικὸ γραφεῖο καὶ ζήτησε δυ-
μάτιο. Ἐχέμε ἀκριβῶς ὅτι τῆς
χρεώζονταν. "Ὁ ἴδιος ὁ μεσιτὴς
τῆς συμβόλεψε. Πῆγαν μ' ἓνα ταξί
καὶ εἶδε τὸ δωμάτιο. "Ἦταν μὴ
κάμαρη ἐπιπλωμένη σ' ἓνα τρι-
κόρο σπίτι ἐκεῖ κάπου σὲ
κάποια παρὰ τοῦ ὁδοῦ "Ἰπ-
ποκράτους. Τῆς ἄρεσε. "Ἦταν
σὲ τρίτο πάτωμα κι' εἶχε ἓνα
παράθυρο ποῦ ἐβλέπε στὸν κή-
πο. "Ἐναν κήπο, ἀκαλλυγμένο
κι' ἐγκαταλειμμένο μετ' ὧ ἀρ-
ρωστημένῃ πεύκα κι' ἄθρονες
ἀγριομαργαρίτες καὶ μολόχες.

— "Εδῶ εἶναι τὸ ἴδιο σὰ νὰ
μείνῃς σ' ἓνα κοπέλλα μου,
τῆς εἶπε ἡ ἰδιοκτήτρια, μὴ γυ-
ναῖκα μετ' ὧ κόκκινα μαλλιά καὶ
μολοματένιους χαλκάδες σ' ὅ-
σους. Μοσκοβολᾶν τὰ πεύκα
καὶ δυναμῶνουν τὰ πνεύματα.
"Ὅλος ὁ καθαρός ἀέρας γεμί-
ζει νύχτα καὶ μέρα τὴν κάμαρη.
Εἶναι ἡ καλύτερη τοῦ σπιτιοῦ.
"Ἀν τὴ νοικιάσῃς, θὰ μετ' ὧ
θῇς. "Ἀς ἀφήσουμε ποῦ καθὼς
θῇ ἀνοίγῃς τὸ παράθυρό σου θὰ
ἐκφυλάσσῃς τὸ μάτι σου σὲ
πρόσινο. "Ἀλήθεια, δὲ σὲ ρώτη-
σα. Τί δουλειὰ κάνεις;

— "Ἡμοῖνα ὑπάλληλος σὲ
κάποιο ὑπουργεῖο, εἶπε ἡ Μα-
ρία.

— Καὶ τώρα;

— Τώρα δὲν εἶμαι πιά. Μετ'
ἀπέλυσαν. Μὰ ἐλπίζω πὼς σύν-
τομα θὰ βρῶ μὴ καινούργια
θέσι... Κι' ἐπειδὴ ἐκεῖνη εἶδε
κάποια στενοχώρια, δίστασε
νὰ προσθέσῃ.

— "Ὅσο γιὰ τὸ νοίκι, μὴν ἄ-
νυσυχητε. "Εγὼ ἄρεκα χρήμα-
τα, Μπορῶ νὰ σὰς πληρώσω
καὶ ἐξῆ μῆνες μπροστὰ... "Ἡ Μα-
ρία πληρώσε. Τῆς ἔδωκε τὸ
κλειδί. "Ἀφῆσε τὴν βαλίσσα σὲ
δωμάτιο καὶ βγήκε. Καὶ τώρα
καθὼς κατηφόριζε πρὸς τὴν ὁ-
δὸν "Ακαδημίας, λογάριζε νὰ
κάνῃ μὴ ἐπίσκεψι. Θὰ πῆγαινε
σὲ δικηγόρο της. "Ἐκείνος
μπορεῖ καὶ νὰ μὴ τὴν θυμότανε
καθόλου πιά. Αὐτὴ ὅμως δὲν
τὸν εἶχε λησμονήσει. Καὶ τώρα
ποῦ εἶχε χρήματα, ἔπρεπε νὰ
τὸν δῇ. Αὐτός της παρυστάθη-
κε χωρὶς καμμιὰ ἀξίωσι γιὰ
πληρωμὴ στὴ δική. Μέσα στὴν

τσάντα της εἶχε κιτρινισμένο
ἀπὸ τὸ πέρασμα τόσο καιροῦ
ἓνα ἐπισκεπτήριο. Γεώργιος
Καρῆς. Δικηγόρος. "Ὁδὸς Σα-
ταρόζα 117. Τῆς τοῦ εἶχε δώσει
ἕταν βγήκε ἡ ἀπόφασι.

— Σὰς εὐχαριστῶ, τοῦ εἶπε,
γιὰ ὅσα κάνετε γιὰ μένα. Δὲ
θὰ τὸ ξεχάσω ποτέ. "Ἐλπίζω
πὼς κάποτε θὰ μπορέσω νὰ
πληρώσω τὴν αὐτοῦ δῶσε.

— "Εκείνος χαμογέλασε.

— "Ὁ! Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ
σκέπτεσθε τέτοια πράγματα!

— Δώστε μου τὴ διευθυνσί-
σας, παρακάλεσε.

Δὲν ἔφερε ἀντίρρηση. Τῆς ἔ-
δωκε τὸ ἐπισκεπτήριο. "Ἀπὸ
τότε τὸ εἶχε σὲ χέρι της. Τῶ-
ρα λοιπὸν ποῦ ἦταν ἐλευθερὴ,
ἔπρεπε νὰ τὸν ἀνταμώσῃ. "Ἐ-
κείνη ὅμως ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ
μεσολάβησε κάτι ποῦ τὴν ἔκανε
ν' ἀλλάξῃ σκέψιν, γιὰ σήμε-
ρα τοῦλάχιστο. Καθὼς θέλησε νὰ
περάσῃ σὲ ἀπάντησι πεζοδρο-
μιο, βρέθηκε μπροστὰ σ' ἓνα
ταξί ποῦ κατηφόριζε. "Ἐρχόταν
κατ' εὐθείαν ἐπάνω της καὶ ὁ
ταξὶ εἶδε ἦταν πολὺ ἀργὰ νὰ
ὀπισθοχωρήσῃ. "Ἐβγαλε μὴ
τρομαγμένη καυχήν καὶ σταθῆ-
κε ἀκίνητη. Καλὰ τῆς εἶχαν πῇ
ἐκεῖ, στίς γυναικεῖς φυλακῆς,
πὼς ἔπρεπε νὰ προσέχῃ, γιὰτὶ
σίγουρα μέσα στὰ τέσσερα
χρόνια θάχε ξεχάσει νὰ περπα-
τᾷ στὸς πολυσύναστους
δρόμους τῆς Ἀθήνας. Ἐχέαν δι-
κιο. Μὰ τώρα ποῦ παρὰ λίγο
νὰ τῆς συμβῇ δυστύχημα. Τὸ ἄ-
μᾶξι φρονέθηκε ἀπότομα προο-
στά της, τόσο κοντὰ, ποῦ ὁ
προφυλακτήρας του σχεδὸν ἄγ-
γισαν τὰ γόνατά της. "Ὁ σφῆρ
ἄφησε τὸ βόλν κι' ἄρχισε νὰ
βρίζῃ μεγαλόφωνα. "Ἡ Μαρία
κάτι πῆγε νὰ πῇ γιὰ νὰ δικαιο-
λογηθῇ καὶ τότε εἶδε νὰ σκύβῃ
ἐξῶ ἀπὸ τὸ πῶς παρὰ τοῦ
κεφάλι τοῦ Μαρλάτου. "Ἀμέσως
τὸ ἀναγνώρισε. Τὴ θυμήθηκε
κι' αὐτός καὶ τῆς φώναξε κου-
νώντας τὸ χέρι του.

— Μαρία...

Τὸ χλωμὸ πρόσωπό της ἔα-
νιόταν...

— "Εσεῖς; ἔκανε. "Ετρεξε
πρὸς τὸ μέρος του. "Εσεῖς; Τί
συμπέτωσις!...

— Τέλειωσες λοιπὸν; τὴ ρώ-
τησε. Μπορῶ νὰ σε συγχαρῶ;

— "Ναί. Τέλειωσα! τοῦ εἶπε
χαρούμενη.

— Μπράβο! Χάρηκα ποῦ τὰ
κατάφερες! "Ἐχεις δουλειά;
"Ἐλα μὰ κι' ἐμεῖς νὰ τὰ ποῦμε.
"Εδῶ δὲ μπορούμε νὰ στεκόμα-
στε, γιὰτὶ ἐμποδίζουμε τὴν κυ-
κλοφορία.

"Ἡ Μαρία δὲν πρόφθασε ν'
ἀπαντήσῃ. "Ὁ Μαρλάτος ἀνῆλθε
τὴν πόρτα καὶ τὴν τράβηξε μέ-
σα σ' αὐτοκίνητο. Κάθησε
πλάι του.

— Θὰ πεταχτῶ δυὸ λεφτά σ'
ἓνα γραφεῖο, τῆς εἶπε. "Υστερα
ἀπὸ λίγο θὰ εἶμαι στὴ θέσι
σου. Θέλω νὰ μιλήσουμε.

Τὸ ταξὶ σταμάτησε λίγο πῶ
κάτω. "Ὁ δημοσιογράφος κατέ-
βηκε. Τὴν ἄφησε νὰ περιμένῃ
καὶ σὲ πέντε λεπτά ξαναγύρισε.

— Τώρα εἶμαι ἐλεύθερος ὥς
τὸ βράδυ, τῆς εἶπε.

"Υστερα γύρισε σὲ τὸ σφῆρ.

— Πῆγαινε μὰς σὲ Ζάππειο!
"Ἡ Μαρία ἄρχισε νὰ τοῦ δι-
ηγῇ τὰ καθέκαστα καὶ πε-
ρισσότερο σταθῆκε σὲ μεγά-
λο καμὴν ποῦ τὴν παίδευε. Στὸ
παιδί της.

— Δὲν εἶναι σωστὸ αὐτὸ ποῦ
μοῦ κάνετε! Μὲ ποῖο δικαίω-
μα τὸ κράτησαν; Πὼς μπορούν

νὰ χωρίσουν τὸ παιδί ὅπὸ τῆ
μᾶς;

— "Ναί, δὲν εἶναι σωστὸ!
συμφώνησε ὁ Μαρλάτος. Θαρ-
ρῶ πὼς κάτι θὰ καταφέρουμε.
Τὸ παιδί εἶναι δικό σου καὶ
πρέπει νὰ σοῦ τὸ δώσουνε...

Κατέβηκαν ἀπὸ τὸ αὐτοκί-
νητο περπατώντας λίγο καὶ κά-
θησαν στὸ κῖοςκι. Μπροστὰ
τοὺς ἀστράφτε κάτω ἀπὸ τὸ
μεσημεριανικὸ ἥλιο ἡ "Ακρόπο-
λι. "Ἐνα ἀεράκι, κάποια ἰδέα
δραστή, ἐξορῶν ἀπὸ τὸ πᾶ-
ρο. Τὰ τριγύρω στὰ δέντρα εἶ-
χαν ἀνοιγῇ τὸ τεμπέλικο τρα-
γοῦδι τους Παοῦγγεῖλαν καὶ
κι' ἡ κούβεντα γύρισε στὸ φῶ-
ς...

"Ὁ Μαρλάτος ἦταν ἓνας ἀπὸ
τοὺς δυὸ-τρεῖς ἀστυνομικοὺς
ρεπόρτερς ποῦ ὑποστήριζαν μετ'
φαντασίαν τὴν ἀθώωσιν τῆς
Μαρίας Ζορμπά. Φυσικὰ σ' αὐ-
τὴ τὴν θλιθερὴ ἱστορίαν ποῦ εἶχε
ἀναστατώσῃ τὴν ἀθηναϊκὴν κοι-
νωσίαν, ὑπῆρχε ἓνας νεκρὸς μετ'
μὴ σφαῖρα στὴν καρδιά. "Ἀλλὰ
ὁ Μαρλάτος στοιχηματίζει μετ' ὧ
κεφάλι του πὼς ἡ σφαῖρα αὐτὴ
δὲν ἔφυγε ἀπὸ τὸ πιστόλι πο

— "Επειτα, μην ξεχνάτε πως και ακόμη έκτακτη και πρέ-ει το συντομώτερο να μονιμο-οιηθώ. Κι' αυτό φυσικά εξαρ-αται από τη γνώμη που θα χηματίσουν για μένα οι προ-τάμενοί μου. "Αν πεισθούν-ως είμαι μια καλή δακτυλο-ράφος, μπορεί να κάνουν πιο ρήγορα τις προτάσεις τους. Χαμογέλασε. Χαμογέλασε αι ο Παπαδόπουλος.

— "Όσο γι' αυτό, νάσαι η-υχη! Ξέρω πόσο ανάγκη έχεις πό μια μόνιμη θέση. Και να ή τ' άδεις ακόμα, που λέει ο-όςος, για το χατήρι του μα-αρήτη του πατέρα σου θάκανα ο πάν να σε μονιμοποιήσω. έρω πως πέθανε αβιόντας πί-α του δυο κορίτσια δουτηγμέ-α στο χρέη. Τά ξέρω! Τά ξέ-ω!...

"Αρχισε να υπογράφει. "Η λαρία τοποθέτησε υποστά-ου τα χαρτιά. "Εκείνος έδει-νε μια διαστική ματιά στο κεί-μενο, διώρωνε που και που κα-ένα λαθάκι και υπέγραφε...

Αυτή ακριβώς τη στιγμή ά-νοιξε η πόρτα και μπήκε χωρίς να χτυπήσει ο "Άλκης Σέφερης. "Ήταν ένας θυμωμένος άντρας με ζήλο και κορμί. Μέσα στο κα-λοραμένο άσπρο κουκούλα-ρο κοστούμι του φάνταζε πιο πολύ το μελαχρινό πρόσωπό-του με τα φωτεινά ανοιχτόχρω-μα καστανά μάτια του. Δεν ή-ταν παραπάνω από είκοσι πέν-τε χρόνων. Φορούσε μια χτυπη-τή κλαδική γραβάτα από φου-λάρι και κρατούσε στο χέρι μια άλαφριά ρεπούμπλικα από α-λβινό παναμά.

Ο τηματάρχης ανασήκα-σε το κεφάλι και τον είδε. — "Ω! "Ω! Πώς ήταν αυτό; φώναξε χωρίς να πάψει να υπο-γράφει. Πώς ήταν αυτό και μάς θυμήθηκες; Κάθισε! Τελειώνω άμέσως.

— Είμαι πολύ διαστικός! είπτε εκείνος και τα μάτια του έπεσαν λαίμαργα στο δροσερό-προσωπάκι και στο καλοφτια-γμένο κορμί της δακτυλογρά-φου. Πέρασε μονάχα να σου-φου. Πέρασε μονάχα να σου-φου. Πέρασε μονάχα να σου-φου. Πέρασε μονάχα να σου-φου.

— Καλά! Καλά! "Όπως πάντα τα παραλές! Κάθισε να δούμε τι μπορεί να γίνει... Κι' ο Παπαδόπουλος ξανά-σκυψε στα χαρτιά του.

— "Ο Σέφερης κάθισε σε μια πέτινη πολυθρόνα έτσι που νάχει ακριβώς απέναντί του την κόπελλα. "Ήταν φανερό πως του έκανε εντύπωση. Τη ζύγιαζε με το βλέμμα του και την ευσι-με το βλέμμα του. Τά μάτια του σκε πολύ θυμωμένα. Τά μάτια του σκε πολύ θυμωμένα. Τά μάτια του σκε πολύ θυμωμένα.

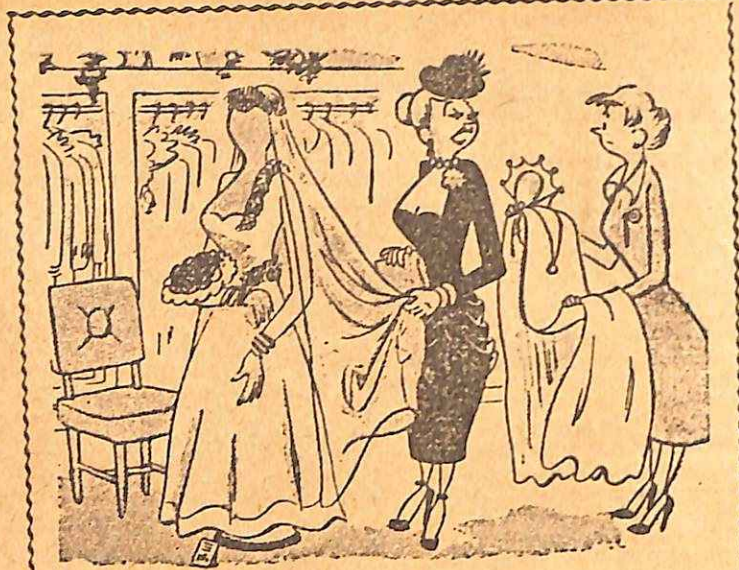
— "Εκείνος γέλασε ανοιχτόκαρ-δα. "Ήταν ένας ανοιχτόκαρδος άνθρωπος με μεγάλη φαλάκρα και έφτα παιδί.

— Δεν είναι για τα δόντια σου η κοπέλλα! είπτε. Λαίονα σταμάτα την δρεξί σου και μη κάνεις δνεϊρο. Είναι ένα κορίτσι με σπάνιο χταρκήρα. Δεν μοι-άζει καθόλου με κάποιες άλλες που σου κάνουν συντροφιά για το πορτοφόλι σου...

— Πώς τη λένε; ρώτησε έ-κείνος χωρίς να φανή πως πρό-σεξε την προειδοποίησή. Είναι καινούρια στο υπουργείο...

— Μαρία Ζορμπά τη λένε. Είναι έκτακτη υπάλληλος στο τμήμα μηχανών. "Ο πατέρας της, ο Δημήτρης Ζορμπάς, ή-ταν κάποτε ο πιο πλούσιος αν-θρωπος της "Αθήνας. "Όμως στάθηκε άτυχος στο γάμο του και η γυναίκα του ξεπρότισε με κάποιον άλλο αβιόντάς του δυο

— "Η Μαρία ήταν, δρθη πλάι-στον τηματάρχη. "Εσκυβε κά-στον τόσο κι' έπαιρνε από μπρο-στά του το κάθε έγγραφο που υπέγραφε. "Εδειχνε αδιάφορη

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

— Πλένεται, δεσποινίς;...

ένοιωθε όμως καρφωμένο το βλέμμα του πρώνου επισκέπτη πάνω της κι' αισθανόταν κάπως στενάχωρος. Δυο-τρεις φορές που ανασήκωσε το κεφάλι, τα μάτια τους ανταμώθηκαν. Τά χαμήλω-σε διαστικά. Περιέργο. Και της άρεσε και δεν της άρεσε να την κυττάζουν έτσι. Δε μπορούσε να ξεχωρίσει τί ήταν ακριβώς εκεί-νου που την ένοχλούσε από τούτο το επίμονο βλέμμα του "Άλκη Σέφερη. Αισθανόταν σαν κάτι να θασίνη πάνω της. Κάτι που της έφερε μια γλυκειά και πρω-τόγνωρη κούραση.

Γι' αυτό δεν ήξερε αν λυπή-θηκε ή αν χάρηκε όταν ο Παπα-δόπουλος έβαλε την υπογραφή του και στο τελευταίο έγγραφο.

— "Εν τάξει! της είπτε. Δώ-στα στο τι διεκπεραιώσι...

Κι' ενώ εκείνη παίρνοντας τα χαρτιά έφευγε αιώτες γύρισε προς το μέρος του επισκέπτη: — Είμαι όλος αυτιά! του εί-πε. Σε ακούω. Λέγε!

"Αλλά ο Σέφερης δεν έδωκε καμιά απάντηση. Παρακολου-θούσε την κοπέλλα κι' όταν έ-κλεισε πίσω της η πόρτα ανα-στέναξε:

— Σε ζηλεύω, Παπαδόπου-λε! του είπτε. Σε μακαρίζω! Είσαι ευτυχής που σε τριγυρ-νάνε τέτοια θαυμάσια πλάσμα-τα.

"Εκείνος γέλασε ανοιχτόκαρ-δα. "Ήταν ένας ανοιχτόκαρδος άνθρωπος με μεγάλη φαλάκρα και έφτα παιδί.

— Δεν είναι για τα δόντια σου η κοπέλλα! είπτε. Λαίονα σταμάτα την δρεξί σου και μη κάνεις δνεϊρο. Είναι ένα κορίτσι με σπάνιο χταρκήρα. Δεν μοι-άζει καθόλου με κάποιες άλλες που σου κάνουν συντροφιά για το πορτοφόλι σου...

— Πώς τη λένε; ρώτησε έ-κείνος χωρίς να φανή πως πρό-σεξε την προειδοποίησή. Είναι καινούρια στο υπουργείο...

— Μαρία Ζορμπά τη λένε. Είναι έκτακτη υπάλληλος στο τμήμα μηχανών. "Ο πατέρας της, ο Δημήτρης Ζορμπάς, ή-ταν κάποτε ο πιο πλούσιος αν-θρωπος της "Αθήνας. "Όμως στάθηκε άτυχος στο γάμο του και η γυναίκα του ξεπρότισε με κάποιον άλλο αβιόντάς του δυο

— "Η Μαρία ήταν, δρθη πλάι-στον τηματάρχη. "Εσκυβε κά-στον τόσο κι' έπαιρνε από μπρο-στά του το κάθε έγγραφο που υπέγραφε. "Εδειχνε αδιάφορη

— "Η Μαρία ήταν, δρθη πλάι-στον τηματάρχη. "Εσκυβε κά-στον τόσο κι' έπαιρνε από μπρο-στά του το κάθε έγγραφο που υπέγραφε. "Εδειχνε αδιάφορη

άνηλικα κορίτσια. Τό πήρε επί-πίνου και από τότε άρχισε το κατσακώσιμα. Πριν δυο χρόνια πέθανε όταν πια από την ά-τράντακτη περιουσία του δεν είχε απομείνει παρά μονάχα έ-να μικρό σπιτάκι σε κάποιον ά-πομερο δρόμο της Πλάκας. Κι' αυτό χρωμένο μ' ένα σωρό ύ-ποθήκες! Και τα κορίτσια τώρα εργάζονται να ξεχρεώσουν.

— "Όμορφη κοπέλλα! είπτε ο Σέφερης.

— Ναι, θυμωμένη, παραδέχτη-κε ο Παπαδόπουλος. "Αλλά όχι για τα δόντια σου... Καλύτερα να μιλήσουμε για τα νήματα της Αυστραλίας...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6ο

Τρεις μέρες αργότερα ο "Άλ-κης Σέφερης συνάντησε τη Μα-ρία Ζορμπά στη Λεωφόρο Πα-νεπιστημίου. Τη χαιρέτησε δυά-ζοντας ως τα κάτω το καπέλο του. "Εκείνη αισθάνθηκε ένα δια-στικό χτυποκάρδι καθώς τον εί-δε και ταραγμένη αποκρίθηκε στο χαιρετισμό με μια κίνησι-ού του κεφαλιού. Τον χαιρέτησε και τάχυνε το δήμα της. Αυτός όμως δεν την άφησε.

— Δεσποινίς Ζορμπά! της φώνησε.

"Η κοπέλλα στάθηκε και γύ-ρισε και τον κύτταξε. "Έτρεξε κοντά της.

— Νά με συγχωρήτε! της εί-πε. Δεν πέρασε αυτές τις μέ-ρες από το υπουργείο και δεν κατάφερα να επικοινωνήσω ού-τε τηλεφωνικώς με τον κ. Πα-παδόπουλο. Σείς πιθανόν να παρδόπουλο.

— Της μιλούσε και χαμογελού-σε. "Η φωνή του ήταν άπαλη και χαδιάρια.

— "Οχι δεν ξέρω τίποτα. Δεν έτυχε να μάθω, έκανε στε-νωχωρήνη η Μαρία.

— Κρίμα! Κι' είχα έλπίσει καθώς σάς είδα...

"Η φλόγα που τον έκαιγε φω-τίζε τ' μάτι του. Είχε μια πα-ράξενη έκφραση στο βλέμμα του που την αναστάτωνε. "Εκανε να φύγει. "Εκείνος όμως την κρατή-σε πάλι.

— Ξέρετε, της είπτε, τί ση-μασία έχουν για μας αυτά τα αυστραλικά νήματα; "Αν δεν

— "Οχι! "Οχι! "Ενοίωσες κείνη την παράξενη ταραχή να την κυριεύει καθώς την κύτταζε επίμονα και στα καλοφτιαγμένα χείλη του κρεμά-ται ένα χαμογέλο.

έγκριση ή άδεια εισαγωγής θα βρεθούμε σε δύσκολη θέση. Φαν-ταστήτε τι μπορεί να έπακολου-θήσει αν σταματήσουν οι μηχαν-ές να δουλεύουν. Φυσικά δεν ξεχνάμε αυτές τις δυσκολίες που υπάρχουν στο συναλλαγμα. "Αλλά το κράτος πρέπει να ξε-χωρίσει τις περιπτώσεις και να φέρεται ανάλογα.

Τον κύτταζε γεμάτη άπορία. Τώρα τί καθόταν και της τά έ-λεγε όλα αυτά; Μήπως ήταν στο χέρι της να τον βοηθήσει; Για ποιο λόγο της αράδιαζε ό-λες αυτές τις λεπτομέρειες για

μια υπόθεση που καθόλου δεν την ενδιέφερε; "Ήταν φανερό πως του άρεσε να την έχει εκεί μπροστά του να της μιλάει. Μο-νάχα γι' αυτό την κρατούσε. Δεν ήταν δα καμιά μαθητηριού-λα του δημοτικού ή Μαρία να μην καταλαβαίνει! "Όμως στο βάθος, κι' ως μην ήθελε να το παραδεχτεί, άρεσε και σ' αυτήν να τον ακούει. "Ακούσε μια γλυκειά γοητεία επάνω της με τους λεπτούς τρόπους του. Πό-ση τρυφερότητα έπρεπε να κρύ-βη με α' του!...

"Εορίξε μια ματιά στο ρολόι του χεριού της:

— Λυπούμαι πολύ, του είπτε. "Αλλά πρέπει να πηγαίνω.

— Φευγετε; έκανε ξαφνια-σμενος εκείνος.

— Ναι. Ναι. Πρέπει να φύ-γω.

"Ενα θλιμμένο χαμόγελο ζω-γραφίστηκε στο πρόσωπό του. Της έδωσε το χέρι. Δεν μπόρεσε να αρνηθεί. "Ενοίωσε τα δάχτυ-λά του να χαϊδεύουν την παλά-μη της. Κάτι φεροκόπησε τρο-μαγμένα μέσα της.

— Δεν σάς κρατώ, της είπτε. "Ελπίζω όμως πως κάποιαν άλ-λη μέρα δεν θάστε τόσο διαστι-κή. Τότε θα μπορούσαμε να μι-λήσουμε πιο άνετα.

— Ναι, βέβαια! Μάλιστα μ'άν άλλη υέρα! αποκρίθηκε υπερδυσώντας τα λόγια της και μετανοίωσε σχεδόν άμέσως. "Ι-σως κάποις άλλη μέρα. Χαιρέ-τε...

Της συνεδαινε κάτι περίεο-ρο μ' αυτόν τον άνθρωπο. Μά-δεν ήταν ακόμα σε θέση να έ-ξηγήσει τί ήταν εκείνο που την αναστάτωνε ήταν βρισκόταν κοντά της. Πέρασε από απέναν-τι πεζοδρόμιο κι' ενώ δεν είχε καμιά δουλειά προς τα εκεί κατηφόρισε και βγήκε στην όδον Μητροπόλεως.

"Υστερα από μια βδομάδα συναντήθηκαν πάλι τυχαία. Τούτη τη φορά η Μαρία ήταν με την αδελφή της την Κάκια. Στέκονταν έρω από την είσοδο του καλοκαιρινού θεάτρου της όδοο Φιλελλήνων και κύτταζαν τις φωτογραφίες των ήσποιών που πρωταγωνιστούσαν στο έρ-γο που παίζότανε κείνο το βρά-δυ. Τότε ήρθε και στάθηκε πλάι τους αυτός. Χαιρέτησε με μια θαυία υπόκλιση και χαμογέλα-σε:

— Καλησπέρα σας, δεσποί-νις Ζορμπά! είπτε.

— "Ω! Καλησπέρα σας! Έ-κανε εαφνιασμένη η Μαρία.

— Είπατε μήπως για το θέα-τρο; — "Οχι! "Οχι! "Ενοίωσες κείνη την παράξενη ταραχή να την κυριεύει καθώς την κύτταζε επίμονα και στα καλοφτιαγμένα χείλη του κρεμά-ται ένα χαμογέλο.

Περνούμε το αυτοσχέδιο πον-πόν μας ανάμεσα απ' το δει-

— "Οχι! "Οχι! "Ενοίωσες κείνη την παράξενη ταραχή να την κυριεύει καθώς την κύτταζε επίμονα και στα καλοφτιαγμένα χείλη του κρεμά-ται ένα χαμογέλο.

Περνούμε το αυτοσχέδιο πον-πόν μας ανάμεσα απ' το δει-

— "Οχι! "Οχι! "Ενοίωσες κείνη την παράξενη ταραχή να την κυριεύει καθώς την κύτταζε επίμονα και στα καλοφτιαγμένα χείλη του κρεμά-ται ένα χαμογέλο.

Περνούμε το αυτοσχέδιο πον-πόν μας ανάμεσα απ' το δει-

— "Οχι! "Οχι! "Ενοίωσες κείνη την παράξενη ταραχή να την κυριεύει καθώς την κύτταζε επίμονα και στα καλοφτιαγμένα χείλη του κρεμά-ται ένα χαμογέλο.

ΓΥΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΤΟΥ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Της συνεργάτιδός μας δ. ΔΟΜΝΑΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Γ' ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΗΜΕΡΑΣ

"Ας άρχίσουμε από την πιο άπλη περίπτωση: "Εχουμε φυσική ομορφιά, ένα τύπο λεπτό, αρμονικό, που καμιά προσθή-κη ή τροποποίηση δε θα του χά-ριζε τίποτε περισσότερο. "Αν-τίθετα, θα αλλοίωνε την αγνό-τητα και θα χαλούσε την αρμο-νία του.

Τό μόνο που έχουμε να κά-νουμε σ' αυτή την περίπτωση: είναι να αναρμονίσουμε το χτέ-νισμα και το ντύσιμο με τη γε-νική γραμμή του τύπου μας και να κάνουμε ένα φυσικό μακι-γιαζ, που δε θα αλλάξει κατά τίποτε το φυσικό χρώμα και σχήμα του προσώπου. Θα τό φωτίσει απλά εντονότερα.

Δε χρειάζεται fond de teint. Τό μόνο που μπορούμε να χρη-σιμοποιήσουμε είναι το ρευστό fond de teint, όπως τα τε-λευταία της Ρουμπινστάιν, τα «μεταξωτά» με βάση πρώτης ύ-λης τό μετάξι. Περιττό να πού-με ότι θα χρησιμοποιήσουμε χρώματα φυσικά.

Η ΤΕΧΝΙΚΗ: Μ' ένα πλατύ πινέλο βάζουμε μερικές πινελιές απ' αυτό τό ρευστό στα κυριότερα σημεία του προσώπου: Μία στο πη-γούνι, από μια στην κάθε πλευ-ρά της κάθε σιαγόνας, στα πε-ρυγία της μύτης, στο κάθε μάγουλο, στο κάθε βλέφαρο, πάνω από τό κάθε φρύδι και ά-πό μία στον κάθε κρόταφο.

"Υστερα με όλα μας τα δά-χτυλα «δουλεύουμε» αυτό τό υ-γρό μ' απαλές κινήσεις προς την κατεύθυνση των μυών, ως και να άπορροφηθεί ολόκληρα και να μη διακρίνεται καθόλου, αλλά να φαίνεται μόνο ότι τό σίμα κυκλοφορεί πιο έντονα.

Μπορεί να μη χρειαστεί να βάλουμε ρουζ στα μάγουλα. "Αν όμως είναι ανάγκη, μ' ένα πινέλο όμοιο με τό προηγούμε-νο θα βάλουμε μια ύποψη από τό ρουζ μας (κρέμα) πάνω στα μάλα του προσώπου.

Θα τό δουλεύουμε με κινή-σεις μαλακές. Προσοχή! "Εκεί είναι τό πιο εύαίσθητο σημείο του προσώπου και πρέπει τά δάκτυλά μας να μην ακουμπού-νε βαρειά, να πετούνε!...

ΠΟΥΔΡΑΡΙΣΜΑ Δεύτερη Ιεροτελεστία. Για να μηπ με τέλειο τρόπο τό πούδρα και να κρατήσει όλη τη μέρα, κόβουμε από ειδικό μεταξωτό βαμβάκι ένα μακροστενο κομ-μάτι και τό μεταβάλλουμε στο πιο έξυπνολογικό πονπών, με τόν έξής άπλο τρόπο:

Μοιράζοντας στη μέση τό πάχος του βαμβακιού, που κρα-τούμε στο χέρι, τό ανοίγουμε σε δύο μικρά φύλλα και μ' έ-να μικρό νάυλον κουταλάκι βά-ζουμε την πούδρα μας στο κέν-τρο του ενός απ' τά δύο. Τό σκαπάζουμε με τό άλλο φύλλο μας έλαφρά σε να παίζουμε και χτυπούμε με τά δάχτυλά πάνω στο σημείο που βάλουμε την πούδρα.

Περνούμε τό αυτοσχέδιο πον-πόν μας ανάμεσα απ' τό δει-

— "Οχι! "Οχι! "Ενοίωσες κείνη την παράξενη ταραχή να την κυριεύει καθώς την κύτταζε επίμονα και στα καλοφτιαγμένα χείλη του κρεμά-ται ένα χαμογέλο.

Περνούμε τό αυτοσχέδιο πον-πόν μας ανάμεσα απ' τό δει-

— "Οχι! "Οχι! "Ενοίωσες κείνη την παράξενη ταραχή να την κυριεύει καθώς την κύτταζε επίμονα και στα καλοφτιαγμένα χείλη του κρεμά-ται ένα χαμογέλο.

Περνούμε τό αυτοσχέδιο πον-πόν μας ανάμεσα απ' τό δει-

— "Οχι! "Οχι! "Ενοίωσες κείνη την παράξενη ταραχή να την κυριεύει καθώς την κύτταζε επίμονα και στα καλοφτιαγμένα χείλη του κρεμά-ται ένα χαμογέλο.

Περνούμε τό αυτοσχέδιο πον-πόν μας ανάμεσα απ' τό δει-

κτη και τό μικρό δακτυλάκι μας και κάνουμε τό πουδράρισμα σε 3 χρόνους. Ιος χρόνος: Ξέρο-νουμε τό πονπών σ' όλη την έ-πιφάνεια "Απ' αυτό τό μικρό ιδεώδες κοσινάκι, που τόσος πρόχειρα σκαρώσαμε περνά-ση ακριβώς πούδρα χρειάζεται: τό δέμα μας, αν πετύχαμε τό φτιάξιμό του.

Χρόνος 2ος: "Εφαρμόζοντας όλη την επιφάνεια του στο δέμα, χτυπούμε έλαφρά πά-τα πάνω στη φορά των μυών, έ-πιμένοντας στα περυγία της μύτης, που είναι πάντα λιπαρά και γυαλίζουν.

Χρόνος 3ος: Μετατρέπουμε τό πονπών μας σε αυτοσχέδιο δουρτσάκι. "Ενώνουμε τις τέσ-σερις γωνίες του, στις όποιες δεν υπάρχει καθόλου πούδρα—γιατί αυτή έμεινε στο κέντρο που τό κρατούμε μέσα στα δά-χτυλά μας. Με τις γωνίες αυ-τές σκουπίζουμε την παραπάνω πούδρα από τά φρύδια, βλέφαρα, ρίξες μαλλιών και λαιμό.

Μ' αυτή τη μέθοδο πουδραρί-σματος (ιδεώδη για τά ινστι-τούτα καλλογής, γιατί κάθε πονπών άποστεινώνεται μετά τη χρήση του) και μετά τη σοφή προετοιμασία του δέρματος, που περιγράψαμε στο προηγού-μενο σε κανένα πρόσωπο ή πού-δρα δε θα σταθεί τόπονος-τό-πους, δε θα κάνει λειχήνες και ιδίως δε θα τόνισι τις ουλί-τιδες. "Ετσι αποκλείεται να έμ-φανίσουμε πρόσωπα άλευρωμέ-να που θυμίζουν κλόουν.

ΜΑΤΙΑ Καθόλου ρίμελ. Λίγη ειδη-κή κρέμα στις άκρούλες του ματόκλαδου, που τό ζωντα-νεύει. "Η κρέμα αυτή, τρέφει τά ματόκλαδα και τους δίνει έλα-στικότητα και λάμψη. Τίποτε στα βλέφαρα.

ΦΡΥΔΙΑ Τ' αλείφουμε με την παρα-πάνω κρέμα και τά δουρτσί-ζουμε έλαφρά.

ΣΤΟΜΑ Για τό τέλειο ζωγραφισμα των χειλιών βασικό ρόλο παίζει τό είδος του πινέλου. Δε μιλού-με για κραιγιόν, γιατί όσο λε-πτή κι' αν είναι ή άκρούλα του είναι άδύνατο ν' ακολουθήσει τις λεπτότατες διακυμάνσεις της γραμμής τους.

Και είναι αυτές που έχουν τον πρώτο λόγο στην έκφρα-στικότητα του στόματος. Μόνο τό ειδικό γι' αυτή τη δουλειά πινέλο, μπορεί να μάς έξυπνε-ρήσει πιστά.

Είναι σχεδόν τό μέγεθος των πινέλων της ζωγραφικής, λε-πτότατο, έλαφρό, με μαύρη τρί-χα μισού πόντου μήκους σκλη-ρή, για νάχει σταθερότητα και να μη λυγίζει με την πίεση, χω-ρίς όμως να του λείπει κι' ή ε-λαστικότητα και τριγωνικό στην άκρη.

Τά καλύτερα που βρίσκο-ται στο εμπόριο είναι του Γάλ-λου προσωπολόγου Φερνάν "Ωμ-πύρ και του "Αμερικανού Μάξ Φάκτορ.

Τά καλύτερα που βρίσκο-ται στο εμπόριο είναι του Γάλ-λου προσωπολόγου Φερνάν "Ωμ-πύρ και του "Αμερικανού Μάξ Φάκτορ.

Τά καλύτερα που βρίσκο-ται στο εμπόριο είναι του Γάλ-λου προσωπολόγου Φερνάν "Ωμ-πύρ και του "Αμερικανού Μάξ Φάκτορ.

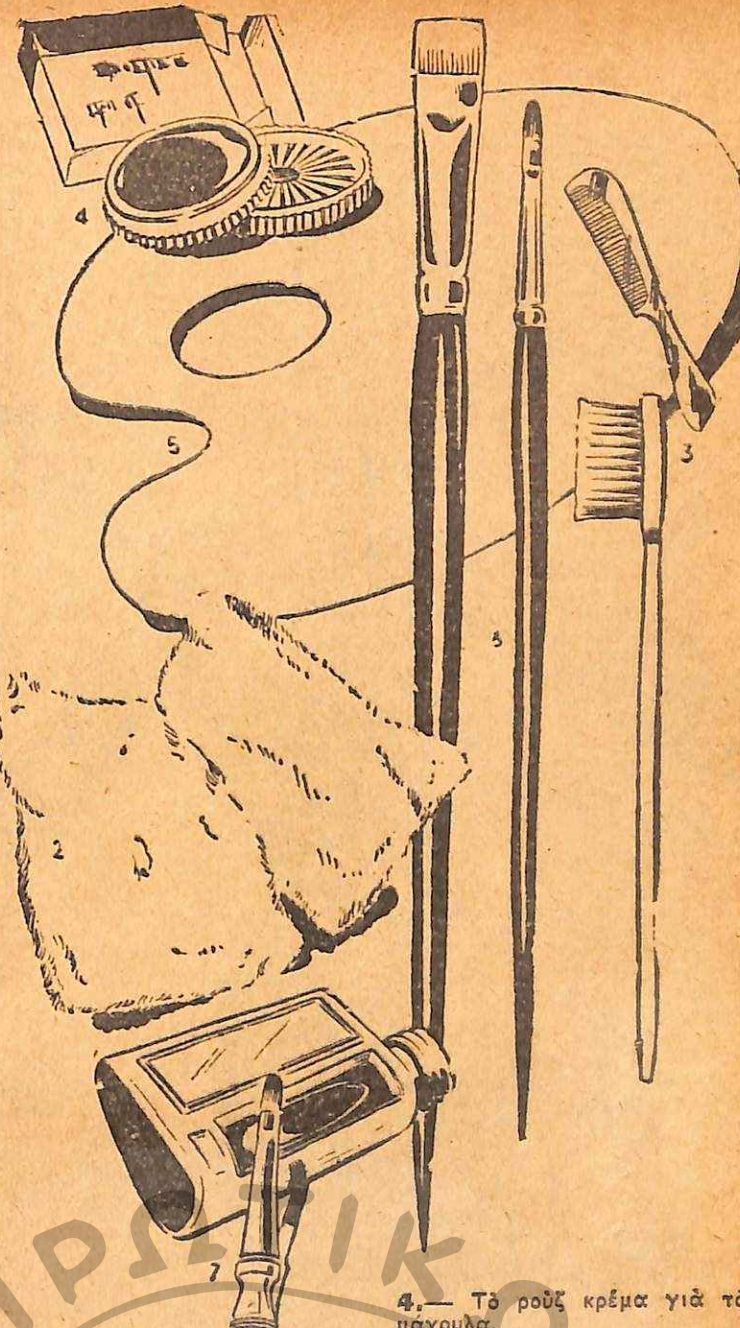
Τά καλύτερα που βρίσκο-ται στο εμπόριο είναι του Γάλ-λου προσωπολόγου Φερνάν "Ωμ-πύρ και του "Αμερικανού Μάξ Φάκτορ.

Τά καλύτερα που βρίσκο-ται στο εμπόριο είναι του Γάλ-λου προσωπολόγου Φερνάν "Ωμ-πύρ και του "Αμερικανού Μάξ Φάκτορ.

Τά καλύτερα που βρίσκο-ται στο εμπόριο είναι του Γάλ-λου προσωπολόγου Φερνάν "Ωμ-πύρ και του "Αμερικανού Μάξ Φάκτορ.

Τά καλύτερα που βρίσκο-ται στο εμπόριο είναι του Γάλ-λου προσωπολόγου Φερνάν "Ωμ-πύρ και του "Αμερικανού Μάξ Φάκτορ.

Τά καλύτερα που βρίσκο-ται στο εμπόριο είναι του Γάλ-λου προσωπολόγου Φερνάν "Ωμ-πύρ και του "Αμερικανού Μάξ Φάκτορ.

4.— Τό ρουζ κρέμα για τά μάγουλα.

5.— "Η παλέτα.

6.— Τό ειδικό πινέλο για τά χείλη.

7.— "Η περίφημη παριζιάνι-κη «Σικαντιέρα», τό μικρό κομψό έξάρτημα που διαθέτει ρουζ, πινελάκι και καθρέφτη και μάς βοηθεί να φρεσκάρω-με τα χείλη μας όταν βρίσκο-μαστε στο ρεστωράν, ή θέατρο.

Πώς τά μεταχειρίζομαστε: "Από τό κραιγιόν μας, που δεν πρέπει να είναι πολύ σκλη-ρό, παίρνουμε με τό πινέλο ρουζ και τό «δουλεύουμε» σε μια μικρή ειδική παλέτα ή στην παλάμη μας, για να μη τρέση πολύ στην πρώτη πινε-λιά. Με τη μύτη του πινέλου, που τό κρατούμε σχεδόν όρθιο «γράφουμε» με μια λεπτή γραμμούλα τό σχήμα του επά-νου χείλους μας, άρχίζοντας ά-πό τό κέντρο προς τά άριστε-ρά και μετά από τό κέντρο προς τά δεξιά.

"Εγράφουμε ύστερα τό κάτω χείλος από τά δεξιά προς τά άριστερά.

"Ελέγχουμε και διορθώνουμε. Πλατύνουμε ύστερα τό πινέλο μας και μ' όλη του σχεδόν την επιφάνεια «γεμίζουμε» τά κενά

— "Οχι! "Οχι! "Ενοίωσες κείνη την παράξενη ταραχή να την κυριεύει καθώς την κύτταζε επίμονα και στα καλοφτιαγμένα χείλη του κρεμά-ται ένα χαμογέλο.

— "Οχι! "Οχι! "Ενοίωσες κείνη την παράξενη ταραχή να την κυριεύει καθώς την κύτταζε επίμονα και στα καλοφτιαγμένα χείλη του κρεμά-ται ένα χαμογέλο.

— "Οχι! "Οχι! "Ενοίωσες κείνη την παράξενη ταραχή να την κυριεύει καθώς την κύτταζε επίμονα και στα καλοφτιαγμένα χείλη του κρεμά-ται ένα χαμογέλο.

ΝΤΙΟΡ, Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Ένα από τα ωραιότερα έφετεινά μοντέλα του Ντιόρ, το «ντέ-πιές» αυτό φόρεμα είναι τέλεια έφαρμοστό έπάνω στο σώμα. Ένα δίπλωμα κάτω από τη μασχάλη, πίσω, κατλήγει σε πιάτ που σχηματίζει είδος ζώνης. Τα μανίκια του είναι μακρὰ ρεγκλάν, έφαρμοστά, κοφτά στην άκρη και το ντεκολτέ μυτερό καταλήγει σε μικρό γιακά. Η φούστα έχει μια πολύ βαθεία κοφώπια έμπρός στη μέση. Το παλτό που φοριέται πάνω από το «ντέ-πιές» αυτό, έχει τελείως αντίθετη γραμμή. Ριχτό, ίσιο, κουμπώνει με άντικριστά κουμπιά. Έχει δυο όριες σχιστές τσέπες. Το μόνο κοινό σημείο που έχει με το φόρεμα είναι τα σχιστά στις άκρες μανίκια του. Ο μεγάλος γιακάς του είναι από ρενάρ άρξαντε που περνιέται σαν κολιέ από το λαιμό.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ

Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Σε μια προηγούμενη συζήτηση με τις μητέρες θίξαμε το θέμα των παιδαγωγικών αρχών του νέου σχολείου. Θελήσαμε να κάνουμε τις γυναίκες λιγάκι δασκάλες! Σήμερα, ώρισμένα έρωτήματα κάποιων μητέρων, μάς δίνουν το θάρρος να προχωρήσουμε περισσότερο.

Γιατί, να που συγκεντρώνονται τα έρωτήματα που λάβαμε: «Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε αποτελεσματικότερα το παιδί στη καθημερινή σχολική εργασία;»

Πραγματικά είναι ένα σοβαρό θέμα και θα φροντίσουμε, αγαπητές μου κυρίες, να δώσουμε απαντήσεις όσο το δυνατόν πιο σαφείς και λεπτομερείς.

★

Όπως είναι σήμερα τα σχολεία μας — μικρά ακατάλληλα διδακτήρια, μεγάλος άριθμός μαθητών στην κάθε τάξη, δυσανάλογος άριθμός δασκάλων — είναι ανάγκη το κάθε παιδί να εργασθί λίγο και στο σπίτι. Τουλάχιστο για τις ανώτερες τάξεις ή ανάγκη είναι όλοφανερη. Ο μαθητής θα γράφει στο σπίτι, θα μελετήσει τα μαθήματα της επομένης, θα μάθει την ορθογραφία του, θα λύσει τα προβλήματα της άριθμητικής. Αυτό αποτελεί μια ανάγκη στις μέρες μας. Δεν μπορεί να γίνει αλλιώς, όσο κι αν θέλαμε και θα εύχόμαστε να μη συνεχίσει το παιδί τη σχολική του εργασία στο σπίτι. Για να μην κενός της ώρες του σπιτιού για παιχνίδι, ψυχαγωγία ή για ελεύθερες πνευματικές άπασχολήσεις.

★

Πώς εκτελείται σήμερα ή πνευματική εργασία του παιδιού στο σπίτι; Ασφαλώς οι μητέρες που μάς ρωτούν πώς πρέπει να εκτελήται, έχουν υπ' όψη τους την κατάσταση που επικρατεί. Έγώ άπλως θα θυμήσω μερικές περιπτώσεις από την παιδαγωγική μου πείρα.

Μια γειτόνισσά μου ξυλοκοπούσε κάθε απόγευμα το άγόρι της που πήγαινε στην τετάρτη του δημοτικού. Κάθε άπόγευμα άκούονταν οι στριγγές φωνές του άπ' το κλειστό παράθυρο. Έμαθα πώς το έκλεινε με τη δια σ' ένα μικρό δωμάτιο, ύστερα από ένα γερό ξύλο, για να μελετήσει τα μαθήματα της επομένης.

Έντελώς το αντίθετο συνέβαινε με μια άλλη μητέρα. Ο δάσκαλος του παιδιού της άναγκάσθηκε να την καλέσει στο γραφείο του σχολείου για να έξακριβώσει γιατί δεν έχει ενδιαφερθή ούτε για βιβλία ούτε για τετράδια του παιδιού της. Κι' ήταν μια εύπορη κυρία.

Και κάποτε μια έρευνα μάς άπεκάλυψε πώς πολλά παιδιά μισούν το βιβλίο επειδή οι γονείς τους πολύ τα βασανίζουν έπάνω στα σχολικά βιβλία «για να μάθουν καλά το μάθημα».

★

Κατ' άρχην είναι ανάγκη να διαφυλάττετε το κύρος και την άξια του σχολείου στα μάτια

του παιδιού. Ποτέ να μην έκφρασθήτε για το σχολείο και τους δασκάλους υποτιμητικά μπρός στο μαθητή. «Ισως να σας πνίγει μια δίκαιη άγανάκτηση κάποια φορά. Όμως αυτό δεν πρέπει να το γνωρίσει το παιδί. Στο παιδί να έμφυώνουμε την έννοια του σχολείου. Είναι παραστατικώτατα τα λόγια που λένε μερικές μητέρες: «Μοσκομυρίζει το παιδί μου σαν γυρίζη άπ' το σχολείο». Μην πείτε ποτέ — προς Θεού! — στο παιδί σας: «Το σχολείο θα σε σιάξει με τη βέργα και τη νηστεία!»

Κι' άφου προδιαθέσετε εύχαιρία κι' ένθουσιαστικά το παιδί για το σχολείο, ανάγκη να δημιουργήσετε τις κατάλληλες συνθήκες ώστε να το διευκολύνετε όταν προπαρασκευάζετε να πάει την άλλη μέρα στην τάξη του.

1) Φροντίστε να υπάρχει κάποια σχετική ήσυχια στο σπίτι, όταν μελετά το παιδί. Αυτός ο σεβασμός μας προς τη δουλειά του, πολύ βοηθά το παιδί. Του τονώνει την πίστη πώς άξίζει να κοπιήσει.

2) Έξασφαλίστε ένα τραπέζι κατάλληλο, ένα κατάλληλο κάθισμα, φώς, τη γραφική του ύλη, τα βιβλία του για να μπορεί πιο άνετα να μελετά. Κάθε οικονομία επιβάλλεται για ν'

αγοράσετε το τετράδιό του, την πένα του.

3) Μην του γίνετε φορτική. Μην το πιέζετε: «Άντε, γρήγορα, πήγαινε να διαβάσεις. Άλλοιώς έχει ξύλο αύριο. Άλλοιώς θα σ' άφήσω ησυχικό...».

Αντίθετα: Δημιουργήστε του κέφι, ν' άρχισι πρόθυμα τη δουλειά. Δείξτε πώς ενδιαφέρεστε και σείς για το περιεχόμενο του βιβλίου. Δείξτε του άπόλυτη οικειότητα, κατεβήτε στο άνάστημά του. Ρωτήστε: «Πές μου κι' έμένα, τί διάβασες παρακάτω για τον 'Ηρακλή; Ά, ήταν ωραία ή ιστορία που μου διάβασες χθές για το ταξίδι που έκαμε και πήρε τα χρυσά μύλα των Έσπεριδων...».

4) Δημιουργήστε εύκαιρίες για επανάληψεις. Η επανάληψη είναι μητέρα της μάθησης, λέει το παλιό παιδαγωγικό γνωμικό. Επανάληψη, όμως, άχι μονότονη, άχι την ίδια ώρα να λη και να ξαναλή μηχανικά το ίδιο πράγμα. Έτσι δεν θα πετύχει την άπομνημόνευσι. Για την καλύτερη κι' εύκολότερη άπομνημόνευσι νάχετε υπ' όψη σας τούτον τον κανόνα: Επανάληψη συχνή, επανάληψη σε διαφορετικό χρόνο από λίγες φορές. Για να μάθει την προπαίδεια, άς τη διαβάσει μια-δυο φορές το πρωί μόλις ξυπνήσει. Άς άφήσει το τετράδιο κι' άς το πάρη να ξαναδιαβάσει όταν θάβει έτοιμο για το σχολείο. Άς επαναλάβη πάλι για μια ή δυο φορές το μεσημέρι, το άπόγευμα, το δρόμο πριν από το φαγητό, όταν πρό-

κειται να πλαγιάσει.

5) Όταν παρακολουθήτε ή βοηθήτε το παιδί σας στην άνάγνωσι, προσέχετε ναχη πάντα το διάβασμα τόν τόν της καθημερινής ομιλίας. Αυτό θα το προσέχουμε και για τις πιο μικρές τάξεις. Ποτέ δε διαβάζουμε ένα κείμενο μια-μια λέξη. Διαβάζουμε όμάδες δυο, τριών και παραπάνω λέξεων μαζί. Έτσι, όπως μιλούμε.

6) Το παλιό σχολείο είχε συνηθίσει τα παιδιά στο συλλαβισμό. Δίδασκε: «γ και α κάνει γ α· λ και α κάνει λ α». Όλο μαζί: γ α λ α. Αυτό θυμούνται μερικές μητέρες και πάνε να το έφαρμόσουν και σήμερα στα παιδιά τους. Θεωρείται πια άντιψυχολογικό. Το παιδί σήμερα μαθαίνει να διαβάει έτσι: γ α λ α = γάλα.

7) Δημιουργήστε εύκαιρίες για την έφαρμογή των σχολικών γνώσεων του παιδιού σας, για την έξασκησή του πάνω στα πράγματα της καθημερινής ζωής. Βάλτε το να σας διαβάσει μια περικοπή της έφημερίδας, γιατί, τάχα, δεν έχετε τα γυαλιά σας ή δεν εύκαιρείτε. Βάλτε το να λογαριάζει το γάλα της έδόδομάς. Να λογαριάζει το ηλεκτρικό, το νερό, τα κλώνια του Σαββάτου. Έτσι το φέρνετε πιο κοντά στη ζωή, και του άξιοποιείτε τις γνώσεις.

Η δόθηκεια της οικογένειας στην προπαρασκευή του παιδιού για τη σχολική του εργασία είναι μεγάλος παράγοντας για την άνάπτυξή του.

Ο ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ΤΟ «ΕΤΟΙΜΟ ΦΟΡΕΜΑ»

Επίδειξης μοντέλων του καταστήματος ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

Παράλληλα με τους μεγάλους ραπτικούς οίκους μόδας άρχισαν τις επίδειξεις των μοντέλων τους τα καταστήματα έτοιμων φορεμάτων.

Πρώτο, το μεγάλο και προοδευτικό κατάστημα γυναικείων ειδών «Αδελφοί Τσιτσόπουλοι» παρουσίασε στις 22 «Οκτωβρίου, από τη σκηνή του θεάτρου «Αλίκης» τη συλλογή χειμωνιάτικων μοντέλων. Το έτοιμο φόρεμα, τόσο άπαραίτητο για την εργαζόμενη γυναίκα, όπως και για κάθε νοικοκυρά που δεν έχει ούτε την άπαιτημένη ώρα, ούτε τα μέσα για να «φτιάξει» ένα φόρεμα, ήρθε σαν κάτι που έλειπε πολύ από την Ελλάδα.

Και ή επίδειξη που έγινε στο θέατρο «Αλίκης» όμολογώ πώς μ' έπεισε ότι το έτοιμο φόρεμα ήρθε στον τόπο μας άχι άπροετοίμαστο, διαστικό και άπεριποίητο, αλλά πραγματικά τέλειο. Μοντέλα των μεγαλύτερων ραπτικών οίκων του Παρισιού, του Λονδίνου και της Νέας Υόρκης παρήλασαν το ένα μετά το άλλο, φτιαγμένα από ωραιότατα ύφασματα, σε μοντέρνους χρωματισμούς, διαλεγμένους με γούστο και έπιμέλεια, και ραμμένα με χάρη και κομψότητα.

Η μικρή γιορτή — γιατί σαν γιορτή έμοιαζε ή συγκέντρωση που έγινε με την εύκαιρία της επίδειξης στο θέατρο της πλατείας Καρύ — άρχισε με έναν πρόλογο: Μια άπαλη γυναικεία φωνή που την μετέδιδαν τα δυο μεγάφωνα τονισε την χρησιμότητα και την ανάγκη του έτοιμου φορεματος και άπαρήγγειλε τα πλεονεκτήματά του.

Ένας κατάλογος με τόν άριθμό και την τιμή κάθε μοντέλου που θα έπεδεικνύετο, μοιράσθηκε σ' όλους τους καλεσμένους που είχαν κατακλύσει την αίθουσα του θεάτρου. Όταν τα δυο κομψά μανίκια — ή Μαίρη Παυλάτου και ή Καίτη Γεωργουλέα — άρχισαν να έμφανίζουν τα διάφορα μοντέλα με μουσική ύπόκρουσι, που έδινε περισσότερη χάρη και ρυθμό στο άπαλό βάδισμά τους, ή φωνή από τα μεγάφωνα άνήγγελλε τόν άριθμό του μοντέλου και έδινε ώρισμένους πληροφορίες για το καθένα.

Το κατάστημα «Αδελφοί Τσιτσόπουλοι» παρουσίασε μια άληθινα πλούσια συλλογή: άπό φορεματάκια άπλά, σίκ και μοντέρνα, με 300.000 και 350.000 δραχμές από ζερσεύ ή άλ-

τρο της πλατείας Καρύ — άρχισε με έναν πρόλογο: Μια άπαλη γυναικεία φωνή που την μετέδιδαν τα δυο μεγάφωνα τονισε την χρησιμότητα και την ανάγκη του έτοιμου φορεματος και άπαρήγγειλε τα πλεονεκτήματά του.

Ένας κατάλογος με τόν άριθμό και την τιμή κάθε μοντέλου που θα έπεδεικνύετο, μοιράσθηκε σ' όλους τους καλεσμένους που είχαν κατακλύσει την αίθουσα του θεάτρου. Όταν τα δυο κομψά μανίκια — ή Μαίρη Παυλάτου και ή Καίτη Γεωργουλέα — άρχισαν να έμφανίζουν τα διάφορα μοντέλα με μουσική ύπόκρουσι, που έδινε περισσότερη χάρη και ρυθμό στο άπαλό βάδισμά τους, ή φωνή από τα μεγάφωνα άνήγγελλε τόν άριθμό του μοντέλου και έδινε ώρισμένους πληροφορίες για το καθένα.

Η επίδειξη άρχισε με νυχτικά, πυτζάμες και ρομπ-ντέσάμπ. Ακολούθησαν φορεματά, ταγιέρ, παλτά, φούστες, παντελόνια, μπλουζες. Η ποικιλία στο είδος και στην τιμή δεν μπορεί παρά να ίκανοποιήσει όλα τα γούστα και όλες τις έπιθυμίες.

Το κατάστημα «Αδελφοί Τσιτσόπουλοι» παρουσίασε μια άληθινα πλούσια συλλογή: άπό φορεματάκια άπλά, σίκ και μοντέρνα, με 300.000 και 350.000 δραχμές από ζερσεύ ή άλ-

λο δόλωαλλο ύφασμα, έως μοντέλα του Ντιόρ, του Φάθ κ.ά. με 500.000 έως 800.000 δραχμές. Παλτά τόν Ντιόρ. Μπαλανσιόγκα, Μονταίνι, με 1.100.000 δραχμές. Μπλουζες άπό ταφτά, άπό γκιπούρ, άπό λαμέ — μοντέλα τόν Ραφαέλ, Σκιαπαρέλι, Βιρζίνι — με 300.000 δραχμές περίπου.

Πολλές φορές, κυττάζοντας ένα χαριτωμένο μοντέλο να έμφανίζεται στη σκηνή και βλέποντας την τιμή του στον κατάλογο, έκαμα τους ύπολογισμούς: «Τάσους πήχεις ύφασμα... τόσο τόν πήχυν... τόσο τα ραφτικά». Συμπέρασμα: άδύνατον! Ποτέ δεν θα μπορούσα να το «φτιάξω» με αυτήν την τιμή!

Πενηταδυο μοντέλα παρήλασαν μέσα σε δυο ώρες! Ποιό να πρωτοθυμάσαι και ποιό να πρωτοθυμήσης; Καθένα με το γούστο του, καθένα με τη χάρη του και καθένα... σε προσιτή τιμή. Και έκλεισε την επίδειξη ένα ωραιότατο δρασινό φόρεμα, δημιουργία του εργαστηρίου του καταστήματος «Α»φοί Τσιτσόπουλοι, που χειροκροτήθηκε με ιδιαίτερο ένθουσιασμό από το κοινό.

Άξίζει πραγματικά ένα μεγάλο «μπράβο», άχι μόνο στους οργανωτές της μεγάλης αυτής προσπάθειας, άδελφους Τσιτσόπουλους, αλλά και σε εκείνες που με έπι κεφαλής την άκούραστη διευθύντρια τόν εργαστηρίου κ. Άντωνιάδη έργασθηκαν και μόλυσαν για να δώσουν στην κατανάλωσι ένα τόσο τέλειο και σε μεγάλη ποικιλία σχεδιών έτοιμο φόρεμα.

Α.

Η θριαμβευτική της εμφάνισι στὸ θέατρο «Άντουάν» στὸ Παρίσι. - Οἱ Γάλλοι κριτικοὶ τὴν χαρακτηρίζουν ὡς μιὰ ἀπὸ τ.ς μεγαλύτερες πρωταγωνίστριες. - Οἱ φιλοδοξίες της

«Η 'Ελληνική ήθοποιός Μελίνα Μερκούρη, που απέδειξε με το παίξιμό της, ότι το Παρίσι δεν απέχει πολύ από την 'Αθήνα». «Η Μελίνα Μερκούρη στον ρόλο της πυργοδόποινας ήταν έκτακτη». «Η Μελίνα Μερκούρη έδειξε ιδιαίτερες αξιόλογα προσόντα, που την καθιστούν πλέον ως μία από τις πρωταγωνίστριες του Γαλλικού θεάτρου».

Μ' αυτά τα λόγια υποδεχθήκε η αυστηρή γαλλική κριτική την τελευταία εμφάνιση της 'Ελληνίδος ήθοποιού, που κυριολεκτικά θοισμβέυει στο Παρίσι. Θυσιάζει στ' αλήθεια, όχι όμως από δικαιολογημένο εθνικό φιλότιμο συνηθίζουμε να λέμε για κάθε Έλληνα καλλιτέχνη, που σπουδώνει κάποια επιτυχία στο ξέωτερικό. Την ποσειμέρα της στο θέατρο «Αντουά», που είναι ένα από τα καλύτερα και σοβαρώτερα της γαλλικής πρωτεύουσας, την παρακολούθησαν οι πιο γνωστοί διανοούμενοι της Γαλλίας, καθώς και πολλοί Αστέρες της σόφης, όπως η Τζόαν Φοντίν, ο Ζαν Μαρσάλ, η Μισέλ Μοργκάν κ.ά. κι' όλοι μ' ένα

στόμα διεπίστωσαν την έπιτυχία της Μελίνας Την έπομένη της πρεμιέρας της ήρθε και η κριτική να έπιβεβαιώσει αυτήν την έπιτυχία. Όλες άνεσφιέςτως οι έφημερίδες του Παρισιού, της άφείρωναν κολακευτικώτατες κρίσεις κι' όλες συμφώνησαν ότι στο πρόσωπο της Έλληνίδος ήθοποιού ανατέλλει ένα από τις πιο άξιόλογες δυνάμεις του γαλλικού θεάτρου...

★

Είδα τη Μελίνα Μερκούρη τρεις μέρες πριν από την πρεμιέρα της, στο ξενοδοχείο «Βασίλισσα Έλισαβετ», που βρίσκεται στη Ήλυσια Πεδία και θεωρείται, ύστερα από τον «Βασίλειο Γεωργίου της Αγγλίας», ως το πιο άριστοκρατικό ξενοδοχείο του Παρισιού. Με δέχθηκε έξαιρετικά έγκάρδια, όπως άλλωστε, δέχεται όλους τους Έλληνες που θα περάσουν από τη γαλλική πρωτεύουσα και θα θελήσουν να τη δουν. «Η έπιτυχία της, ό μεγάλος διαφημιστικός θόρυβος στίς έφημερίδες ό άλλεπάλλης ποταίστας οι Γάλλοι παραγωγών δεν την έ

καναν διόλου ν' αλλάξει χαρακτήρα. Είναι πάντα το ίδιο απλή, το ίδιο άναπητή, χωρίς ενοχλητικούς διατησιμούς και ψεύτικο υθός, όπως ήταν στις άσχές της καρδιάς της, πριν άκούσει άποκτηση τόν έπίδοξο τίτλο της πρωταγωνίστριας.

Ποιν προλάβει να πώ λέει, άρχίζει εκείνη την κουβέντα:

— Έχω ένα τράκ, μου εξομολογείται, που δεν μπορείς να το φαντασθείς. Ώρες νύχτωρα ν' άφήσω τις πρόσρες και να τρέξω κάπου μακριά να κουρευθώ για να γλυτώσω άπ' την ποσειέρα. Ύστερα δωais άλλα-ζω γι'ωψη. Σκάντοισι ότι πεί- να να βάλω όλες τις δυνάμει μου για να έπιτύχω. Άλλωστε, ο πόλος που θα παίξω, μ' άρέ- σει πολύ. Ξέρεις, κάνω μιάν Έλ- ληνίδα που νοσηλεύονται τού περ- σισμένου σιδωός, που κουρασμέ- νη από τή ζωή άποσύρεται στον πύθον της, σε μιá έπαιχία τής Γαλλίας. Έκεί υπλέκεται σε μιá ιδιότητα υπόθεσι, που άπο- τελεί και τόν κορμό του έργου. Σημείωσε, σε παρακαλώ, ότι ή καταγωγή τής ηρώιδος δίνει άφορμή ν' άκουσθούν μερικά πολ- λή γροιστάμένα πράγματα για τήν Έλλάδα. Ό κ, Άσάο, έλ- λωστε, ο συγγραφέας του έρ- γου, έχει έλθει στην πατρίδα μας και είναι βερούος φιλέλλην. Έτσι, φροντίσει να έμπλουτισή το νέο έργο του, που ό τίτλος του είναι «Οί Σύντορφοί της Μαρζολάν», μέ μερικά πολύ έ- ξυπνα λόγια για τή χώρα μας.

Ἡ Μελίνα σωπαίνει γιὰ λίγο. Ὑστερα, μὲ τὸν ἴδιο λεπτὸ τόνο φωνῆς, προσθέτει:

— Ἐλπίζω καὶ εὐχομαι τὸ
ἔργο τοῦ κ. Ἀσὰρ νὰ ἔχη ἐπι-
τυχία, ἀλλὰ....

— 'Αλλά, κ. Μερκούρη:

— Δέν σου τὸ κούρω: Ὁ πῖο
 θάσῃ σου πόθος εἶναι ἡ γυρί-
 σον σὴν Ἑλλάδα. Τὸ θέλω αὐτὸ
 μ' ὅλη τὴ δύσαμιν τῆς ψυχῆς μου
 κι' ἄς ἐξέω ὅτι ἡ πόρεϊ νὰ ζη-
 μιωθῶ καλλιτεχνικά ἐδῶ. Τί τὰ
 θέλεις... Ἡ ἰοστασία σ' ἀπέκειται
 πῶς δύναται πρὸς κάθε ἄλλο αἰ-
 σθημα. Δέν τὸ κούρω, θέβασα,
 ὅτι εἶναι μεγάλη ἡ χαρά μου καὶ
 ἡ υπερφάνειά μου πού εὐφρονί-
 ζουμαι πρὸς τὸ Ἀντουάν» στὸ πνεύ-
 ρο καλλιτεχνικῶν διεισδύσεως ὤφειλε,
 ὅπως εἶναι ἡ Ἀολεττὴν κι' ὁ
 Μπιερρό Μπλιέ, μὰ κι' ἡ ἐπι-
 θυμία μου γιὰ ἐπιστοφοφί εἶναι
 τὸ ἴδιο μεγάλη. Κι' ἐλλείψει τε-
 λικά ἀν κατορθώσω νὰ τὸ σκά-
 σω γιὰ λίγο καὶ νὰ ἐμφανισθῶ
 σ' ἐνα τουλάχιστον ἔργο σὴν
 πατρίδα.

— Ὁ ἄ ἤθελες ἀκόμη, σὲ πα-
ρακαλῶ, νὰ μᾶς πῆς, ἐκτὸς ἀπὸ
τὸ ἔργο τοῦ κ. Ἀσάρ, ποιά εἴ-
ναι τ' ἄλλα καλλιτεχνικά σου
συνέδια στὴ γαλλικὴ πρωτεύ-
ουσα:

— Πολὺ εὐχαρίστως· κατὰ
ἀρχὴν ναυαίω κατὰ ἴδιον ἔργον
καὶ τὸν ἴδιον ὁλοὺ στὸν κινητή-
τογράφον. Τὸ σεγάριο εἶναι ἥδη
ἔτοιμον καὶ τὸ γύρισμα θ' ἀνέ-
σῃ πολὺ σύντομα. «Ἐτοί, ἡ Ἐλ-
ληνίδα ἠρωδία τῆς πολὺ χαρι-
τωμένης κομψίδας «Σύντροφας
τῆς Μαργαρίτας», ἐκτός ἀπὸ τῆς
θεατρικῆς τῆς σταδιοδρομίας, θά
ἐμφανισθῇ καὶ στὴν ὁθόνη. «Υ-
στερα θὰ παίξω σ' ἕνα θεατρί-
κον ἔργον, ποῦ ἐτοιμάζει ἐνας ἄλ-
λος φίλληλιν συγγραφεύς, ὁ Ζά-
Ντεβάλ, ποῦ τὸ ἔργον του, «Με-
νύχτα στὴν Σαμασκάνδη», ἄρ-
εσιν ἀρκετὰ πέρυσιν, στὸ κοιν-
μας.

— Τί εἶναι αὐτὸ τὸ ἔργο;

— «ὦ, πολύ ἐνδιαφέρον! Ὁ
κ. Ντεβάλ τὸ τοποθετεῖ στὸν
Πόλο, ποὺ τὸν ἠγνώρισε καὶ τὸν
ἀνάντησε πέρυσι, ποὺ εἶνε ἔρθει
στὴν πατριδα μας. Οἱ ἥωές
του εἶναι Ἑλληνες νησιώτες,
ποὺ ζοῦν στ' ὁμορφὸ αὐτὸ νησί
τῆς Ἑλλάδος, κοντὰ στὴ φύση
καὶ τὸ Θεό.

— Πραγματικά πολύ ενδιαφέρον, κ. Μερκούρη. Και σ' ευχαριστούμε που μας είπες τόσο ωραία πράγματα. Μόνο που τότε θεωρούμε περιττό να σου εύχηθούμε «καλή επιτυχία». Τ' άλλαθπα προγνωστικά των γαλλικών έφημερίδων λένε ότι κυριολεκτικά θά εϊσαι άποκαλύψι.

— Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ κρί-
νη τίποτε ποὖν ἀπ' τὴν πρεμιέ-
ρα. Ἰδιαίτερα γιὰ ἑνὰ, ποὺ
ἐμφανίζουσι γιὰ πρώτη φορὰ
στὸ ἀμείλικτο παρισινὸ κοινὸ σί-
νεα τόσο μεγάλο ὄλοο. Πάντως
προσπαθῶ νὰ εἶμαι αἰσιόδοξη.
Καὶ νὰ ἐλπίζω, βέβαια!...

Αὐτὰ λίγες μέρες πρὶν ἀπὸ τὴν περσιέρα. Τώρα οἱ ἐροῦμενος ἐδὲκαίσαν τὶς προσδοκίαις ὅλων ἐκείνων, πού ἐπίσταναν στὴν ἐπιτυχία τῆς Ἑλληνίδος ἡθοποιοῦ, πού ἔκανε πραγματικὸ ἕνα θοισυβετικὸ ντεμπούτο. Ἀλλὰ ἡ Μελίνα μένει πάντα μὲ τὸν βαθὺ πόθο να γυρίσῃ ἐδῶ. Ὅπως ἔγραψαν σ' ἐδῶ γνωστὸς τῆς, παρ' ὅλη τὴν μοιδακίᾳ ἐπιτυχίας τῆς πού τὴν καθιέρωσε ὡς πρωταγωνίστρια τῆς Γαλλικῆς Σκηνῆς, τὸ θεωρεῖ βέβαιο, ὅτι θὰ κἀν καὶ στὴν Ἀθῆνα ἐφέτος σεῖρά ἐμφάνισαν σ' ἐνὸς νέου ἔργου. Κι' ὕστερα πάλι ἐν γυρίσῃ στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα, γιὰ νὰ ἐμφανισθῇ στὸ νέο ἔργο τοῦ Ζακ Ντεβὶλ καὶ νὰ γυρίσῃ τὶς ταινίες πού τῆς προτείνουν. Καὶ νὰ σημειώσῃ, ἐλπίζουμε, νέες ἐπιτυχίες!

Ποιν κλείσω τὸ σύντομο αὐτὸ
σπουδαίωμα γιὰ τὴν Ἑλληνίδα ἡ-
θοποιό, θὰ ἤθελα νὰ παραθέσω
μιά μικρὴ στοιχειοθεσίαν μετὰ τὸν
διάσπνο Γάλλο συγγραφέα
Μαρσέλ Ἀσάο, στὸ ἔργο τοῦ
ὁποίου πρωταγωνιστεῖ ἡ Με-
λίνα.

— Δυὸ λόγια γιὰ τὸ περί-
δικό «Γυναικας», κ. Ἀσά;
— Εὐναρίστωες. Πιστεύω θα
θεοί, ἀντιθετα με πολλοὺς ἄλ-
λους, ὅτι ἡ σύγχρονη Ἑλλάς
συνεχίζει μετὰ τὴν ἴδια αἴγλη τῆς
φωτεινῆς πνευματικῆς τροχιά τῆς
κλασσικῆς.

— Ἡ γνώμη σας γιὰ τὴ Με-
λίνα;

— Έχετε στείλει στο Παρίσι τὴν πιὸ γοητευτικὴν πρέσβειρα τῆς Νεοελληνικῆς Τέχνης Συμμετοχήτρια!

Κι' αμέσως, πρὶν προλάβω νὰ
πῶ τίποτα, πρόσθεσε ὁ Γάλλος
μαῖτρο χαριτολογώντας:

— Θαυμάζω τὴν πατρι-
δας γιὰ πολλὰ πράγματα. Στὰ
ματῶ ὅμως σὲ δύο καὶ τῆς εἶ-
μαι θαύματα εὐγνώμων! Για-
τὴν ἡμεῖς χάρισε τὸν Εὐριπίδη καὶ τὴν
Μελίνα!

Τί άλλο γὰ προσθήσῃ καί τῃ
ΝΕΣΤ. Π. ΜΑΤΣΑ

Δείχνουν τὸ νεογέννητο βλα
στὸ σὲ μερικοὺς φίλους.

— "Ω!... πώς μοιάζει το πατέρα του! λέει ένας απ' αὐτούς, γιὰ νὰ φανῇ εὐγενικό-

— Αυτό συμβαίνει γιατί ε
ναι λίγο αδιάθετο σήμερα, εξ
γεί η πεθερά, και είναι παρα
μορφωμένο το προσωπάκι του.
Συνήθως έχει χαριτωμένη έκ
φραση.

ΥΦΑΣΜΑ ΧΙΟΝΕ

Ἡ ἔφετεινὴ μύδα λανσάρεϊ πολὺ τὸ χιόνε ὕφασμα. Τὰ περισσότερα παλὰ καὶ ταγιερ γίνονται ἀπὸ χιόνε ὕφασμα. Τὸ παλὸ αὐτὸ, σὲ ἀνδρική βασική γραμμή, ἔχει τελειωμένη γυναικεία χάρι μὲ τὰ στοργυλλωμένα μεγάλα πέτα του, τὰ μικρὰ σχετικὰ γιάκα, πού συνενθίζεται μονοκόμματος ἀπὸ τὰ πέτα, τὴ σφιγμένη μέση, τίς χιστίες, μὲ καπάκι, ἐπάνω στὴν περιφέρεια τσέπες του. Τὸ μανίκι ἔχει ἀσυνήθιστες

μανσέτες που του δίνουν πολλή κομψότητα. Είναι στενές κάτω και φαρδαινούν αισθητά καθώς ανεβαίνουν και γίνονται κοφτές. Χαρακτηριστικό του μοντέλου είναι το χνουδωτό χιονέ του ύφασμα, που του δίνει τη σφραγίδα του «μοντέρνου». Σταυρωτό, κουμπώνει με τέσσερά άντικρυστά κουμπιά, τετράγωνο, πουπé, σε δύο νοηματισμούς.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Καλλιτεχνικές και πνευματικές επιδόσεις

Β'

Δέν είναι η πρώτη φορά που θα μιλήσουμε για τη γυναίκα πνευματική κίνηση της Θεσσαλονίκης. Το περιοδικό μας, στην πλατεία του προσπαθεί να γνωρίσω στις Έλληνίδες τις πνευματικές εκπροσωπούμε των, είχε την ευκαιρία, πολλές φορές ν' ασχοληθώ με τις θαυμαστές καλλιτεχνικές επιδόσεις των γυναικών της μακεδονικής πρωτεύουσας.

Ανοίγουμε αυτό μας το άρθρο, με τις εκλεκτές αδελφές κ. κ. Μεταλλίου και Βασιλικού, πρωτοπόρες στα γράμματα, από τον καιρό που ήταν απόρρητα στο γυναικείο φύλο. 30 ολόκληρα χρόνια εργάστηκαν ακούραστα, εκδίδοντας την ιστορία των μακεδονικών αγώνων, μακεδονικό λεύκωμα και ημερολόγιο και ζωογονώντας με τη δραστηριότητά τους την πνευματική ζωή της πόλεως.

Η κ. Ζωή Καρέλλη, εκλεκτή διανοούμενη και ιδιόρρυθμη ποιήτρια, είναι σ' όλους γνωστή για το πολύμορφο και δυνατό ταλέντο της που την κατατάσσει στην πρωτοπορεία των γραμμάτων του τόπου μας.

Εξ ίσου γνωστή και αγαπητή, η ποιήτρια κ. Χρυσ. Ζιτσαία, μας χαρίζει με τον τουφερό μουσικότατο στίχο της, αβυσσική αισθητική συγκίνηση, χάρι στον ξεχωριστό προσωπικό τόνο που τη διακρίνει.

Το πολύμορφο έργο της πεζογράφου κ. Ρ. Παπαδημητρίου είναι ιδιαίτερα πολύτιμο για την προσφορά γύρω από το μεγάλο θέμα: Μητέρα-παιδί.

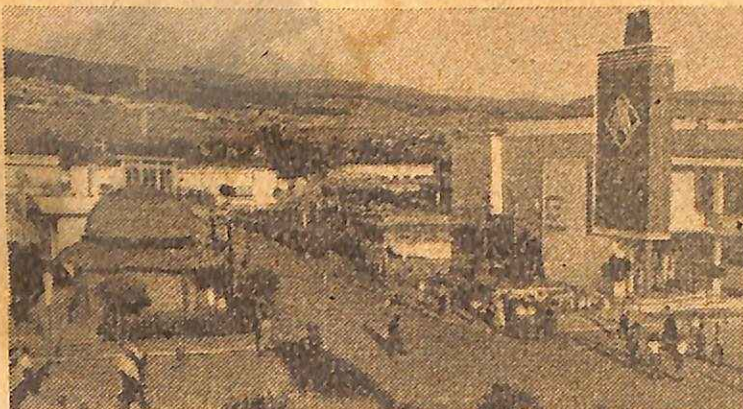
Η κ. Παραφεντίδου, έκτος από τα ωραία διηγήματά της, αγωνίστηκε να βγάλει από την άβυσσος και να κάνει γνωστή την Έλληνίδα ηρώίδα των εθνικών αγώνων Έκλεκτή περναφέντιδου ή κ. Παπαδάκη και γνωστή έρμηνεύτρια της αρχαίας τραγωδίας ή κ. Τασία Άδამ, πλουτίζουν την πνευματική ζωή της πόλεως με την άκαταπνήτη δραστηριότητά των.

Η Θεσσαλονίκη είναι περήφανη για το άθροισμα της, την κ. Μαργαρίτα Πέτρα, όχι μόνο πανελληνίως αλλά και παγκοσμίως γνωστή δια το σπάνιο μέταλλο της φωνής της. Στο τραγούδι διαπρέμουν επίσης οι Αϊδαλή, Ζωγράφου, Δασκαλάκου κ. ά.

για το ζήλο τους στη μουσική μόρφωση της νεολαίας. Στη ζωγραφική οι κ. Μ. Παπαγιάννη και Καίτη Σιώπη έχουν παρουσιάσει, σ' εκθέσεις, αξιόλογο έργο, αποσπώντας το γενικό ενδιαφέρον για τους ωραίους πίνακές των.

Στον εκπαιδευτικό τομέα η ίδια δραστηριότητα, ο ίδιος ενθουσιασμός. Από τις δασκάλες και καθηγήτριες, ως την κ. Μαρκετού — πρώτη Έλληνίδα καθηγήτρια Πανεπιστημίου — εργάζονται όλες με πίστη και αφοσίωση στο μεγάλο έργο τους.

Δέν πρέπει να παραλείψουμε τις φιλότιμες προσπάθειες της διευθυντριάς του Παρθενού, Μία άποψις της Έκθεσεως.

Μία άποψις της Έκθεσεως.

ναγωγείου κ. Βουγιούκα και της γυναικίστρου κ. Βαλαχιάνη — εκλεκτών εκπαιδευτικών, για την πνευματική και ήθικη άνοψωσι της νέας γενιάς. Γενικά, οι γυναίκες της Θεσσαλονίκης διακρίνονται για την αγάπη τους στη μόρφωση, στο βιβλίο και στα ζητήματα της Τέχνης. Άκόμα ένα ωραίο χαρακτηριστικό της ολοκληρωμένης γυναίκας, που τις τιμά εξαιρετικά.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Άληθινά χείμαρρος! Μόνο αυτόν μπορεί να παραβλέψω ή άκαταπνήτη δραστηριότητα των γυναικών της Θεσσαλονίκης στον φιλανθρωπικό και εκπολιτιστικό τομέα. Χείμαρρος καλωσύνης, λεπτότητας, ανυστερόβουλης προσφοράς. Υπάρχουν πλήθος σωματείων με σκοπό την ενίσχυση των άπορων και την άνοψωσι του βιοτικού και ήθικου επιπέδου του λαού. Τα ελάχιστα στοιχεία που μας επιτρέπει η στενότητα του χώρου, επιτίθουμε να δώσουν μια κάποια ιδέα της πληθωρικής πραγματικότητας.

Η ΦΙΛΟΠΤΟΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΥΡΙΩΝ (πρόεδρος κ. Μ. Σοφροπούλου) έχει σκοπό την προστασία της φτώχειας γυναικών, της έρμης κατέλυσας, του όρφανού. Στο βιοτεχνικό της εργαστήριο, τα άπορα κορίτσια, διδάσκονται

δωρεάν, μια χρήσιμη τέχνη. Στα δύσκολα χρόνια μας η ύπηρεσία της Φιλοπτώχου στο κοινωνικό σύνολο είναι άνωπολύτιμη.

ΤΟ ΛΥΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ (πρόεδρος κ. Βουγιούκα) με γιορτές εθνικού περιεχομένου, πατριωτικές όμιλίες κλπ., μοχθεί για ν' ανυψώσει το έθνικό φρόνημα, ιδιαίτερα στις τάξεις της νεολαίας. Η Σχολή των Άγραμτων Μητέρων, η Έπαγγελματική Σχολή και η Σχολή Άδελφών, μας δίνουν μια συνοπτική εικόνα των ωραίων πραγματοποιήσεων του Λυκείου.

Ποιός μπορεί να ξεχάσει ΤΙΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΝΕΣ; Το καμένο χωριό «Νυφίπετρα» που

Ζεστή φωλιά για τα τραγικά κι' αθάνατα θύματα του πολέμου είναι Τ' ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ «Η ΜΕΛΙΣΣΑ». Πραγματική κυμένη δουλειάς και προκοπής. Η άκοιμητη φροντίδα της πρόεδρου δίδος Άννας Άλτιντοπ, έχει δημιουργήσει για τα φτωχά όρφανα μια ωραία οικογενειακή ατμόσφαιρα.

Τέλος, ένας υπέροχος ναός αγάπης και ψυχικής ομορφιάς «Ο ΟΙΚΟΣ ΤΥΦΛΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ» είναι καύχημα για τη μακεδονική πρωτεύουσα. Έδώ, αν λείπει το φως των ματιών, περισσεύει το φως της ψυχής! Τα τυφλά παιδιά, οδηγούμενα σταθερά από το στοργικό και σταθερό χέρι της απαρράλληλης διευθυντριάς του ιδρύματος δίδος Πετραγκουράκη, βρίσκουν τη χαμένη χαρά της ζωής, γίνονται άνθρωποι γεροί και χρήσιμοι στον έαυτο τους και στους άλλους. Έδώ δέν χρειάζονται συγχρητήρια, μα η εύγνωμοσύνη κι' ο σεβασμός μας.

Δέν θάπρεπε να τελειώσουμε ποτέ, αν θέλαμε ν' αναφερθούμε και ν' αναριθμήσουμε όλες τις ευγενικές προσπάθειες και όλες τις γυναίκες που τους άφιερώνουν το χρόνο τους, την αγάπη και τη δουλειά τους. Μα οι άθρουνες αυτές εργάτισσες του καλού δέν γυρεύουν ούτε έπαινο, ούτε δημοσιότητα. Ζητούν ενίσχυση της κοινωνίας και του Κράτους και κατανόηση για το δύσκολο έργο τους. Τους άφιερώνουμε ταυτο το μικρό γράφτο, σαν ελάχιστη συμβολή στον έπιοιο άγώνα τους για την επικράτηση των πιο ωραίων εκπολιτιστικών και κοινωνικών ιδεωδών.

Μια άλλη σειρά σωματείων και ιδρυμάτων, με κέντρο ενδιαφέροντος ΤΟ ΠΑΙΔΙ, επιστρατεύουν όλη τη δραστηριότητα των μελών των, για τη σωτηρία των τρυφερών μας θλαστών που σε τούτη την κρίσιμη εποχή, διατρέχουν τόσους κινδύνους.

Πρωτοστατεί στην ευεργετική αυτή κίνηση το ΣΩΜΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ, με παρακολούθηση των βρεφών, πλυσίσιων των κατσκοκηνώσεων, έμβολιασμούς κλπ. Η κ. Κωνσταντίνου και το εκλεκτό επιτελείο της Επιτροπής Νοσοκόμων άξίζουν την εύγνωμοσύνη όλων για το σωτήριο έργο που επιτελούν.

Οι βρεφικοί σταθμοί και οι

κατσκοκηνώσεις ΤΟΥ ΠΙΚΠΑ είναι πραγματική εύλογία Θεού για τα παιδιά των λαϊκών τάξεων. Η πρόεδρος κ. Βαρβάκη, ψυχή της όλης κινήσεως, θεωρείται στοργική μάνα του παιδόκοσμου που τη λατρεύει.

Δύο ακόμη αξιόλογα σωματεία Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ και ΜΕΡΙΜΝΑ ΠΟΝΤΙΩΝ ΚΥΡΙΩΝ (πρόεδροι αϊ κ. κ. Σπετσιώτη και Κουκαλίδου) συμβάλλουν ευεργετικά στην προσπάθεια για τη σωτηρία της νέας γενιάς, όργανώνοντας συστήματα, κατσκοκηνώσεις, δωρεάν Ιατρική περίθαλψη και άκοιμητη φροντίδα για τα όρφανα και θύματα πολέμου. Τους άξίζει θερμός έπαινος.

Η ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ (πρόεδρος κ. Σπυριδίου) προσφέρει μόρφωση και επάγγελματική κατάρτιση σε κάθε άπορη κοπέλα. Άφου διδαχθή στη Σχολή δωρεάν, ραπτική, κοπτική, κέντημα, νοικοκυριά, είναι ικανή να ριχτεί στη διαπάλη άφροβα και να κερδίσει τιμή το ψωμί της.

Ζεστή φωλιά για τα τραγικά κι' αθάνατα θύματα του πολέμου είναι Τ' ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ «Η ΜΕΛΙΣΣΑ». Πραγματική κυμένη δουλειάς και προκοπής. Η άκοιμητη φροντίδα της πρόεδρου δίδος Άννας Άλτιντοπ, έχει δημιουργήσει για τα φτωχά όρφανα μια ωραία οικογενειακή ατμόσφαιρα.

Τέλος, ένας υπέροχος ναός αγάπης και ψυχικής ομορφιάς «Ο ΟΙΚΟΣ ΤΥΦΛΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ» είναι καύχημα για τη μακεδονική πρωτεύουσα. Έδώ, αν λείπει το φως των ματιών, περισσεύει το φως της ψυχής! Τα τυφλά παιδιά, οδηγούμενα σταθερά από το στοργικό και σταθερό χέρι της απαρράλληλης διευθυντριάς του ιδρύματος δίδος Πετραγκουράκη, βρίσκουν τη χαμένη χαρά της ζωής, γίνονται άνθρωποι γεροί και χρήσιμοι στον έαυτο τους και στους άλλους. Έδώ δέν χρειάζονται συγχρητήρια, μα η εύγνωμοσύνη κι' ο σεβασμός μας.

Δέν θάπρεπε να τελειώσουμε ποτέ, αν θέλαμε ν' αναφερθούμε και ν' αναριθμήσουμε όλες τις ευγενικές προσπάθειες και όλες τις γυναίκες που τους άφιερώνουν το χρόνο τους, την αγάπη και τη δουλειά τους.

Μα οι άθρουνες αυτές εργάτισσες του καλού δέν γυρεύουν ούτε έπαινο, ούτε δημοσιότητα. Ζητούν ενίσχυση της κοινωνίας και του Κράτους και κατανόηση για το δύσκολο έργο τους. Τους άφιερώνουμε ταυτο το μικρό γράφτο, σαν ελάχιστη συμβολή στον έπιοιο άγώνα τους για την επικράτηση των πιο ωραίων εκπολιτιστικών και κοινωνικών ιδεωδών.

ΛΑΪΚΗ ΤΕΧΝΗ

Έκείνοι που αγαπούν κι' ενδιαφέρονται για τα είδη Λαϊκής Τέχνης, θα βρουν στη Θεσσαλονίκη, εξαιρετικά ανεπτυγμένη την οικιακή βιοτεχνία των χαλιών. Οι μικρασιατισσες και κυρίως οι γυναίκες του Πόντου, πραγματοποιούν σ' αυτή τη λεπτή και δύσκολη τέχνη, σωστά θαύματα!

Είναι κάτι άπερίγραπτο, η

ποικιλία των σχεδίων, τ' άπαλά χρώματα, η εύσυνείδητη εργασία, απαρράλληλη σε άντοχη και οι χαμηλές σχετικές τιμές.

Δέν μπορούμε βέβαια να συναγωνιστούμε τα έργοτάσια, μας λένε οι ευγενικές άνωφάντες, μα τα δικά μας χαλιά είναι άσυγκρίτως άνωτερα σε ποιότητα. Δυστυχώς δέν έχουμε δυνατή έπαγγελματική όργανωση και μας είναι δύσκολο να κάνουμε γνωστά τα είδη μας στο μεγάλο κοινό. Μα όταν μας βρή κανείς δέν μας ξεχνά. Τα καλύτερα χαλιά της Θεσσαλονίκης είναι έργα των δικών μας χεριών.

Όσες άναγνώστριές μας βρεθούν στη μακεδονική πρωτεύουσα και σκέπτονται να στολίσουν το σπίτι τους μ' ένα ωραίο χαλί, άς έπισκεφθούν τους προσφυγικούς συνοικισμούς. Τα περισσότερα σπίτια έχουν τόν άργαλειό τους. Τότε θα διαπιστώσουν μόνας τους, τί μπορούν να κερδίσουν, γιατί' είμαστε βέβαιες πως θα θαυμάσουν τ' άριστο υφάσμα που θα τους δείχσουν.

Όλος ο γυναικείος κόσμος, έχει χρέος να ενίσχυση τα ωραιότερα αυτά έργα της γυναικείας φιλοπονίας.

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ — Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

Γερά, χαρούμενα, ολόζωντα να τα κορίτσια της Θεσσαλονίκης, δέν χορταίνει να τα καμαρώνει κανείς για τ' ωραία τους παράστημα, τη λυγρόδα, τον άέρα της μοντέρνας γυναίκας, που βαδίζει στο δρόμο της με σιγουριά για τις δυνατότητες και τον προορισμό της.

Ό άθλητισμός, είν' αυτός που χάρισε σε μια μεγάλη μερίδα της γυναικείας νεολαίας,

την άρμονική άνάπτυξη σώματος και πνεύματος, την ώφέλιμη ψυχολογία και το πολυτιμότατο για την εποχή μας άσθημα της αυτοπεποίθεσεως.

Η εύγενική προσωπική άμιλλα που δημιουργείται στο στίβο, μα και η προσπάθεια για την όμαδική νίκη, γεννούν στις ένθουσιώδεις νεανικές ψυχές, άνωτερα συναισθήματα.

Όλα σχεδόν τ' άθλητικά σωματεία της πόλεως έχουν όργανώσει γυναικείες ομάδες με άξιόλογες επιδόσεις.

Στον κλασσικό άθλητισμό, την κολύμβηση, την κωπηλασία, μπάσκετ και δόλλευ, οι κοπέλλες της Θεσσαλονίκης έπιδίδονται με πραγματικές ένθουσιάζουσες. Γι' άντάλλαγμα κερδίζουν ωραίο κορμί και τολμηρό, χαρούμενο πνεύμα. Υπενθυμίζουμε πως οι εξαιρετικές κοπέλλες της Θεσσαλονίκης που διακρίθηκαν στα καλλιστεία, δίδες Τσιργκάνου και Κοσμίδου, είναι φαντικές άθλήτριες.

Οι γυναικείες ομάδες, έχουν κερδίσει αρκετά πρωταθλήματα και πολλές σημαντικές νίκες. Άναφέρουμε τις πρωταθλήτριες στο κολύμπι δίδες: Κοσμά και Βαγενού. Σημαντικές επιδόσεις, στον τομέα του κλασσικού άθλητισμού παρουσιάζουν οι δίδες: Γαλούπη, Καλατζή, Ζωμπούλου, Ζιονδόρη, Μελετιάδου, Σταματίου, Ζωίδου, Αύγουστίνου κ. ά.

Θά μπορούσαμε ν' αναφέρουμε πάμπολλα άκόμη όνόματα μα σκοπός μας δέν είναι ν' αναφέρουμε όλες τις καλές άθλήτριες της Θεσσλονίκης, αλλά να δώσουμε μια γενική εικόνα της θαυμαστής άνθησεως του γυναικείου άθλητισμού.

Πολλές ομάδες δόλλευ, παρουσιάζουν ένδιαφέρον. Στο μπάσκετ οι κοπέλλες της Θεσσαλονίκης, έχουν άποσπάσει

το πρωτάθλημα Βορείου Έλλάδος.

Το Πανεπιστήμιο, χάρι στην άκούραστη γυμναστική του διδά Κίτσου, έρχεται στην πρώτη γραμμή της όλης κινήσεως. Γεμάτες ένθουσιασμό κι' άταπάρνηση, μοχθούν και οι γυμνάστριες Μαρωνίδου και Κραμβή για τη διάδοσι των άθλητικών ιδεωδών, στη μαθητική νεολαία. Η ωραία τους προσπάθεια, που έχει σκοπό να κατεθύνει τη δραστηριότητα των νέων σε μια σωτηρία δίδεδο, άντι ν' άμνη άχρησιμοποίηση ή ν' αλυστράση σ' έπικίνδυνους δρόμους, άξίζει την άκρίστη ύποστήριξη όλων. Έτσι, δημιουργείται ο τύπος της ολόζωντας, έυπνις, μοντέρνας γυναίκας, που ξεροντας τον έαυτο της και τη ζωή, παίρνει θάρρητα το δρόμο τον καλό και γίνεται μ' άστέρευτη πηγή έυγνωμοσύνης για το σπτικό της και την κοινωνία.

Κλείνοντας το κεφάλαιο τούτο της έρευνής μας, γύρω από τις γυναικείες της Θεσσαλονίκης, όμολογούμε πως πολλά, πάρα πολλά, θάχε άκόμα να πη κανείς. Μα ποιος μπόρασε ποτέ μ' άκρίβεια να περιγράψει έναν όρμητικό χείμαρρο; Έτσι και μεις βρεθήκαμε μέσα σ' ένα χείμαρρο καλωσύνης, δραστηριότητας σ' όλους τους τομείς, άκούραστης αγάπης και δουλειάς. Προσπαθήσαμε να κάνουμε γνωστό σ' όλες τις Έλληνίδες το βάθος, την έκταση του, την όμορφιά του, έλπιζοντας να μας συγχρηθούν οι μοιραίες έλλείψεις και πιστεύοντας πως συμβάλλουμε θετικά στην έξυγιαντική του προσπάθεια.

Το περιοδικό μας, εύχεται ολόθερμα σ' όλες τις φίλες του, όλες τις γυναικείες της Θεσσαλονίκης, ν' άνοίγουν πάντα νέους δρόμους και να κερδίζουν νέες νίκες, για την προκοπή της χιλιάχρονης μακεδονικής μας γής.

ΤΑ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΚΡΑΤΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ξέρετε ότι υπάρχουν πέντε μικρά κράτη στην Ευρώπη με ελάχιστο πληθυσμό και μικρή έκταση; Τα κράτη αυτά, που είναι τελείως ανεξάρτητα όπως και τα μεγάλα, είναι τα εξής:

ΜΟΝΑΚΟ: Στη νότια Γαλλία, στην άκρη της Μεσογείου. Έμβαδόν 22 τετρ. χιλιόμετρα και πληθυσμός 23.500 κάτοικοι. Πρωτεύουσα είναι το Μονακό. Το κράτιό αυτό έχει και μια όνομαστη πόλη, το Μόντε Κάρλο, όπου λειτουργεί το περίφημο σ' όλο τον κόσμο Καζίνο.

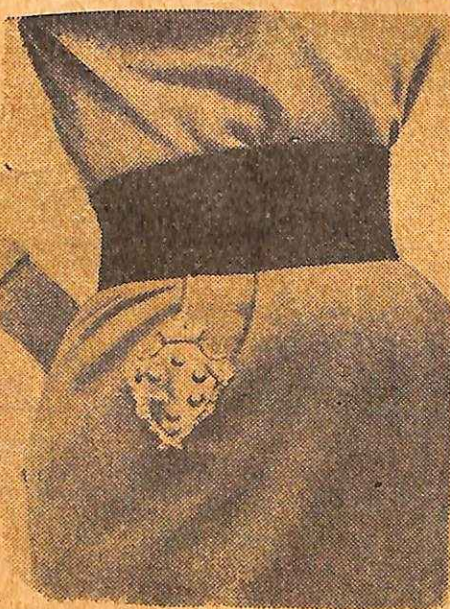
ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Άνεξάρτητο Δημοκρατία στην ανατολική πλευρά της κεντρικής Ιταλίας. Έμβαδόν 64 τετραγ. χιλιόμετρα και πληθυσμός 13.000 κάτοικοι. Πρωτεύουσα του έχει 3500 κάτοικοι. Ο Άγιος Μαρίνος έχει με άπό τις πλουσιότερες βιβλιοθήκες του κόσμου. Το μεγαλύτερο έσοδο του κρατίδιου αυτού είναι τα γραμματόσημα του, τα όποια είναι περιζήτητα σ' όλο τον κόσμο.

ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ: Μικρό κράτος στη Ρώμη, όπου είναι συγκεντρωμένες οι διοικητικές έξουσίες του Πάπα.

ΑΝΔΟΡΑ: Αυτόνομο μικρή Δημοκρατία στα γαλλόισπανικά σύνορα, πάνω στα Πυρηναία. Έκτασις 452 τ. χιλιόμετρα, κάτοικοι 5210. Άσχολούνται με τη γεωργία.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ: Μέγα Δουκάτον της Β.Δ. Ευρώπης, μεταξύ Γαλλίας, Βελγίου και Γερμανίας. Έκτασις 5586 τ. χιλιόμετρα και πληθυσμός 280.000. Είναι χώρα γεωργική και έχει πλούσια μεταλλεία σιδήρου.

ΖΩΝΕΣ ΜΕ ΣΤΟΛΙΔΙΑ

Ένα «μπρελόν» στερεωμένο κάτω από μια καρφίτσα με άμέθυστους, κρεμίζεται σε μαύρη ζώνη φαρδιά από λαστέξ.

Μαύρη ζώνη πάνω από γκριζό φόρεμα, στολίζεται με χρυσή άνάγλυση παράστασι που κρεμίζεται από αλυσίδα.

Χρυσός και πέτρες είναι ο συνδυασμός της καρφίτσας που μπαίνει πάνω σε μαύρη ζώνη και σε διάφορες θέσεις.

Ο ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑΣ

20

Στα πιο επίσημα γεύματα ή και στα άνεπιστα — όταν δεν υπάρχει στρωμένο τραπέζι — αλλά τρώμε επάνω σε ατομικά «καρτέ» ή «πιάτα» — αριστερά ακριβώς από τα πηρούνια τοποθετείται και ένα μικρό πιατάκι, γυάλινο ή από πορσελάνη, όπου βάζουμε το ψωμί, για να μη γεμίσει ψιχούλα ο τόπος.

ΤΟ ΣΕΡΒΙΡΙΣΜΑ

Είτε το σερβίρισμα των φαγητών γίνεται από την ίδια την οικοδέσποινα — όποτε η πιατέλα τοποθετείται στη μέση του τραπεζιού και η νοικοκυρά σερβίρει τον καθένα στο πιάτο του — ή από την υπηρέτρια — όποτε η πιατέλα περιφέρεται γύρω από το τραπέζι, με τον τρόπο τον οποίο θα περιγράψουμε πιο κάτω — πρέπει πάντοτε να τηρηθεί μια σειρά τόσων όσων θα σερβιρισθεί πριν από τον άλλο, όσο και στο ποιο φαγητό θα έλθει πρώτο στο τραπέζι και ποιο ύστερα.

Στα καθημερινά οικογενειακά γεύματα, ένας κανών που ακολουθείται συνήθως — τουλάχιστον στο εξωτερικό και στα πιο... προδευτικά ελληνικά σπίτια — είναι, όταν δεν υπάρχει υπηρέτρια, να σερβίρει η οικοδέσποινα πρώτα τις κόρες της, κατόπιν τον άνδρα της, ύστερα τον άνδρα της, κατόπιν τα αγόρια της οικογενείας, πάλι κατόπιν ηλικίας, και τελευταίο τον εαυτό της. «Εφ' όσον υπάρχει υπηρέτρια, πού περιφέρει την πιατέλα με το φαγητό γύρω από το τραπέζι, πρώτη σερβίρεται η οικοδέσποινα, ακολουθούν οι κόρες, ο πατέρας και τελευταία τα αγόρια.

Τα πράγματα αλλάζουν, φυσικά, όταν στο τραπέζι υπάρχουν καλεσμένοι. Τότε πρώτες σερβίρονται οι προσκεκλημένες κυρίες ή δεσποινίδες, κατόπιν οι σπουδαιότερες ή ηλικίες, ύστερα απ' αυτές η οικοδέσποινα και οι κόρες της, ακολουθούν κατόπιν οι προσκεκλημένοι άνδρες, πάλι κατόπιν ηλικίας, κατόπιν οι άνδρες του σπιτιού — ο πατέρας πρώτα, και τα αγόρια ύστερα. Και τώρα, η σειρά εμφανίσεως των φαγητών στο τραπέζι: Συνήθως, όταν υπάρχουν «δύο» ή «τρεις», τοποθετούνται από πριν στο τραπέζι, μέσα σε μια πιατέλα. (Υπάρχουν τώρα στα καταστήματα ειδικοί δίσκοι για το σερβίρισμα των «δύο» ή «τρεις», με πολλά χωρισμένα «διαμερίσματα», στο καθένα από τα οποία τοποθετείται από ένα είδος: σαλάμι, ελιές, σαρδέλλες, δούτυρο, άγγουράκια, μπρίκι κλπ.).

Τα «δύο» ή «τρεις» τρώγονται συνήθως σε μικρά πιάτα, τα οποία αλλάζουν κατόπιν με μεγάλα, για να τοποθετηθεί το φαγητό.

Αν υπάρχει ψάρι, αυτό τρώγεται με τα ειδικά μαχαιροπήρουνα του ψαριού. Μετά το ψάρι, τα πιάτα αλλάζουν, και η υπηρέτρια συμπαραλαμβάνει και τα λερωμένα — ή και όσα έχουν μείνει καθαρά — μαχαιροπήρουνα του ψαριού.

Στο δείπνον, όταν υπάρχει σούπα, και υπάρχει υπηρέτρια στο σπίτι, η σούπα φθάνει σερβιρισμένη στο τραπέζι στο πιάτο του κάθε καλεσμένου. Η υπηρέτρια φέρνει το κάθε πιάτο σε ένα δίσκο και το τοποθετεί εμπρός από τον κάθε συνδαιτημόνα, πάντοτε με τη σειρά σερβιρισματος που προαναφέραμε. Συνήθως το πιάτο της σούπας τοποθετείται επάνω στο καθαρό πιάτο του φαγητού που υπάρχει επάνω στο τραπέζι.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΒΙΡΙΣΜΑΤΟΣ

Εδώ, ως κάνουμε μια μικρή διακοπή του θέματος, για να εξηγήσουμε πώς ά-

κριβώς πρέπει η υπηρέτρια που σερβίρει τυχόν στο τραπέζι να εκτελεί τις κινήσεις του σερβιρισματος.

Για να σερβιρισθεί ο συνδαιτημών από την πιατέλα, η υπηρέτρια πρέπει να πλησιάσει από το αριστερό του πλευρό, κρατώντας με το αριστερό της χέρι την πιατέλα από κάτω, και πλησιάζοντάς την στο πιάτο του συνδαιτημόνου. Σε ένα αρκετά χαμηλό ύψος. (Εικόνα φύλ. 72). Η πιατέλα πρέπει να ακουμπά, επάνω σε μια διπλωμένη λευκή πετσέτα, που είναι απλωμένη επάνω στην παλάμη της υπηρέτριας. Κατονικά, το δεξί χέρι της πρέπει να είναι ελεύθερο και να κρέμεται κοντά στο δεξί της πλευρό φυσικά. Άλλα συνηθώς, για ευκολία και συντομία του σερβιρισματος, η υπηρέτρια κρατά και στο δεξί χέρι κάποια πιατέλα με βοηθητικό φαγητό — σαλάτα, σάλτσα ή κάτι παρόμοιο — το οποίο και προσφέρει στο συνδαιτημόνα αφού εκείνος σερβιρισθεί από την πρώτη πιατέλα με το κύριο φαγητό.

Στην πιατέλα, στο άκρον της που βρίσκεται προς το μέρος εκείνου που σερβίρεται, πρέπει να υπάρχει ένα μεγάλο κουτάλι και πηρούνι του σερβιρισματος, με τις λαβές τους προς το μέρος του συνδαιτημόνου.

Ύστερα από κάθε φαγητό — μόλις δηλαδή ο κάθε συνδαιτημών τελειώσει το φαγητό που έχει στο πιάτο του — η πιατέλα πρέπει να ξαναπεράσει από εκείνον, μήπως τυχόν θέλει να πάρει και για δεύτερη φορά. Αν όχι, η αφού πάρει δεύτερη φορά και τελειώσει, η υπηρέτρια πλησιάζει από πίσω κρατώντας στο δεξί της χέρι το καθαρό κατάλληλο πιάτο για το επόμενο φαγητό, φρούτο κλπ, στέκει πίσω από την πλάτη του συνδαιτημόνου και περνώντας το αριστερό της χέρι πλάγια από το αριστερό του πλευρό, παίρνει από εμπρός του το λερωμένο πιάτο, μαζί με τα χρησιμοποιημένα μαχαιροπήρουνα. Κατόπιν σκύβει από δεξιά και, κάνοντας την ανάλογη κίνηση με το δεξί της χέρι, τοποθετεί εμπρός από τον συνδαιτημόνα το καθαρό πιάτο. (Τα καθαρά σκεύη υπάρχουν από την αρχή επάνω στο στρωμένο τραπέζι).

Όταν το σερβίρισμα γίνεται στο τραπέζι από την οικοδέσποινα και υπάρχει για πρώτο φαγητό σούπα, τότε μετά το τέλος της σούπας αφαιρείται μόνο το καθαρό πιάτο και το επόμενο φαγητό σερβίρεται στο μεγάλο καθαρό πιάτο, όπου ακουμπούσε το πιάτο της σούπας. Όταν όμως υπάρχει υπηρέτρια, μαζί με το λερωμένο βαθύ πιάτο συμπαραλαμβάνει και το ρηχό μεγάλο και βάζει άλλο, εντελώς καθαρό, στη θέση του.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΒΙΡΙΣΜΑΤΟΣ

Αν τυχόν είσθε προσκεκλημένη σε φι-

λικό γεύμα και ξέρετε ότι η οικοδέσποινα κάνει μόνη της τις δουλειές του σπιτιού ή η υπηρέτρια της είναι παραφορτωμένη από δουλειά, επιμένετε να μη σας αλλάζουν τα πιάτα με τα πρώτα φαγητά — εκτός αν ήταν ψάρι. (Π. χ. μακαρόνια και ψητό μπορούν να αλλάξουν σε φαγητό από το ίδιο πιάτο).

Όταν υπάρχει κρέας, σερβίρεται σε μια πιατέλα χω-

ρίς σάλτσες, μόνο με τη γαρνιτούρα του. Ακολουθεί μια σαλατιέρα με σάλτσα, για όσους την αγαπούν. Το ίδιο ισχύει και για τη μαγιονέζα που συνοδεύει ένα ψάρι, τη σαρδάλια κλπ.

Η σαλάτα σερβίρεται στη σαλατιέρα που περιφέρει η υπηρέτρια ή κυκλοφορεί επάνω στο τραπέζι. Τα κουταλοπήρουνα που υπάρχουν μέσα στη σαλατιέρα για το σερβίρισμα πρέπει να είναι από πορσελάνη, γυαλί ή πλαστική ύλη, ποτέ όμως μεταλλικά ή άσημενα.

Πριν τοποθετηθεί τα πιατάκια του φρούτου εμπρός στους συνδαιτημόνες, η υπηρέτρια μαζεύει όλα τα άλλα μαχαιροπήρουνα και σκεύη που έχουν μείνει επάνω στο τραπέζι — χρησιμοποιημένα και μη — και αφήνει μόνο τα μαχαιροπήρουνα του φρούτου και τα κουταλάκια του γλυκού, αν υπάρχουν. Ύστερα μαζεύει τα ψιχούλα και τα αποκόμματα του ψωμιού που έχουν απομείνει σε κάθε θέση, ως εξής: «Αν δεν υπάρχουν ειδικά πιατάκια για το ψωμί, μαζεύει τα πιατάκια. Αν όχι, με ένα ειδικό ή και κοινό πηρούνι μαζεύει σε ένα καλάθι ή ένα πιάτο τα κομμάτια που εμπεριέχουν, και κατόπιν με ένα κουτάκι και ένα φαρσάκι (ειδικά σκεύη για τη δουλειά αυτή) σκουπίζει τα ψιχούλα δίπλα από κάθε θέση. Αν δεν υπάρχουν ειδικά σκεύη, εξ ίσου καλή δουλειά γίνεται με μια διπλωμένη πετσέτα και ένα πιάτο.

Αν υπάρχει τυρί, τρώγεται με το μα-

χαιράκι του φρούτου. Το ψωμί τοποθετείται στο ειδικό πιατάκι του κάθε συνδαιτημόνου — και, αν δεν υπάρχει τέτοιο, επάνω στο τραπέζι — αφού σερβιρισθεί η σούπα. Είναι όμως δυνατόν να έχει τοποθετηθεί στην κάθε θέση και πριν ακόμη καθίσουν στο τραπέζι οι συνδαιτημόνες.

Μαζί με το πιατάκι του φρούτου, τοποθετείται μπρός σε κάθε συνδαιτημόνα, βαλμένο μέσα στο πιατάκι, ένα «μπόλ» για να πλυθούν τα δάκτυλα μετά το φαγητό. Ο κάθε συνδαιτημών παίρνει το μπόλ από το πιατάκι και το ακουμπά αριστερά του, εκεί που υπήρχε πριν το πιατάκι της σαλάτας. Όταν τελειώσει το φρούτο του, βουτά τα δάκτυλά του στο μπόλ, τα ξεπλένει από τους χυμούς, και ύστερα τα σκουπίζει με την πετσέτα του.

Μέσα στο νερό του μπόλ μπορεί η οικοδέσποινα να έχει ρίξει από ένα πετάλο τριαντάφυλλου ή μια πολύ λεπτή φέτα λεμονιού, που ομορφαίνουν και αρωματίζουν το νερό.

ΣΥΝΗΘΗΣ ΣΕΙΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΦΑΓΗΤΩΝ

Η κάθε οικοδέσποινα πρέπει να γνωρίζει καλά τη σειρά με την οποία πρέπει να παρουσιάζονται στο τραπέζι τα διάφορα φαγητά. Τα δύο μενού που δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο, δίνουν μιαν εικόνα της σειράς αυτής. Θα την αναλύσουμε όμως εδώ λεπτομερέστερα, αφού πρώτα υπενθυμίσουμε ότι, στην έποχή μας, όταν μιλούμε για «πρόγευμα» εννοούμε το μεσημεριανό, και όταν μιλούμε για «γεύμα», εννοούμε το βραδυνό. (Το

πρόγευμα, επειδή άλλοτε το μεσημεριανό φαγητό ανεφάρετο ως «γεύμα», το δε βραδυνό ως «δειπνον»). Τώρα, όταν λέμε «δειπνον», εννοούμε το πιάτο με φαγητό — κρύο συνήθως — που σερβίρεται γύρω από τα μεσάνυχτα, κατά τη διάρκεια μιας δεξιώσεως, ενός πάρτυ κλπ. Είναι δηλαδή το γαλλικό «soupe»).

Ίδου λοιπόν η σειρά με την οποία σε-

ρβίρονται τα διάφορα φαγητά: ΟΡΕΚΤΙΚΑ: Σερβίρονται μόνο στην αρχή του προγεύματος. Ακολουθούν από τις «άντρες», δηλαδή από ζυμαρικά ή διάφορα άλλα είδη που θα αναφέρουμε πιο κάτω, στην παράγραφο «άντρες». Αν όμως η οικοδέσποινα θέλει — ανάλογα με την επισημότητα του γεύματος και τις οικονομικές της δυνατότητες, μπορεί να παραλείψει εντελώς το «άντρες», όποτε τα ορεκτικά ακολουθούνται κατ' ευθείαν από το κύριο πιάτο του μενού, κρέας ή ψάρι.

ΣΟΥΠΑ: Η «ΚΟΝΣΟΜΕ»: Είναι πάντοτε πρώτο πιάτο, και σερβίρεται στην αρχή του γεύματος.

ΑΝΤΡΕ: Οι «άντρες», ή είσοδος δηλαδή στο φαγητό, μπορεί να είναι ή ένα πιάτο ζυμαρικά — πιάφι ή μακαρόνια — ή διάφορα πιο πολύπλοκα εδέσματα, όπως «δολ φόν» γεμιστά με σηκοτάκια, με κρέμα και τυρί ή με αράκα και γλώσσα, ή «σομφλέ» με μισαλά, τυρί ή λαχανικά, ή «καροτόπιτα» ή «μελέτα» ή τέλος διάφορα άλλα φαγητά ελαφρά κτάως.

ΚΡΕΑΣ: Η ΠΟΥΛΕΡΙΚΟ: Είναι το κύριο πιάτο του προγεύματος, ή του γεύ-

ματος. ΛΑΧΑΝΙΚΑ: Σερβίρονται ταυτόχρονα με το κρέας ή τα πουλερικά και, αν το γεύμα είναι πιο «επίσημο», πρέπει να είναι τουλάχιστον δύο ειδών, συνήθως σωτές.

ΨΑΡΙ: Το ψάρι είναι το πιάτο που, στα επίσημα γεύματα, σερβίρεται με τη σούπα και πριν από το κρέας ή τα πουλερικά. Σε φιλικό γεύμα, μπορεί να είναι το κύριο πιάτο που θα σερβιρισθεί απ' ευθείας μετά τη σούπα. Η, μπορεί να σερβιρισθεί σε πρόγευμα, μετά από μια «άντρε».

ΣΑΛΑΤΑ: Σερβίρεται ταυτόχρονα με κρέας ή τα πουλερικά. Το καλοκαίρι, μια πλούσια σαλάτα, δηλαδή «δεμένη» π. χ. με μαγιονέζα, μπορεί να θεωρηθεί αυτότε- λές πιάτο και να ακολουθήσει μια «άντρε» στο μενού.

ΤΥΡΙ: Σερβίρεται πριν από το γλυκίσμα και το φρούτο. Γενικά, το βράδυ, επί γεύμα, δεν προσφέρεται τυρί. Όταν το τραπέζι μας θέλουμε να έχει μια σχετική ποικιλία, το πιάτο όπου σερβίρουμε τυρί πρέπει να περιέχει τουλάχιστον δύο είδη τυριών, με γεύση διαφορετική — το ένα γλυκό, το άλλο αλμυρό. Σε επίσημο γεύμα, για να μην υποχρεώνεται ο συνδαιτημών να φάει ψωμάκι με το τυρί του, προσφέρουμε συγχρόνως με το τυρί και άλμυρα μικροκάκια — «κράκερς», με τα οποία και τρώγεται το τυρί.

ΓΛΥΚΙΣΜΑ: Μπορεί να προσφέρει τοούρτα, κρέμα-καρεμέ, κρέμα μπαβαρούα κλπ. Η μπορεί να προσφέρει παγωτό και «μασεντουάν» φρούτων με λικέρ.

ΚΑΦΕΣ: Ο καφές, γαλλικός ή τουρκικός, σερβίρεται μετά το φαγητό, στο σαλόνι και συνοδεύεται με ένα ποτηράκι λικέρ.

Η ΚΑΛΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΚΑΙ ΦΙΛΙΚΑ ΓΕΥΜΑΤΑ: Οι προσκελήσεις γίνονται «δ' α' ζωής» ή με το τηλεφώνον, πολλές φορές ακόμη και την τελευταία στιγμή. Δεν υπάρχουν τύποι και κανόνες, έξω από τους τύπους που τακτικά συνηθίζονται στο σπίτι, και από την επιθυμία των προσκεκλημένων να φανούν ευχάριστοι στους συγγενείς ή στους φίλους των.

ΕΠΙΣΗΜΑ ΓΕΥΜΑΤΑ: Η ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ: Στέλνονται πάντοτε τυπωμένες προσκελήσεις, τουλάχιστον δέκα μέρες πριν.

ΑΚΡΙΒΕΙΑ: Σε επίσημο πρόγευμα ή γεύμα, πρέπει να φθάσει κανείς 15 λεπτά νωρίτερα από την ώρα που έχει προσκληθεί. Σε φιλικό γεύμα, 15 λεπτά καθυστέρηση είναι το ανώτατο όριο που επιτρέπεται.

ΥΠΟΔΟΧΗ: Η οικοδέσποινα και ο οικοδεσπότης αν κάθονται, σηκώνονται κατά φορά που μπαίνει ένας προσκεκλημένος τους, για να τον υποδεχθούν — είτε ανδρας είναι αυτός, είτε γυναίκα.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ: Η οικοδέσποινα παρουσιάζει τους προσκεκλημένους τον έναν στον άλλον, αν τυχόν δεν γνωρίζονται.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ: Οι προσκεκλημένοι που θέλει να τους τιμήσει η οικοδέσποινα κάθονται δεξιά και αριστερά από την ίδια και τον οικοδεσπότη. Κανείς δεν κάθεται στη θέση του πριν καθήσει η οικοδέσποινα. (Σε επόμενη συνέχεια, θα περιγράψουμε λεπτομερώς τις θέσεις που παίρνουν οι συνδαιτημόνες στο τραπέζι).

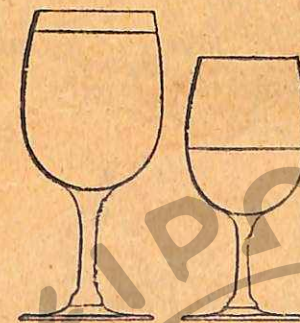
ΣΕΡΒΙΡΙΣΜΑ: Οι πιατέλες περνούν από τους συνδαιτημόνες με τη σειρά που προαναφέραμε, στην παράγραφο «το σερβίρισμα».

ΠΩΣ ΚΑΘΟΝΤΑΙ ΟΙ ΣΥΝΔΑΙΤΗΜΟΝΕΣ: Οι συνδαιτημόνες κάθονται στις καρέκλες τους με το σώμα όρθιο, και σκύβουν ελαφρά όταν θέλουν να μιλήσουν στους παρακαθημένους των, ώστε να μη χρειάζεται να φωνάζουν για να ακουστούν. Ένας άνδρας μπορεί να περιποιηθεί την παρακαθημένη του και να της σερβίρει κρασί ή νερό στο ποτήρι. Δεν είναι σωστό να τρώει κανείς το ψωμί που βρίσκεται πλάι στο πιάτο του, περιμένοντας να τον σερβίρουν το φαγητό.

ΠΕΤΣΕΤΕΣ: Όταν η οικοδέσποινα πάρει την πετσέτα της από το πιάτο, κάνουν το ίδιο και οι συνδαιτημόνες, που την ακουμπούν στα πόδια τους, χωρίς να την ξεδιπλώσουν εντελώς. Η πετσέτα δεν στερεώνεται στο λαιμό, ούτε στο γιλέκο...

ΕΝΑΡΕΙΣ ΤΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ: Δεν αρχίζει κανείς το φαγητό του, αν δεν αρχίσει πρώτα να τρώει η οικοδέσποινα.

ΤΟ ΨΩΜΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΟΒΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΜΑΧΑΙΡΙ. Ούτε και να δαγκώνουμε ολόκληρη τη φέτα. Κάθε φο-

ΤΟ ΓΕΜΙΣΜΑ ΤΩΝ ΠΟΤΗΡΙΩΝ

Η γραμμή που είναι τραβηγμένη στο εξωτερικό του μεγάλου ποτηριού (του νερού) και του μικρού ποτηριού (του κρασιού) δείχνει την επιφάνεια μέχρι της οποίας πρέπει να γεμίζονται τα ποτήρια. Το ποτήρι του νερού γεμίζεται ως 1/2 δάκτυλο κάτω από το χείλος, ενώ το ποτήρι του κρασιού γεμίζεται ως τη μέση.

ρά, πιάνουμε με τα δύο χέρια μας τη φέτα, και κόβουμε μια μπουκιά, κανονικών διαστάσεων, που τη φέρνουμε στο στόμα. Πρέπει να αποφεύγουμε να τρώουμε το ψωμί μας, όποτε δημιουργούνται πολλά ψιχούλα που γεμίζουν τον τόπο.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΥΣΑΤΕ ΤΗ ΣΟΥΠΑ ΓΙΑ ΝΑ ΚΡΩΣΗ. Δεν πρέπει να κάνετε θόρυβο καθώς την τρώτε. Δεν πρέπει να βάζετε μέσα στο στόμα σας ολόκληρο το κουτάλι. Δεν πρέπει να γεύετε, στο τέλος, το καθαρό πιάτο σας, για να μαζέψετε τα υπολείμματα.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΛΕΓΕΤΕ, όταν σερβιρίζετε. Μην εξετάζετε και μην αγγίζετε με το κουτάλι του σερβιρισματος τρία ή τέσσερα κομμάτια φαγητού, για να διαλέξετε... το καλύτερο. Το ίδιο ισχύει και για το φρούτο.

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΟΒΕΤΕ το κρέας με το πηρούνι, όσοδήποτε μαλακό κι' αν είναι. Θα έρθει κάποιο σκεπρόσημο, και θα χρειαστεί να το τρώσετε ή...

να το δαγκώνετε αντικαθιστώντας, για να το κόψετε. Χρησιμοποιήστε λοιπόν πάντα το μαχαίρι σας, αλλά μη το κρατάτε σαν... έκκριδο που προκειται να το κοφώσετε... Κατά τη διάρκεια του φαγητού, όταν θέλετε να ακουμπήσετε το μαχαιροπήρουνα σας για να πάρετε ψωμί ή να πιείτε νερό, τοποθετήστε τα χέρια στο πιάτο σας, στη μεριά που κρατάτε τούσας το καθένα καθώς τρώγεται με τις μύτες του πηρούνι γυρισμένες προς τα κάτω. Όταν τελειώσετε το φαγητό σας, ακουμπήστε τα μαχαιροπήρουνα μεσα στο πιάτο, το ένα εντελώς δίπλα να βρεθεί το άλλο. Οι δύο τους λαβές πρέπει να ακουμπάνε στο δεξί μέρος του πιάτου προς το μέρος σας βέβαια, και οι μύτες του πηρούνι να είναι τώρα γυρισμένες προς τα επάνω.

Φαγητό με αυγά τηγανιτά, ομελέτα κλπ., μακαρόνια, νούγι, χορταρικά, σαλάτα, εκτός από τα βραστά χόρτα, εσπρία, δεν πρέπει να κόβονται με το μαχαίρι.

ΤΑ ΚΟΚΚΑΛΑ. Όταν τρώτε κρέας ή πουλερικό, δεν είναι σωστό να παιδεύεστε μια ώρα για να ξεκολλήσετε από πύλινους τους και το τελευταίο κρεατάκι. Ούτε και επιτρέπεται να πιάνετε τα κόκκαλα με τα χέρια, για να τα γλείψετε (εκτός αν βρίσκεστε σε πολύ φιλικό κύκλο και τρώτε κυνήγι).

ΧΟΡΤΑΡΙΚΑ, ΣΑΛΤΣΕΣ ΚΑΙ ΨΑΡΙΚΑ. Προσέχετε πάντα όταν τρώτε χορταρικά που μπορούν να... πηδήσουν (όπως είναι οι αράκας), σάλτσες που μπορούν να τινάξουν και να σας πιτσιλίσουν, καθώς και ψαρικά που τινάζουν ζουμιά (άστακο, γαρίδες, καλαμαράκια, σουπιές κ.λπ.).

Η ΣΑΛΤΣΑ. Αν θέλετε να βουτήξετε το ψωμί σας στη σάλτσα και δεν βρίσκεστε σε επίσημο γεύμα, μπορείτε να το κάνετε, αλλά ποτέ κρατώντας το ψωμί με το χέρι: κόψτε ένα κομμάτι ψωμί, κοφώστε το στο πηρούνι σας, και βουτήξτε το έτσι στην εύγευστη σάλτσα, χωρίς όμως ποτέ να ανασκώσετε το πιάτο.

ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ ΚΟΒΟΝΤΑΙ βασικά στα τέσσερα (προκειμένου για μήλο, αχλάδι), πιάνονται με το πηρούνι και καθαρίζονται με το μαχαίρι. Τα φρούτα που τρώγονται ολόκληρα (δερύκοκκα, κεράσια κλπ.) δεν χρειάζεται να πιασθούν δέχαιρα με το πηρούνι, ούτε και να καθαρισθούν με το μαχαίρι! Τα κουκούτσια δέν... φτύνονται με δύναμη στο πιάτο! Χρησιμοποιήστε το πηρούνι για να τα ακουμπήσουμε αδόρυβα στο πιάτο, ή τα φτύνουμε σιγά στη χούφτα του χεριού μας και από εκεί τα ακουμπούμε στο πιάτο.

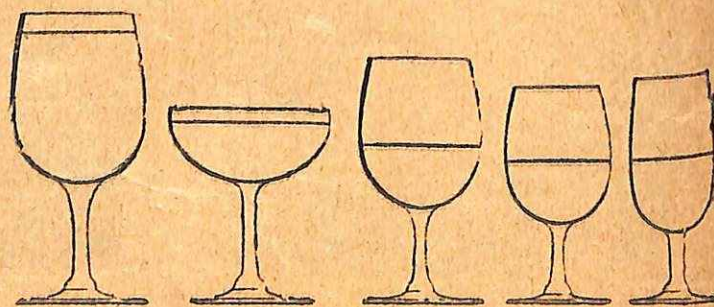
ΟΤΑΝ ΠΙΝΕΤΕ, δεν πρέπει να αναποδογυρίζετε πίσω το κεφάλι σας να αδειάζετε το ποτήρι στο στόμα σας. Φέρνετε το ποτό ήρεμα στα χείλη σας, και πίνετε χωρίς θόρυβο και χωρίς... γαργάρες. Πριν ακουμπήσετε τη χείλη σας στο ποτήρι, σκουπίστε το στόμα σας, ώστε να μη λερώσετε το ποτήρι με υπολείμματα φαγητών.

ΤΟ ΑΛΑΤΙ το παίρνουμε με το ειδικό κουτάλακι που πρέπει να έχει το βαζάκι του, ή το ρίχνουμε από το τρυπητό καπάκι. Αν το βαζάκι είναι ξεσκεπαστό, δεν επιτρέπεται ποτέ να πιασθούν με τα δάκτυλά μας αλάτι, ή χρησιμοποιούμε το ειδικό κουτάλακι, ή το μαχαίρι μας, εφ' όσον όμως δεν έχει ακόμη λερωθεί με τροφές.

ΑΝ ΑΝΑΠΟΔΟΓΥΡΙΣΤΕ ΚΑΤΙ, μην παραχθήτε. Μπορείτε ίσως να επανορθώσετε μόνοι σας, διακριτικά, τη ζημία, ή να καλέσετε, και πάλι διακριτικά, και χωρίς θόρυβο, την υπηρέτρια να σας βοηθήσει. Από τη μεριά τους, οι οικοδεσπότες πρέπει να κάνουν ότι δεν απελήθησαν τίποτε, για να μη φέρονται σε δύσκολη θέση τον καλεσμένο τους.

ΜΗ ΚΑΠΝΙΣΤΕ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ, πριν ο οικοδεσπότης ή η οικοδέσποινα δώσουν το σύνθημα.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια...

ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΟΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΣΕΡΒΙΤΣΙΟΥ

ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΕΞΙΑ: Ποτήρι νερού, ποτήρι σαμπάνιας, ποτήρι για λευκό κρασί, ποτήρι για μαύρο-γλυκό-κρασί, ποτήρια για ούζο ή άλλο ορεκτικό κρασί.

ΚΟΜΠΟΓΙΑΝΙΤΕΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΡΙΣΣΕΣ

Δεν είναι και πολλά χρόνια που όχι μόνο στα χωριά, αλλά και στις πόλεις άκομα υπήρχαν οι πρακτικοί γιατροί, λεγόμενοι κομπογιανίτες ή και ματσουκάδες, γιατί πηγαίνοντας από χωριό σε χωριό κρατούσαν μία μεγάλη ματσούκα (ρόπαλο) γι' ασφάλειά τους από τα τσουπανόσκυλα, και τ' αγρύμια. Η πατρίδα των πρακτικών γιατρών στα χρόνια της Τουρκοκρατίας ήταν η Ήπειρος και κυρίως τα Ζαγοροχώρια. Μα και η Θεσσαλία και το Πήλιο είχαν τέτοιους έμπειρους γιατρούς. Μάλιστα μερικοί απ' αυτούς ήταν φημισμένοι.

Και μη νομίζετε πως υπήρχε άρρωστεια που να μην ήξεραν να τη «γιατρεύουν» οι κομπογιανίτες. Όχι μόνο «γιάτρευαν» τον πονόμοιο, το σάβαιο, τον πονόδοντο, τη θερμασιά (έλλωδες), τις πνευμονίες κλπ., αλλά και έγχειρσεις άκομα έκαναν. Έννοιεί πως τις πιο πολλές φορές έστελναν τους άρρωστους στας αϊωνίσιας μοιάς.

Ήταν «είδικοί» στα μαντζούνια, στα σκονάκια, τα διάφορα γιατρικά (άλιοφες και ύγρα) που τα έφτιαχναν οι ίδιοι και δεν μαρτυρούσαν σε κανένα τόν τρόπο της παρασκευής τους, κι' ακόμα κρατούσαν μυστικά όρισιμένα δότανα, που τα παρουσίαζαν πως θεραπεύουν τα πάντα.

«Ο δόσανος κι' αήγιανος—διελαλούσαν στους δρόμους—κι' ακόμα έλλιν έιν, αν εϊ μανάδες τάξεραν, παιδιά δε θα τους πέθαιναν».

★

Μα ενώ για τους κομπογιανίτες-ματσουκάδες είχαν γραφή τόσα πολλά, για τις γιατρίσες ή πιο σωστά για τις γιάτρισες, όπως τις έλεγαν και τις λένε, όσο ξέρω, δεν έχει γραφή τίποτα. Και όμως, στα πολαιότερα χρόνια το κάθε χωριό—και σήμερα ακόμα στις όρεινες περιοχές—είχε τη γιάτρισά του. Έξω δηλαδή από τη μομή, υπήρχε και μία άλλη γυναίκα που έκανε τη γιάτριννα στο χωριό. Αυτές οι γιάτρίσες είχαν την «είδικότητα» να γιατρεύουν το βάσκαμα ή τ' υμμάτισμα, όπως λέγεται κι' αλλιώς. Ξεμάτιαζαν τα μικρά παιδιά και τις νέες που υπόφεραν από πονοκεφάλους. Έβαζαν και έκοβαν δειντούζες. Έδιναν καθαρικά. Έφτιαχναν μαντζούνια, όπως και οι κομπογιανίτες γιατροί, καθώς και αλίοφες, κι' ακόμα έβιναν τα άμφοδέματα και τα μάγια. Με δυο λόγια, ήξεραν πολλά γιάτροσόφια. Μα πάντα στη θεραπευτική τους άρχιζαν με ξόρκια, ακολουθώντας τη μεσαιωνική παράδοσι που παραδέχονταν πως ή κάθε άρρώστεια είναι έργο του σατανά. Γι' αυτό, για να πάψη ο πόνος, έπρεπε να φύγη το κακό πνεύμα.

Έτσι τους πονοκεφάλους τους «γιάτρευαν» με έξορκισμούς, που γίνονταν σε δυο στάδια. Ο μικρός έξορκισμός ήταν διάφορα λόγια που ή γιάτρισσα τάλεγε με χαμηλή φωνή, κάνοντας πολλές φορές το σημείο του σταυρού στο πρόσωπο του άρρωστου και στάζοντας κάθε φορά μία σταγόνα λαδιού σ' ένα πιάτο γεμάτο νερό. Αν ή σταγόνα του λαδιού άραίωνε, τότε ο πόνος βάφευγε, γιατί διαλύονταν το μάτιασμα ή το βάσκαμα, έφευγε το κακό πνεύμα.

Αν όμως δεν περνούσε ο πονοκέφαλος, τότε λέγονταν άλλες ευχές και ξόρκια. Γίνονταν ή ίδια διαδικασία βέβαια, αλλά στο τέλος καίγονταν γαρυφαλά που αν έσκαναν και έκαναν τσάφ, ήταν σημείο έσκαναν ήταν βασκαμένος ή μαπως ο άρρωστος και ότι, το βάσκαμα θα γιατρισμένος και ότι, το βάσκαμα θα γιατρισμένος. Αν τα γαρυφαλά καίονταν, γρεύονταν. Αν τ' άρρωστο ήταν σημείο πως χωρίς να κάμουν κρότο, ήταν σημείο πως το μάτιασμα ή ήθελε και άλλους έξορκισμούς.

Σήμερα ξέρουμε πως τα ξόρκια, με μι-

ΜΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΘΗΚΗ

Γιά τις βελόνες μας, τα ψαλίδια και τη δαχτυλήθρα που θα μας χρειασθώ
δχι σπάνια στην έξοχη και στην πόλι

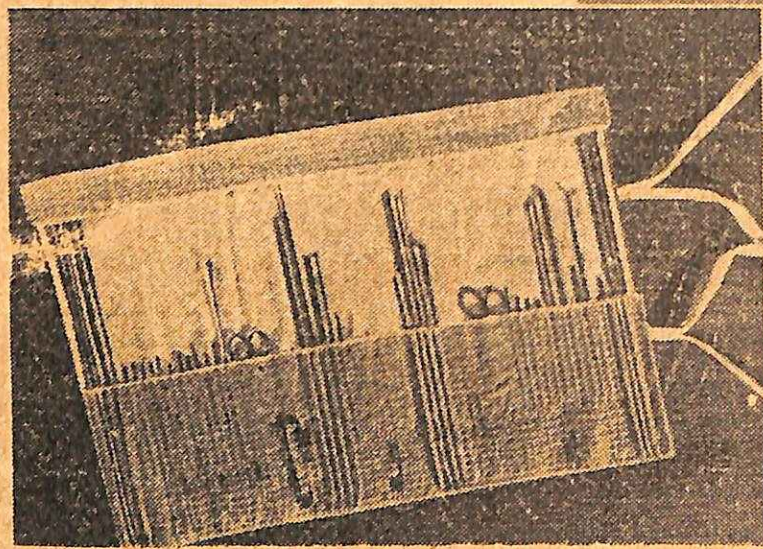
Στη θήκη αυτή μπορούμε να βάλουμε τις βελόνες μας, τα κροσέ μας, τις βελόνες του πλεξιματος, το ψαλίδι μας, τις παραμάνες κλπ. Καθώς έλέπετε τυλιγεται σε ρουλό και δεν πιάνει πολύ χώρο στο ταξίδι.

Η θήκη αυτή γίνεται μεγαλύτερη ή μικρότερη, ανάλογα με το γούστο και τις ανάγκες της κάθε κυρίας. Το πρακτικότερο είναι να μαζεύουμε τα σενεργά μας του ραφίσματος και του πλεξιματος που θέλουμε να βάλουμε μέσα και σ' ένα κομμάτι χαρτί κάνουμε ο σχέδιο των χωρισμάτων.

Η θήκη που έλέπετε στην εικόνα μας γίνεται μ' ένα κομμάτι καρό ύφασμα 65X49 εκατοστά του μέτρου και με μία λουρίδα από το ίδιο καρό 90X19 εκατοστά. Άσπρη φανέλλα για φόδρα και άσπρη κλωστή.

Τη μακρύα λουρίδα (90X19) στην επάνω άκρη της τη στολίζουμε με βελονιά φρετονιού. Αυτή τη λουρίδα βάζουμε πάνω σ' ένα κομμάτι φανέλλα άσπρη που το μέγεθός του είναι τόσο, όσο και το μεγάλο κομμάτι το καρό ύφασμα, έτσι ώστε τα κάτω άκρα τους να πέφτουν το ένα πάνω στο άλλο.

Στο ένα πλάι ή λουρίδα στερεώνεται με σταυροβελονιά ή με άλλη βελονιά, της άρεσκείας μας. Έπειτα αβίνουμε λίγο διάστημα και ξαναβάζουμε τα δυο ύφασματα—το καρό και τη φανέλλα. Στο διάστημα που αφήσαμε θα χωρέσουν μερικές βελόνες του πλεξιματος. Ένώνουμε πάλι το πάνω και το κάτω ύφασμα με σταυροβελονιά και εξακολουθούμε το ίδιο 4 φορές. Για να κάνουμε θήκη για τα κροσέ μας, πατάμε σταυροβελονιές στη βάση και

κροές παραλλαγές στο τυπικό τους, είναι κληρονομιά της πρωτόγονης εποχής, τότε που ή Ιατρική είχε τη μορφή της μαγείας. Αν και το λαογραφικό υλικό, το σχετικό με τα ξόρκια (λόγια και σχήματα) που κατείχαν οι γιάτρίσες, είχε μεγάλη σπουδαιότητα, γιατί θα μας βοηθούσε από τη μια μεριά να δρούμε το συνδυαστικό κρίκο τους με τις παινάργιες παραδόσεις της μαγείας, και απ' την άλλη θα έδινε στοιχεία στους ψυχίους να το αξιολογήσουν, δεν καταγράφηκε, κι' έτσι στον τομέα αυτόν ή λαογραφία μας έχασε πολύτιμο υλικό.

Συμπληρώνοντας το σημείωμά μας, πρέπει να προσθέσουμε πως στα πολαιότερα χρόνια, δηλαδή κατά τον 18ο αιώνα, στη Θεσσαλία υπήρχαν γιάτρίσες που πρόσφεραν μεγάλες υπηρεσίες. Είχαν απόλυτα εξακριβωμένο, ότι στη Θεσσαλία ίσως για πρώτη φορά έφευρέθηκε ή παλαιά έμπειρη μέθοδος που προφύλασσε με τον έμβολιασμό τα θανατηφόρα κορούσματα της εύλογίας. Τη μέθοδο αυτή τη

της φέρνουμε πιο ψηλά, ούτως ώστε ή θήκη να μη γίνει πολύ βραχεία και χώνονται τα βελονάκια μας μέσα. Οι άκρες τους πρέπει να εξέχουν, όπως φαίνονται στην εικόνα. Κατόπιν θα βάλουμε το ψαλίδι μας να δούμε πόσο πλατεία πρέπει ν' αφήσουμε τη θήκη του, που θα την τελειώσουμε και αυτή, ενώνοντας το καρό ύφασμα και τη φανέλλα με σταυροβελονιά. Έτσι ακριβώς προχωρούμε ώσπου να κάνουμε θήκες όλη τη λουρίδα μας.

Κατόπιν ράβουμε και στην άλλη άκρη τα δυο ύφασματα μαζί όπως στην πρώτη, καθώς και στο κάτω μέρος τους.

Μετά κεντάμε την έξωτερική πλευρά της θήκης μας. Στην εικόνα είναι κεντημένες δυο λουρίδες με σταυροβελονιά και στη μέση ένα άπλο, νόστιμο σχεδιάκι που ακολουθεί τα καρό του ύφασματος.

Όταν την τελειώσουμε, τη στερεώνουμε στην πίσω πλευρά της φανέλλας, έτσι ώστε ή καλή της μεριά να πέφτει προς τα έξω. Γαζώνουμε όλο το γύρο με τη μηχανή. Τέλος ράβουμε δυο άσπρες ή χρωματιστές κορδέλες για να κλείνουμε το ρουλό.

χρησιμοποιούσαν οι γιάτρίσες της Θεσσαλίας με πολύ καλά αποτελέσματα.

Αν ήταν έφευρεσι δική τους ή αν την έμαθαν από ταξιδιώτες που ήρθαν από τη μακρινή Άνατολή (Κίνα κλπ.) δεν το ξέρουμε. Όπως και να είναι, μερικές απ' αυτές τις γιάτρίσες πήγαν στην Κωνσταντινούπολι και έσωσαν κ' εκεί πολλών κόσμο.

Ξέρουμε ακόμα πως από τις γιάτρίσες αυτές έμαθαν τη μέθοδο του έμβολιασμού οι δυο Έλληνες γιατροί Πυλαρινός και Τιμόνης και αφού πειραματίστηκαν και βεβαιώθηκαν για τα βετικά και θεραπευτικά αποτελέσματά της, την έκαναν γνωστή στα Πανεπιστήμια και τον Ιατρικό κόσμο της Ευρώπης. Έτσι ως που να βρεθώ ή έπιστημονικότερος τρόπος της δαμαλίδας, χιλιάδες κόσμος σώθηκε από την εύλογιά, που εκείνα τα χρόνια θείκε περιοχές ολόκληρες και κυρίως τα μικρά παιδιά.

ψ.

ΣΤΙΣ 27 Σεπτεμβρίου 1938 ή Βασίλισσα της Άγγλιας Έλισάβετ έπαυσε να είναι η βασίλισσα της κομψής και γιγαντιαίας πόλης του μεγαλύτερου άτμόπλοιου του κόσμου.

«Όπως κάθε μεγάλο ανθρώπινο έργο, ή καθέκαστι ενός σκάφους είναι έργο πίστεως», δήλωσε ή Έλισάβετ, ενώ ή συνήχη της γλυτρούσε προς τη θάλασσα.

Δέκα τέσσαρα χρόνια πέρασαν. Ήλθε ο πόλεμος. Το Βασίλισσα Έλισάβετ—το «Β.Ε.» ή «Λίξη», όπως το λένε πιο απλά οι Άγγλοι, ντύθηκε κι' αυτό στο χακί, έπιστρατεύτηκε προτού ακόμα προφτάσει να κάμει το πρώτο ταξίδι του. Μετέφερε κάθε φορά από μία ολόκληρη μεραρχία στο μέταπο κι' έσυντόμενε έτσι κατά πολυλούς μήνες τη σύραση.

«ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΕΛΙΣΑΒΕΤ»

Μία αληθινή πλωτή μεγάλη πόλις
διασχίζει τον Άτλαντικό Ωκεανό

Το 1946... ξαναφόρεσε τα πολιτικά της κι' έγινε το πολυτελέστερο υπερωκεάνειο του κόσμου. Κάει δυο φορές το μήνα το δρομολόγιο Σαουθάμπτον—Ν. Υόρκη. Οι κάτοικοι της Νέας Υόρκης, που τους άρεσει να πιστεύουν πως ποτέ τίποτα δε μπορεί να τους εαφινίσση, δεν έπαυσαν να βλέπουν με έιδιαφέρον την «Έλισάβετ» να μπαίνει στην πόλις τους επί 14 χρόνια. Όταν είναι άραγμένη στην απόδοξη—κι' αυτό γίνεται επί δυο ήμέρες σε κάθε ταξίδι—δημιουργούνται διάφορες άνωμαλίες στη συγκοινωνία, γιατί οι σφωερ έλαττώνουν την ταχύτητα των αυτοκινητών τους για να γλυκοκοιτάζουν το μεγάλο υπερωκεάνειο. Το «Β.Ε.» επέτρεψε να συρρεύσουν στη Μεγ. Βρετανία τα δολάρια που της χρειάζονται για να κερδίση τη δεύτερη μάχη—τη μάχη της ειρήνης. Πέρσι έφερε 5 εκατομμύρια δολάρια καθαρά κέρδη στην εταιρία «Κιούιντ Ουάιτ Στάρ», που το έκμεταλλεύεται, διαφεύδοντας έτσι την άπαισιόδοξη αντίληψη εκείνων που ίσχυρίζονται ότι τα μεγάλα σκάφη δουλεύουν με ζημία. Πλέει με 28—30 μίλια με όποιοδήποτε καιρό και με όποιοδήποτε ζήμιες των μηχανημάτων της, γιατί πρέπει να σεβαστεί κατά γράμμα το ωράριο: 4 1/2 μέρες κάθε ταξίδι.

Το «Β.Ε.» σπάνια ταξιδεύει χωρίς ναχή μέσα πλήθος σπάρ του Χόλλυγουντ, που κάνουν άγώνα για τις πολυτελείς καμπίνες του. Ο ήθοποιος Μπιγκ Κρόσμπυ σ' ένα ταξίδι κατά τον πόλεμο πρόσφερε στους έπιβάτες ένα πρόχειρο ρεσιτάλ. Η Έλεονώρα Ρούσελτ έπισκέφθηκε το σκάφος σ' όλες του τις γωνίες. Έπίσης από κάθε διαδρομή δε λείπουν και οι πολιτικές προσωπικότητες. Κάποτε που ήταν μέσα και ο ύπουργος των Έξωτερικών της Ρωσίας Μόλτοφ, τον παρακάλεσαν να πάρη για λίγα λεπτά το πηδάλιο στα χέρια του: το υπερωκεάνειο έξφυγε από το δρόμο του... δυο μίρες άριστερά!

Από στατιστική άποψι το «Β.Ε.» συγκεντρώνει όλα τα ρεκόρ. Οι γραμμές του είναι χαριτωμένες σαν ενός γιάτ κούρας και όμως ή βασίλισσα αυτή του άκαινού μεταπορίζει το μεγαλύτερο βάρος που άνωσπος έβαλε στο κύμα—83.673 τόνους! Είναι ο μεγαλύτερος όγκος που μετακινήθηκε με μηχανές. Με τα 310 μέτρα της, είναι το μεγαλύτερο σκάφος που έχει κατασκευαστεί.

Προχωρώντας με μαζούτ (υπόλειμμα από απόσταξι πετρελαίου) προωθείται από τέσσερις μπρούτζινες έλικες που ζυγίζουν 32 τόνους ή καθεμιά και που ώστόσο γυρίζουν με το παραμικρό σπρώξιμο του χειριού. Τέσσερις στοδίοιοι κινούν τις έλικες. Το τιμόνι είναι ένα γιγαντιαίο μεταλλικό κομμάτι από 140 τόνους. Όστόσο οι κυβερνήται δηλώνουν ότι το «Β.Ε.» είναι εύκολοδρόμιο σαν σκίφ (ειδικές δόδες για λεμβοδρομίες). Οι τέσσερις στοδίοιοι που τροφοδοτούν 650 ηλεκτρικούς μότερ και 30.000 ηλεκτρικούς λαμπτήρες, θα μπορούσαν να δώσουν ηλεκτρική δύναμι και φωτισμό σε μία πολιτεία με 130.000 κατοίκους.

Το «Β.Ε.» είναι έφοδισμένο με όλα τα νεότερα μηχανήματα άσφαλείας: έχει τρεις συσκευές ραντάρ, ένα σταθμό ραδιογνώρισε- τρίας κι' ένα γυροσκοπικό πηδάλιο για άυτόματη πληνυσία. Έχει διπλές άντλίες, αλλά και σε περίπτωση βλάβης, θα μπορούσαν οι ζήμιες να έντοπιστούν σ' ένα ή περισσότερα από τα 140 στεγανά διαμερίσματα, που μπορούν να κλείνουν άτομικά και άυτόματα με ειδικές λαβές από το κατάστρωμα.

Ειδικά μηχανήματα εξασφαλίζουν το σκάφος από πυρκαϊά. Μία φωτοηλεκτρική συσκευή άναγγέλλει το παραμικρό ίχνος καπνού. Ο καπνός των καζανιών φιλτράρεται για να μην ένοχη τους έπιβάτες. Η σειρήνα έπίσης του καροβιού είναι έτοιμη για άποψη, που ενώ άκούγεται σε άκτινα 15 χιλιομέτρων, μόλις είναι άίσθητή στο κατάστρωμα!

Το «Β.Ε.» είναι μία αληθινή πλέουσα πόλις πρωτοφανούς πολυτελείας. Καμπίνες, έπιπλα, γυαλικά, από τα καλύτερα υλικά. Μία σάλα για μπάνια με γλυκό και άλιμυρό νερό και ένα ραδιοηλέφωνο, με το όποιο μπορείς να μιλήσης από το διαμερίσμα σου με όποιοδήποτε μέρος του κόσμου. Δυο κινηματογράφοι, δυο αθούσες παιχνιδιών, τρία γυμναστήρια, δώδεκα μπάρ κι' ένα τούρ- κικο λουτρό, κάνουν ευχάριστη τη ζωή στο πλοίο. Τρεις διβλοθήκες περιέχουν 4.000 βιβλία σε δεκατέσσερες γλώσσες. Υπάρχουν έπίσης πολλά καταστήματα, τρεις Τράπεζες, κομμωτήρια και ίνστιτούτα καλλοιής!

Παρ' όλα αυτά όμως το «Β.Ε.» κρατάει μερικές από τις παλιές παραδόσεις της Ιστορίας. Ένας ίαυτης είναι ακόμα πέτρινο- τισμένος να συντηρή άρκετες πετρελαιο- λάμπες άσφαλείας. Τις δοκιμάζει τρεις φορές την εβδομάδα για να βεβαιωθεί για την καλή τους λειτουργία σε περίπτωση βλάβης του ηλεκτρικού κυκλώματος. Και τη νύχτα οι μούστοι ταίβουν τα καταστρώματα με έλαφρόπετρα.

Από τη Ιατρική-νοσηλευτική πλευρά, το «Β.Ε.» έχει μία αθούσα έγχειρήσεων, ένα νοσοκομείο και ένα άπομονωτήριο. Το προσωπικό άποτελείται από ένα χειρουργό, ένα παθολόγο και πολλές νοσοκόμες. Το βαπόδι έφοδίζεται από τη Ν. Υόρκη με τεράστιες ποσότητες τροφίμων για τα 10.000 γεύματα που σερβίρονται κάθε μέρα στους έπιβάτες—έκτος από το φρέσκο γάλα και τα ψάρια. Τα έπιτραπέζια σκευη πρέπει να άναεώνονται διαρκώς: ή σπάζουν από τη θαλασσοταραχή ή... «πετούν». Σε κάθε διαδρομή οι ζήμιες σε γυαλικά και πορσελάνες κυμαίνονται από 50—90%. Υστερα από κάθε ταξίδι άλε-ρετούρ, από 5.600 φλυτζάνια του καφέ, δε μένουν πάνω από 1800.

Το πλύσιμο πάλι των πανικών είναι σωστός έφιαλτης. Σκεφθήτε ότι σε κάθε διαδρομή, χρησιμοποιούνται 10.000 σεντόνια, 30.000 τραπεζομάντηλα, 70.000 πετσέτες τουαλέτας και χιλιάδες πετσέτες φαγητού. Στο τέμα κάθε διαδρομής τ' άποθέτουν όλα αυτά στο Σαουθάμπτον της Άγγλιας ή στη Νέα Υόρκη και παραλαβαίνουν τ' άλλα που έχουν πλυθή στο μεταξύ.

Ος πλέουσα πόλις το Βασίλισσα Έλισάβετ δεν έχει να παρουσιάση κίνησι σε γεννήσεις, γάμους ή θανάτους. Μονάχα ένα παιδάκι γεννήθηκε το 1947, που το έβγαλαν, φυσικά, Έλισάβετ! Θάνατοι κανέναν: (σ' όλα τα διάστημα του πολέμου, μονάχα ένας από το πλήρωμα χάθηκε στη θάλασσα). Οι γάμοι στη θάλασσα άπαγορεύονται από τον άγγλικό νόμο. Άλλά κι' αν έπιτρέπονταν, έχει άντισέρις ο καπετάνιος!

Όταν τα πλοία ταξίδευαν άργά, θάταν δικαιολογημένος ένας γάμος στη θάλασσα, λέει μισοκλείνοντας τα μάτι πονηρά. Άλλά μ' ένα γοργότερο καράδι, ο κόσμος περιμένει!

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΟΜΠΑΙΜΕΝΤΑ

Η γυναίκα του ζωγράφου Μανέ είχε χοντρή, παραχοντρή. Ο Μανέ της έμενε πιστός, δεν μπορούσε όμως και να μη ρίχνη κάπου- κάπου γλυκιές ματιές σε άδύνατες, χαριτωμένες γυναίκες.

Μία μέρα ή κυρία Μανέ τον είδε να τρέχη πίσω από μία πολύ κομψή κυρία.

Βιάστηκε τότε να τον προφτάση και τ' άφώναξε:

— Ά, σ' έπιασα!...

— Άλλά ο Μανέ της άποκρίθηκε εύγενικά:

— Άγαπητή μου, αν την πήρα το κατόπιν, το έκανα μόνο και μόνο γιατί νομίζα πως ήσουν έσύ!...

★

Όταν ή ήθοποιός Κορνέλια Ό- τισ Σκίφερ τελείωσε τη δοκιμή της στο έργο του Σόου «Καντίντα», ο συγγραφέας έπεί:

— Θαυμάσια, περίφημα!

Η μίς Σκίφερ άποκρίθηκε συγ- κινήμενη:

— Ό!... Δεν άξίζουν τόσοι έ- παίνιοι!...

Ο Σόου άπάντησε:

— Έννοώ το έργο.

— Κι' εγώ το ίδιο! έίπε ή ήθοποιός.

★

Ο Τριστάν Μπερνάρ ήταν μία βραδυά στο θέατρο, όπου παιζόταν μία όπερέτα. Η τραγουδίστρια που έπαιζε στον πρώτο ρόλο είχε μία φωνή τόσο λεπτή, που δεν καταλάβαινε κανείς καμμία λέξη.

— Χμ!... έίπε ο Τριστάν Μπερνάρ, να μία γυναίκα που μπορεί να της έμπιστευτής ένα μυστικό!...

★

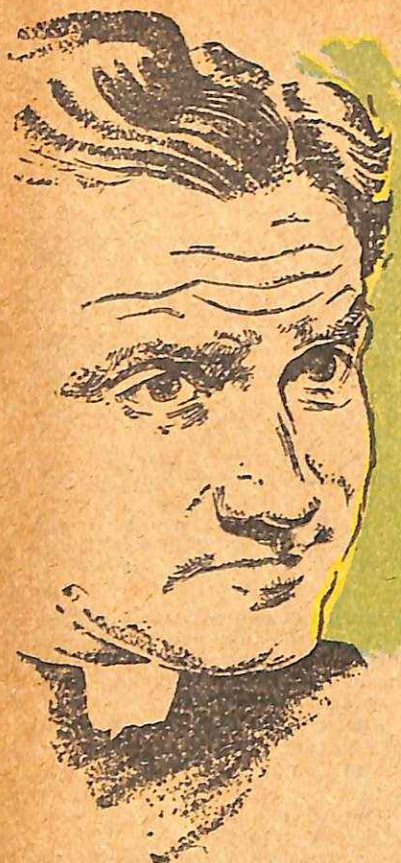
Ο Καραύζο ταξίδευε κάποτε στο Τέξας με το άυτοκίνητό του, που έπαθε κάποια βλάβη στην έξοχη. Ένώ λοιπόν ο σωφρ του προσπαθούσε να το διορθώσει, ο Καραύζο πήγε σ' ένα άγροτικό σπίτι εκεί κοντά κι' άρχισε να κουδεντιάξη με τον ιδιοκτήτη του. Σε μία στιγμή ο καλλιτέχνης έίπε στον άγρότη περφήνας:

— Είμαι ο Καραύζο.
— Πως; έκανε εκείνος άστράφτοντας. Είσαστε ο Καραύζο; Παιδιά, γυναίκα, έλάτε δώ! Στο σπίτι μας βρίσκεται ο μεγάλος Ρομπινσόν Καραύζος!

ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ

— Το να περιμένη κανείς δεν είναι τίποτα, κύριε άστυφλάκα!... Το χειρότερο είναι να μην ξέρεις αν θα έρθη ή όχι!...

Σπένσερ Τρέισνι

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

★ Τα τελευταία νέα για τα διαζύγια της Ρίτας με τον Άλφ είναι ότι απεφάσισαν να μη χωρίσουν, αλλά να ζούν μαζί μερικώς μήνες το χρόνο. Τον υπόλοιπο καιρό, ο μόνος Άλφ θα ταξιδεύει στις χώρες των υπηκόων του ή θα κυνηγά θηρία στην Αφρική, ή δε Ρίτα θα γυρίζει ταινίες στο Χόλλυγουντ. Κι' αυτά μέχρι... νεωτέρας αποφάσεως.

★ Ο Γκλέν Φόρντ έσπασε τρία πλευρά πέφτοντας από ένα άλογο που έτρεχε με καλπασμό στο γύρισμα της ταινίας «Ένας άνδρας από το Άλamo». Τώρα βρίσκεται στο νοσοκομείο.

★ Ο παραγωγός Ντέιβιντ Ο' Σέλζνικ υπέγραψε συμβόλαιο με τον σκηνοθέτη Βιτόριο ντε Σίκα (τον σκηνοθέτη της ταινίας «Θάψμα στο Μιλάνο») για να γυρίσουν μια ταινία με πρωταγωνίστρια την Τζένιφερ Τζόνς. Ο Σέλζνικ πήγε ήδη στην Ιταλία μαζί με τη γυναίκα του

Τζένιφερ και έτοιμάζουν όλα τα προκαταρκτικά του γυρίσματος. Ο τίτλος της ταινίας δεν είναι γνωστός ακόμη.

★ Η Γκρέτα Γκάρμπο πέρασε ένα δολοκλήρο μήνα στις δουλοκοφές των Άλπεων και τώρα ξαναγύρισε στο Κάπρι. Στο θαυμάσιο αυτό μέρος που μαζεύονται όλες οι προσωπικότητες του κόσμου, παραθέρισαν φέτος και πολλές άλλες στάρ του Χόλλυγουντ. Μεταξύ αυτών και η Λίντα Νταρνέλ.

★ Τα πρώτα σύννεφα φάνηκαν στον συζυγικό ούρανο του ζεύγους Άδα Γκάρντινερ — Φράνκ Σινάτρα και θόλωσαν την εύτυχία του. «Έγινε ο πρώτος καυγάς κι' ο μόνος φράνκ έφυγε για την εξοχική βίλα τους, ή δε Άδα κλειδώθηκε στίτι τους, στο Χόλλυγουντ, χωρίς να δέχεται κανένα».

★ Ο Άργεντινός γόης Φερνάντο Λάμας πήρε διαζύγιο από τη γυναίκα του και είναι ελεύθερος πια να παντρευτεί τη Λάνα Τάρνερ, όταν κι' εκείνη πάρει το τελικό διαζύγιο της από τον Μπόμπ Τόπιγκ.

★ Ο Φρέντερικ Μάρτς που πρωταγωνιστεί στην ταινία «Ο θάνατος του Έμποράκου», είχε δυο φορές αρνηθεί στο παρελθόν να παίξει τον ρόλο αυτόν. Του είχαν προτείνει να τον ζωγραφίσουν στο θεατρικό έργο, όταν για πρώτη φορά ανέβασαν στο Μπροντγουέι. Αρνήθηκε γιατί ήταν υποχρεωμένος να πάει στο Λονδίνο για να γυρίσει την ταινία «Χριστόφορος Κολόμβος». Τον ρόλο τον πήρε τότε ο Λή Κόμπ. Αργότερα του πρότειναν να τον παίξει στο Λονδίνο, μα και τότε δεν ήταν ελεύθερος και τον έπαιξε ο Πάβλ Μιούνι. Μόνο όταν το έργο επρόκειτο να γυρισθεί σε ταινία, δρέθηκε ελεύθερος. Η δημιουργία του δικαίωσε την επιμονή των παραγωγών να τον ζητούν. Τιμήθηκε με το πρώτο βραβείο ήθοποιού στο Φεστιβάλ της Βενετίας και καθώς λένε όλοι οι ειδικοί, αξίζει χίλια «Όσκαρ». Η υπόθεσις της ταινίας βασίζεται πάνω στο δώδεκον θεατρικό έργο, που είχε παίξει κι' εδώ. Είναι η τελευταία δραματική φάσις της ζωής ενός ανθρώπου, που είχε φτιάσει ένα δικό του φανταστικό κόσμο και γκρεμίστηκε άποτασμα στη σκληρή πραγματικότητα.

★ Η Ιταλική ταινία που διακρίθηκε στο Φεστιβάλ της Βενετίας «Δυό πεντάρες έλπίδας», σημειώνει καταπληκτική επιτυχία στο Παρίσι. Ο σκηνοθέτης της Ρενάτο Καστελλάνι είναι από τους καινούργιους καλλιτέχνες της Ιταλικής νεορεαλιστικής σχολής. Οι τύποι των ταινιών του έχουν πάντα μια νότα χιούμορ από την αντίθεσι που δείχνει μεταξύ μεγάλου και μικρού, πιθανού και απίθανου. Γι' αυτό μπορεί να προκαλέσει συγκίνηση χωρίς πίκρα, να πη την αλήθεια χωρίς ωμότητα. Ταυτόχρονα δονθά τον θεατή να βγάλει συμπεράσματα με μια τέχνη κι' ένα ταλέντο που λίγοι κατέχουν.

P. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΠΑΝΩ ΣΕ ΠΑΛΙΟ ΘΕΜΑ

Το μπολερό εξακολουθεί να είναι το απαραίτητο συμπλήρωμα ενός έξωμου φορέματος. Συγχρόνως όμως γίνεται εφέτος και στολίδι ενός απογευματινού φορέματος. Από καρό, ριγέ ή μονόχρωμο ύφασμα, μπαίνει με καλαισθησία επάνω από τα μάλλινα φορεματάκια και τους δίνει έναν εύθυμο και μοντέρνο τόνο.

1.— Από λεπτή γκριζα φανέλλα, το μπολερό αυτό, με τη στρουγγυλεμένη γραμμή του στα εμπρός κομμάτια όπως και στα κοφτά του μανίκια, φοριέται πάνω από μάλλινο ζεστού φορέμα. Γαρνίρεται με γκάνες σε σκουρότερο τόνο από του φορέματος και με μικρά κουμπιά.

2.— Μικρό μπολερό από σκωτσέζικο ύφασμα, κομμένο λοξά, ζεσταίνει ένα μονόχρωμο φορέμα. Δυό πέννες κάτω από το στήθος το κάνουν εφασμοστό. Ο γιακάς του είναι όρθιος. Τα μανίκια έχουν φαρδείς μανσέτες κουμπωτές.

3.— Κλασικό μπολερό που το χρώμα του έρχεται σε αντίθεσι με το χρώμα του

φορέματος. Το τετράγωνο ντεκολτέ του— γαρνιρισμένο με στρουγγυλό γιακά προς τα μέσα θαλμένο — συνεχίζεται με μια διπλή σειρά κουμπιών.

4.— Το χαριτωμένο αυτό μοντέλο μπορεί να το κάνετε από μεταξωτό ή μάλλινο ύφασμα, ανάλογα με το στυλ που θα θελήσετε να του δώσετε. Χάρης στις δυό στουρωτές του «πάτ» που κουμπώνουν, γίνεται ιδιαίτερως «της μόδας».

5.— Το μπολερό αυτό, που κλείνει με ένα κουμπί, έχει ρεγκλάν μανίκια εφτά-όγδοα. Γίνεται ασυνήθιστο με τα δυό σχιστά του τσεπάκια και με τον μεγάλο όρθιο με πέτα γιακά του.

ΜΑΡΙΑ ΦΕΛΙΞ

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

Μ' αυτόν τον τίτλο έγινε γνωστή στο παγκόσμιο κοινό και δεν μπόρεσε σκυμιά άλλη στάρ ως τώρα να της τον πάρει. Γιατί πραγματικά η φύσι προίκισε τη γυναίκα αυτή με μια ομορφιά απάραμλλη. Σώμα χυτό, άναστημα αγαλματινίο, χείλια και πόδια καλλίγραμμα, όμοι αλαβάστρινοι. Μάτια σούρα και σαγηνευτικά, αίσθησιακόστώα και μια έκφρασι φλογερή και μυστηριώδη. Παρά άλλη συκεντρώνει όλα αυτά:

Όλες όμως οι περιγραφές αυτές θα είναι ίδως περιττές, γιατί λίγες από τις αγανώστριές μας δεν θα την έχουν δη και θαυμάσει στην οθόνη. Στον τόπο μας έχουν προβληθεί πολλές ταινίες της. Φέτος την είδαμε στην Ιταλογαλλική ταινία «Μεσσαλίνα» και στη μεξικάνικη «Ενα-μοράδας». Πέρσι προσεβλήθησαν οι ταινίες της «Κορόνα Νέγκρος», της οποίας το σεναρίο ήταν γραμμένο από τον Γάλλο Ζαν Κοκτώ, «Η ανήθικη» και παλαιότερα η ταινία «Όταν κοχλάζουν τα πάθη», ή οποια είναι και η πρώτη ταινία της, που προσεβλήθη εδώ. Αργότερα θα δούμε την ταινία της «Βασίλισσα του Σαδά».

Ποιά όμως μπορεί να φαντασθεί πως η ομορφη και νέα αυτή γυναίκα έχει ένα με-

γάλο γυιό ηλικίας δεκαοκτώ χρονών; Λιγάκι άπιστευτο και όμως αληθινό. Η Μαρία Φελίξ παντρεύθηκε για πρώτη φορά σε ηλικία δεκαέξι χρονών κι' απέκτησε αμέσως τον γυιό αυτόν. Το περασμένο καλοκαίρι παιδεύθηκε για τέταρτη φορά στο Μοντεβιδέο της Αργεντινής κι' ο γυιός της ήταν μάρτυς στην τελετή.

Ο τέταρτος σύζυγός της είναι ο Αργεντινός ήθοποιος Κάρλος Τόμοσι, ο οποίος παντρεύτηκε γ'α πρώτη φορά.

Εκείνος όμως που τη βοήθησε να δοξαστεί και ν' αποκτήσει διεθνή φήμη είναι ο δεύτερος κατά σειράν σύζυγός της, ο Μεξικανός συνθέτης και μουσικός Αύγουστιν Λάρα. Τον Αύγουστιν Λάρα τον είδαμε να διευθύνει ορχήστρα στην ταινία «Πικαντόρας», της οποίας είχε συνθέσει τη μουσική. Το περίφημο μάλιστα τραγούδι «Μαρία Μονιτέζ», που τραγουδιέται στην ταινία αυτή κι' έγινε και τόσο αγαπητό και σ' εμάς εδώ, το έγραψε και το συνέθεσε ο Αύγουστιν Λάρα για την αγαπημένη του Μαρία Φελίξ την εποχή των μεγάλων ερώτων των. Έζησαν μαζί μερικά ευτυχισμένα χρόνια μα γρήγορα η Μαρία έρωτευθηκε κάποιον άλλον και ζήτησε διαζύγιο. Ο καυμένος ο Αύγουστιν Λάρα εί-

ναι ακόμη έρωτευμένος μαζί της και παρηγοριέται με τη μουσική... Αυτή είναι η επίσημη ερωτική ζωή της Μαρίας Φελίξ, ή οποία φαίνεται να είναι πολυτάραχη. Η επαγγελματική της είναι αρκετά γνωστή. Σήμερα έχει γίνει μια διεθνής βεντέτα. Γυρίζει ταινίες στην Ιταλία, στη Γαλλία και στην Αμερική και μία φορά το χρόνο πάει και στο Μεξικό. Δεν ξεχνά την πατρίδα της και τους δικούς της.

Σαν άνθρωπος φημίζεται για τα σιάθηματά και την καλή καρδιά της. Όσοι παίζουν μαζί της σε ταινία μα κι' όλο το τεχνικό προσωπικό ξετρελλανόονται μαζί της. Ο Ζωρς Μαρσάλ δεν θα ξεχάσει ποτέ το διάστημα που γυριζόταν η ταινία «Μεσσαλίνα» και πόσο ευχάριστη ήταν η συνεργασία τους. Έχει και το σαγηνευτικό αυτή η γυναίκα. Είναι η ζωντανή προσωποποίηση του σέξ-άππλ.

Η Μαρία Φελίξ γεννήθηκε στο Μεξικό και το πραγματικό της όνομα είναι Μαρία ντε λος Άντζελες Φελίξ. Μετά τον πρώτο γάμο της έκανε την πρώτη εμφάνισή της στην οθόνη κι' έκτοτε δεν σταμάτησε. Στο Μεξικό έχει γυρίσει πολλές ταινίες, οι οποίες δεν έχουν έρθει εδώ.

Έχει μια μεγάλη αδυναμία στις σοκολάτες και πάντα στο καμαρίνι της το πρωί θα βρει ένα πακέτο σοκολάτα Τσέστερφελντ και μια πλάκα σοκολάτα, τα οποία φροντίζει το στυντιό να μη της λείψουν ποτέ. Πριν δε αρχίσει το γύρισμα θα φάει τη σοκολάτα και θα κοπνίση. Λέει πως αυτό της διορθώνει τα νεύρα όπως σε πολλούς ανθρώπους ο καφές.

Δεν κάνει ποτέ της διαίτα, αλλά διατηρεί τις γραμμές της με γυμναστική. Αγαπά επίσης την ιππασία και το κολύμπι. Από τα άλλα σπορ μόνο το τένις την ενδιαφέρει κάπως κι' ο χορός.

Η Μαρία Φελίξ μιλά μόνο γυναικά θεωρούσε αντίηλο. Την Μαρία Μοντέζ, της οποίας την ομορφιά θαύμαζε, ζήλευε και φοβόταν. Κι' η Μαρία Μοντέζ όπως και η Φελίξ, ανήκουν στον ίδιο τύπο γυναικείας ομορφιάς. Μα η άτυχη Μαρία Μοντέζ, θύμα αυτής της ομορφιάς της, δρέκε τον θάνατο πέρσι μέσα στο λουτρό της. Η Μαρία Φελίξ παρ' όλη την αντίηλία τους την έλαψε πολύ γιατί ήταν φίλες, και οι δυό γεννημένες σε κράτη της Λατινικής Αμερικής.

Η Μαρία Φελίξ εξακολουθεί επί δεκαπέντε τώρα χρόνια να μαγεύει τον κόσμο. Παρ' όλο που το ταλέντο της δεν είναι τόσο μεγάλο, όσο η ομορφιά της, εν τούτοις η παρουσία της και μόνο χαρίζει σε μια ταινία την επιτυχία. Γι' αυτό θα εξακολουθή για πολύ ακόμη να είναι περιζήτητη απ' όλα τα στυντιό και να διατηρή τον τίτλο της ωραιότερης γυναικας της οθόνης.

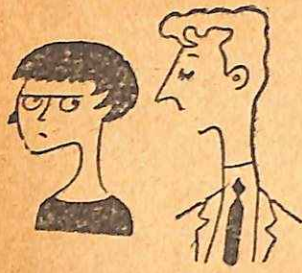
P. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

Ο Τζων Γουαϊν που θεωρείται σήμερα ο πιο δημοφιλής ήθοποιος στην Αμερική, χωρίζει με τη γυναίκα του. Έσπερατζα. Η ομορφη Μεξικανίδα τον εγκατέλειψε από καιρό και κατέφυγε στους γονείς της, χωρίς να του δώσει καμιά εξήγηση.

Η Ελίζαμπεθ Τσάπλοου επέστρεψε στο Χόλλυγουντ με τον άνδρα της Μαϊκλ Γουάιντλινγκ και περιμένει να γίνη σε λίγο μητέρα. Καλύτερη φίλη της είναι η Τζην Σίμονς. Ο γάμος αυτός άλλαξε πολύ η γοητευτική Λίζ, που δεν έχει χάσει τίποτα απ' τη γοητεία της, παρ' όλη την καταστροφή της Νικ Ρέυ, η Γκλόρια Γκράχαμ και στασιάζει.

Ακόμη δεν χάρισε δριστηκά απ' τον δριστηκά έρωτα με τον Σάου Χάουαρντ. Πήγε τώρα στη Γερμανία για να γυρίσει μια ταινία κι' ο Σάου την ακολούθησε μετά μια εβδομάδα.

Ο Κιρκ Ντάγκλας απογοητευμένος από τη Ρίτα Χάινγκσορν, φλερτάρει τη νεοσφ ζωνοήσα Τέρου Μούρ. Μόνο που το φλερτ διακόπησε, πάνω στην καλύτερη φάσι, γιατί η μόν Τέρου έφυγε για τη Γερμανία, ο δε Κιρκ Ντάγκλας είναι τώρα στην Παλαιστίνη.

ΕΝΑΣ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ ΜΕ ΕΥΘΥΜΟ ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΤΡΟΠΟ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΜΟ ΤΟΥ. — ΟΙ ΓΚΡΙΝΙΑΡΗΔΕΣ ΑΣ ΔΙΑΒΑΣΟΥΝ ΜΕ ΠΡΟΣΟΧΗ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝ ΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΑΣ ΤΟΝ ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΟΥΝ...

ΝΑ, ΓΙΑΤΙ ΑΓΑΠΩ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ!..

Ο ΕΡΩΣ είναι ασφαλώς το αποτέλεσμα μιας χημικής αρμονίας, μιας άτομικής αντιδράσεως, που η λογική δεν έχει καμία θέση. Μπορεί κανείς να είναι έρωτευμένος μ' ένα πρόσωπο, χωρίς να νοιώθει γι' αυτό άφοσίωσι, όπως μπορεί να νοιώθει άφοσίωσι χωρίς να είναι διόλου έρωτευμένος.

★ ΧΥΘΗΚΕ πολύ μελάνη για να εξηγήσουν στις γυναίκες πως ν' αγαπηθούν από τους άνδρες και, νομίζω, ότι τους έκαναν μεγάλο καλό εξηγώντας τους, γιατί είμαι ικανοποιημένος από τη δική μου. Βρίσκω μάλιστα πως είμαι πολύ έρωτευμένος με τη γυναίκα μου — εδώ και 10 χρόνια που είμαστε παντρεμένοι κι' ίσως πολύ πιο περισσότερο και από τότε.

★ ΕΝΑ από όσα της προτιμώ, είναι η φωνή της. Σοβαρή, διαυγής και απαλή. Αισθάνομαι άνεπιπτη ευχαρίστηση να την ακούω και νομίζω πως δεν θυμάμαι ποτέ ν' άγγιζε τ' αυτιά μου πιο δυνατή, έκτος σαν φωνάζει το σκύλο της ή σαν τραγουδά — λίγο φάλτσο — παίρνοντας το μπάνιο της. Κι' ακόμη, όταν θέλει για κάτι να παραπονεθεί, γίνεται κι' αυτό άπλά, συγκρατημένα, χωρίς να φωνάζει και ποτέ «δημοσίως».

★ ΟΙ ΤΡΟΠΟΙ της είναι πάντα ευγενικοί. Μιλά καλά, με πνεύμα, μα κι' ό,τι λέει δεν είναι πάντα αλάνθαστο, ούτ' έχει πάντα κάποιο βάθος, όμως δεν λέει ανοησίες. Ξέρει ν' ακούει ή να μιλά λίγο σαν βρίσκεται με παρέα, που είναι πιο πληροφορημένη απ' αυτήν. Μά ξέρει ακόμη να σιωπά συμπαθητικώτατα.

Δεν την έχω ιδει ποτέ να μου τρώει, να λήη άπρεπα λόγια ούτε να θυμώνει χωρίς σοβαρό λόγο. Δέχεται το καλό και το κακό με μια αξιοπρέπεια, που είναι αποτέλεσμα της καλής της ανατροφής και της ωριμότητας του πνεύματός της.

Γενικά δείχνει πως λογαριάζει αρκετά το ανδρικό φύλο για να μη του δίνει διαταγές. Κι' όταν μου ζητά κάτι, ποτέ δεν ξανα νά προσθέσει: «αν θάθελες» ή: «αν αυτό σ' ευχαρίστη» και νά τελειώνει μ' ένα «ευχαριστώ», γιατί θεωρεί την ευγένεια ως μια από τις βάσεις της συζυγικής ευτυχίας.

Ποτέ δεν μου ζητά μικροδουλειές, π.χ. να της φέρω το σαπούνι ή να κλείσω μια πόρτα, πράγματα που θα μπορούσα εύκολα να κάνω μόνη της. Συμμερίζεται την έντονη αντίθεσή μου για τις γυναίκες που φέρονται στον άνδρα τους σαν σε ύπνρετ

★ Η ΜΝΗΜΗ της είναι τόσο άσφαλής, όσο και οι μετεωρολογικές προβλέψεις. Ξεκινά ένα πρόσωπο, μιά επέτειο, έναν αριθμό τηλεφώνου ή μιά διευθυνσι με μιά ταχύτητα καταπληκτική. Ξέχασε μάλιστα στις αρχές του γάμου μας και τ' όνομά της. «Η μάλλον το δικό μου. Παρ' όλα αυτά όμως είναι ακριβής. Είναι η μόνη γυναίκα τόσο ακριβής πάντοτε που γνώρισα ποτέ. Ίσως θάβην στο ραντεβού της, ξεχνώντας την ή μέρα ή τον τόπο, αλλά θάβην πάντα στην ώρα.

★ Η ΓΝΩΜΗ που έχει για τον εαυτό της, δεν έχει καμμία σέσι με την πραγματικότητα. Λέει πως είναι πονηρή, κυνική, γεμάτη ελαττώματα. Δεν είναι όμως, παρά άφελής, άστοχαστη, ευπιστή και με πολύ ζωτικότητα. Μετά από κάθε απογοήτευσι ξετινάζεται σαν τον σκύλο, που βγαίνει από το νερό. Κι' ξεκινάει τρέχοντας σά να ζητά κάποια καινούργια.

★ ΑΥΤΗ ή άρνησις να δέχεται την ήττα είναι μέσα της σαν μια έκφρασις δυνάμεως, ίσως της πιο μεγάλης. Ένώ από φυσική δύναμι, θα μπορούσε να πνικάνει, δεν έχει σχεδόν διόλου. Φοβάται τα ποντίκια, τα περισσότερα έντομα, τον πόνο, τους κλέφτες, τις σκάλες, την αστυνομία, το Θεό, το Υπερπέραν. Κι' αυτό μ' άρέσει.

★ Η ΓΥΝΑΙΚΑ μου ξέρει άκωχη νά ντυθεί. Δεν είναι σκληρά της μόδας και διαλέγει τα φορέματά της, ανάλογα με τη σιλουέτα της και το «βαλάντιν» της. Ξέρει νά βάλλει ένα φτερό στο περυσινό της καπέλο και το φορεί με τέτοιο θάρρος, που βιώνει κάθε κριτική.

★ ΑΝΤΙ ν' αναστενάξει γιατί δεν μπορεί νά έχη κάτι, άοχινα άμέσως την προσπαθεί να το φτιάξη μόνη της, αν είναι δυνατόν. Και συχνά γίνεται δυνατόν. Ξέρει, μέσα σέ λίγο χρόνο, νά φτιάξη κάτι διακοσμητικό και συχνά χρήσιμο. «Αν βρισκόμυταν ποτέ ναυαγισμένοι σ' ένα έρημονήσι, νομίζω ότι ή «άνεσις» μου θα βρισκότανε σέ καλά χέρια. Θά έφτιαχνε άμέσως μιά καλύβα με άχυρογια σκεπή, γιά μένα ένα κοστούμι από φλούδες καρύδας και γι' αυτήν ένα καπέλο γιά τον ήλιο από φύλλα μπανανιάς.

★ Η ΓΥΝΑΙΚΑ μου ξέρει νά κάνει αυτό που θέλει μ' ένα τρόπο που μ' ένθουσιάζει άφάνταστα. Όταν αϊ απόψεις μας είναι αντίθετες, δεν συζητεί πολύ. Φυλάγεται νά επιμείνι. Υποκλίνεται στη γνώμη μου με μιάν ύποταξη... φανερά. Θά κά-

νη άκρίβως ό,τι έχω είπη, με βεβαιώνει και ύστερα πάει και κάνει άκρίβως τ' αντίθετο, όπως είχε αυτή άποφασίσει στην άρχη. Και στό τέλος — άληθινά παράξενο — είναι αυτή που είπα δίκαιο. «Αλλά κι' όταν είχε άδικο και ή καταστροφή δεν άποφεύγεται, δέχεται ταπεινά την έπιπληξη μου χωρίς νά ζητά νά δικαιολογηθεί.

★ ΑΓΑΠΩ άκόμη την στάσι της στα χρηματικά ζητήματα και την περιφρόνησι της στο πωλήν γυναικό — ό,τι τό χρήμα δεν κάνει την ευτυχία. Βρίσκε, αντίθετα, ότι πολλά φτωχά σπτικά θ' άνάσαιαν, αν τους διώταν κάποια ύλική άνεσις.

★ ΚΑΤΙ που μου άρέσει ιδιαίτερα: δεν είναι ηηλιάρα. Δεν μου κάνει έρωτήσεις, δεν άνυγει τά γράμματά μου — πρσγμα που τόσο εκτιμώ. Μ' όλα ταύτα, δεν έχω καθόλου μυστικά άπ' αυτήν, αλλά μ' άρέσει νά σκέπτομαι, ότι μπορούσα νά είχα, αν τό ήθελα.

★ ΕΙΝΑΙ θρυφερή, αλλά ποτέ σέ άκατάλληλη ώρα. Άλλά διάζωμαι νά προσθέσω, ότι δεν γνωρίζω πολλές τέτοιες στιγμές. Δεν είμαι από τους Σπαρτιάτες συζύγους, που περιφρουούν την τρυφερότητα και τά χάδια.

★ ΤΙΠΟΤΕ δεν μ' ένθουσιάζει πιο πολύ, από τό νά βλέπω τις παντούφλες μου νά ζεσταίνονται κοντά στο τζάκι, σαν γυρνώ στο σπίτι. Λίγο παληός σχολής θά ήπτε πως είμαι. Έστω, είμαι.

★ ΕΙΠΑ πως ή γυναίκα μου ξεχνά εύκολα. Είναι άλήθεια αυτό. Άλλά δεν ξεχνά ποτέ ό,τι με άφορά. Θυμάται συχνά νά μου λήη πως μ' αγαπά. Θά μπορούσατε νά ήπτε πως αυτό δεν είναι άπαράτητο, άφού έχω χιλίες άποδείξεις της αγάπης της. Κι' όμως, μ' άρέσει νά τό άκούω και νά αισθάνομαι μιά θέρη στην καρδιά.

Θέέ μου, δεν θά μπορούσα ποτέ ν' αγαπήσω μιά τέτοια γυναίκα. Κι' όμως θά μπορούσι ή Τύχη νά μ' είχε κάνει νά παντρευτώ μιά.

Ευτυχώς αυτό δεν συνέβη. Κι' έχω την άπέραντη ευτυχία νά έρωτευθώ μιά γυναίκα... π' αγαπώ πολύ.

ΟΙ ΑΣΠΟΝΔΕΣ ΦΙΛΕ...

— Σου πηγαίνει πραγματικά θαυμάσια αυτό το νέο χτένισμα, Πραξιθέα μου!...

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

5 — 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

1940

5 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: Για πρώτη φορά στην ιστορία των Ένωμένων Πολιτειών ανακηρύσσεται για τρίτη φορά ο ίδιος πρόεδρος. Πρόκειται για τον μεγάλο φραγκλίνο Ρούζβελτ.

1632

6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: Ο βασιλιάς της Σουηδίας Γουσταύος Αδόλφος σκοτώνεται κατά τη διάρκεια της μάχης του Λύτσε (κατ' άλλους έδολοφονήθη).

1901

7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: «Τά Ευαγγελικά». Γίνονται ταραχές στην Αθήνα με άφορμή τη μετάφρασι του Ευαγγελίου στη δημοτική.

1923

8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: Έπανάστασις των Έθνικοσοσιαλιστών στο Μόναχο άποτυγχάνει και μετά 4 μέρες συλλαμβάνεται ο Χίτλερ.

1914

9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: Το περίφημον γερμανικόν πειρατικόν «Εμτεν» βυθίζεται άπ' το αγγλικό καταδρομικό «Σύντνευ».

1938

10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: Πεθαίνει ο Καμάλ Ατατούρκ, θεμελιωτής και πρώτος πρόεδρος της τουρκικής Δημοκρατίας.

1918

11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: Ο πρώτος Παγκόσμιος πόλεμος τελώνει με την άνακαχή μεταξύ Γερμανίας και Συμμάχων.

1916

12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: Πεθαίνει ο αυτοκράτωρ της Αυστροουγγαρίας Φραγκίσκος Ιωσήφ μετά 68 έτών βασιλείαν.

1805

13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: Ο Ναπολέων μπαίνει στη Βιέννη.

565

14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: Ο μεγάλος Βυζαντινός αυτοκράτωρ Ιουστινιανός πεθαίνει.

1315

15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: Οι Έλβετοί νικούν τους Αυστριακούς στη μάχη του Μοργάρτεν και στερεώνουν έτσι την ανεξαρτησία τους.

1919

16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: Γίνονται τά έπίσημα έγκαίνια της διαδρογής του Σουέζ άπ' τον Χεδίδη της Αιγύπτου Ισμαήλ πασά.

1942

17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: Ο καθηγητής Λογοθετόπουλος σχηματίζει τη δεύτερη κατοχική κυβέρνηση.

1830

16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: Το Βέλγιον χωρίζεται άπ' την Ολλανδία και άνακηρύσσεται δασίλειον.

Π. Τ.

ΤΟ ΠΑΤΡΟΝ

ΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΚΟΨΙΜΟ ΕΧΕΤΕ ΤΡΙΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

Μοντέλο Α' ΠΑΛΤΟ: Έπάνω από το φόρεμα του σπιτιού θά το φορέσετε για νά δογήτε νά κάνετε τά πρωινά σας ψώνια.

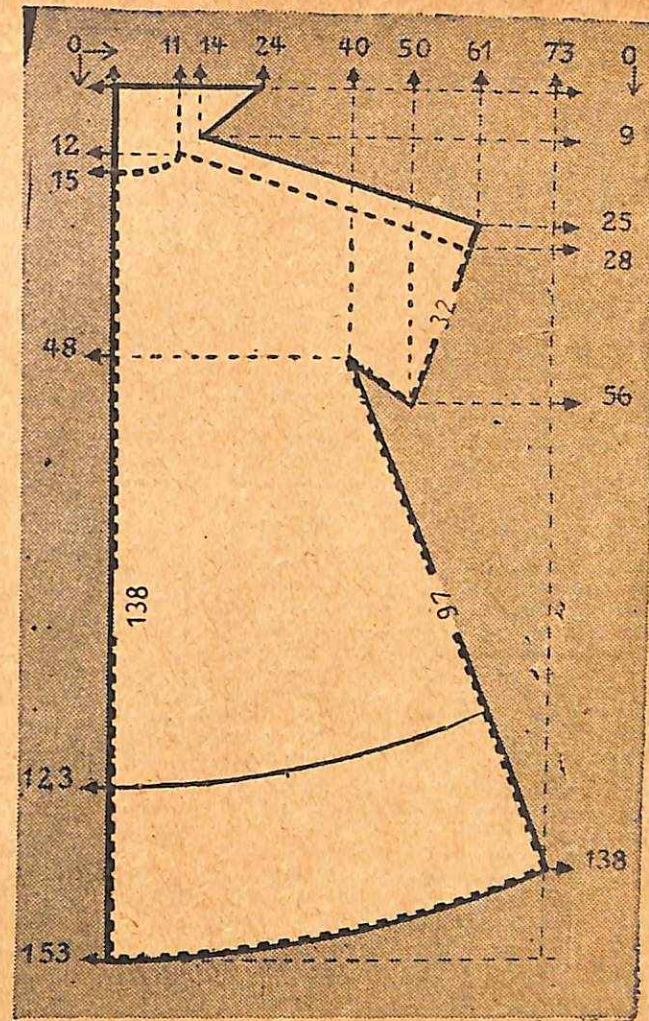
Μοντέλο Β' ΖΑΚΕΤΑ: Φοριέται με ζώνη ή ριχτή. Θά σας δολέψη όμως και αν θελήσετε νά τη φορέσετε με πανталόνια για την έκδρομή σας ή με μιά χονδρή φούστα για την πόλι.

Μοντέλο Γ' ΡΟΜΠΑ: Δεν πρέπει μόνο όταν βγαίνετε από τό σπίτι σας νά είσθε καλοβαλμένη. Καί όταν μένετε στο σπίτι σας πρέπει νά αισθάνεσθε τό ίδιο. Μ' αυτή τη ρόμπα μπορείτε νά είσθε δέβαιη ότι αν έρθη μιά φίλη σας, θά μπορούσετε νά τη δεχθήτε χωρίς νά έχετε τό συναίσθημα που δίδει μιά συνηθισμένη ρόμπα του σπιτιού.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ: Θά χρειασθήτε δυό μάκρη με διπλόφαρδο ύφασμα, για όποιο μοντέλο από τά τρία θελήσετε νά φτιάξετε και τέσσερα μάκρη αν μεταχειρισθήτε μονόφαρδο ύφασμα. Για τά μοντέλα Α' και Β' θά χρειασθήτε φόδρα και θά τ' ν υπολογίσετε κατά τον ίδιο τρόπο, όπως και τό ύφασμα. Για τό μοντέλο Α' και Γ' θά χρειασθήτε νά προσθέσετε τσόντες για νά έχετε τό απαιτούμενο φάρδος του πατρών. Για τό μοντέλο Β' δεν χρειάζονται τσόντες. Το φάρδος του ύφασματος άρκει. Στο σχεδιάγραμμα του πατρών μας σας δίνουμε τό μισό μπροστινό και τη μισή πλάτη, τό ένα πάνω στο άλλο. Με τη μαύρη γραμμή σημειώνεται τό μπροστινό και με τη διακεκομμένη ή πλάτη. Το ένα από τό άλλο διαφέρει μόνο στα μανίκια, ντεκολτέ και ώμους.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ: Στα μπροστινά κόβεται μονοκόμματος ο γιακάς, ο οποίος θά σταυρώνη στο πίσω μέρος. Θέ τον ράψετε στο ντεκολτέ της πλάτης και τις δύο άκρες σταυρωτά. Στην περίπτωση που δεν φοδράρετε τη ζακέτα και τό παλτό (μοντέλα Α' και Β') θά προσθέσετε αρκετό μάκρος στα μανίκια για νά γυρίσετε ένα μεγάλο στρίφωμα. Στα δυό μπροστινά και στα τρία μοντέλα θά υπολογίσετε τό φάρδος πιο πολύ για νά γυρίσετε μóstρες από τό ίδιο ύφασμα. Ο γιακάς θά κοπή διπλός. Κατόπιν θά κάνετε ένα φαρδύ έξωτερικό γαζι με κορδονέτο: στο γιακά, στα δυό μπροστινά και στο κάτω μέρος των μανικιών, σέ 2 έκατ. άπόσπασι από την έξωτερική άκρη. Κόψετε τις τσέπες στο μέγεθος και στο σχέδιο της άρεσκειάς σας.

Στο δεξιό μπροστινό της ρόμπας θά κόψετε από πάνω έως κάτω κουμπότρυπες. Στο ύψος της μέσης σας βάλετε στη ρόμπα, έξωτερικώς μιά λινή κορδέλα και περάσετε ένα λαστιχο. Για ζώνη μπορείτε νά μεταχειρισθήτε από τό ίδιο ύφασμα ή ένα χονδρό μεταξωτό κορδόνι.

Βραδυάζει.
Στὴν περίφημη ἐκκλησία
Παναγίας γίνεται ἡ ἀγρυπ-
νὴ τὴν περιφορὰ τῆς εἰκόνα
λόγουρα καὶ τὸ πλῆθος τῶν
στῶν ποὺ ἀκολουθεῖ εὐλαβ-
μὲ τ' ἀναμμένα, κεράκια,
εἶναι παράξενα ὁμοιοφ. γὰ
πὴς τὸ κεράκι ποὺ λαμπ-
στὸ σκοτάδι τῆς νύκτας
ψηλά, ἐνῶ στὸ Βόλο λαμπ-
ῶσα μικρὰ τορευμολιστῶν
ῶσα τῆς πλῆξης. Θυρεῖς

Ἡ γοητεία του σὲ κυκλώνει ἀπλώνεται στὰ βουνὰ καὶ στὰ ὄρη, κατεβαίνει στὰ νάρκιδες καὶ στὶς ρεματιές καὶ δίνει μὲ τὴ μελωδία του τὸ μυστικὸν τῆς γιορτῆς. Ἀπὸ τὴν πλητὴ τοῦ Βόλου, ἀπὸ τὰ χωριὰ τοῦ κάμπου, ἀπ' τὰ κοντινὰ Πηλιοχώρα, τὴν Πορταριά, τὰ Σταγιάτες, τὸ Κατηχώρι ξεκάνει συντροφίες-συντροφίες γιὰ τὴν Μακροντίσα. Οἱ οἰκογένειαι τοῦ χωριοῦ, ἀφ' οὗ ντυθοῦν κ' ἐκκλησίᾳ, Μπροστὰ πηγαίνουν ἑσπολιστοῦν, ξεκινᾶν γιὰ τὴν εὐκαιρίαν, πιδὶ πίσω ἀκολουθοῦσι μεγάλοι. Μετὰ τὴν λείπου γιὰ ἀρχίζουν οἱ ἐπισκέψεις καὶ τὰ τραταρισμάτα μὲ τὸ μεγάλο ἀσημένιον δίσκο καὶ τὸ γυμνὸ. Καὶ κείνη ἡ ἀτέλειωτη περιέλασι τῶν νοικοκυρευμένων μιλιῶν, πού μιὰ φορὰ τὸ χρονο σ' αὐτὴ τὴν ἐπίσημη γιορτή.

ΣΤ
— Μην ανησυχῆτε,
μου δώσατε την ἄδεια
δική μου δουλίτσα τις
δουλειὰ του γραφείου;

Κάτω από τὰ σιανόβια πλάνια, πλάι στις θύσες τρέχουν αδιάκοπα, ξετυλιγμένοι οί κύκλοι του χορού, Σურτη καλαματιανός. Νά τους... Παιμένο χέρι με χέρι χορεύει καμαρωτοί. Το έθιμο είναι χορευμένο δλοι. Κι' οι γέροισι γρήες ένα γύρο κιά να εύθουν. «Καί του χορούς».. «Και του χρόνου»... Καί τα παίκια κι' οι κοπέλλες καμαρωτά πύρες κιά χαμηλοβλετούποιν θα κάνουν τα δικά τσκέρτα σά θαθούν πρώτες.

Οι χωρικοί με την ίδια αφο-
τητα τὸ μετατρέπουν σὲ ἑλλη-
νικὸ χορὸ καὶ ἐξακολουθοῦν χα-
ρεύοντας.
ΕΛΕΝΗ Α. ΚΟΡΜΑΖΟΥ-ΔΙΟΜΗΔΑ

ΘΕΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΙΣ

Ὁ προϊστάμενος ἀντίοχος
βάνεται ὅτι ἡ νέα δακτυλο-
φος ποῦ προσελήθη στὸ γυ-
φείο, γράφει στὴ μηχανή
τὰ δύο μόνο δάχτυλα.
— Δεσποίνις, μοῦ εἶχате
ὅτι ξέρετε νὰ γράφετε καὶ
τὰ δέκα δάχτυλα!
— Βέβαια καὶ ξέρω, κυ-
ρία, ἀλλὰ τώρα διάζομαι καὶ δε-
χω καίριό!..»

Μεγάλη ποικιλία παρουσιάζει στις ζώνες ο οίκος Σταντάν. Λεπτερές ή φαρδύτες, από δελουδο, από σατέν ντυσές ή από κορδόνι, γαρνίρουν το φόρεμα και, ή έχουν χρώμα που έρχεται σε χτυπήτη αντίθεση με αυτό, ή γίνονται από το ίδιο ύφασμα.

*Ένα από τα μοντέλα που παρουσίασε ο οίκος Στάντζου.

ὁ σύστημα αὐτὸ τῶν ἐτοι-
 ῶν φορευμάτων στὴν Εὐρώπῃ
 ἡ Ἀμερικὴ ἔχει τεραστίαν δι-
 ἀσιν, γιατί ἐξυπηρετεῖ κυρίως
 τὴν ἐργαζομένην γυναικα καὶ
 διχίζει σχετικῶς φθηνότερα.

Καὶ κατὰ γὰρ τοὺς ἀνδρες ε

ΚΥΡΙΟΙ ΜΟΥ
ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΗΤΕ
ΤΟ ΚΟΣΤΟΥΜΙ ΣΑΣ

Ἀπὸ τὸν τρόπο ποὺ φο-
ρᾶτε τὸ κοστούμι σας ἐξαρ-
τᾶται κυρίως τὸ πόσο θὰ
σᾶς κρατήσῃ.

★ Τὸ νὰ βάζετε ὅλην τὴν ὥρα τὰ χέρια στὶς τσέπες τοῦ σακκακιοῦ ἢ τοῦ παντελονιοῦ, σὰς δίνει ἴσως «ἀεράτο» ὕφος, ἀλλὰ θὰ κἀνὴ γρήγορα τὶς τσέπες νὰ ξεχειλώσουν καὶ νὰ κρέμονται ἀντιαισθητικώτατα τὰ ἀνοίγματά τους.

★ "Αν μπορήτε να αλλάξετε μέρα παρά μέρα τὰ ρούχα σας — δηλαδή μιὰ μέρα νὰ τὰ φοράτε, μιὰ μέρα νὰ ξεκουράζονται — θὰ σὰς κρατήσουν πολὺν περισσότερο καιρό.

★ Δυσὶ ἢ τρεῖς ὥρες ξάπλωμα σὲ μιᾷ ἀναπαυτικῇ πολυθρόνᾳ ἢ ἕναν ὥρασιο καναπέ, ξεκουράζον βέβαια τὸ σῶμα σας, ἀλλὰ φθείρουν τὸ κοστούμι σας περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι θὰ τὸ φθείρῃ μιὰ βλόκληρη μέρα κανονικῆς ἐργασίας. Ὅταν γυρίζετε, λοιπόν, στὸ σπίτι, ἀλλάξετε πάντοτε ρούχα.

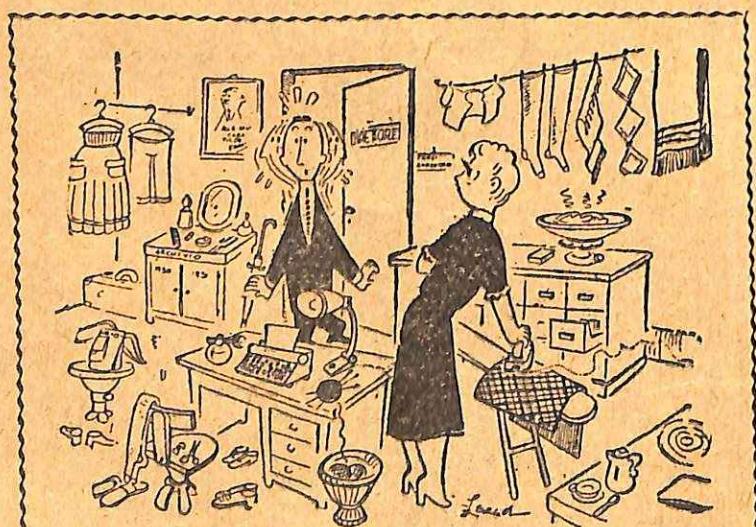
★ Για να διατηρήτε σε καλή κατάσταση το κοστούμι σας δεν πρέπει να το πετάξετε άσπασα πάνω σε μία καρέκλα ή στο κρεβάτι σας· πρέπει να το κρεμάτε στο ρεματσάρι του, προσέχοντας τη θέση του σβέρκου και των ώμων.

★ Πρέπει νὰ φέρετε καλὰ
τὴ θέσι τῆς τὴν τσάκισι τοῦ
αντελονιοῦ, πρὶν τὸ περά-
ετε στὴν κρεμάστρα.

★ Μία καλή καὶ πρακτικὴ
λύθησια εἶναι νὰ βάζετε κά-
θε βράδυ τὸ παντελόνι σας
κάτω ἀπὸ τὸ στρώμα πού
κοιμάσθε — ἢ καὶ κάτω ἀπὸ
τὸ σεντόνι, ἂν κοιμάσθε σὲ
ὀριζαντίου. Σομῆ — ἄφο-
σον σὺ σκεφτόμαστε πρῶτα νὰ
ῥυθίσουμε τίς τσάκιες στὴ θέ-
ση τους. Ἔτσι, ξυπνώντας
πρῶτ', ἔχετε σιδερωμένο
παντελόνι σας.

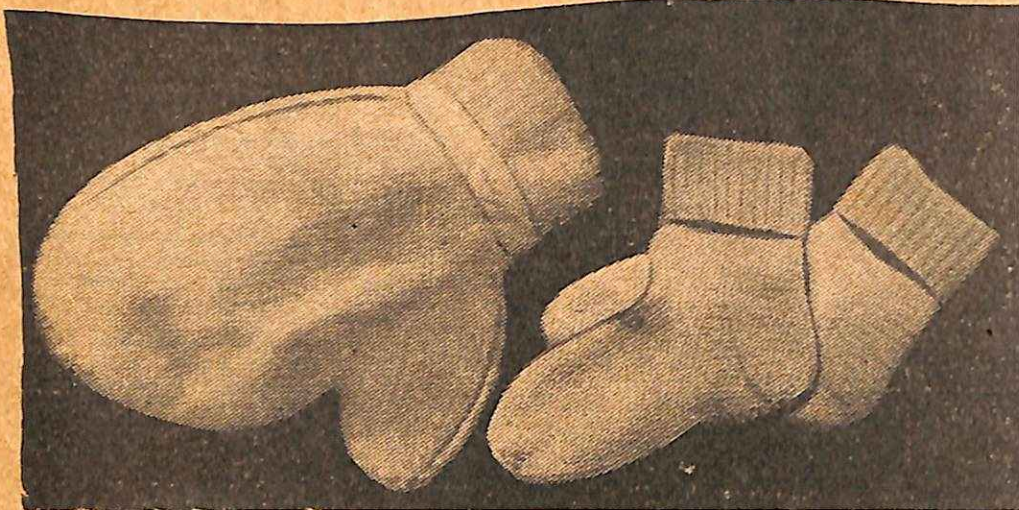
★ Μιά κορδέλα ραμμένη
 ο εσωτερικό του κάτω ρε-
 ρ του παντελονιού, έμπο-
 ρει τη φθορά από τα τα-
 νύνια. Ανάλογη δουλειά
 'ορεί να κάνει κι' ένα κουμ-
 ραμμένο στο εσωτερικό
 σω μέρος, ώστε να μεσο-
 βή έτσι μεταξύ παντελο-
 υ και παπουτσιού.

★ Ένα βούρτσισμα κάθε
ωρ, δίδωνει από τὸ κο-
ρύμει σας τὶς σκόνες καὶ
γλυτώνει ἀπὸ τὰ λεκιά-
ματα ποὺ δημιουργοῦνται
ἐν οἷς σκόνες μένουσι πολὺ
πορτοῦ καὶ καθοῦν μέσα
ἐν τοῖς πόροις τοῦ.

ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

— Μην ανησυχῆτε, κύριε Διεσθυντά!... Μόνος σας δὲν οὐ δώσατε τὴν ἀδεια νὰ ἀπασχολοῦμαι καὶ με καμμιά ικὴ μου δουλιτσα τὶς στιγμὲς ποὺ ἔχω ἡσυχία ἀπὸ τὴν οὐλειὰ τοῦ γραφείου;...

ΣΟΣΟΝΑΚΙΑ ΚΑΙ ΓΑΝΤΑΚΙΑ

ΣΟΣΟΝΑΚΙΑ

ΥΛΙΚΑ: 50 γραμ. ή 16 δραμ. κατόν-περλέ Νο 5: καλσοδελόνες Νο 2½ και μακριές δελόνες τὸ ἴδιο νούμερο.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ με δύο δελόνες=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ἀνάποδη. Ζέρσευ με τις καλσοδελόνες=Θα πλέκετε στρογγυλά πάντα καλή. Φανταίξι—πλέξι με τις δύο δελόνες=1η ΒΕΛΟΝΑ: 1π ἀπλεκτο, 1π καλή, βάλετε κλωστή στη δελόνα=(1 ζετέ) πάρετε τὸν ἀπλεκτο πόντο και περάσετέ τον ἐπάνω ἀπὸ τὸν πόντο και τὸ ζετέ. Συνεχίσετε ὁ-πως ἀρχίσατε. 2η ΒΕΛΟΝΑ: Θα πλέξετε δλους τοὺς πόντους ἀνάποδη. Θα ἐπανα-λαμβάνετε αὐτὲς τις δύο δελόνες συνεχῶς.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ: Βάλετε 48π στὴς μα-κριές δελόνες. Πλέξετε 5 ἐκάτ. με τὴ φαν-ταίξι—πλέξι γιὰ τὸ ρεβέρ. Κατόπιν περά-σετε τις 4 καλσοδελόνες, κατὰ τέτοιον τρόπο ὥστε ἡ φανταίξι—πλέξι νὰ πέσει γυρίζοντας τὸ ρεβέρ στὴν καλή μεριά στὸ σοςονάκι. Πλέξετε 7 ἐκάτ. Ζέρσευ στρογ-γυλά. Κατόπιν ἀφήσετε 25π στὴ μιά πα-ραμάνα γιὰ τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ποδιοῦ και συνεχίσετε τὸ πλέξιμο με τις δύο δελό-νες με τοὺς 23π γιὰ νὰ σχηματίσετε τὴ φτέρνα. Πλέξετε 3½ ἐκάτ. ἴσια και συνε-χίσετε κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: Πλέξετε 13π, 1π ἀπλεκτο, γυρίσετε τὸν ἀπλεκτο πόντο ἐπάνω στὸν πλεγμένο, 1π καλή. Γυρίσετε και πλέξετε τὴν ἀνάποδη μεριά, και πλέ-ξετε 7π ἀνάποδη, 2π μαζί ἀνάποδη, 1π ἀνάποδη. Γυρίσετε και πλέξετε: 7π καλή, 1π ἀπλεκτο, 1π καλή. Γυρίσετε τὸν ἀπλε-κτο πόντο ἐπάνω στὸν πλεγμένο, 1π καλή. Γυρίσετε και πλέξετε τὴν ἀνάποδη ὅπως προηγουμένως. Θα συνεχίσετε νὰ κλείνετε κατὰ τὸν αὐτὸ τρόπο ἕως ὅτου τελειώσουν ὅλοι οἱ πόντοι και ἀπὸ τις δύο μεριές και μείνουν μόνον 5π στὴ δελόνα σας. Κατό-πιν σπκώσετε 10π στὸ πλάι τῆς φτέρνας. Πλέξετε μιά δελόνα και σπκώσετε και στὸ ἄλλο πλάι 10π. Περάσετε τις καλσοδελό-νες και πλέξετε στρογγυλά, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: Κάθε δεύτερο γύρο θα πλέκετε μα-ζί ἕνα πόντο ἀπὸ τοὺς πόντους τῆς φτέρ-νας και 1π ἀπὸ τοὺς πόντους τοῦ ἐπάνω μέρους τοῦ ποδιοῦ και στὴς δύο μεριές, ἕως ὅτου μείνουν στὴς δελόνες σας 48π. Πλέξετε με αὐτοὺς τοὺς πόντους 6 ἐκάτ. ἴσια. Κατόπιν σχηματίζετε τὴ μὴτη κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: ὑπολογίσετε τοὺς πόντους τὸν ἐξῆς τρόπο: τὸ πρῶτο στένεμα σας ὥστε ν' ἀρχίσετε τὸ ποδαριὸ και ἀρχίσετε στὸ κάτω μέρος τοῦ ποδαριοῦ και ἀρχίσετε με 3π, 2π μαζί, 17π, 2π μαζί, 3π, 2π με 3π, 2π μαζί, 17π, 2π μαζί. Κάθε δεύτερο γύρο μαζί, 17π, 2π μαζί. Πλέξετε τα ἴδια κλείσιματα τὸ

ἐνα ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἄλλο ἕως ὅτου μείνουν 8π στὴς δελόνες σας. Κλείσετε αὐτοὺς τοὺς πόντους περνώντας τὸ μαλλὶ ἀπὸ μέσα και σουρώσετέ τους. Ράψετε τὴ ραφή τοῦ ρεβέρ.

ΓΑΝΤΑΚΙΑ

ΥΛΙΚΑ: 15 γραμ. μαλλὶ πεντάκλωνο ΠΕΓΚΟΥΕΝ — ΑΛΠΑΙΝ χρωμ. ρόζ: 18 γραμ. ἄσπρο ἀγγόρα. Βελόνες Νο 3½: 2 μικρά κουμπάκια: 1 δελονάκι ἀνάλογο.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ριζάκι=1π καλή, 1π ἀνάποδη. Σὲ κάθε δελόνα θα πλέκετε τὸ ἀντίθετο τῆς προηγουμένης, δηλ. ἐκεὶ πού ἔχετε πλέξει τὸν πόντο καλή θα τὸν πλέξετε ἀνάποδη και τὸν ἀνάποδη καλή. Ζέρσευ=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ἀνάποδη. Τὸ ἐπάνω και κάτω μέρος τοῦ χεριοῦ πλέκονται ἀκριδῶς τὸ ἴδιο.

ΚΑΤΩ ΜΕΡΟΣ ΧΕΡΙΟΥ: Βάλετε 22π με τὸ ρόζ μαλλὶ. Πλέξετε 7 δελόνες με ριζάκι. Κατόπιν συνεχίσετε με ζέρσευ. Πλέξετε 3 ἐκάτ. ἴσια. Κάθε δεύτερη δελό-να θα βάξετε ἀνοίγματα γιὰ νὰ σχημα-τίσετε τὸν ἀντίχειρα κατὰ τὸν ἐξῆς τρό-πο: Στὴν ἀρχὴ τῆς δελόνας θα πλέξετε 1π και τὸ δεύτερο πόντο θα τὸν πλέξετε δύο φορές, τοὺς ὑπόλοιπους πόντους θα τοὺς πλέξετε κανονικά. Κάθε δεύτερη δελόνα πού θα βάξετε τ' ἀνοίγματα θα πλέκετε δύο φορές τὸν πόντο πού θα προσθέτετε κάθε φορά ἕως ὅτου ἔχετε σύνολον 8π. Πε-ράσετε τοὺς πόντους τοῦ χεριοῦ σὲ μιά παραμάνα και ἀφήσετέ τους νὰ περιμέ-νουν. Πλέξετε τοὺς πόντους τοῦ ἀντίχειρος 7 δελόνες ἴσια. Κατόπιν πλέξετε τὸν ἀντί-χειρα κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: Κάθε δεύτερη δελόνα πλέξετε τὸ δεύτερο με τὸν τρίτο και τὸν ἕκτο με τὸν ἑβδόμο μαζί. Θα ἐπα-ναλάβετε ἀκόμη μιά φορά τὰ δύο αὐτὰ στενέματα. Σπάσετε τὸ μαλλὶ και περά-σετέ τὸ μέσα στὸς 4π. Σουρώσετέ τους και στερεώσετε τὸ μαλλὶ. Κατόπιν πλέξε-τε τοὺς πόντους τοῦ χεριοῦ και προσθέσε-τε 1π σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις ὥστε νὰ ἔχετε σύνολον 24π. Πλέξετε 3 ἐκάτ. ἴσια και κατόπιν ἀρχίσετε νὰ κλείνετε κάθε δεύ-τερη δελόνα τὸ 2ο με τὸν 3ο πόντο και τὸν 22ο με τὸν 23ο πόντο μαζί ἕως ὅτου μεί-νουν στὴ δελόνα σας 12π. Τέλος θα πλέ-ξετε 2, 2 πόντους μαζί ἕως ὅτου μείνουν 4π στὴ δελόνα σας. Κλείσετέ τους ὅπως κλείσατε τοῦ ἀντίχειρος.

Τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ χεριοῦ θα πλεχθῇ με τὸ ἀγγόρα μαλλὶ.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ: Θα ἐνώσετε τὰ δύο κομ-μάτια με τὸ δελονάκι με ἀγγόρα μαλλὶ. Γιὰ τὸ πᾶν ποὶ θα συγκρατῇ τὸ γαντάκι, θα πλέξετε μιά λωρίδα με 4π με τὸ ἀγγό-ρα μαλλὶ. ΠΑΤ: Πλέξετε 13 ἐκάτ. μακρο-ς με ριζάκι και κλείσετε τοὺς πόντους. Στὴ μὴν ἀκρὴ θα ράψετε τὸ κουμπὶ και στὴν ἄλλη θα κἀνετε μιά θηλιά. Ράψετε τὸ πᾶν στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ γαντιοῦ κατὰ ἀπὸ τὸ ρεβέρ με τὸ ριζάκι. Κάθε δεύτερο και τ' ἄλ-λο γαντάκι κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ἀντικρυ-στὰ.

ΠΕΡΙΦΗΜΕΣ ΚΟΛΥΜΒΗΤΡΙΕΣ

Στὴ Σάντα Μόνικα τῆς Καλιφορνίας, ἡ πασίγνωστη ἡθοποιός και περίφημη κο-λυμβήτρια "Ἔστερ Γουίλλιαμς (δεξιὰ) ἀγκαλιάζει τὴ Φλόρενς Τσάντγουϊκ, τὴ νεαρὴ Ἀμερικανίδα δακτυλογράφου πού ἔ-πέτυχε πρὸ καιροῦ νὰ περάσῃ δύο φορές τὴ Μάγνη, πρὸς τις δύο κατευθύνσεις. Πρὸς τὴν τῆς Φλόρενς δόθηκε τελευταία σὲ μιά ναυτικὴ λέσχη τῆς Σάντα Μόνι-κα μεγάλῃ δεξίωσι. Ἡ "Ἔστερ Γουίλλιαμς, πρὶν γίνῃ στὰρ τοῦ κινηματογράφου, ἦ-ταν ἡδὴ γνωστὴ πρωταθλήτρια τῆς κο-λυμβήσεως: σὲ ἡλικία 18 ἐτῶν κατείχε τὸν τίτλο τῆς πρωταθλήτριας στὰ 100 μ. ἐλευθέρως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν και ἐπρόκειτο νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν πατρίδα τῆς στὸς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τὸ Ἐλσίνκι τοῦ 1940, πού ματαιώθηκαν με τὴν ἐκρηξί τοῦ παγκοσμίου πολέμου.

ΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ ΤΗΣ ΣΤΑΡ

Ἡ Μπέττυ Χιούτον, ἡ Ἀμερικανίδα αὐ-τὴ ἡθοποιός τοῦ κινηματογράφου, με τὸ ἐξαιρετικὰ εὐθυμο και ἑξυπνο παιξίμο, πού προκαλεῖ συνήθως ἀδίστατα γέλια στὸς θεατὰς τῶν ταινιῶν τῆς, βρίσκε-ται τώρα στὸ Λονδίνο, ὅπου και ἐμφανί-ζεται ἀπὸ τῆς σκηνῆς μεγάλου θεάτρου. Ὅταν ἡ καλλιτεχνὴς δέχτηκε γιὰ πρῶ-τὴν φορά τοὺς δημοσ γράφους, ἐφάρου-σε τὴν πλεχτὴ αὐτὴ μάλλινη μπλούζα, στολισμένη με πέρλες. "Ἐνα κολιεῖ ἀπὸ πέρλες, ἀσортὶ δαχτυλίδι, σκουλαρίκια και στόλισμα στὰ μαλλιά, συμπληρώ-νουν τὴν ιδιόρρυθμὴ ἐμφάνισι.

ΜΙΑ ΧΑΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο οὐρανὸς εἶναι πάντα γαλά-ζιος, ὁ ἥλιος λάμπει κάθε πρῶτὴ και τὰ λουλούδια ἀνθίζουν κάθε ἀνοι-ξη, ὅμως γιὰ μένα δεν ὑπάρχει πιά εὐτυχία σὲ τούτῃ τῇ γῇ. Κατοικῶ στὴ Νίκαια, στὸ πατρικὸ μου σπιτί ὅπου πέρασα τὰ πρῶτα χρόνια τῆς νιότης μου.

Ὁ πατέρας μου πού ὑπρῆ-γησε πολλὰ χρόνια στὴς ἀποι-κίες τοῦ κάκου γύρευε νὰ ξανα-δρῇ τὴ χαμένη του υγεία στὸ γλυκὸ κλίμα τῆς Κυανῆς Ἀ-κτῆς.

Εἶχα χάσει τὴ μητέρα μου 5ταν ἤμουνα μόλις 10 χρονῶν. Ὁ πατέρας με λάτρευε και ζού-σαμε ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον. "Αἱ ἀσφαλῶς δεν ἔμοιαζε κα-θόλου με τοὺς ἐγωιστὲς ἀρρώ-στους πού στεροῦν τὴ χαρὰ στὸς δικούς τους. Με πίεζε νὰ διαβίω, νὰ διασκεδάζω, νὰ γο-ρεῖω. Κάθε βράδυ, ὅσο και ἂν γυρίζα πῆγαινα νὰ τον φιλήσω, νὰ τοῦ πῶ καληνύχτα, νὰ τοῦ ἀπαιτῶ πῶς τὰ πέρα-σα. Πολλὲς φορές τοῦ ἄρεσε νὰ με κοιτάξῃ ντυμένη με τὸ φό-ρεμα τοῦ χοροῦ και μοῦ ἔλεγε χαμογελώντας πῶς και οἱ πι-τυχές του ἀκόμη ἦταν γεμάτες χαρὰ και νιάτα.

Κι' ὅμως ἕνα βράδυ στάθη-κα ἀρκετὴ ὥρα σκεπτικὴ πρὶν ἀποφασίσω νὰ χτυπήσω τὴν πόρτα τοῦ ἀγαπημένου μου πα-τέρας. Ἡ καρδιά μου ἦταν πλημμυ-ρισμένη ἀπὸ εὐτυχία, τὸ πρό-σωπό μου ἔλαμπε ἀπὸ χαρὰ και φοβόμουν μὴπως λυπούσα-νόν πατέρα μου με τὸ νέο πού εἶχα νὰ τοῦ ἀναγγεῖλω.

Σὲ λίγο καθισμένη στὰ πό-δια τοῦ κρεβατιοῦ του τοῦ τὰ ὠμολόγησα ὅλα :

—Τὸν λένε Ζιλμπέρ, εἶναι ἑ-νας νεαρὸς ἀεροπόρος. Βρίσκε-ται στὴ Νίκαια γιὰτὶ τραυμα-τίστηκε σοβαρὰ σ' ἕνα ἀεροπο-ρὸ δυστύχημα και ἤθελε νὰ αναρ-ρώσῃ. Μιλάει τόσο θυμωρὰ πα-τέρα... πειράζει πού θα ξανα-συναντηθῶμε αὐριο;

—Μικρὸ μου χαίρομαι γιὰ τὴν εὐτυχία σου, μοῦ εἶπε ὁ πατέρας και πιστεύω πῶς ἑ-ρεῖς νὰ διαλέξης τις συντροφί-ες σου, εἶναι ἂν δεν κάνω λάθος ὁ πρῶτος νεαρὸς πού θγαίνει ἔ-ξω μόνῃ μαζί του... μὰ βέβαια εἶσαι πιά σχεδὸν 18 χρονῶν Περνοῦν τὰ χρόνια...

Τὰ μάτια τοῦ πατέρα ἦταν δορυκωμένα. Τὸν φίλησα και ἐξαφωμένη πού τοῦ εἶπα τὸ μυστικὸ μου κοιμήθηκα τὸν πῶ γλυκὸ ὕπνο τῆς ζωῆς μου και στὸ ὄνειρό μου εἶδα φυσικὰ τὸν Ζιλμπέρ.

Ὁ Ζιλμπέρ κι' ἐγὼ θυγήκαμε πολλὰς φορές μαζί ἔξω. Περπα-τήσαμε στὴν ἀκρογιαλιά, καθή-σαμε στὸ πάρκο, χορεύαμε στὰ κέντρα. Σιγά-σιγά ἡ ὄ-δειά του τελείωσε και ἤλθε ὁ καιρὸς νὰ φύγῃ Ἐπέμενε ν' ἀρ-αβωνιαστούμε, ἐγὼ ὅμως δεν δέχθηκα. Ἡμουν τόσο νέα ἀ-κούη.

—Τοῦ χρόνου πού θα ξανάλ-θης Ζιλμπέρ θα ἔχω κλείσει τὰ

19 καί ὁ πατέρας ἴσως τὸ πά-ρη πῶς εὐκόλα ἀπόρρασι νὰ με ἀποχωριστῇ.

—Ζηλεύω Χριστίνα ὅλο τὸν κόσμο πού θα σὲ τριγυρίζῃ. —Θέλω νὰ μοῦ ἔχῃς ἐμπι-στοσύνη.

Τὸ ἄλλο πρῶτὸ ἀποχαιρέτησα τὸν Ζιλμπέρ στὸ τραῖνο. Πρὶν ἀνεβῇ ἔσκυψε κι' ἐκεὶ μπροστὰ σ' ὅλο τὸν κόσμο με φίλησε θερμὰ και με παρεκάλεσε νὰ μὴν τὸν ξεχάσω. Τοῦ ὑποσέ-θηκα τὴν αἰώνια ἀγάπη.

Τὸν πρῶτο καιρὸ συλλογιζό-μουν ὅλη τὴν ἡμέρα τὸν Ζιλ-μπέρ και τὸ μετανοῖωνα πού δεν δέχθηκα ν' ἀρραβωνιαστοῦ-με ἀμέσως. Σιγά-σιγά ὅμως οἱ διασκεδάσεις με τράβηξαν πᾶ-λι. Γνώρισα καινούργιο κόσμο και κάποτε ἔπαθα ν' ἀπαντῶ σὲ ἀπελπισμένα γράμματα τοῦ Ζιλμπέρ. Ἡμουν 19 χρονῶν και πίστευα πῶς κρατούσα τὴν καρδιά μου σὲ χεῖράς μου.

Στους πρῶτους μῆνες τοῦ φθινοπώρου γνώρισα αὐτὸν τὸν Μάρκο. "Ἐνοῖωσα γι' αὐτὸν κατὶ πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὴν τρυφερὴ διάθεσι πού εἶχα γιὰ τὸν Ζιλμπέρ. Τώρα δεν ζούσα παρὰ γιὰ τὸν Μάρκο.

Ὁ Μάρκος ἦταν ἕνας ἀνδρας 35 χρονῶν γλεντζῆς και γυναι-κάς. Ἡ νεαρὴ μου ἡλικία και ἡ ἀγνόητά μου τὸν ἔκαναν, πρὸς μεγάλη ἐκπληξί των γνωστών μου ν' ἀλλάξῃ πεποιθήσεις και νὰ ζητήσῃ ἀπ' τὸν πατέρα μου τὸ χεῖρι μου.

Ὁ πατέρας μου δέχτηκε πι-στεύοντας πῶς θα εὕρισκα κον-τά του ἕναν ἀληθινὸ προστάτη.

Ὁ κύσμος ὅλος ὅμως μουρ-μούριζε :

—Ὁ γάμος αὐτὸς θα κρα-τήσῃ ὅσο και τὰ λεμονάκια πού θα φορέσῃ ἡ νύφη.

Οἱ πρῶτοι μῆνες τοῦ γάμου μας ἦταν μιά ἀτέλειωτὴ σει-ρά ἀπὸ χαρὰς και ὁ καυμένος ὁ πατέρας ἔκλεισε τὰ μάτια του σίγουρος πῶς εἶχα δρῇ τὴν εὐτυχία.

Ἐστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο τὰ πρῶτα σύν-φα φάνηκαν στὸν ὀρίζοντα. Ὁ Μάρκος ἔδωκε συχνὰ μόνος και ὅταν ἐμπλεκε με συντροφία ξεχνούσε νὰ γυ-ρίσῃ τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ.

Ἐνα βράδυ γύρισε πολὺ ἀρ-γά. Τὰ μάτια του γυάλιζαν πα-ράξενα και στὰ ρούχα του ἔμε-νε ἀκόμη κάποιο γυναικεῖο ἀ-ρώμα. Γδύθηκε χωρὶς μιλιὰ και κοιμήθηκε σχεδὸν ἀμέσως. Ἐ-γὼ ξάγρυπνη τὸν παρατηροῦ-σα. Ἄν ἦτανε ξυπνὸς ἴσως νὰ μοῦ ἔλεγε ψέματα, ὁ ὕπνος του ὅμως τὸν προόδιε. Εἶχε ἀλ-λάξῃ πολὺ. Τὸν ἀρπάξα ἀπ' τοὺς ὤμους και τὸν ξύπνησα.

—Εἶναι ψέματα Μάρκο! ψέματα! δεν πῆγες με ἄλλῃ! Ξύπνησε δυσρεστημένος.

—Θάχωμε τώρα και σκηνές ζήλειας: Τί ἔπαθες νυχτιάτικα; Γύρισε ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρὸ και ξανακοιμήθηκε χωρὶς νὰ προσπαθῇ νὰ με ἡσυχάσῃ. Κι' ἐγὼ ἔμεινα ξάγρυπνη ὡ-ς τὸ πρῶτ, κλαίγοντας τὸ σθη-μένο ὄνειρό μου.

Ἐνα βράδυ ἔγινε μιά τρομε-ρὴ σκηνή. Ὁ Μάρκος ἔτρεχε νὰ

εἶναι στὴς καλές του και με πῆ-ρε νὰ φάμε ἔξω. Ἡμουν σχε-δὸν εὐτυχισμένη γιὰτὶ εἶχα τρία σωστά χρόνια νὰ δω ἔξω με τὸν ἀνδρα μου. Πῆγαμε στὸ ἱ-ταλικὸ ρεστωράν. Ξαφνικά, μό-λις προλάβωμε νὰ καθήσωμε, μιά γυναικὴ πολὺ κομψή, πολὺ δαμμένη φορτωμένη με μπι-ζου, πλησίασε τὸ τραπέζι μας και με χτύπησε στὸ πρῶτο μου.

Ἡ φιλενάδα τοῦ Μάρκου πού, μὴ ξέροντας πῶς εἶμαι γυ-ναίκα του, νόμισε πῶς τὴν ἀ-πατᾷ μαζί μου!!!

Δεν ξέρω πῶς ἔφυγα και πῶς δρέθηκε στὸ σπιτί νὰ εἶμαι πε-σμένη με τὰ ρούχα στὸ κρεβά-τι κλαίγοντας ἀπαρηγόρητα.

Ἐνοῖωθα πῶς ἔχασα τὸ πᾶν στὴ ζωὴ μου. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Μάρκο δεν εἶχα οὔτε ἕναν συγ-γενὴ και ἔξαφνικά ἡ καρδιά μου χτύπησε παρὰξενα. Ἐστερα ἀ-πὸ τόσο καιρὸ πρῶτὴ φορά συλλαβίζονα τὸν Ζιλμπέρ.

Τὴν ἴδια στιγμὴ χτύπησε τὴν πόρτα ἡ ὑπηρετρία και μοῦ ἔδωσε μιά κάρτα.

—Θὰ τὸν δεχθῇτε τὸν κύριο πού περιμένει στὸ σαλόνι;

Διάβασα : Ζιλμπέρ Ντε-λάρ...

Ὁ Ζιλμπέρ. Τί σύμπτωσης ἦταν αὐτή; Μοῦ φάνηκε πῶς ὁ Ζιλμπέρ ἀκούσε τὴν σκέψι μου.

Ἐρχομαι ἀμέσως, εἶπα στὴν ὑπηρετρία.

—Χριστίνα!

Μοῦ ἀπλώσε τὰ χεῖρα κι' ἐ-γὼ τοῦ ἔδωσα τὰ δικά μου.

Μὰ πού ἦταν ὁ νεαρὸς σβέλ-τος ἀεροπόρος μου με τὸ ἀθλη-τικὸ κορμί;

Εἶχα μπροστὰ μου ἕνα ὄχι-νη ἀνδρα με φανερά τὰ ἰχνη τῆς κακοτυχίας στὸ πρόσωπο και στὸ κορμί του.

Περὶ κληρονομικότητος

Οἱ μελετηταὶ τῶν διαφορῶν παραγόντων πού καθο-ρίζουν τὴν κληρονομικότητα, εἶναι τώρα σὲ θέσι νὰ προ-βλέψουν, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν ὠριμένες φυσιολογικὲς λεπτο-μέρειες τῶν γονεῶν, πᾶσα ἀπὸ τὰ φυσικὰ χαρακτηριστι-κά πού θα ἔχῃ ἕνα παιδί, πού πρόκειται νὰ γεννηθῇ, κα-θὼς και τὸ σὲ ποῖον ἀπὸ τοὺς γονεῖς θα μοιάξῃ...

1. Ὅταν και οἱ δύο γονεῖς ἔχουν τὸν ἴδιο περίπου τύπο μύτης, τὸ παιδί, ὅταν φτάσῃ στὴν ὠριμὴ ἡλικία, θα ἔχῃ κατὰ πάσαν πιθανότητα τὸν ἴδιο τύπο μύτης με τοὺς γο-νεῖς του.

2. Ἄν ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς γονεῖς εἶναι ψηλὸς και ὁ ἄλλος κοντὸς, τὸ παιδί θα ἔχῃ τάσι νὰ γίνῃ κοντὸς.

3. Τὰ ζευγάρια στὰ ὁποῖα και οἱ δύο γονεῖς εἶναι ξαν-θοί, γαλανομάτηδες και με ἴσια μαλλιά, δεν μπορεί νὰ ἀ-ποκτήσουν παρὰ μόνον ξανθοὺς, γαλανομάτικα και με ἴσια μαλλιά παιδιά.

4. Ἄν ἡ σύζυγος ἔχῃ σκούρα καστανὰ ἢ μαύρα μάτια, και ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῆς εἶναι τὸ ἴδιο... μαυρομάτικα, τότε, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ τί χρῶμα ἔχουν τὰ μάτια τοῦ συζύγου τῆς, τὸ παιδί τους θα ἔχῃ σκούρα.

5. Ἄν ἔχετε σγουρὰ μαλλιά και προέρχεσθε ἀπὸ οἰκο-γένεια ὅπου κυριαρχοῦν τὰ σγουρὰ μαλλιά, τὸ παιδί σας θα ἔχῃ ἐπίσης σγουρὰ μαλλιά, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ἂν τὰ μαλλιά τοῦ συζύγου σας εἶναι... σπᾶν πρῶτα.

6. Ὅταν ἕνας ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἔχῃ μακρυὰ ματωσίνο-ρα, τὸ ἴδιο θα ἔχῃ — κατὰ πάσαν πιθανότητα — και τὸ παιδί.

7. Ἄν ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς γονεῖς εἶναι μελαχρινὸς και προέρχεται ἀπὸ οἰκογένεια μελαχρινῶν, πρέπει νὰ περι-μένετε ὅτι και τὸ παιδί θα εἶναι ἐπίσης μελαχρινός.

Ὅταν καθήσαμε δίπλα-δί-πλα στὸν καναπέ, μοῦ εἶπε :

—Πέντε χρόνια ἔζησα στὴς ἀποικίες, προσπαθώντας νὰ σὶ ξεχάσω και καταστρέφοντας τὴν υγεία μου. Δεν θὰ γυρίζα ποτὲ ἂν σὲ ἔφερα εὐτυχισμένη...

Κάτι πῆγα νὰ πῶ, ἀλλὰ με σταμάτησε.

—Μὴ μοῦ πῆς ψέματα Χρι-στίνα, ὅλος ὁ κόσμος ξέρει πόσο βασανίζεσαι. Μοῦ τὸ ἔ-γραψαν ἐκεὶ κάτω και ἤλθα νὰ σὲ πᾶρω...

Ποῖν προλάβω ν' ἀπαντήσω, ἀνοιξε ἡ πόρτα και ὁ Μάρκος φάνηκε, γελώντας σαρκαστικά.

—Ὅστε ἡ κυρία ἔχει καθαρ-λιέρο. Καλοπερνᾷς δέλω.

Ἦταν φανερὸ πῶς ἦταν με-θυσιμένος.

—Μήπως θέλεις ν' ἀμῆσω ἀ-πόψε ἐλευθέρῃ τὴν κρεβατοκά-μαρα;

Ὁ Ζιλμπέρ τινάχτηκε ἐπάνω και τὸν χτύπησε στὸ πρόσωπο. Δεν μπορούσε νὰ ὑποφέρῃ τὴν συμπεριφορά του ἀπέναντί μου.

Ὁ Μάρκος συνήλθε ἀμέσως. —Ἐξω ἀπὸ τὸ σπιτί μου κύριε. Πιστεύω πῶς εἰσθε τε-λείως πεοιτῶς ἐδῶ.

Τὸ ἄλλο πρῶτὸ τοῦ ἔστειλε τοὺς μαρτυρές του και τὸν κα-λοῦσε νὰ χτυπηθοῦν. Ὁ ἐγωῖ-σμός του εἶχε πληγυθῇ βαθειά.

Σὲ μένα δεν εἶπε οὔτε λέξι ὡς τὴν ὥρα πού ἔφυγε γιὰ τὴ μονομαχία. Δεν τὸν ξαναεἶδα παρὰ νεκρὸ.

Ὅτε τὸν Ζιλμπέρ εἶδα ξανά ἀπὸ τότε. Δεν δέχθηκα νὰ τὸν δῶ. Φυσικά δεν εἶναι ἔνοχος ὁ-μως ἡ σκέψι πῶς ὑπάρχει ἕνας νεκρὸς ἀνάμεσά μας, με παγω-νει.

Εἶναι λίγος καιρὸς πού ξα-ναγύρισε στὴς ἀποικίες, μοῦ στέλνει κάθε μῆνα μιά κάρτα και με ρωτᾷ πότε θα μπορέσῃ νὰ γυρίσῃ κοντὰ μου, κι' ἐγὼ ὅλο ἀναβέβω νὰ τοῦ ἀπαντήσω.

Τὰ δάκρυα με πνίγουν συχνὰ και φοβάμαι πῶς θισιάζω μιά πραγματικὰ μεγάλη ἀγάπη.

Μ. ΦΛΕΡΥ

ΕΙΔΑ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙΑ ΣΑΣ...

...ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΜΟΔΑ

ΤΗΣ ΑΝΤΑΝΟΚΡΙΤΡΙΑΣ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΣ Κ ΜΙΚΗΣ ΜΠΟΥΚΟΥΡΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΟ
ΨΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΝΑ ΕΙΣΘΕ 'ΣΙΚ, ΣΑ
ΠΑΡΙΖΙΑΝΑ ΣΑΣ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑ

1. ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΧΑΜΗΛΗΣ ΜΕΣΗΣ

Πάνω στο βε-
λούδινο αυτό
φόρεμα δένε-
ται στο ύψος
της περιφέ-
ρειας μια
λωρίδα από
σατέν ύφασμα
που δίνει έ-
τσι την εντύ-
πωση χαμηλής
μέσης.

3

3. ΜΙΑ ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΟΡΘΙΟ ΓΙΑ

'Από μαύρο ζέρσεϋ ύφασμα ή
πρωτότυπη αυτή μπλούζα έχει
κολτέ μεγάλο σε στρογγυλή γ-
με ένα πλαστρόν από κάτω, α-
κίτρινο ζέρσεϋ ύφασμα και δ-
γιακά. Φούστα από ασπρόμαυρο
τουήντ. /Νίνα Ρίτσι/

4

4. ΕΝΑ ΤΥΡΜΠΑΝ ΑΠΟ ΖΕΡΣΕΥ ΥΦΑΣΜΑ ΝΤΡΑΠΕ ΚΑΙ ΕΝΑ ΚΑΣΚΟΛ ΑΠΟ ΓΟΥΝΑ, ΔΕΜΕΝΟ.

Τυρμπάν από ζέρσεϋ μώβ /τό χρώμα
αυτό είναι πολύ της μόδας/ και
κασκόλ δεμένο σε κομπο από άσπρη
μπράισβαντς γούνα.

5. ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΚΑΛΠΑΚΙ ΦΟΡΕΜΕΝΟ ΠΙΣΩ

'Από δέρμα πάνθηρος,
τό χροϊτωμένο αυτό
καλπάκι είναι άσορτί
μέ το κασκόλ. /Πωλέτ/

5

7. ΜΙΑ ΣΑΡΠΑ-ΠΑΛΤΟ

'Η πρωτότυπη αυτή
μάλλινη σάρπα δέ-
νεται και κουμπώ-
νει εμπρός και
δίνει από μπροστά
τήν εντύπωση ενός
παλτού.

7

8 και 9. ΜΙΑ ΣΑΡΠΑ-ΚΡΙΚΟΣ /άπό λοξά κομμένο ύφασμα θα κάνει καλύτερο ντραπέ/.

Πάνω σε μαύρο ταγιέρ
μώβινο, μια σάρπα από τό
ίδιο ύφασμα, κάνει ντραπέ
πάνω στους ώμους. /Ντεσσέ/

Γιά τό βράδυ, ή σάρπα
γίνεται από σατέν και πε-
ρνάει κάτω από τά χέρια,
δίνοντας έτσι, από μπρός,
τήν εντύπωση μπολερό.

8

9

6. ΜΙΑ ΣΑΡΠΑ ΜΕ ΚΡΟΣΙΑ

Μπορεί νά φορεθῇ πάνω από
τό ταγιέρ, πάνω από τό
παλτό ή μέ τό φόρεμα.
/1,80 εκ. μήκος, 0,70 ε-
πλάτος/ 'Η σάρπα αυτή,
από ζέρσεϋ ύφασμα, έχει
δύο χρώματα. Είναι άσπρη
από τή μία πλευρά και
μώβ από τήν άλλη. Τά
κρόσια είναι από λεπτό
άσπρο μαλλί. /'Ανρύ
ά Λά Πανσέ/

10. ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ

Μιά τσάντα από γούνα:

'Η μεγάλη αυτή γούνινη
τσάντα από πάνθηρα έχει
στό κλείσιμο μια άπλη
πόρπη. /Ζυβενσού/

Θαυμάσιο κολιέ χρυσό,
στολισμένο με σβούρες.

Βραδυά εξαρτήματα,
γανιρισμένα με στράς:

Γάντια από μαύρο βελού-
δο, με στράς επάνω στις
μανσέτες.

Τσάντα από μαύρο σατέν
ύφασμα, με ένα τριφύλλι
για κλείσιμο, πού έχει
κάθε φύλλο του κεντη-
μένο με στράς.

10

2. ΜΙΑ ΑΜΠΙΓΙΕ ΜΠΛΟΥΖΑ ΑΠΟ ΟΡΓΚΑΝΤΖΑ

'Η κομψή αυτή μπλούζα, από μεταξωτή
μαύρη οργαντί, έχει ένα μεγάλο σταυ-
ρωτό γιακά γανιρισμένο με κεντητό
βολάν. 'Η ίδια γανιτιούρα υπάρχει και
κατά μήκος των μανικιών. Φούστα από
κόκκινο βελούδο. /'Χμ. ντέ Ζυβενσού/

2

Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ιπποτικό αισθηματικό μυθιστόρημα της εποχής της Φραγκοκρατίας στην Ελλάδα

2ον

Μά, όταν πρόσεξε καλύτερα την παραποιητική έκφραση του βλέμματος της Μερσεντές, ένοιωσε τό θάρρος του να λιγοστεύει. Καί, χωρίς να συλλογίζεται τί κάνει, υποκρούοντας μονάχα σε μία μυσηριώδη φωνή, που έβγαίνει απ' τὰ βάθη τῆς συνειδήσεώς του, άφησε νά τόν παρασύρει μιὰ άκαταμάχητη δύναμι πού τήν αίσθανόταν ζωντανή μέσα του, άρπαξε τή Μερσεντές στήν άγκαλιά του καί τῆς εἶπε, κλαίοντας σχεδόν:

— Σ' αγαπῶ, ὁ δυστυχής!.. Καταλαβαίνω πῶς αὐτό πού κάνω τώρα εἶναι κακό... Σ' αγαπῶ ὅμως καί δέ μπορῶ νά σέ χάσω! Ὁ κόσμος ὅλος εἶσαι, τώρα, γιά μένα ἐσύ!...

Ἡ Μερσεντές άφησε τὰ δάκρυά της νά τρεῖξουν ελευθερά στὰ ὠμαρά μάγουλά της.

— Εἰμαστε καί οἱ δύο πολύ κακότεχοι, Ἀγγελε! ψιθύρισε.

Ἦταν γραφτό νά μὴ θρούμε στήν ἀγάπη μας τήν ευτυχία πού προσμέναμε... Ἀλλοίμονο! Ποτέ δέ φανταζόμουν ὅτι θά ἔβγαίνουν τόσο γρήγορα ἀληθινά τὰ θλιβερά μου προαισθήματα... Καί τί θά κάνουμε τώρα;

— Δέν ξέρω, δέ μπορῶ νά σοῦ πῶ τίποτα... Εἶμαι ζαλισμένος....

★

Ἐβλεπαν καί οἱ δύο τους, ὅτι κάποια θέληση, πιό ἰσχυρή απ' ὅλα τ' ἀνθρώπινα μίστη, εἶχε ἀποφασίσει γιά τό πεπρωμένο τους. Διαισθάνονταν ὅτι εἶχαν ἐνωθῇ ψυχικά — καί ὅτι ὁ θάνατος μονάχα θά μπορούσε νά κόψει τό δεσμό αὐτό.

Ἐσφίξαν καί πάλι αὐτόρημα τὰ χέρια τους. Καί τὰ χεῖλιά τους ἔσμιαν σ' ἕνα φιλή—πού ἦταν ἡ σφραγίδα μιᾶς ἱερῆς συμφωνίας.

Ξαφνικά, μιὰ φωνή ἀκούσθηκε μέσα στή σιωπή τοῦ δάσους: — Μερσεντές! Μερσεντές!

— Θεέ μου! μέ καλεῖ ἡ νύμφη μου! εἶπε ἡ Μερσεντές. Πρέπει νά πηγαίνω...

— Αὔριο τήν ἴδια ὥρα θά ξανασυναντηθοῦμε ἐδῶ.

Ἡ Καταλανή ἔφυγε τρέχοντας. Ὁ Ἀγγελος τήν ἀκολούθησε, φροντίζοντας νά κρύβεται πίσω απ' τὰ δέντρα. Σέ λίγο τήν εἶδε μαζί μέ μιὰ ἡλικιωμένη γυναικα. Ἀπό κει πού βρισκόταν μπορούσε ν' ἀκούσῃ τί ἔλεγαν.

— Ἐχω γιά σένα εὐχάριστα νέα, εἶπε ἡ νύμφη, ἀγκαλιάζοντας τήν κοπέλλα. Ὁ πατέρας σου ἔστειλε ἄνθρωπο σήμερα σὸ θείο σου, νά σέ πάρῃ καί νά σέ πῇ στήν Ἀθήνα.

— Πῶς τό ἔπαθε καί μέ θυμήθηκε ὁ πατέρας μου; ἀπάντησε ἡ Μερσεντές.

Σέ κάθε ἄλλη περίστασι, θά

τήν εὐχαριστοῦσε ἡ ἐπιθυμία τοῦ πατέρα της νά τήν ξαναβῇ. Τώρα, ὅμως, πού γνώρισε τόν Ἀγγελο, δέν ἤθελε πιά νά φύγῃ ἀπό κοντά του.

— Καί ξέρεις τί σέ θέλει ὁ πατέρας σου στήν Ἀθήνα; ἔξακολουθῆσε ἡ νύμφη, δακρυσμένη σχεδόν ἀπό χαρά.

— Ὁχι. Δέ μπορῶ νά φαντασθῶ.

— Σοῦ βρῆκε γαμπρό. Ἐνῶ καλὸ καί ἄξιο παλληκάρι, πού θά τό θεωρήσῃ μεγάλη του τιμὴ νά γίνῃ ἄντρας σου. Μά, γιατί δέ γελᾷς, Μερσεντές; Δέ φαίνεται εὐχαιρημένη απ' τήν ἀνέλιπτη αὐτὴ τύχη; Τόν καιρὸ μου ἔλεγες πῶς ἡ ζωὴ πού κάνεις τώρα σοῦ φαίνεται φυλακή. Σοῦ παρουσιάζεται, λοιπόν, ευκαιρία ν' ἀποκτήσῃς τήν ἐλευθερία σου. Δέν εἶσαι εὐχαριστημένη;

Μά ἡ Μερσεντές ἔξασπασε σέ δύνατο, νευρικό κλάμα.

— Τί ἔχεις παιδί μου; τῇ ρώτησε ἡ νύμφη μέ ἀνήσυχη στοργή.

— Τίποτα, τίποτα, ἀποκρίθηκε ἡ νέα. Δέ μπορῶ νά σοῦ πῶ τίποτα... Μὴ μὲ ρωτᾷς περισσότερα... Πάμε σπῖτι. Θέλω νά μείνω μόνη μου...

Ὁ Ὁ Ἀγγελος ἀναγκάσθηκε ν' ἀκουμπήσῃ σ' ἕνα δέντρο, γιά νά μὴ πέσῃ κάτω απ' τήν ταραχή του.

Ὁ Ὁ πάντρευσαν, λοιπόν, τῇ Μερσεντές μ' ἕναν ἄλλον...

Ἐνας πέπλος ἔπεσε μπροστά στὰ μάτια του. Τόν πῆρε πικρὸ παράπονο. Μά γιὰ τί τοὺς κυνηγοῦσε τόσο πολὺ ἡ μοῖρα;

Ἐπὶ τῇ ἀπ' τὸ πρῶτο φοβερὸν ἐμπόδιο,—τὸ μῖσος μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν—παρουσιαζόταν τώρα κι' ἄλλο πρόσκομμα, ὁ γάμος τῆς Μερσεντές, πού τὸν εἶχε ἀποφασίσει ξαφνικά ὁ πατέρας της.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ: Τὴν ἀνοίξῃ τοῦ 1435, ὁ Ἀγγελος Καλοθέτας, ἀπὸ μιὰ ἀρχοντικὴ οἰκογένεια τῆς Ἀθήνας, καί ἡ Καταλανὴ Μερσεντές Ἀρανυόλα, γνωρίζονται στὴ Νάξο. Καί ἀπ' τὴν πρώτη στιγμή πού ἔσμιαν τὰ ἐλεμμάτα τους, ἐνοίωσαν ἀπέραντη ἀγάπη ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον. Ὅταν, ὅμως, συναντήθηκαν ἀπὸ κοντὰ καί ἔμαθαν καί οἱ δύο τὴν καταγωγή τους καί τ' ὄνομα τῶν πατέρων, καί τ' ὄνομα τῆς ἀγάπης, καί τὸν ἄλλον, δέν ἔβγαλεν πῶς δέν μπορούσαν, πῶς δέν εἶχανε τὸ δικαίωμα ν' ἀγαποῦνται! Ὁ Ἀγγελος καί ἡ Μερσεντές στεκομένην τώρα ἀκίνητοι καί ἀμίλητοι καί κυττάζονταν ὅχι πιά μέ ἀγάπην καί λατρείαν, ὅπως πρὶν ἀπὸ

τὰ πρόγματα ἦταν σοβαρά, πολὺ σοβαρά.

Ἐπὶ τῇ ἀπ' τὸν ἄλλον, δέν ἔχασε τὸ θάρρος του. Ἀντίκρουσε τὴν κατάστασι μέ ψυχραιμία κι' ἔβγαλε τὸ συμπέρασμα πῶς ἔπρεπε νά ἐπιτύχῃ πρῶτα τὴν συγκάταθεσι τῶν γονέων του—ἢ, τοῦλάχιστον, νά τοὺς πῇ ὅτι τὴν ἀγαπᾷ καί τίποτα δέ θά τὸν χωρίσει απ' αὐτήν. Ὑστερὰ θά εὕρισκε τὸν τρόπο νά ματαιώσῃ τὰ σχέδια τοῦ Ἀρανυόλα.

Καί ἐκίνησε γιὰ τὸ σπῖτι, μέ τὸ κεφάλι πεσμένο στὸ στήθος, ἐυθισμένος σὲ θλιβεροὺς διαλογισμούς.

Ὅταν κατέβαινε απ' τὸ βουνό, ἦταν ἕνα ἐρωτευμένο παλληκάρι, πού ἐνοίωθε τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς καί ἀπέραντη ἐλπίδα νὰ πλημμυρίσῃ τὰ στήθη του.

Καί τώρα, γυρνοῦσε στὸ σπῖτι πού σχεδὸν ὥριμος, μέ πικρὴν πείρα τῆς ζωῆς καί τῆς κακίας τῶν ἀνθρώπων, πού τὴν ἀπέκτησε μέσα σὲ λίγα λεπτά τῆς ὥρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'. ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΚΑΙ Η ΛΟΓΙΚΗ

Βρῆκε τὴν μητέρα του νά κάθεται μπροστὰ στὸ παράθυρο τῆς μεγάλης αἰθουσας, μέ τὰ βλέμματα χαμένα στὴ γαλανὴ ἔκτασι τοῦ Αἰγαίου, πού λαμπροποῦσε μέ μωρίες σπῖθες κάτω απ' τὸν ἥλιο.

Ἡ Δέσποινα Καλοθέτου ἦταν σαράντα περίπου ἐτῶν, σ' ὅλη τὴν ἀνθρώπινε ἐξαισία καλλονῆς της, πού δέ μπορούσαν νὰ τὴν μοράνουν τὰ ὄσα ὑπέφερε ἄλλοτε. Ἡ αὐστηρή, μελαγχολικὴ ἔκφρασι τοῦ προσώπου της τῆς εἶδνε ἑχθριστὴ γοητεία.

Μόλις εἶδε τὸν Ἀγγελο, τοῦ χαμογέλασε.

Ἐκείνος τὴν πλησίασε, κάθισε σ' ἕνα μεταξὺ μαξιλάρι μπροστὰ στὰ πόδια της καί ἀκούμπησε τὸ κεφάλι του στὰ γόνατά της.

Τὸ μητρικὸ μάτι, πού δέ μπορεῖ νὰ τοῦ ξεφύγῃ τίποτα, εἶδε ἀμέσως ὅτι κάτι συνέβαινε τοῦ Ἀγγέλου, ὅτι κάποια δυσάρεστη σκέψις τὸν βασάνιζε. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι αὐτὴ πρῶτη εἶχε ἀντιληφθῇ ἀπὸ καιρὸ ὅτι μιὰ κρυφὴ ἔγνοια ἐνοχλοῦσε τὸ μοναχογιὸν της. Κι' ἐπειδὴ ἐκείνος δέν εἶχε καμμιὰ ἀφορμὴ στενωχώρας, δέ δυσκολευόταν νά μαντεύσῃ ὅτι ὁ Ἀγγελος θ' ἄρχισε νά γνωρίζῃ τὰ βάσανα τῆς ἀγάπης.

λίγη ὥρα, ἀλλὰ σὰν ἀντίπαλοι, εἴκοσι νὰρβούν στὰ χέρια ὁ θάνατος μῖσος χωρίζε τίς οἰκογενεῖς τους. Οἱ γονεῖς τοῦ Ἀγγέλου τὸν εἶχαν μεγαλώσει μέ τὸ μῖσος ἐναντίον τῶν Ἀρανυόλα. Ὁ ἄρχων Μανουὴλ, ὁ πατέρας του, τὸν εἶχε ἀναθρέψῃ μέ τὴν ἰδέαν πῶς ἔπρεπε νά ἐπιβῇ, μιὰ μέρα στὴν καταρραμένη αὐτὴ οἰκογένεια τῶν Καταλανῶν τὴν ἡμερὰ πού τῆς ἔδωκε, δέν ἦταν λοιπὸν δυνατόν νά τοὺς φανερώσῃ τώρα ὁ Ἀγγελος ὅτι ἀγάπησε μιὰ Ἀρανυόλα! Ὁ

Ἀγγελος δέ μπορούσε νά κρατηθῇ περισσότερο. Ἐκρυβε τὸ πρόσωπό του στὰ χέρια του κι' ἄρχισε νά κλαίει.

Ἡ μητέρα του χαμογέλασε μελαγχολικά:

— Ἀ! παιδί μου, αὐτὰ εἶναι τὰ μικρὰ βασάνια τῆς ἀγάπης. Δέν πρέπει, ὅμως, νά παίρνῃς τὰ πράγματα τρυγικά! Ὁ μὲ κἀνὴς νά σέ μάλῳσῳ...

— Τὴν ἀγαπῶ, μητέρα! ἀ-

νεφώνησε μέ πείσμα ὁ Καλοθέτας. Τίποτα δέ θά μὲ χωρίσῃ απ' αὐτήν!

— Ὅλοι οἱ ἐρωτευμένοι τὸ ἴδιο λένε. Καί ὕστερ' ἀπὸ λίγο καιρὸ ἔχουν τὰ λόγια τους.

Καταλαβαίνω, μητέρα, πῶς δέ θά μπορούσῳ νά ἐσχάσω τὴ Μερσεντές! Ὁ ἀπαιτούμενος νά πεθάνω, παρὰ νά τὴν χάσω!

— Τί εἶναι αὐτὰ πού λές, ἄμυαλο παιδί! εἶπε τρυμαγμένη ἡ Δέσποινα. Δέ συλλογίζεσαι καθόλου τοὺς γονεῖς σου;

— Σὰς σκέπτομαι καί πολὺ, μὰ δέ μπορῶ νά κάνω διαφορετικά. Ἡ Μερσεντές εἶναι ἡ πρώτη μου ἀγάπη. Μοῦ εἶναι ἀδύνατο νά τὴν ξεριζώσω απ' τὴν καρδιά μου!

— Ἄν εἶχες μονάχα ἐμένα, —εἶπε ἡ Δέσποινα, ὕστερ' ἀπὸ κάποια σκέψις—ἴσως νά μὲ κατέφερες νά δῶσω τὴν συγκάταθεσί μου. Μά, σκέψου καί τὸν πατέρα σου, τὸν παπὸ σου... Ἐσχάσες ὅτι ἐξαιτίας τῶν Φράγκων βρισκόμαστε τώρα ἐδῶ, στὴ Νάξο, σχεδὸν ἐξόριστοι; Τί θά πῇ ὁ παπός σου, πῶς θά τοῦ φανῇ τοῦ πατέρα σου ὅταν ἀκούσῃ πῶς ἐσύ, ὁ Ἀγγελος, τὸ καμάρι τους, πού σέ μεγαλῶσαν μέ τὸ μῖσος ἐναντίον τῶν Φράγκων, χάρισε τὴν ἀγάπη σου σὲ μιὰ Φράγκισσα; Δέν καταλαβαίνει πῶς αὐτὸ θά τοὺς σκοτώσῃ;

Ὁ Ὁ Ἀγγελος δέ δρῆκε τὴ δύναμι ν' ἀποκαλύψῃ στὴν μητέρα του εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν πραγματικὴ ταυτότητα τῆς ἀγαπημένης του. Ἦξελε νὰ δώσει πρῶτα εὐνοϊκὰ τὴν Δέσποινα γιὰ τὴν Μερσεντές, νά τὴν κάνῃ νὰ τὴν συμπαθήσῃ χωρὶς νά τὴν ξέρῃ καί ὕστερὰ νά τῆς πῇ τ' ὄνομά της.

Καί ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι παρ' οὖν τὴν λατρεῖα τοῦ μὲ γράμματα τόσο παραστατικά, μέ τόσο σωματικά καί ψυχικά ἁρμόσια, ὥστε ἡ Δέσποινα ἄρχισε νά τὴν ἀγαπᾷ πρὶν ἀκόμα τὴν γνωρίσῃ.

— Καί πῶς τὴ λένε; ρώτησε ξαφνικά τὸ γιοῦ της.

— Μερσεντές, ἀποκρίθηκε ἡ κείνος, χαμηλώνοντας τὰ μάτια.

— Μερσεντές; ἐπανέλαβε ἡ Δέσποινα, συνωφρυνμένη. Εἶναι, λοιπόν, Φράγκισσα;

— Ναι, μητέρα, ψιθύρισε ἡ κείνος.

Ἡ Δέσποινα δέν ἔκρυψε τὴν δυσφορία της.

— ἴσως αὐτὸ πού ἔκανες, Ἀγγελε, νά μὴν εἶναι καλὸ, εἶπε σὲ τόνο αὐστηρό. Μὲ δυσάρεστεῖ ἡ προτίμησι πού εἰδες σὲ μιὰ ξένη, σὲ μιὰ ἐχθρὴ τῆς πατρίδος μας...

Ἡ μητέρα του χαμογέλασε θῆκε ὁ Ἀγγελος.

Ἐβλεπε, μέ πόνο καί ἀγωνία, ὅτι οἱ φῶβοι του ἦταν βάσιμοι.

— Ναι, παιδί μου, ἔξακολουθῆσε ἡ Δέσποινα. Ὅλοι οἱ Φράγκοι εἶναι ἐχθροὶ τῶν Ἑλλήνων. Κι' ἐμεῖς ἔχουμε ἕνα λόγον περισσότερο νὰ τοὺς μισοῦμε, καθὼς ἔξερες πολὺ καλά. Δέν πιστεύω νά ἔσχασες τί κακὸ ἔκαναν στὴν οἰκογένειά μας...

Ὁ Ἀγγελος δέ μπορούσε νά κρατηθῇ περισσότερο. Ἐκρυβε τὸ πρόσωπό του στὰ χέρια του κι' ἄρχισε νά κλαίει.

Ἡ μητέρα του χαμογέλασε μελαγχολικά:

— Ἀ! παιδί μου, αὐτὰ εἶναι τὰ μικρὰ βασάνια τῆς ἀγάπης. Δέν πρέπει, ὅμως, νά παίρνῃς τὰ πράγματα τρυγικά! Ὁ μὲ κἀνὴς νά σέ μάλῳσῳ...

— Τὴν ἀγαπῶ, μητέρα! ἀ-

νεφώνησε μέ πείσμα ὁ Καλοθέτας. Τίποτα δέ θά μὲ χωρίσῃ απ' αὐτήν!

— Ὅλοι οἱ ἐρωτευμένοι τὸ ἴδιο λένε. Καί ὕστερ' ἀπὸ λίγο καιρὸ ἔχουν τὰ λόγια τους.

Καταλαβαίνω, μητέρα, πῶς δέ θά μπορούσῳ νά ἐσχάσω τὴ Μερσεντές! Ὁ ἀπαιτούμενος νά πεθάνω, παρὰ νά τὴν χάσω!

— Τί εἶναι αὐτὰ πού λές, ἄμυαλο παιδί! εἶπε τρυμαγμένη ἡ Δέσποινα. Δέ συλλογίζεσαι καθόλου τοὺς γονεῖς σου;

— Σὰς σκέπτομαι καί πολὺ, μὰ δέ μπορῶ νά κάνω διαφορετικά. Ἡ Μερσεντές εἶναι ἡ πρώτη μου ἀγάπη. Μοῦ εἶναι ἀδύνατο νά τὴν ξεριζώσω απ' τὴν καρδιά μου!

— Ἄν εἶχες μονάχα ἐμένα, —εἶπε ἡ Δέσποινα, ὕστερ' ἀπὸ κάποια σκέψις—ἴσως νά μὲ κατέφερες νά δῶσω τὴν συγκάταθεσί μου. Μά, σκέψου καί τὸν πατέρα σου, τὸν παπὸ σου... Ἐσχάσες ὅτι ἐξαιτίας τῶν Φράγκων βρισκόμαστε τώρα ἐδῶ, στὴ Νάξο, σχεδὸν ἐξόριστοι; Τί θά πῇ ὁ παπός σου, πῶς θά τοῦ φανῇ τοῦ πατέρα σου ὅταν ἀκούσῃ πῶς ἐσύ, ὁ Ἀγγελος, τὸ καμάρι τους, πού σέ μεγαλῶσαν μέ τὸ μῖσος ἐναντίον τῶν Φράγκων, χάρισε τὴν ἀγάπη σου σὲ μιὰ Φράγκισσα; Δέν καταλαβαίνει πῶς αὐτὸ θά τοὺς σκοτώσῃ;

Ὁ Ὁ Ἀγγελος δέ δρῆκε τὴ δύναμι ν' ἀποκαλύψῃ στὴν μητέρα του εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν πραγματικὴ ταυτότητα τῆς ἀγαπημένης του. Ἦξελε νὰ δώσει πρῶτα εὐνοϊκὰ τὴν Δέσποινα γιὰ τὴν Μερσεντές, νά τὴν κάνῃ νὰ τὴν συμπαθήσῃ χωρὶς νά τὴν ξέρῃ καί ὕστερὰ νά τῆς πῇ τ' ὄνομά της.

Καί ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι παρ' οὖν τὴν λατρεῖα τοῦ μὲ γράμματα τόσο παραστατικά, μέ τόσο σωματικά καί ψυχικά ἁρμόσια, ὥστε ἡ Δέσποινα ἄρχισε νά τὴν ἀγαπᾷ πρὶν ἀκόμα τὴν γνωρίσῃ.

— Καί πῶς τὴ λένε; ρώτησε ξαφνικά τὸ γιοῦ της.

— Μερσεντές, ἀποκρίθηκε ἡ κείνος, χαμηλώνοντας τὰ μάτια.

— Μερσεντές; ἐπανέλαβε ἡ Δέσποινα, συνωφρυνμένη. Εἶναι, λοιπόν, Φράγκισσα;

— Ναι, μητέρα, ψιθύρισε ἡ κείνος.

Ἡ Δέσποινα δέν ἔκρυψε τὴν δυσφορία της.

— ἴσως αὐτὸ πού ἔκανες, Ἀγγελε, νά μὴν εἶναι καλὸ, εἶπε σὲ τόνο αὐστηρό. Μὲ δυσάρεστεῖ ἡ προτίμησι πού εἰδες σὲ μιὰ ξένη, σὲ μιὰ ἐχθρὴ τῆς πατρίδος μας...

Ἡ μητέρα του χαμογέλασε θῆκε ὁ Ἀγγελος.

Ἐβλεπε, μέ πόνο καί ἀγωνία, ὅτι οἱ φῶβοι του ἦταν βάσιμοι.

— Ναι, παιδί μου, ἔξακολουθῆσε ἡ Δέσποινα. Ὅλοι οἱ Φράγκοι εἶναι ἐχθροὶ τῶν Ἑλλήνων. Κι' ἐμεῖς ἔχουμε ἕνα λόγον περισσότερο νὰ τοὺς μισοῦμε, καθὼς ἔξερες πολὺ καλά. Δέν πιστεύω νά ἔσχασες τί κακὸ ἔκαναν στὴν οἰκογένειά μας...

Ὁ Ἀγγελος δέ μπορούσε νά κρατηθῇ περισσότερο. Ἐκρυβε τὸ πρόσωπό του στὰ χέρια του κι' ἄρχισε νά κλαίει.

Ἡ μητέρα του χαμογέλασε μελαγχολικά:

— Ἀ! παιδί μου, αὐτὰ εἶναι τὰ μικρὰ βασάνια τῆς ἀγάπης. Δέν πρέπει, ὅμως, νά παίρνῃς τὰ πράγματα τρυγικά! Ὁ μὲ κἀνὴς νά σέ μάλῳσῳ...

— Τὴν ἀγαπῶ, μητέρα! ἀ-

νεφώνησε μέ πείσμα ὁ Καλοθέτας. Τίποτα δέ θά μὲ χωρίσῃ απ' αὐτήν!

— Ὅλοι οἱ ἐρωτευμένοι τὸ ἴδιο λένε. Καί ὕστερ' ἀπὸ λίγο καιρὸ ἔχουν τὰ λόγια τους.

Καταλαβαίνω, μητέρα, πῶς δέ θά μπορούσῳ νά ἐσχάσω τὴ Μερσεντές! Ὁ ἀπαιτούμενος νά πεθάνω, παρὰ νά τὴν χάσω!

— Τί εἶναι αὐτὰ πού λές, ἄμυαλο παιδί! εἶπε τρυμαγμένη ἡ Δέσποινα. Δέ συλλογίζεσαι καθόλου τοὺς γονεῖς σου;

— Σὰς σκέπτομαι καί πολὺ, μὰ δέ μπορῶ νά κάνω διαφορετικά. Ἡ Μερσεντές εἶναι ἡ πρώτη μου ἀγάπη. Μοῦ εἶναι ἀδύνατο νά τὴν ξεριζώσω απ' τὴν καρδιά μου!

— Ἄν εἶχες μονάχα ἐμένα, —εἶπε ἡ Δέσποινα, ὕστερ' ἀπὸ κάποια σκέψις—ἴσως νά μὲ κατέφερες νά δῶσω τὴν συγκάταθεσί μου. Μά, σκέψου καί τὸν πατέρα σου, τὸν παπὸ σου... Ἐσχάσες ὅτι ἐξαιτίας τῶν Φράγκων βρισκόμαστε τώρα ἐδῶ, στὴ Νάξο, σχεδὸν ἐξόριστοι; Τί θά πῇ ὁ παπός σου, πῶς θά τοῦ φανῇ τοῦ πατέρα σου ὅταν ἀκούσῃ πῶς ἐσύ, ὁ Ἀγγελος, τὸ καμάρι τους, πού σέ μεγαλῶσαν μέ τὸ μῖσος ἐναντίον τῶν Φράγκων, χάρισε τὴν ἀγάπη σου σὲ μιὰ Φράγκισσα; Δέν καταλαβαίνει πῶς αὐτὸ θά τοὺς σκοτώσῃ;

Ὁ Ὁ Ἀγγελος δέ δρῆκε τὴ δύναμι ν' ἀποκαλύψῃ στὴν μητέρα του εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν πραγματικὴ ταυτότητα τῆς ἀγαπημένης του. Ἦξελε νὰ δώσει πρῶτα εὐνοϊκὰ τὴν Δέσποινα γιὰ τὴν Μερσεντές, νά τὴν κάνῃ νὰ τὴν συμπαθήσῃ χωρὶς νά τὴν ξέρῃ καί ὕστερὰ νά τῆς πῇ τ' ὄνομά της.

Καί ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι παρ' οὖν τὴν λατρεῖα τοῦ μὲ γράμματα τόσο παραστατικά, μέ τόσο σωματικά καί ψυχικά ἁρμόσια, ὥστε ἡ Δέσποινα ἄρχισε νά τὴν ἀγαπᾷ πρὶν ἀκόμα τὴν γνωρίσῃ.

— Καί πῶς τὴ λένε; ρώτησε ξαφνικά τὸ γιοῦ της.

— Μερσεντές, ἀποκρίθηκε ἡ κείνος, χαμηλώνοντας τὰ μάτια.

— Μερσεντές; ἐπανέλαβε ἡ Δέσποινα, συνωφρυνμένη. Εἶναι, λοιπόν, Φράγκισσα;

— Ναι, μητέρα, ψιθύρισε ἡ κείνος.

Ἡ Δέσποινα δέν ἔκρυψε τὴν δυσφορία της.

— ἴσως αὐτὸ πού ἔκανες, Ἀγγελε, νά μὴν εἶναι καλὸ, εἶπε σὲ τόνο αὐστηρό. Μὲ δυσάρεστεῖ ἡ προτίμησι πού εἰδες σὲ μιὰ ξένη, σὲ μιὰ ἐχθρὴ τῆς πατρίδος μας...

Ἡ μητέρα του χαμογέλασε μελαγχολικά:

— Ἀ! παιδί μου, αὐτὰ εἶναι τὰ μικρὰ βασάνια τῆς ἀγάπης. Δέν πρέπει, ὅμως, νά παίρνῃς τὰ πράγματα τρυγικά! Ὁ μὲ κἀνὴς νά σέ μάλῳσῳ...

για την 'Αθήνα... Φώτισέ με, Θεέ μου, τι πρέπει να κάνω!...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΜΙΑ ΘΛΙΒΕΡΗ ΣΚΗΝΗ

Από μία περιέργη σύμπτωση, στο ίδιο καράβι που μετέφερε στη Νάξο τον άπεσταλμένο του 'Αρανούλα, δρισκότανε κι ένας Έλληνας, με μακρινά ασπρα γένεια, καμπουριασμένος απ' τα χρόνια, αλλά και με ανήσυχα, λαμπερά μάτια, που μαρτυρούσαν ότι στο κουρασμένο αυτό κορμί κατοικούσε ακόμα μία φλογερή ψυχή.

Όταν δέχθηκε στο νησί κι ενώ ο 'Αρανούλα τραβούσε για τον πύργο του Κρίστη, ο άλλος, ο Έλληνας, παρακάλεσε έναν αγιαστή να τον πάει στο χωριό Άγιος Θεολάλας.

Υστερ' από αρκετή ώρα, ο ταξιδιώτης χτύπησε την πόρτα του αρχοντικού των Καλοθετών.

Του άνοιξε ο Πέτρος Φερναντέθ. Πολύ παράξενη ιστορία είχε ο Καταλάνος αυτός. Κάποτε, ήταν στην υπηρεσία του Γαλθεράν 'Αρανούλα και είχε λάβει, μάλιστα, μέρος σε μία έπιση κατά του Μανουήλ. Την τελευταία, όμως, στιγμή, δαρειά τραυματισμένος στο πεδίο της μάχης, μετάνιωσε για την ως τότε διαγωγή του, καταλαβαίνοντας ότι υπηρέτησε ένα σκληρό και άνομο αφέντη. Και όταν έγινε καλά, αφοσίωσε στην υπηρεσία των Καλοθετών με τότε ειλικρινή φρόνηση, ώστε εκείνοι αποφάσισαν να τον πάρουν μαζί τους στη Νάξο.

Ο πρώην Καταλάνος ληστής και τώρα πιστός κληρικός των Καλοθετών, μόλις είδε τον ξένο, έπεσε στην άγκαλιά του, κλαίοντας από χαρά.

— Έσύ είσαι, Ρωμανέ! φώναξε, αναγνωρίζοντας το γερο υπηρέτη του Μανουήλ, που είχε μείνει στην 'Αθήνα, για να διαχειριστεί την κτηματική περιουσία των κυρίων του, τον καιρό που έλειπαν εκείνοι στη Νάξο.

— Εγώ, είμαι, Πέτρο, αποκρίθηκε ο Ρωμανός. Έχουμε χρόνια να ιδωθούμε. Άς είναι, μεις θα τα πούμε αργότερα, έχοντας ο καθένας μπροστά του μία κούπα κρασί. Για την ώρα, είναι ανάγκη να δώ άμεσως τον άρχοντα Μανουήλ και το γιο του.

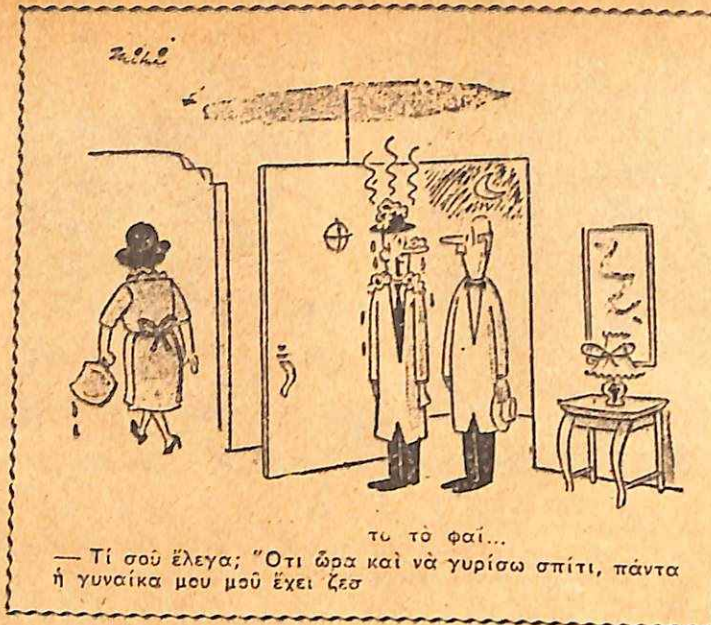
Συμβαίνει τίποτα; ρώτησε ο Πέτρος, ανησυχώντας απ' το σοβαρό ύφος του Ρωμανού. — Μή μου ζητάς εξηγήσεις... Ο Μανουήλ και ο Δημήτρης, παρενεμείνουν για την απροσδόκητη εμφάνισή του υπηρέτου τους, ντύθηκαν διασπαστικά, μόλις τους είδοποίησε ο Φερναντέθ, και κατέβηκαν στη μεγάλη αίθουσα.

Ο Ρωμανός γονάτισε, φίλησε το χέρι των κυρίων του και ύστερα τους είπε:

— Ήρθα να σας βρω, έπειδή αυτό που έχω να σας πω είναι τόσο σοβαρό, ώστε δεν μπορούσα να το έμπιστευτώ σε άλλον...

Να τί τους είπε, με λίγα λόγια:

Πριν από λίγες μέρες είχε περάσει ο Δούξ ή Μέγας Κήρυξ των 'Αθηνών 'Αντώνιος Α' ο 'Ατταγιώλης, που κυβερνούσε τον τόπο τριάντα τρία έλλοκληρα χρόνια, αφήνοντας το θρόνο

— Τί σου έλεγα; "Οτι ώρα και να γυρίσω σπίτι, πάντα ή γυναίκα μου μου έχει ζεσ

του στη γυναίκα του, αφού δεν είχε διάδοχο.

Δούκισσα, λοιπόν, των 'Αθηνών, με απόλυτα δικαιώματα, ήταν τώρα η σύζυγός του, η Μαρία Μελισσηνή, κόρη του σεβαστοκράτορος Λέοντος, αρτίστα πηνιούδων. ός ο ρεχοντος της 'Ιθώμης κα μεγαλου μερους της Δεσποινίας.

Κι έτσι, το Δουκάτο το έδουσίαζε τώρα μία 'Ελληνίδα, που ομιζότανε ολι μοναχα για τη σπάνια ομορφιά της, αλλά και για τα πατριωτικά της αισθήματα.

Η γυναίκα αυτή είχε ήδη βάλει το συγγενή της Γεώργιο Χαλκοκουνδύλη, έναν απ' τους πιο τρανούς άρχοντες των 'Αθηνών, να συνηγορή με τον Κωνσταντίνο τον Παλαιολόγο, δεσπότη τότε του Μυστρά, πως θα μπορούσαν να διώξουν τους Φράγκους απ' τον τόπο.

Ο Ρωμανός, ξέροντας πόσο ήθελε και ο Μανουήλ να πραγματοποιηθή τ' όνειρο αυτό, θεωρήσε υποχρεωσί του να πάη ο ίδιος να βρή τον αφέντη του, για να του πη τα σπουδαία νέα.

— Έκανες πολύ καλά που ήρθες, Ρωμανέ! του είπε ο Καλοθετός, με μάτια θαρραυμένα από συγκίνησι. Ο Θεός σε φωτίσε νάρθης να μας δής. Τώρα που κυβερνά το Δουκάτο μία 'Ελληνίδα, έχουμε πιά βάσιμες ελπίδες ότι θα μας βοηθήσει να ελευθερωθούμε απ' τους ξένους. Πήγαινε τώρα ν' αναπαυθής, Ρωμανέ. Θά σκεφθώ, μαζί με το Δημήτριο, τι πρέπει να κάνουμε.

Αν και, δεν χωράει αμφιβολία, ότι, έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα, ή θέσι μας είναι πια στην 'Αθήνα και όχι εδώ...

Πραγματικά, ύστερ' από πολλές σκέψεις, πατέρας και γιοι έλαβαν την απόφασι να γυρίσουν όλοι μαζί, οικογενειακώς, στην 'Αθήνα, για να λάβουν μέρος κι αυτοί μέρος στον άγώνα που θ' άρχιζε. Δεν έπρεπε πια να φοβούνται ούτε τον 'Αρανούλα, ούτε και τον Κωνσταντίνο, αφού μπορούσαν να βασίζονται στην προστασία της ίδιας της Δουκίσσας των 'Αθηνών.

— Πάμε, είπε εσθρικά ο Μανουήλ, ν' αναγγελλούμε την είδησι στη Δέσποινα. Φαίνεται, μαι ότι θα είναι κοντά της και ο 'Αγγελος. Α! είμαι χαρού-

μενος και περήφανος έπειδή ο έγγονός μου θα μπορέση, με τα νιάτα του και την όρμη του, να με βοηθήση να πραγματοποιήσω ένα παλιό μου όνειρο!

Και οι δυο άνδρες μπήκανε στο δωμάτιο όπου δρισκόντανε ή Δέσποινα και ο 'Αγγελος, τη στιγμή ακριβώς που ο νεαρός Καλοθετός ρωτούσε τη μητέρα του:

— Θέλεις, λοιπόν, να μάθης τ' όνομα της κόρης που άγαπήσω;

Ο Μανουήλ λησμόνησε για μία στιγμή τα σοβαρά προβλήματα που τον απασχολούσαν, χαμογέλασε με τη σκέψη πως ο έγγονός του ήταν έρωτευμένος, μισόκλεισε πονηρά το μάτι του του Δημητρίου και φώναξε:

— Είμαι κι' εγώ περίεργος να μάθω τ' όνομα της νέας αυτής!

Ο 'Αγγελος ταραχθηκε όταν είδε εσθρικά μπροστά του τον πατέρα του και τον ποπού του. Με άλλο θάρρος θα έλεγε στη μητέρα του την αλήθεια. Η παρουσία του Μανουήλ, που τον σεβότανε απεριόριστα, και του πατέρα του τον έκαναν να δειλιάσει για μία στιγμή.

Τα νιάτα, όμως, είναι όρμητικά. Δεν όπισθοχωρούν μπροστά σε τίποτα. Φαίνονται σαν να νιώθουν ευχάριστη προκαλώντας τον κίνδυνο.

Και ο 'Αγγελος έλαβε την ήρωή απόφασι να μιλήσει. Ήταν χίλιες φορές καλύτερα να δοθή κάποιο τέλος στην υπόθεσι αυτήν.

Σταύρωσε τα χέρια του στο στήθος του, κάρφωσε τα βλέμματα του στα μάτια του παπού του και είπε με σταθερή φωνή:

— Η νέα που αγαπώ λέγεται Μερσεντές 'Αρανούλα και είναι κόρη του Γαλθεράν 'Αρανούλα!

Βαρειά και καταθλιπτική σιωπή έγινε στην αίθουσα.

Κι' ενώ ο 'Αγγελος έριχνε πτους άλλους προκλητικά βλέμματα, εκείνοι τον κτύπαζαν κατάπληκτοι, σαν να μην πίστευαν στ' αυτά τους.

Στεκόντανε άκίνητοι, μαρμαρωμένοι, με όδυνήρ άπο-

ρία ζωγραφισμένη στο πρόσωπό τους.

Ο άρχων Μανουήλ εξαδρήκε πρώτος την ψυχραιμία του. Πλησίασε τον 'Αγγελο, τον άπαξε άπότομα απ' το χέρι, του το έσφιξε σαν τανάλια και τον ρώτησε:

— Άκουσα καλά, 'Αγγελε; Είπες ότι αγαπής μία 'Αρανούλα;

— Ναι! αποκρίθηκε ο νέος, χωρίς να χαμλώση το βλέμμα του.

Η Δέσποινα έπιασε την καρδιά της με τα δυο της χέρια και έβγαλε έναν υπέκωφο αναστεναγμό, νω ό Δημήτριος έκανε ένα βήμα προς τον γιο του, σηκώνοντας άπειλητικά το χέρι του.

— Τί είπες; τραύλισε. Για ξαναπές το!

Ο Μανουήλ, όμως, τον σταμάτησε.

— Άφσε! του είπε. Το ζήτημα αυτό θα το κανονίσω εγώ με τον έγγονό μου... Είμαι ακόμα άρχηγός της οικογένειας.

Γύρισε προς τον έγγονό του και συνεχίσε με προσποινή ήρεμία:

— Δεν ξέρω πότε και πως γνώρισες την κοπέλλα που αγαπής. Σε άκουσα, όμως, να λες πως είναι μία 'Αρανούλα. Κι' αυτό μου φτάνει...

Έμεινε λίγες στιγμές άμλητος, σαν να προσπαθούσε να συγκεντρώση τις σκέψεις του.

— Είσαι νέος, 'Αγγελε, έξακολούθησε τέλος. Είσαι ένα παιδί, που δεν γήκε διόλου απ' το σπίτι του, που δεν ξέρει τον κόσμο και δεν έχει πείρα της ζωής. Άνάτησε την πρώτη νέα που σου έριξε μία ματιά και της χάρισε την άγνη καρδιά σου...

Δεν σε τρώαμε, όμως, ή σκέψη πως ή κοπέλλα αυτή είναι από μία οικογένεια που νύε έδλασε τόσο πολύ... Θά έπρεπε, 'Αγγελε, απ' τη στιγμή που έμυθες τ' όνομά της, να την βγάλης απ' το νου σου! Δεν το έκανες αυτό. Με λήπηρες πολύ, πάσα πολύ...

Όστόσο, είμαι έτοιμος να σε λύσω, είμαι έτοιμος να σε συγχωρήσω, αν μου υποσχεθής ότι αυτό που δεν είχες τη δύναμι να κό ης μόιος σου, θα το κάνης τώρα που σου το λέω εγώ...

— Δεν μπορώ, παπού, να σου δώσω τέτοια υπάσχεσι! άποκρίθηκε, άτάραχος, ο 'Αγγελος.

Ο Μανουήλ μάζεψε τα φρύδια του.

Τα χείλη του άρχισαν να τρέμουν νευρικά, σαν να ήταν έτοιμος να ξεστομίσουν βαρείαι κι' ανεπανόρθωτα λόγια.

Δημητρίου και ή Δέσποινα παρακολουθούσαν τη σκηνή τρομαγμένοι, χωρίς να τολμούν να λάβουν μέρος.

Ο άρχων κατάτρωσε και πάλι να δαμάση τη συγκίνησή του, την άγανάκτησι που κόχλαζε στα στήθη του.

— Είσαι πολύ νέος ακόμα, 'Αγγελε, για να μιλάς γι' άγάπη — και, προ παντός, όταν μπαίνουν στη μέση οι 'Αρανούλα. Πώς είναι δυνατό έσύ, ένας Καλοθετός, να ξεχάσης τί μας έκαναν ούτοί; Μήπως το αίμα που σου δώσαμε έγινε νερό στις φλέγες σου;

Ο 'Αγγελος έγινε κατακόκκινος, σαν να τον είχαν ραπίσει.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ή συνέχεια

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΙΣ

Και τώρα θα σας διηγηθώ την ιστορία της Κίς, είπε ο Τζιμ, με φωνή παράξενη.

— Κίς, γέλασε ο χοντρομαλάς Χένρυ, μοιάζει με δονουα σκυλιού.

Η γυναίκα έσκυψε περισσότερο υποστά στο πλεχτό της, και δεν είπε τίποτα.

— Όχι, είναι το δονουα ενός κοριτσιού συνεχίσε ο Τζιμ. Ένα δονουα με μία περίεργη ιστορία.

— Έ, πές μας την έπιτέλους, ξανάπε ο Χένρυ.

— Νομίζω πως κάποιος από σας τους δυο, τους γνώριζε. Έκείνος ήταν όδηνός. Τον λέγαμε Λοβάρτι. Ήταν 'Ιταλοκαναδός, ξανθός με μάτια γαλανά, και έξυπνη φυσιογνωμία λαθρεμπόρου. Στην άρχή δούλευε και σπούδαζε συγχρόνως. Μετά παρήγαγε τις σπουδές, κι' έγινε όδηνός σ' ένα λεωφορείο της Χέυδεν Στρίτ. Έκεί ακριβώς, σ' αυτό το δρόμο, στο τέλος της γραμμής, ήταν που άρχισε ή ιστορία.

Ένα βράδυ μία κοπελίτσα, ίσως 17 χρονών, τον σταμάτησε και τον ρώτησε αν τελείωνε εκεί ή γραμμή.

— Ναι, της είπε.

— Γιατί βλέπεις, έκανε το κορίτσι, αλλαξα σπίτι, και δεν ξέρω καλά τους δρόμους.

Ο Λοβάρτι, που δεν μιλούσε συνήθως με τους περαστικούς, γύρισε και την κτύπησε. Ήταν τόσο παρθένη εκείνη ή φωνή. Κι' αυτή την άδύνατη κοπελίτσα δεν θα μπορούσε κανείς να την πη όμορφη, τα μάτια της όμως ήταν γαλάζια και πονηρά, και τα μαλλιά της όλοίσιμα και ξανθά σαν το στάχυ.

— Άνέβα, της είπε, έχει ακόμα μία στάσι.

Δεν μίλησαν καθόλου. Την άλλη βραδιά όμως, περνώντας απ' το ίδιο μέρος, ξαναβρήκε το κορίτσι με τα στάχινα μαλλιά. Σταμάτησε και την πήρε. Δεν είπαν και πάλι τίποτα, παρ' όλο που την ώρα αυτή ήταν πάντα μόνοι οι δυο τους. Η ιστορία συνεχίστηκε έτσι, για μερικές εβδομάδες. Ένα βράδυ ο Λοβάρτι είπε στο κορίτσι:

— Θά σε λέω Κίς, της είπε ένα βράδυ — Κίς σημαίνει φιλή — κι' είσαι στ' αλήθεια γλυκεία σαν ένα φιλή, μικρούλα.

— Κι' εγώ θα σε λέω Λόβ. Δεν είναι όμορφο;

Όταν πέρασε ακόμα λίγος καιρός, ο Λόβ της είπε:

— Κίς, δεν είσαι πια μωρό, άς παντρευτούμε, αγαπιόμαστε τόσο.

— Μά είσαι ένας άπλός σωφέρ Λόβ. Ή μητέρα μου θά σε πετούσε έξω με τις κλωτσιές, αν τολμούσες να με ζητήσεις σε γάμο.

— Άς δοκιμάσωμε Κίς. Που ξέρεις καμιά φορά.

Η μητέρα της Κίς δεν τον πέταξε έξω με τις κλωτσιές, ίσως γιατί από δέκα χρόνια ήταν στο κρεβάτι παράλυτη, το άποτέλεσμα όμως, ήταν το ίδιο.

— Τί θα κάνωμε Κίς; της είπε το άλλο βράδυ, σφίγγοντας την στην άγκαλιά του. Έγώ σε λατρεύω, Ώσπου να τελειώσω τις σπουδές μου, θα περάση άκούη πολλών καιρός.

— Κι' εγώ σε λατρεύω Λόβ, του απάντησε φιλώντας τον, μα δεν μπορώ να παρακούσω στη μαμά. Άν έφευγα μαζί σου θα πέθαινε απ' τη στενοχωρία της. Δεν μπορώ να κάνωμε τίποτα.

Έτσι έγινε κι' έφυγε ο Λόβ, γιατί έβλεπε πως δεν υπήρχε έλπίδα να κάνει γυναίκα του την Κίς. Θά γινόταν όδηνός αερίανου, και τότε ή μητέρα της, ίσως δε θάφερε αντίρρησι στην έννοσί τους.

— Δεν θά σε δώ πια για πολλών καιρό του είπε εκείνη, κλαίοντας. Πώς θα κάω χωρίς εσένα; Και για τελευταία φορά την έσφιξε δυνατά στην άγκαλιά του, τρελός από έρωτα.

Δυο χρόνια πέρασαν. Τα γράμματα της Κίς έφταναν πάντοτε θερμά κι' έρωτευμέ-

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

να, όπως ήταν ή ίδια τη βραδιά του άποχωρισμού.

Όταν γύρισε, εκείνη τον περίμενε στο αεροδρόμιο. Ήταν ακόμα πη όμορφη, πάσα πολύ όμορφη, ή ήταν ίσως τα έρωτευμένα μάτια του φτωχού Λόβ, που την έβλεπαν έτσι.

— Η μαμά, είπε ή Κίς, νομίζει πως είμαι στης θείας Κλοτίλδης. Μπορούμε να όαμε μαζί.

Πήγαν να φάνε στού Τόμυ. Ήταν κι' οι δυο τους σιωπηλοί, σά να τους έπνιγαν όλα εκείνα που είχαν να πουν.

Σε μία στιγμή ή Κίς έκανε μία περίεργη έρώτησι:

— Πές μου Λόβ, με άπάτησε καμιά φορά αυτό τον καιρό που έλειπες;

— Τί θές να πής; έκανε αυτός σαστισμένος. Το ξέρεις πως άναπώ μονάχα εσένα.

— Παρ' όλα αυτά εσύ πήγες με κάποιαν άλλη γυναίκα. Είναι ένας χρόνος περίπου. Μου τ' άειπε όλα ό συμφοιτητής μου ο Τζάκ. Ο κόσμος βλέπει είναι πολύ μικρός. Όταν τα διηγόταν στην 'Ακαδημία με χίλιες δυο λεπτομέρειες, όλοι είχαν σκάσει στα γέλια. Έγώ ένοιωθα κάτι κύρο ν' άπλώνεται σ' όλόκληρο το κορμί μου. Είναι ένας ψηλός γεροδεμένος, με φάτσα λαθρεμπόρου, πώλησα. 'Ακριβώς, είπε, φαίνεται τροπαλός μα τα καταφέρνει με τις γυναίκες.

Ο Λόβ ήταν πολύ χλωμός και σώπαινε. — Πές μου τώρα πως όλα αυτά ήταν ψέματα.

— Ο Κίς. Είναι ίσως αλήθεια, αλλά όχι όπως τα έμαθες έσύ. Είχε έρθει μία συντροφιά να με πείσει. Έπέμειναν πολύ να πάω μαζί τους. Ύστερα ήταν ή άνουσια μίας στιγμής. Μά σε διαβεβαίω πως...

Έκείνη τον σταμάτησε άπότομα. Τα μάτια της πετούσαν άστραπές.

— Έτσι λοιπόν Λόβ. Έτσι κράτησε τους όρκους σου. Μά άκουσε τώρα και τη συνέχεια. Όταν τώμαθα βέλησα να σ' έκδικηθώ. Η προδοσία πρέπει να πληρώνεται με το ίδιο νόμισμα.

— Τί έκανες Κίς; ρώτησε εκείνος γεμάτος άγωνία.

— Τον Τζάκ τον μισούσα. Έπρεπε όμως να σ' έκδικηθώ, έτσι έγινε φίλη του. Σηκώθηκε παραπατώντας, σηκώθηκε κι' αυτή. Δεν μιλούσαν πια. Φώναζε ένα ταϊ κι' έβαλε μέσα το κορίτσι. Έκείνος έμεινε εκεί, στην άκρη του δρόμου, βλέποντας με όλεμα θολό το ταϊ που έφευγε.

— Κίς Κίς. Σε λίγες ώρες ο Λοβάρτι έγκατέλειπε ή μικρή πόλι.

— Τον Τζάκ τον μισούσα. Έπρεπε όμως να σ' έκδικηθώ, έτσι έγινε φίλη του. Σηκώθηκε παραπατώντας, σηκώθηκε κι' αυτή. Δεν μιλούσαν πια. Φώναζε ένα ταϊ κι' έβαλε μέσα το κορίτσι. Έκείνος έμεινε εκεί, στην άκρη του δρόμου, βλέποντας με όλεμα θολό το ταϊ που έφευγε.

— Κίς Κίς. Σε λίγες ώρες ο Λοβάρτι έγκατέλειπε ή μικρή πόλι.

— Ο Λόβ ξαναγύρισε δυο-τρεις φορές στη μικρή πόλι. Μά πάντα μάθαινε άσχημα νέα για κείνη. Η μητέρα της είχε πια

πεθάνει, κι' αυτή ζούσε σαν έλεύθερο κορίτσι, αλλάζοντας διαρκώς φίλους. Κάποτε πήγε στην 'Ακαδημία να της μιλήσει. Την περίμενε έξω στο δρόμο, μα δεν τη βρήκε μόνη. Κάποιος συμφοιτητής της την κρατούσε σφιχτά απ' το μπράτσο και γελούσε, γελούσε. Ο Λόβ δεν τόλμησε να της μιλήσει, τώκανε τόσο κακό εκείνο το γέλιο της. Ύστερα έμαθε το χειρότερο απ' όλα. Κάποιος την έκανε έρωμένη του. Την πήρε στο σπίτι του και ζούσε μαζί της. Ήταν ένας χοντρός παραλής με κτηνώδη φυσιογνωμία. Όταν τώμαθε ο Λόβ νόμισε πως θα τρελλαθώ. Η Κίς, ή μικρούλα του Κίς, στην άγκαλιά ενός κτήνους. Έπρεπε να τη βρή. Όταν την έβγαζε όμως κατάλαβε ότι είχε έπιτέλους γιατρεύσει.

Ύστερα στράφηκε προς την πόρτα, κι' άπομακρύνθηκε διασπαστικά.

Ήταν μία νύχτα σκοτεινή δίχως άστρα. Όπως τότε που έφυγε για πρώτη φορά και φίλούσε την Κίς μες στο σκοτάδι, τρελλός από έρωτα. Γιατί ο Τζιμ κι' ο Λόβ ήταν το ίδιο πρόσωπο, όπως το ίδιο πρόσωπο ήταν ή Κίς με τη γυναίκα που άκουγε προ όλλοιου την ιστορία.

Μπήκε δεν αυτοκινήτου του, κι' έτοιμαζόταν να ξεκινήσει, όταν ένα χέρι έπιασε το δικό του. Ήταν ή Κίς.

— Σ' αγαπώ Λόβ. Πάρε με μαζί σου. Παρακαλούσε ή παράξενη άδύνατη φωνούλα.

Έκείνος δεν γύρισε να την κτύπη. Νόμιζε πως θ' αντίκρουε στο πρόσωπό της τα ίχνη απ' τα φίλια και τα χάδια των άλλων ανδρών.

— Φύγε Κίς. Έκείνη ήταν γαντζωμένη στο πορτάκι του αυτοκινήτου.

— Σ' αγαπώ πάντα Λόβ. Ό,τι έκανα μου το υπήγορευε ή άπελπισία. Μά δεν μπορώ πια να ζωω χωρίς εσένα.

Μέσα στο σκοτάδι βρήκε τα χέρια της και τα ξεγαντζώσε από την πόρτα του αυτοκινήτου, ύστερα έβαλε μπρός τη μηχανή.

Όλα τελείωσαν επί τέλους. Ένοιωθε τώρα πη ήσυχος. Ίσως δεν την αγαπούσε πια. Σαν σε όνειρο άκουσε ένα τρέξιμο δίπλα του και εσθρικά το άσπρο φόρεμα της Κίς, φωτιστηκε από τα φώτα του αυτοκινήτου. Τράβηξε άπότομα τα φρένα, μα ήταν πια άργα.

Μία φοβερή κραυγή άγωνίας βγήκε από τα χείλη του. Έπρεπε κι' άγκάλιασε το άναίσθητο κορμί της κοπέλλας. Μία πλήρη στο μέτωπο έδαρε κατακόκκινο το μικρό άκρο προσώπου. Την πήρε στα χέρια του σαν παιδάκι και την πήγε στην άκρη της λίμνης. Αφού την άκούμπησε προσεχτικά στη γή, άρχισε να της καθάριζε το πρόσωπο απ' το αίμα. Το αίμα αυτό που έδουσε τα ίχνη παλιών άμαρτωλών φίλων, έσβυσε κάθε άσχημη άνάμνησι και τού εσάφανε μπροστά του ή παλιά μικρούλα που είχε αγαπήσει.

— Κίς, φώναζε τρελλός από πόνο, Κίς, αγάπη μου, κανείς πια δεν θα μάς χωρίσει.

Μερικοί παράδες είχανε τρέξει, στο άκουσμα της άπελπισμένης κραυγής του Τζιμ. Κάποιος έπρεπε να καλέσει το νοσοκομειακό αυτοκίνητο.

Για τελευταία φορά ο Τζιμ έσφιξε τη κοπέλλα στην άγκαλιά του και εσθρικά μία έλπίδα φώτισε το βλέμμα του.

Θεέ μου, είναι ζωντανή. φώναζε, ζωντανή, ή καρδιά της χτύπα.

Ένας γιατρός που είχε σκύψει πάνω απ' το κορίτσι, τον χτύπησε φιλικά στο ώμο.

— Μην ανησυχείς. ή κατάσταση δεν είναι πολύ σοβαρή.

— Κίς, ξανάπε ο Τζιμ, Κίς. Τα χείλη της κοπέλλας κινήθηκαν εσθρικά σ' ένα μικρό μίσημο.

— Λόβ.

— Ο Θεός σας λυπήθηκε κακόμα παιδία. Μοιραύοισε ένας ψιστός άγαμέστα δόντια του.

ΣΥΝΟΛΟΝ

(ΓΙΑ ΜΩΡΟ ΑΠΟ 12-18 ΜΗΝΩΝ)

ΣΚΟΥΦΙΤΣΑ

ΥΛΙΚΑ: 25 γραμ. ή 10 δραμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ—ΜΠΕΜΠΕ άσπρο: Βελόνες Νο 1½: 80 έκατ. κορδέλα μεταξωτή.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη: Φανταίσι—πλέξι=Την 1η, 2η και 3η δελόνα θα τις πλέξετε κανονικό ζέρσευ. 4η ΒΕΛΟΝΑ: 2π καλή, πάρτε τον 1, 4, 5 πόντο άπλεκτο σε μία έφεδρική δελόνα και τοποθετήστε τους στην πίσω μεριά του πλεκτού σας. Πλέξετε τον 6ο πόντο καλή και έν συνέχεια τον 3, 4, 5 πόντο καλή που έχετε στην έφεδρική δελόνα. Συνεχίστε από τους άπλεκτους πόντους που βάξετε στην έφεδρική δελόνα. Την 5η, 6η και 7η δελόνα θα τις πλέξετε κανονικό ζέρσευ. 8η δελόνα: Περάστε τον 1, 2, 3 πόντο στην έφεδρική δελόνα χωρίς να τους πλέξετε. Πλέξετε τον 4ο πόντο και έν συνέχεια τον 1, 2, 3 πόντο καλή. Θα τελειώσετε με 2π καλή. Συνεχίστε επαναλαμβάνοντας αυτές τις 8 βελόνες.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ: Βάλετε 18π. Πλέξετε 2π καλή, 14π με τη φανταίσι—πλέξι, 2π καλή. Κάθε δεύτερη δελόνα θα προσθέτετε 1π προ και μετά από τους 14π με τη φανταίσι—πλέξι. Θα προσθέσετε έως ότου έχετε από κάθε μεριά 8π ζέρσευ. Κατόπιν θ' αρχίσετε να κλείνετε κάθε δεύτερη δελόνα 1π προ και μετά από τη φανταίσι—πλέξι, έως ότου έχετε και πάλι 18π στη δελόνα σας. Κλείστε τους πόντους σε μία φορά. Κατόπιν σηκώνετε στη μεριά αυτού του κομματιού που πλέξατε 96π. Πλέξετε περίπου 30—34 βελόνες με ζέρσευ και κλείστε τους πόντους.

ΤΕΛΕΙΩΜΑ: Γυρίστε τη φάσα που πλέξατε στη μέση και ράψτε την ανάποδη μεριά προς την καλή στο σημείο που σηκώνατε τους πόντους. Ράψτε τέλος τους 18π με ραφή στο πίσω μέρος. Ράψτε στα δύο πλάγια την κορδέλα.

ΖΑΚΕΤΑΚΙ

ΥΛΙΚΑ: 80 γραμ. ή 40 δραμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ—ΜΠΕΜΠΕ άσπρο: Βελόνες Νο 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. Φανταίσι

—πλέξι=1η ΒΕΛΟΝΑ: 8-λοι οι πόντοι πλέκονται καλή. 2η ΒΕΛΟΝΑ: 4π ανάποδη, 6π καλή, 4π ανάποδη. Έπαναλάβετε αυτές τις δυο βελόνες έως και την 14η δελόνα. 15η ΒΕΛΟΝΑ: Περάστε σε μία δελόνα έφεδρική τους 4π ανάποδη, πλέξετε τους 6π καλή και έν συνέχεια τους 4π ανάποδη και κατόπιν τους 4 πρώτους πόντους. Πλέξετε και πάλι 14 βελόνες, όπως προηγουμένως, και έπαναλάβετε το σταύρωμα κατά τον ίδιο τρόπο. Έάν την προηγουμένη φορά σταυρώσατε άριστερά, τη δεύτερη φορά θα σταυρώσατε δεξιά. Θα συνεχίσετε τη φανταίσι—πλέξι κατ' αυτόν τον τρόπο. Μους= όλοι οι πόντοι πλέκονται και από τις δυο μεριές πάντοτε καλή.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ: Θα πλεχθή σε όλο το φάρδος. Βάλετε 176π. Πλέξετε τους 6 πρώτους και 6 τελευταίους πόντους με μους. Υπολογίστε 14π σε κάθε μπροστινό για τη φανταίσι—πλέξι. Τους υπόλοιπους θα τους πλέξετε ζέρσευ και θα μεταχειρισθήτε την ανάποδη για καλή μεριά του πλεκτού σας. Πλέξετε 15 έκατ' αυτόν τον τρόπο και άμέσως μετά σχηματίστε τις μασχάλες κατά τον έξης τρόπο: Χωρίστε τους πόντους σας: 56π για το κάθε μπροστινό και οι υπόλοιποι για την πλάτη. Περάστε σε μία παραμύνα τους πόντους του

ένος μπροστινού και τους πόντους της πλάτης. Πλέξετε τους πόντους του άλλου μπροστινού και κλείστε στην έσωτερική μεριά 4π και κάθε δεύτερη δελόνα 3π, 2π, 1π. Ταυτοχρόνως που θα κλείνετε για τη μασχάλη, θα πλέξετε όλους τους πόντους με φανταίσι—πλέξι (νωμίτης) πλην των 6 πρώτων πόντων που θα εξακολουθήσετε να τους πλέκετε με μους. Σε 6 έκατ. ύψος της μασχάλης σχηματίστε το ντεκολτέ: Περάστε σε μία παραμύνα τους 10 πρώτους πόντους. Κατόπιν θα συνεχίσετε να αφήνετε στην παραμύνα κάθε δεύτερη δελόνα 3, 2 και από 1π έως ότου μείνουν στη δελόνα σας 22π για τον ώμο, τους όποιους θα κλείσετε σε μία φορά. Πλέξετε και τ' άλλο μπροστινό κατά τον ίδιο τρόπο. Τέλος πλέξετε την πλάτη χωρίς να σχηματίσετε το νωμίτη με τη φανταίσι πλέξι. Τους πόντους για τις μασχάλες που θα κλείνετε θα τους κλείνετε και από τις δυο μεριές, 1π (3 φορές). Στο ίδιο ύψος της μασχάλης του μπροστινού κλείστε σε κάθε μεριά 18π για τους ώμους. Τους υπόλοιπους πόντους περάστε τους σε μία παραμύνα.

ΜΑΝΙΚΙ: Θ' αρχίσετε από το επάνω μέρος. Βάλετε 16π. Στους 14 μεσαίους πόντους θα πλέξετε τη φανταίσι πλέξι. Κάθε δεύτερη δελόνα θα βάξετε σε κάθε μεριά: 3π και από 2π έως ότου έχετε σύνολον στη δελόνα σας 70π. Τους πόντους που θα προσθέτετε θα τους πλέκετε με ανάποδο ζέρσευ. Κατόπιν κάθε 12 βελόνες θα κλείνετε 1π σε κάθε μεριά (5 φορές). Σε γενικό μάκος 15 έκατ. πλέξετε όλους τους πόντους με φανταίσι—πλέξι 4 έκατ. και κλείστε τους πόντους σε μία φορά.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ: Ράψτε τους δώμους. Κατόπιν περάστε τους πόντους του ενός μπροστινού που έχετε και περιμένουν στη δελόνα σας και έν συνέχεια τους πόντους της πλάτης και του άλλου μπροστινού του πλεκτού. Πλέξετε όλους τους πόντους 4 έκατ. φάρδος με μους και κλείστε τους πόντους σε μία φορά (γιακάς). Ράψτε τις ραφές των μανικιών και τοποθετήστε τα στις μασχάλες. Στην άκρη του ντεκολτέ κάτω από το γιακάκι κάνετε δυο θηλιές για να περάσετε την κορδέλα.

Τ. Κ.

ΜΟΝΟΚΟΜΜΑΤΟ ΠΑΝΤΕΛΟΝΑΚΙ

(για 12—18 μηνών)

ΥΛΙΚΑ: 100 γραμ. ή 35 δραμ. μαλλί ΠΕΓΚΟΥΕΝ—ΜΠΕΜΠΕ άσπρο: Βελόνες Νο 2½ και Νο 3: 6 κουμπιά φιλιτιένια.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσευ=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. Μους= Καί οι δυο βελόνες πλέκονται πάντοτε καλή. Λάστιχο 1+1=1π καλή, 1π ανάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Θ' αρχίσετε από το επάνω μέρος. Βάλετε 64π στις βελόνες Νο 3. Πλέξετε ζέρσευ (την ανάποδη μεριά θα την μεταχειρισθήτε για καλή του πλεκτού σας) 9 έκατ. Κατόπιν θα προσθέσετε κάθε δεύτερη δελόνα 1π (3 φορές) για να σχηματίσετε τις μασχάλες. Πλέξετε μετά το τελευταίο άνοιγμα 3 έκατ. ίσια και βάλετε τις βελόνες Νο 2½. Πλέξετε 3 έκατ. λάστιχο 1+1π. Στο μέσον του λάστιχου, δημιουργήστε τρού-τρού κατά τον έξης τρόπο: 4π λάστιχο, 2π μαζί, βάλετε κλωστή στη δελόνα= (1 ζετέ), 4π λάστιχο, 2π μαζί. 1 ζετέ και ούτω καθ' έξης. Αφού πλέξετε τα 3 έκατ. με το λάστιχο βάλετε τις βελόνες Νο 3 και συνεχίστε το ανάποδο ζέρσευ. Στην πρώτη δελόνα που θ' αρχίσετε το ζέρσευ, θα προσθέσετε 6π κατά τον έξης τρόπο: Θα πλέκετε δυο φορές τον ίδιο πόντο σε κανονικές άποστάσεις Σε 16 έκατ. μετά το λάστιχο της μέσης θα κλείσετε στο μέσον του πλεκτού σας 10π. Το κάθε ποδοράκι θα πλεχθή χωριστά. Περάστε τους πόντους της μιάς μεριάς σε μία παραμύνα και αφήστε τους να περιμένουν. Συνεχίστε το πλέξιμο με τους πόντους της άλλης μεριάς κατά τον έξης τρόπο: Κάθε 4 βελόνες στη μεριά του καθάλου θα πλέκετε 2π μαζί, έως ότου μείνουν στη δελόνα σας 22π. Αφήστε τους 22π να περιμένουν. Περάστε τους πόντους της άλλης μεριάς που έχετε και περιμένουν στην παραμύνα, στη δελόνα σας και πλέξετε κατά τον ίδιο τρόπο όπως και προηγουμένως. Αφήστε το πλεκτό σας να περιμένει και αρχίστε το προστινό κομμάτι κατά τον έξης τρόπο: Θ' αρχίσετε από το ίδιο. Βάλετε 18π και πλέξετε τους 4π της έσωτερικής μεριάς, καθώς και της έσωτερικής πάντοτε με μους. Συνεχίστε το πλέξιμο κατά τον έξης τρόπο: 4π μους, 3π ανάποδη, 2π καλή, 2π ανάποδη, 3π καλή, 4π με μους. Κάθε τρίτη δελόνα, δηλ. στην 4η δελόνα, θα πλέκετε το αντίθετο που πλέκατε έως τώρα, δηλ. τους πόντους που πλέκατε καθάλους θα τους πλέκετε ανάποδη και τους ανάποδους καλή. Θα βάξετε άνοιγματα κάθε 4 βελόνες κατά τον έξης τρόπο: Πρό των 4 πόντων της έσωτερικής και της έσωτερικής μπροστινιάς θα πλέκετε δυο φορές τον ίδιο πόντο έως ότου έχετε σύνολον 34π. Αφήστε το πλεκτό σας να περιμένει. Πλέξετε και τον άλλο ώμο κατά τον ίδιο τρόπο αντίκρουστό. (Τους πόντους που θα προσθέτετε κάθε 4 βελόνες θα τους πλέκετε με ανάποδο ζέρσευ). Αφού πλέξετε και το δεύτερο ώμο στο ίδιο σημείο με τον πρώτο, περάστε όλους τους πόντους στην ίδια δελόνα κατά τέτοιον τρόπο ώστε οι έσωτερικές φάσες να είναι ή μία δίπλα στην άλλη για να σχηματίσουν το ντεκολτέ. Συνεχίστε το πλέξιμο με όλους τους πόντους κατά τον έξης τρόπο: 31π ζέρσευ ανάποδο στην καλή μεριά του πλεκτού σας, 6π με μους, 31π ανάποδη. Κάθε δεύτερη δελόνα θα πλέκετε 1π επιπλέον με ανάποδο ζέρσευ σε κάθε μεριά έως ότου τελειώσουν όλοι οι πόντοι της φάσας του ντεκολτέ. Ταυτοχρόνως θα προσθέτετε κάθε δεύτερη δελόνα 1π σε κάθε μεριά (4 φορές) για να σχηματίσετε τις μασχάλες. Μετά το τελευταίο άνοιγμα πλέξετε 3 έκατ. ανάποδο ζέρσευ και περάστε τις βελόνες Νο 2½ και πλέξετε λάστιχο 1+1π όπως πλέξατε και στην πλάτη, τρία έκατοστά φάρδος και τρού-τρού στη μέση. Κατόπιν περάστε τις βελόνες Νο 3 και συνεχίστε το πλέξιμο κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στο κομμάτι της πλάτης. Στο ίδιο σημείο με το κομμάτι

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 61)

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΡΟΔΟΤΟ

Η ΑΜΗΣΤΡΙΣ ΕΚΔΙΚΕΙΤΑΙ

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΤΟΥ ΞΕΡΗ ΠΡΟΣ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΤΟΥ. — Η ΤΡΟΜΗΡΗ ΕΚΔΙΚΗΣΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΞΕΡΗ ΟΤΑΝ ΤΟ ΕΛΑΘΕ. — ΤΗΣ ΕΚΩΦΕ ΤΗ ΜΥΤΗ, ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ Ε. ΣΤΕΙΛΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΟΥΝΙΑΔΟΥ ΤΗΣ.

Μία περιέργη και σχεδόν παραμυθένια γυναικοιστορία μας δίνει ο Ηρόδοτος, που είναι και μοναχί της έδισφαρέουσας, αλλά κυρίως γιατί αναφέρεται στο γνωστό μας βασίλειο της Περσίας, τον Ξέρη.

Ο Ξέρης, μ' όλο που ή δική μας ιστορία τον παρουσιάζει για κόυφο και άνοητο, ήταν ένας από τους μεγαλύτερους βασιλιάδες της Περσίας, που άπλωσε τα σύνορα της χώρας του και στην Άσία και στην Αφρική. Όταν όμως την έπαθε στη Σαλαμίνα (480 π.Χ.) κ' έφυγε για τη χώρα του αφήνοντας στην Ελλάδα το Μαρδόνιο, ήρθε στις Σάρδεες, στην πρωτεύουσα της Λυδίας.

Έκει δόθηκε τον άδερφό του το Μασίστα, που είχε και μία πολύ όμορφη γυναίκα. Ο Ξέρης ταιμμήθηκε άμέσως μόλις την είδε. Άλλ' ό κατακτητής και νέος άκόμην «Μέγας Βασιλεύς» δεν μπορούσε να την κατακτήσει ούτε με το καλό ούτε με το ζόρι. Καί τότε, για να την έχη κοντά του πάντα, άρραβώνισσε το διάδοχο Δαρείο με την κόρη της νύφης του, την Αρταύτην, που ήταν όμορφότερη από τη μητέρα της.

Υστερά πήρε τη νύφη του γιου του, ό εύαισθητος πεθερός, για να τη συνοδεύσει ως την πρωτεύουσά του, τα Σούσα κ' έκει να την παραδώσει στον έφηβο διάδοχο. Άλλά στο δρόμο τάχυνε με τη νύφη-λα του και έέχασε τη μάνα της!

*

Άλλ' ή ιστορία μπερδεύεται άκόμα περισσότερο. Ο διάλογος από τότες είχε πολλά... ποδάρια! Κι' αυτές ξεσκέπασε το μυτικό. Ίδου τι συνέβη:

Η Αμήςτρις κάθισε στον άργαλειό μη-νες πολλούς κ' ύψανε ένα ώραϊότατο και πλουμιστό καί «θέης άξιον» φόρεμα για τον κανακάρη της τόν άντρα, τον Ξέρη. Ο Ξέρης ευχαριστήθηκε πολύ από το δώρο. Τό φόρεσε και μιά και δυο τραβάει να τον ίδη ή αγαπημένη του ή Αρταύτην. Κι' άφου κι' αυτή έβαλε τα δυνατά της να τον ευχαριστήσει, ό ρωμαντικός βασιλιάς της έίπε να του ζητήσει ό,τι θέλει.

— Θα μου τό δώσης ό,τι σου ζητήσω, τον ρώτησε αυτή.

— Θα σου τό δώσω. Καί παίρνω και όρκο.

Αί, τότε, θα μου δώσης αυτό σου τό φόρεμα.

— Θα σου τό δώνα, αλλά θα τό μάθαινε ή Αμήςτρις και τότε χαθήκαμε. Γιατί ναι κάμποσος καιρός, που μας υποψιάζε-ται.

— Τό φόρεμα και τίποτε άλλο.

— Να σου δώσω όσο χρυσάφι θέλεις, πολίτες δάκες και πολύ στρατόν όλο-δικό σου, που έσθ θα τον διατάξης και καινέας άλλος.

— Τίποτα! Τό φόρεμα!

— Πάρ' το λοιπόν!

Τό ξεντύθηκε και της τό έδωσε.

*

Φυσικά, τό πράγμα τό έμαθε από τη ίδια μέρα ή βασίλισσα. Καί σά γυναίκα ζηλιάρικα κ' έδίκητικη, γέμισε φάρμακία. Καί το περίεργο είναι, πως δεν τά βάλε με τη νύφη της την Αρταύτην, τη γυναίκα του διαδόχου, παρά με τη μάνα της Αρταύτης, τη γυναίκα του Μασίστα, του άδερφού του Ξέρη. Γιατί χε την ιδέα, πως αυτή τά σκάρωσε όλα. Κι' αυτήν ζητούσε

να καταστρέψει: «Τη Μασίστην γυναίκα έ-βούλευε δλεθρον». Κ' έκανε τό σχέδιό της.

Κάθε χρόνο ό Ξέρης έδινε ένα μεγάλο δείπνο την ήμέρα, που ανέβηκε στο θρόνο. Αυτήν την «έπέτειο» περίμενε ή βασίλισσα για να έδίκηθη. Γιατί αυτήν την ήμε-ρα ό βασιλιάς δεν μπορούσε ν' άρνηση ό,τι του ζητούσανε επάνω στο δείπνο. Κι' άκριδώς τότε ή βασίλισσα του λέει:

— Θέλω να μου παραδώσης τη γυναίκα του Μασίστα.

— Μα είναι φοβερό αυτό που ζητάς! Ο Μασίστας είναι άδελφός μου.

Η βασίλισσα έπέμεινε. Κι' ό Ξέρης στενοχωρημένος της λέει:

— Μα στην ύπόθεσι του φορέματος δέ φταίει καθόλου ή γυναίκα του Μασίστα («άναιτιν του πράγματος τούτου»).

Ο Ξέρης είχε με τό πρώτο αντίληψη, γιατί ή γυναίκα του ζητούσε να της παραδώσει τη μάνα της έρωμένης του.

Άλλά ή Αμήςτρις τόν είχε στριμώξει για καλά. Κι' αυτός δεν μπορούσε ν' άρνηση «όπό του νόμου έξερχόμενος» (=α-νωγαζόμενος). Κ' έτσι, χωρίς να τό θέ-λη καθόλου, δέχτηκε. Καί διάταξε να της παραδοθή ή μάνα της Αρταύτης.

— Κάνε την ό,τι θέλεις.

Έστειλε όμως και κάλεσε τον άδελφό του το Μασίστα. Καί του λέει:

— Μασίστα, είσαι γιός του Δαρείου κι' άδελφός μου κ' επί πλέον άντρας γε-νναίος. Λοιπόν, δώδε τη γυναίκα σου κ' έ-γώ θα σου δώσω καλύτερη, τη θυγατέρα μου.

Ο Μασίστας τά έχασε.

— Ω Κυρία μου, τί κουβέντα είπες, που είναι άδύνατο να πραγματοποιηθή. Πως να διώξω τη γυναίκα που αγαπώ και που μου έδωσε τόσα παιδιά, άγόρια και κορίτσια — κ' έν άπ' τα κορίτσια μου τό γάστρες με τό διάδοχο... Έγώ δεν θα κάνω τίποτα άπ' όσα μου λές. Η κόρη σου μπορεί να πάρη άλλον καλύτερό μου και τη γυναίκα μου θα την κρατήσω.

Ο Ξέρης θύμωσε, υάς λέγει ό Ηρόδο-τος κι' άπάντησε στον άδελφό του:

— Κάνε ό,τι νομίζεις! Μα ούτε την κό-ρη μου θα παντρευτή, ούτε τη γυναίκα σου θα την έχης πλέον, για να μάθης να δειχθείς τις προσφορές μου.

*

Κι' ενώ λογοφέρνανε τά δυο άδελφια στο παλάτι του Ξέρη, ή Αμήςτρις έστει-λε τους δορυφόρους του βασιλιά να της φέ-ρουνε τη γυναίκα του Μασίστα. Κι' ήτανε τόση ή λύσσα της ή έδίκητικη, ώστε διά-ταξε τους δορυφόρους να της κόψουνε τό στήθος, τη μύτη, τα χείλια και τη γλώσ-σα — και όλ' αυτά τά πέταξε στους σκύ-λους. Κ' ύστερα την έστειλε στο σπιτί της.

Ο Μασίστας, άμα γύρισε κι' είδε τη γυναίκα του πεθαμένη, πήρε τα παιδιά του και πολλούς φίλους του κι' έφυγε τρα-χόδη για τη Βακτριανή, με σκοπό να κι-νήση επανάστασι κατά του άδελφού του. Καί θα πετύχαινε, γιατί ήτανε διοικητής αυτής της χώρας. Άλλά τόν πρόλαβε ό Ξέρης. Έστειλε στρατό και τόν έπιασε κι' αυτόν και τα παιδιά του και τους όπα-δούς του — και τους σκότωσε όλους!

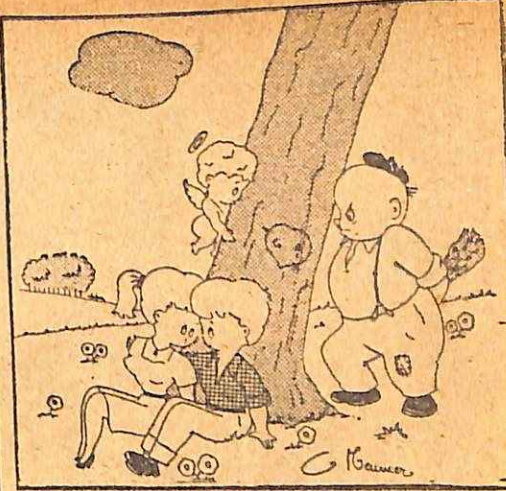
Αυτός ό Ξέρης είναι ό αιμοδόρος κ' έ-ρατομανής Αχασβήρος της Γραφής. Καί σ' αυτόν αναφέρεται ή Έσθήρ. Δολοφονήθηκε στα 465.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

*

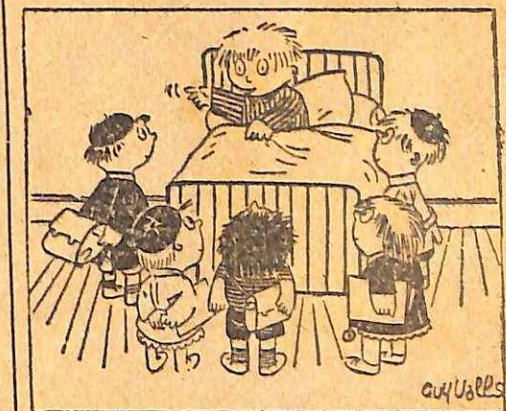
Τί σημαίνει «Δαλτονισμός»;

Ο Άγγλος φυσικός έπίστημων Δάλτων ήταν εκείνος που ανέκαυψε πρώτος τόν άνωμαλία αυτή της όράσεως, που κάνει άρισμένους ανθρώπους να μην είναι σε θέ-σι να διακρίνουν τό ένα χρώμα από τό άλλο. Η άνωμαλία αυτή, που είναι ιδιαί-τερα σοβαρή για όσους εργάζονται σε ώ-ρισμένα επαγγέλματα, έχει άποκληθή «Δαλτονισμός». Έτσι οι ναυτικοί, οι μη-χανικοί τών σιδηροδρόμων κλπ. υποβάλ-λονται σε ειδική εξέτασι της όράσεως, α-στε να διαπιστωθή αν βλέπουν κανονικά και αν μπορούν να διακρίνουν τά δυο βα-σικά για τά επαγγέλματα αυτά χρώματα: τό πράσινο και τό κόκκινο.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...

— Φαντάζεσαι πως ό πατέρας σου θά με βρή συμπαθητικόν;...

ΟΡΙΣΜΟΣ !...

— Μαρε ένα παλιοφάρμακο που είναι οι σουλφαιδές!... Δεν σ' αφήνουν ούτε μία μέρα να μείνης στο κρεβάτι!...

ΦΟΙΝΙΣΩΡΙΝΑ ΡΑΝΤΕΖΟΥ

— Είναι πολλή ώρα που με περιμένεις, αγάπη μου;...

ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΕΛΑΤΙΣ

— Να σας πώ την αλήθεια, δεν είναι αυτά που προτιμώ; αν οίως δεν μπορείτε να τά βγάλετε από τά πόδια μου...

ΟΙ ΠΕΡΛΕΣ
ΕΙΝΑΙ
ΠΑΝΤΑ
ΣΤΗ ΜΟΔΑ

Παρ' όλο πού έγιναν τόσες απομιμήσεις του, το μαργαριτάρι εξακολουθεί πάντοτε να είναι ένα από τα βασικά γυναικεία μπιζού. Κολιέ με σειρές μαργαριταριών σε διάφορα χρώματα, θα φορεθούν έφέτος.

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΩΜΑ, ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΩΡΑ

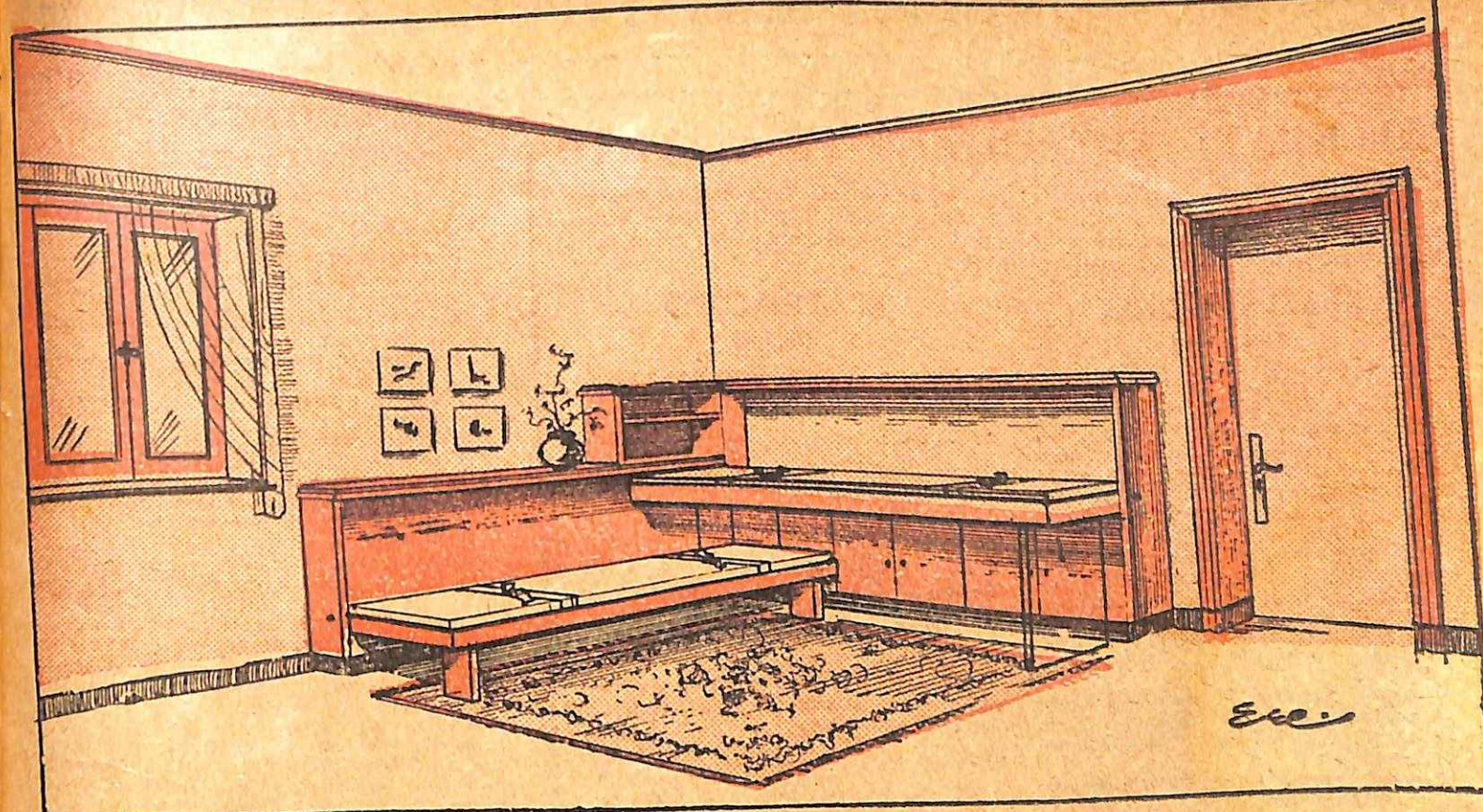
ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Για απογευματινές συγκεντρώσεις ή και για το γραφείο ακόμη, το μοντέλο αυτό έχει μιλιταίρ γισκά με τρεις πένσες σε κάθε πλευρά. Μεγάλα πλακέ κουμπιά στο κορσάκι. Φούστα με ατσάκιστες πιέτες.

ΚΑΤΩ ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Για λεπτές γυναίκες, μοντέλο από γκρι μάλλινο ύφασμα. Δύο μεγάλα πλακέ κουμπιά στο εμπρός άνοιγμα του μπουστου και δύο στο ένα πλάι της φούστας, το γαρνίρουν έντονα.

ΚΑΤΩ: 'Απογευματινό φόρεμα, εύκολοφόρετο, πού ταίριάζει σε όλα τα σώματα σχεδόν. 'Ο στρογγυλός γισκάς και η σκληρή ζώνη του στολίζονται με όμοιες καρφίτσες. Φούστα φαρδιά με ατσάκιστες πιέτες.

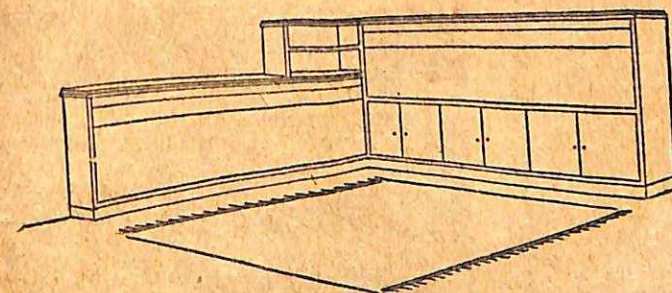

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΛΑΛΕΙ

ΔΩΜΑΤΙΟ ΤΡΙΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΥ

Το έπιπλο, όταν είναι κλειστό, παρουσιάζει μια ωραία διδλυ-
θήκη — γωνιά. Το πόδια των κρεβατιών έχουν εξαφανιστή.

"Οχι σπανία περίπτωση μου παρουσιάζεται και σήμερα "Ελλειψις χώρου. Το αιώσιο πρόβλημα του ελληνικού σπι-
τιού. Μου γράφει η αναγνώ-
στρια της «Γυναικάς» κ. Δαυ.
"Αθήναι. «Το σπίτι μου είναι
μικρό. Οι τρεις κόρες μου μέ-
νουν στο ίδιο δωμάτιο. Έχουν
μεγαλώσει πιά και θα πρέπει
να βάλω τρία κρεβάτια στο
δωμάτιο. Μα δεν χωρούνε όμως
γιατί εκτός από αυτά υπάρχει
μία ντουλάπα, ένα τραπέζι κλπ.
Τί να κάνω; Θα μου πείτε να
νοικιάσω ένα άλλο σπίτι μεγα-
λύτερο. Δεν είναι όμως δυνατό
επί του παρόντος τουλάχιστον».

"Οχι κ. Δαυ. δεν θα σας πω
να αλλάξετε σπίτι. Ξεύρω τι
σημαίνει αυτό. "Υπάρχει λύση
και επειδή το θέμα είναι νε-
κού ενδιαφέροντος το δημο-
σιεύω.

Στη γωνιά πού το δωμάτιο
προσφέρει τις μενάλυτερες έ-

λεύθερες επιφάνειες, τοποθετώ
ένα έπιπλο σαν κι αυτό πού
βλέπετε παραπάνω. Δηλαδή δυο
κρεβάτια πτυσσόμενα - τοποθε-
τημένα σε όρθια γωνία. Τα κρε-
βάτια αυτά είναι σε διαστέσι
κά ύψη από το δαπέδου είναι
40 πόντους του ενός και 80 το
άλλου. Δηλαδή έχει ύψος δώ-
δεκα τραπεζί. Και τα δυο κρε-
βάτια κλείνουν και ανοίγουν κα-
τά βούλησιν. "Όταν είναι κλει-
στά παρουσιάζονται σε 6 βλι-
θήκες. Μπορούμε τότε να κά-
νουμε μία γωνιά υ' ένα τραπέ-
ζι και δύο πολυθρόνες. Κάτω
από το ύψλο ντιβάνι ύταρ-
χουν, όπως βλέπετε στο σχέδι-
ο, ντουλάπια μέσα στα όποι-
α μπορούμε να τοποθετήσουμε
δύο ποτάμια. Το άριστη
αό κρεβάτι έχει μία μικρή δι-
αδρομή. Σύμφωνα με τις α-
νάγκες της έπιστολογράφου
μου είναι άποσάιτητον άνάγκη
ένα κρεβάτι διά την τρίτη κό-

της. Θα τοποθετήσουμε ένα κοι-
νό ντιβάνι όπου μπορούμε. Το
όποιο θα χρησιμεύσει και ως
καναπές όπως γίνεται συνήθως.
Διαστάσεις: Χαμηλό
κρεβάτι 1,90X1,00X25. "Υ-
ψηλό κρεβάτι 1,90X1,50X25.
Σχέδια κατασκευής θα στεί-
λω στην ενδιαφερομένη έπι-
στολογράφου μου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΟΝΟΜΑ ΔΥΣΑΝΑΓΝΩΣΤΟ. —
Να τοποθετήσετε ξύλινες άπλινες
στους τοίχους (υπάρχουν έτοιμες)

και πολύφωτο ξύλινο κρεβάτι στο
τοβάνι ή κρυστάλλινο πολυέλειο.

ΑΓΝΩΣΤΗΝ. — Μπορείτε να το-
ποθετήσετε πορτ-μαντό δρύινο. Θα
δρῆτε έτοιμο σε όλα τα μεγέθη στου
"Αθηναίου και Βαρύκη — Πλ Συν-
τάγματος.

ΠΑΠΑΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ, Π. Φάλη-
ρο. — Ευχαριστώ για τα καλά σας
λόγια. Στείλετε μου τες διαστάσεις
του δωματίου πού προορίζεται για
το γυίο σας, κι' ένα πρόχειρο σκι-
τσάκι αν μπορείτε. "Επίσης παρα-
καλώ την άκριθή σας διεύθυνση και
θα σας άπαντήσω.

ΜΙΚΡΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

★ Στον δικαστή του Λούισβιλ, στο Κεντάκυ των "Ηνω-
μένων Πολιτειών, προσήχθη ένας... παπαγάλος, όνόματι
Κρόκο, κατηγορούμενος ότι «παρηνώχλει τους διαβάτες»!
"Ο Κρόκο από το παράθυρο του σπιτιού του, άπευθύνον-
ταν προς τους διαβάτες με τη φράση: «Έχεις ένα τσιγα-
γάκι» Τα τσιγάρα όμως πού του προσέφεραν οι διαβά-
τες, τα έκάπνιζε ή έξυπνη κυρία του Κρόκο: γι' αυτό και
ο δικαστής άθώωσε τον έξυπνο παπαγάλο...

★ Διαθήκη του κυρίου "Αλεξάντερ Κέμπτ από τη Μινε-
σότα: «Αφίνω στους δυο κληρονόμους μου 2752 δολάρια,
με τον όρο να μου κτίσουν ένα τάφο άξίας 8 χιλ. μι-
κρότερας των 2750 δολλαρίων. Τους ευχαριστώ θερμά».

★ "Ο κ. Μουζ Φλάθ, από το Σαλέμ του "Ορεγκον (ΗΠΑ)
έζητησε διαζύγιο από τη γυναίκα του, με τη δικαιολογία
ότι εκείνη έσυνήθιζε να βγαίνει στο δρόμο με παντελόνια
και καπνίζοντας πίπα. «Παρέχω το διαζύγιο — άποφάν-
θηκε ο δικαστής — γιατί σί συνήθειες αυτές της ήδη κυ-
ρίας Φλάθ είναι σαν ένας άνδρας να βγαίνει στο δρόμο με
τά μάγουλα και τα χείλη διαμμένα, και φορώντας μία νυ-
ναικία γούνα...»

Αισθηματικό δραματικό μυθιστόρημα του Ζοζέ Καρρετέρο

ὁ καλύτερο,
να σὺλ συνε-
ὁ μὰς. Ἄν
τη γη ὅλου
μωφινὰς, νο-
ε κανένα λό-
ε. Εἴπαί δέ-
τολὺ εὐχαρί-
τηρεσίς μου.
εὐχαρίστημέ-
του δρῆκα ἐ-
ἀλλὰ καὶ τῇ
τὴν ὠνεῖρεῦ-
μεγάλῃ ἱκα-
μιουνοῦσαμε
ποὺ ἀοχίζει
τὴν εὐτυχία.
Ἡ συνέχεια.

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ

Μιά πόλις που άστράφτει από καθαριότητα

Τού συνεργάτου μας Ιωσήφ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ

Περιφέρομαι στους δρόμους της φραγκφούρτης με τη Μυρτώ πλάι μου, που τρελλανίνεται για τις διτρίνες. Όμως δεν μπορεί να παραβληθεί η διτρίνα του Παρισιού με τη διτρίνα της φραγκφούρτης. Ούτε και η αξιοθαύμαστη Ικανότητα των Γαλλικών πωλητριών με τη σχεδόν άδιαφορία των Γερμανίδων και γενικά των Γερμανών. «Σ' άρρασει; Θέλεις να τ' αγοράσεις αυτό που βλέπεις, αυτό που κρατάς στο χέρι σου; Πάρτο;» υού είναι αδιάφορο», είναι σά να σου ληή ή φροελάν αντίκρυ σου, καθώς περιεργάζεσαι την πραγματεία της. Ένώ η Γαλλίδα, με την ευγένειά της, τούς επαινούς της, το χαμόγελό της, το παρουσίασμα μπρός σας χίλιων άλλων δειγμάτων του ίδιου έμπορεύματος, ή προσπάθειά της να της δείξη τη φιλική της διάθεση, σάς κατακτάει, σάς κερδίζει και δεν φεύγετε απ' το κατάστημα όπου εργάζεται, χωρίς ν' αγοράσετε Ικανοποιημένη ή χωρίς να φύγετε σκληρωμένη από την προθυμία, την ευγένεια, την περιποίησή της. Έργάζεται ασύγκριτα άποδοτικότερα ή Γαλλίδα.

Όχη μεγάλη ποικιλία ύφασμάτων στη Γερμανία. Ό,τι είναι καταπληκτικά φτηνά είναι τά μεντεκα μπιζού, που τόσο αγαπούνε όλες οι γυναίκες στον κόσμο και που ή Μυρτώ προμηθεύεται, θάλεγα, με την όκεί, για να στολίση αύριο, στην Αθήνα, όλα τά μέλη, όλες τις έξοχες του σώματος της.

— Δεν πάμε, Μυρτώ, να φάμε κανένα γλυκό; Λέω κάποτε κουρασμένος από τις διτρίνες και τά ψώνια της.

— Έλληνες είστε; Τι εύτυχία μου! Λέει και ξαναλέει μία άγνωστή μας Γερμανίδα, καλοθρεμμένη, εξάλλη από τον ένθουσιασμό της γιατί άκούει ελληνικά κατά τύχη, βλέπει Έλληνες και άραδειάζει γεωμενικά στον έκπληκτο συνοδό της, καλώντας τον να θαυμάσει τού δειγματολόγιο της ελληνικής ράσας — έχουμε πολύ καλύτερα δείγματα — τη Μυρτώ και τον άποφαινόμενον. Είχε, πριν από τον πόλεμο, λέει, ζήσει στην Αθήνα, στην Κρήτη, στη Θεσσαλονίκη και ή ψυχή της είναι γεμάτη από αγάπη και θαυμασμό στην πατρίδα μας. Η συγκίνησή της μάς εύχαριστεί και την παρακολουθούμε, σε λίγα λεπτά ξεχωρίζοντας, να διηγείται στο συνοδό της τά των Έλλήνων και της Ελλάδος. Σ' έγώρα, όλη τη μέρα θα μάς έχη στο στόμα της. Άφου κι' έμεις κάνουμε τού ίδιο. Έγώ και τώρα σ' έσας.

Μπήκαμε σ' ένα μεγάλο, παλιό καφενείο, από κείνα τ' άρχοντικά, γεωμενικά καφενεία με τη ζωή και κίνησι των δεκαετηρίδων. Ένας γαλλικός καφές με γάλα και σουσάμι τονώνει τά έξαντλημένα μας μέτρα και μάς δίνει τη δύναμη να δάλομε μπρός τη μηχανή. Η Μυρτώ έσχασε κεί, έσχασε κεί τά μαύρα της γυαλιά.

Έκείνο που μου έκανε Ιδιαίτερη έντύπωση στη φραγκφούρτη και που θά ήθελα ό δήμος Αθηναίων

ΤΑΦΤΑΣ ΚΑΙ ΒΕΛΟΥΔΟ

Τό ωραίο αυτό μοντέλο άποτελείται από τρία κομμάτια: Τη δελουδίνη, γαρνιρισμένη με ζσημένες βούλες, μπλουζά, την πολύ φαρδιά, σουρωτή ταφταβένια φούστα και τó κοντό, κρακετάκι — με τά άσημένια κουμπιά και τά τρουά-κάρ μανίκια του δεμενά στίς μανσέτες

να ένδιαφερθή, είναι ή άποκομιδή των σκουπιδιών από τούς δρόμους της γεωμενικής αυτής πολιτείας, της τόσο σήμερα καταστρεμμένης. Προπολεμικά έχω γυρίσει όλη την Εύρώπη, σάν ύγειονόλογος απ' τη Σχολή του Παρισιού. Έκει κ' άλλου δεν εύρηκα πούθενά, όπως έδω σήμερα, την άδωσθή και άκομη άποκομιδή σκουπιδιών, με έρμητικά κλεισμένα καμινόνα. Με χοντρά, λινά, μουντά, γάντια στα χέρια ό σωφέρ και δύο συνοδοί, άθόρυβα περνούνε τούς δρόμους. Ό ένας ρουλάρει ένα-ένα τά είδικά σκουπιδιοδοχεία, άραδιασμένα στην άκρη του πεζοδρομίου Ισαμε τά όπισθια του έρμητικά κλειστού αυτοκινήτου. Τό άνεβάζει σ' ένα του σκαλοπάτι. Πιέζει στην άκρη του αυτοκινήτου ένα κουμπί. Τό δοχείο αυτόματα άνεβαίνει μπρός σε μία λινάτσα και αυτόματα άναποδογυρίζεται, άδειάζοντας τó περιεχόμενό του πίσω από τη λινάτσα. Ξαναγυρίζεται αυτόματα στα

ίσια και γαντζώνεται στο σκαλοπάτι κατεβαίνει όπου ήτανε. Άμέσως τó παίρνει άνάλαφο και κλείστού ό γαντοφορμένο, κατακάθαρος και καλοχτενισμένος νέος — μπορεί και νάναι φοιτητής της Ιατρικής — και τó κουρουκλάει σθέλτα-σθέλτα πρós τó πεζοδρόμιο. Άπό τó στρογγυλό, χαμηλό φουγάρο του αυτοκινήτου, δίπλα στη λινάτσα (ένα είδος γκαζοζέν της κατοχικής έποχής), έβγαίνει πυκνός καπνός που διαρκεί λίγο.

Διαδοχικά φέρνει κι' άδειάζει έτσι όλη την όμοιομορφη γραμμή των 3-4-5 δοχείων, ενώ τó άκάρω προχωρεί και ό άλλος νεαρός, καθαρός συνάδελφός του κουρουκλάει τ' άδεια, κατακάθαρα δοχεία πρós την έξωθουρά κάθε σπιτιού, τά μάζεει άθόρυβα, προσεχτικά, εύγενικά, όπως είναι κάθε έρρασία, μέσα στο σπίτι και τά ισοποθετεί άδεξά τ' η εισόδα, χωρίς φωνές, χωρίς χειρονομίες, χωρίς παρακαλέτα και ήθους, ύποχρεω-

— καμμένο και αυτό από τó ίδιο ύφασμα της φούστας. Μπορεί να φορεθ ή διάφορες περιστάσεις, λιγώτερο ή περισσότερο έπίσημες, και να είναι πάντοτε μοντελάκι ξεχωριστό. Η μαύρη δελουδίνη μπλουζά μπορεί να συνδυασθ ή μαύρο, κόκκινο ή γκριζό ταφτά.

Οι νεαροί κάθε τόσο θγάζουν ή χοντρά τους γάντια — τούς παρακολουθώ με πολύ ένδιαφέρον — για να πάρουνε τά χέρια τους άερα και άκολουθούν την πορεία του αυτοκινήτου, περπατώντας στο πεζοδρόμιο, για να παραλάβή ό ένας τους την έπόμενη, κατά παράταξι, στην άκρη, σειρά των σκουπιδιοδοχείων.

Οι νεαροί κάθε τόσο θγάζουν ή χοντρά τους γάντια — τούς παρακολουθώ με πολύ ένδιαφέρον — για να πάρουνε τά χέρια τους άερα και άκολουθούν την πορεία του αυτοκινήτου, περπατώντας στο πεζοδρόμιο, για να παραλάβή ό ένας τους την έπόμενη, κατά παράταξι, στην άκρη, σειρά των σκουπιδιοδοχείων.

Οι δρόμοι της φραγκφούρτης έτσι, είναι κατακάθαροι, ή άτμόσφαιρα άπαλλαγμένη από τις άναυμιόσεις των άπορριμμάτων, ή αισθητική και ή ύγεια των κατοίκων σού ύφος του σημερινού πολιτισμού.

Παράδειγμα πρós μίμηση, για την Αθήνα, τουλάχιστο, και τη Θεσσαλονίκη.

Η ΜΥΡΤΩ άπαντά

ΤΕΡΡΥ: «Άγάπη δίχως πεισματα δεν έχει ισοτιμία», λέει ένα λαϊκό ρητό που ταιριάζει στην περίπτωση σου. Είμαι βεβαία πως θα έχετε ήδη άγαπήσει στο διάστημα που πέρασε. Άν όχι, θα πη πως τó αισθημά του δεν ήταν σοβαρό άφου μένει θυμωμένος τóσον καιρό για άσημαντες άφορμές. Άν τον άγαπάς πολύ να έπιώξεις ή να διαλύσεις τη γελοία αυτή παρεξήγηση και να προσπαθήσεις να τού διηγήσεις τó αισθημά του για να ή κλονίζεται τόσο εύκολα. Πώς περνάς στο σπίτι τώρα;

ΠΟΝΕΜΕΝΟ ΟΡΦΑΝΟ: Ό πνός μιάς άγάπης χωρίς άνταπόκριση είναι σκληρός και σε καταλαβαίνω, άγαπητή μου φίλη. Δεν μου διευκρινίζεις όμως τί είδους σύνθεσμο είστε για να είμαι σέ θέσι να σου πώ άν έκανες καλά ή όχι και να καταλάβω και τί είδους άνθρωπος είναι. Περιηρισήκατε μόνο σε οικογενειακές σχέσεις ή είχατε κι' Ιδιαίτερες συναντήσεις; Άφου τόν άγαπάς πολύ προσπάθησε να τόν κερδίσεις εκτός κι' άν έπισθάνεσαι πως αυτό είναι άδύνατον. Τότε πνίξε τόν πάνω σου για να μη γελοιο-

ποιηθής σ' ένα μάταιο άγώνα. Εσχομαι τó αντίθετο. Άν βέλας πού ύοσαστικές συμβουλές γράφε μου λεπτομέρειες.

ΜΥΡΕΛΑ Φ.: Φοδούμαι πως ό νεαρός έχει παύσει να σ' αγαπά και σκέπτεται τώρα τó μέλλον, τó όποιον δεν είχε σκεφθ ή λίγο πρίν. Αυτό είναι ουηθώς τó στερεότυπο ρεφραίν που μεταχειρίζονται όλοι όσοι θέλουν να δώσουν ένα τέλος σε μια κατάσταση ή να διώξουν από πάνω τους εύθύνες. Άν όποτεθ ή τόν άγαπάς πολύ και δεν μπορείς να διακόψης τις σχέσεις σου μαζί του, τότε πρέπει να είσαι πολύ προσεκτική και έπιφυλακτική. Πάντως έγώ δεν θα σε συμβούλευα να έξακολουθήσεις να τόν βλέπεις ύστερα απ' αυτές τις δηλώσεις του, γιατί είναι κερδαν ή ασυναιμία σου αυτή να παρεξηγηθ ή και να χάσης την έκτιμησή του, όποτε πολλές δυσάρεστα είναι δυνατόν να έπακολουθήσουν. Άν σ' αγαπά πραγματικά θα έρθ ή κείνος τόν τρόπο να συντονισ ή και τά δύο.

ΜΕΛΙ Σ Σ Α: Πώς είναι δυνατόν ν' αγαπά μία γυναίκα ένα τέτοιο κτηνός; Γιατί αυτός είναι ό έλαφροτερος χαρακτηρισμός που μπορεί να δώσω σ' ένα άνδρα, που παραδίδει τη γυναίκα που αγαπά σε φίλους του για να διασκεδάσουν, τη δίνει και την έγκαταλείπει σ' ένδιαφέρουσα κατάσταση. Άλλά κι' έσύ πως άνέχθηκες μία τέτοια μεταχείριση, που υποβιβάζει τη γυναίκα σάν άνθρωπο; Με συγχώρεσ που είμαι ύποχρεωμένη να σου μιλήσω άσπρηρά, αλλά ή αλήθεια είναι πάντα πικρή και ή στήλη αυτή τη σέβεται πάνω όλα κι' ένδιαφέρεται για τó πραγματικό καλό εκείνου που ζητούν τις συμβουλές της. Η περίπτωση σου είναι απ' αυτές που πρέπει ν' αντιμετώπισθουν άμεσα και με άποφασιστικότητα. Ζήτησέ του να σε παιδρευθ ή άμέσως και

ν' άναγνωρίση τó παιδί του. Άν δεν δεχθ ή έναδάλη σου έπιδάλεται να διακόψης ριζικά κάθε σχέση μ' αυτόν και την παρέα του. Δεν αξίζει όχι να ποιήσης, αλλά ούτε και να τόν περιφρονήσης. Να όμολογήσης την κατάσταση σου στη μητέρα σου με την όποιαν να πάμης μία άπόφασι. Δεν είναι εύκολο, άν όχι άδύνατο, να έρεθ ή μία δουλειά σήμερα με την όποια να μπορείς να συντηρηθής έσύ και τó παιδί, χωρίς ν' άναφέρω τί θα έλξης να αντιμετώπισης. Άφου διακόψης κάθε σχέση μαζί του και ξαναβρής τόν αυτοσεβασμό ως άνθρωπος, τότε θα ήδης πως άν αντιμετώπισης καλύτερα τις εύθύνες που δημιουργήσε ή έπιπολαιότητα σου. Είμαι βεβαία πως άν χειρισθής με άάρρος την κατάσταση θα μπορούς ύστερα από καιρό να εύτυχήσης. Κρατά τη διεύθυνή σου κι' άν έρω κάτι θα σου γράψω.

ΦΟΙΤΗΤΡΙΔΙΑ ΕΡΣΗΝ Τ. Τ.: Ζέ συγχάρω για τó καλογραμμένο γράμμα σου καθώς και για τη θέληση που έχεις να βελτιώσης τόν έαυτό σου. Τό έλάττωμά σου δεν είναι σοβαρό, ούτε χρειάζεται γιστρο. Μά λίγη θέληση — και φωνεϊται πως έχεις άρεκτη — και άρεκτη προσπάθεια, θα διορθωθ ή. Σου συνιστώ να διαβάσης κάθε μέρα δυνατά και άργά στίχους, καλογραμμένα πεζά έργα και πού πολύ θεατρικά. Ό διέλογος θα ώφελήση την άσθμασί σου άν διαβάσης άργά και με προσοχή, προσπαθώντας να χρωματίσης τις έννοιες. Στήν καθημερινή όμιλία σου να τó θυμάσαι συνεχώς και να προσπαθής να μιλάς άργά. Πολλοί μεγάλοι καλλιτέχναι διώρθωσαν την άσθμασί τους μ' αυτόν τόν τρόπο.

ΜΥΡΤΩ

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ άΠΑΝΤΑ

ΜΑΙΡΗ Φ.: Άλεξάνδρεια: Τό φόρεμά σας έπιδορθώνεται πολύ ώραία και τελείως με καινούργια γραμμή, άνακατεύοντας τó με μαυρο έντονοσές κατά τόν έξής τρόπο: Θα μεταχειρισθ ή τή φούστα στο κόντρα, για να σάς δώση φάρδος. Θα κόψετε τή φούστα σε μπι έν φόρμ (χωρίς έλαστικές). Η πρώτη κάτω λωρίδα θα είναι από τó μάλλινο ύφασμα και θα ήν ύπολογίσετε 15 έκατ. φάρδος χωρίς τó στρίψωμα. Τις ύπολοιπες θα τις ύπολογίσετε κατά 2-3 έκατ. στενότερες. Θα κόψετε και άνάλογες λωρίδες από ντυσές. Η πρώτη μετά τó ύφασμα θα έχη 5 έκατ. στενότερη από την πρώτη του ύφασματος και οι ύπολοιπες έλαστική διαφορά μεταξύ των, άνάλογως τού πώσε θα μεταχειρισθ ήτε. Η τελευταία, ή όποια πρέπει να είναι μία λωρίδα πιδ κάτω από τη μέση (ή μέση να τελειώνη με λωρίδα από τó μάλλινο ύφασμα) και θα έχη 5-6 έκατ. φάρδος. Τό έπάνω μέρος του φουστάνου σας μπορεί να τó αφήσετε άν θέλετε τó ίδιο και να αντικαταστήσετε τή φάσα από τó σατέν στο ντεκολτέ και τά μανίκια με ντυσές ή να βάλετε στο ντεκολτέ ένα γιακάδάκι από παντερές μαφρες και άσημέννες. Μπορείτε και να άλλάξετε τελείως τó κορσά, έξασκοινοθώντας τις φάσες έως δτου καταλήθουν σε 2 έκατ. φάρδος ή τελευταία. Τις φάσες τού κορσά, θα τις κόψετε σε ίσο ύφασμα. Τις ίδιες φάσες θα βάλετε και στα μανίκια. Κατ' αυτόν τόν τρόπο θα σχηματισθ ή στο έπάνω μέρος τού κορσά, νομίθε. Μ. Κ. Α.: Για άμην έ φουστάνι μπορείς να φορέσεις μαύρο. Συνηθίζεται πολύ. Άν όμως τó άπο-

κλείεστε τότε διαλέξετε ένα πατέλ χρώμα που είναι της μόδας, δηλ. τó γκρι-μπλέ, τó νιλ-γκρι, τó μπλέ πολύ άνοικτό, καθώς και τó κόκκινο της τουλίπας σε διαφόρους τόνους, τούς όποιους όνομάζουν οι μεγάλοι παρισινάί όκκοι: κανάστα και σόκιν-πίνς. Γιατ' πολύ άμην έ θα τó φτιάξετε από γκρό άρτιφισιέλ ή από άλλο χονδρό μεταξωτό παρόμοιο. Άν τó θέλετε σε μάλλινο, να προτιμήσετε τά γαλλικά ύφασματα τά όποια είναι πολύ μαλακά. Οι όνομασίες των είναι πολλές και τó κάθε έμπορικό κατάστημα έχει και μία διαφορετική. Άν τó φτιάξετε από μεταξωτό, να προτιμήσετε να τó κάνετε με πολύ φαρδιά φούστα και τó κορσά στράπλε με ένα κουμπωτό μπολερό (κοιτή ζακετούλα), με τρουά-κάρ μανίκια και μεγάλες μανσέτες. Άν πάλι μεταχειρισθ ήτε μάλλινο ύφασμα να προτιμήσετε τή φούστα λαζ ή πλάσε με τó κορσά πολύ έφραμοστό και ντεκολτέ μπατό και ένα πολύ κοντό μπολερό που να είναι πάνω από τη μέση σας, με στρογγύλεμα στα δύο μπροστινά, τρουά κάρ μανίκια άκριδώς κάτω από τόν άγκώνα, πολύ στενά.

ΚΑΙΤΗ. Α. 21: Δυστυχώς δεν μπορείς να τού άλλάξετε τή φούστα τελείως, μία που είναι κομμένη σε φυλλαράκια. Τό μόνο που μπορείς να της κάνετε για να εύναι και σε μοντέρνα γραμμή, άν είναι πολύ φαρδιά, να δημιουργήσετε πλάσε με γαζά κατά τόν έξής τρόπο: Θα περάσετε σημάδια στο κάθε φυλλαράκι στην ίβια γραμμή με τις ραφές σε ίσιες άποστάσεις, δηλ. έπάνω στενά και να φαρδύνουν πρós τά κάτω, τóσα όσα παίρνει τó φάρδος κάθε φύλλου και κατόπιν θα τά γαζώσετε διπλά σε ραφή πολύ λεπτή, άκοη-άκοη. Τή μία ραφή θα τή γαζώνετε στην άνάποδη μεριά της φούστας και την άλλη στην καλή μεριά. Θα συνεχίσετε να γαζώνετε όλα τά σημάδια που έχετε περάσει σε όλα τά φυλλαράκια κατ' αυτον τόν τρόπο. Τό ίδιο θα κάνετε και στις παλιές ραφές που έχουν να φυλλαράκια, άνάλογως τού πώσε θα έρθουν κατά σειρά, μέσα ή έξω. Αυτές τις ραφές θα τις γαζώσετε διπλές για να σχηματίσουν την κόχη μέσα-έξω, όπως αυτές που δημιουργήσατε. Τό κορσά, θα τó άλλάξετε άνοιγοντας τó ντεκολτέ στο τετραγώνιο πάρα πολύ και θα φορέτε δύο κλίες από στροές ή χρυσά στίλ δύο γωνίες. Κόψετε τά μανίκια σε τρουά-κάρ πολύ στενά. Όσο για τó παλτό σας προτιμότερο είναι τó μαύρο από ντεβίτιν ή κάτι παρόμοιο. Να προτιμήσετε μαλακό ύφασμα.

Έξασφραγίσατε τó μέρη των καρτών σας σε τόν μοναδικόν όΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

ΕΙΜΕΝΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ
ΒΙΚΤ. ΟΥΓΚΟ 48-48
(Παλιόν Όμιλίου)
ΤΗΛΕΦ. 56.603

Αν θέλετε να μάθουν τήν τέχνη της κομμωτικής, τήν τέχνη της έπιχειρηματικής ή ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΔΕΧΟΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΕΣΤΕΡΙΚΕΣ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

ΚΟΙΤΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ Ζωγράφου

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Δίνωκα ΤΙΜΗΣ

INSTITUT DE LA MODE MODERNE
ECOLE PIGIER
& CUERE LA VIGNE

ΟΔΟΣ ΠΙΠΙΝΟΥ 77 • ΤΗΛΕΦ. 83.959

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
Αιθνητική
ΔΟΜΝΑΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΡΜΟΥ 21 ΤΗΛ. 20887
Επί συνεντεύξει.

Ιατρος ΧΡΥΣ. ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΡΜΟΥ 21 ΤΗΛ 20887 Δέχεται 9-1 & 5-8

„ΜΟΥ ΠΟΝΟΥΝ ΤΑ ΝΕΦΡΑ“

ΜΗΝ ΑΝΗΣΥΧΕΙΤΕ ΟΜΩΣ. ΣΥΝΗΘΩΣ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑΝ ΑΠΛΗ ΙΣΧΥΑΛΓΙΑ

ΠΟΛΛΟΙ άνθρωποι, νέοι ή γέροι, προ πάντων οι γυναίκες, παραπονούνται συχνά για τα νεφρά τους. Δηλαδή λένε ότι τους πονούν «τα νεφρά».

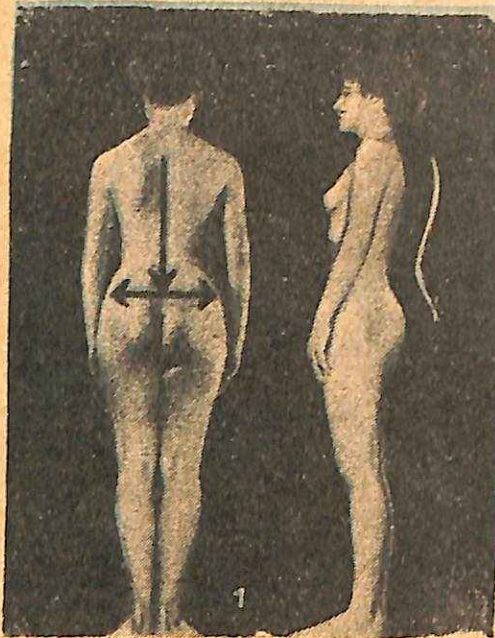
Στην πραγματικότητα όμως με την έκφραση αυτή δεν εννοούν τα νεφρά τους αυτά καθ' εαυτά, αλλά τη μέση των και ακριβώς λίγο πιο πάνω από τις λαγώνες. Η περιοχή αυτή του σώματος περιλαμβάνει εκτός από τους σπονδύλους, οι οποίοι είναι και οι ογκωδέστεροι σπόνδυλοι. Η περιοχή αυτή του σώματος περιλαμβάνει εκτός από τους σπονδύλους, τα σπονδυλικά νεύρα, μύς, αγγεία και πολλά αισθητήρια νεύρα. Ένας πόνος, λοιπόν, στην περιοχή αυτή μπορεί να προκληθεί παθήσεις των οστών, των αρθρώσεων, των μυών κλπ. Μπορεί επίσης να είναι και μία εξωτερική εκδήλωση της παθολογίας από την οποία υποφέρει κάποιο εσωτερικό όργανο.

Όποιαδήποτε όμως στη μέση πλειονότητα των περιπτώσεων «ό πόνος της μέσης» δεν έχει καμιά σχέση με τα νεφρά.

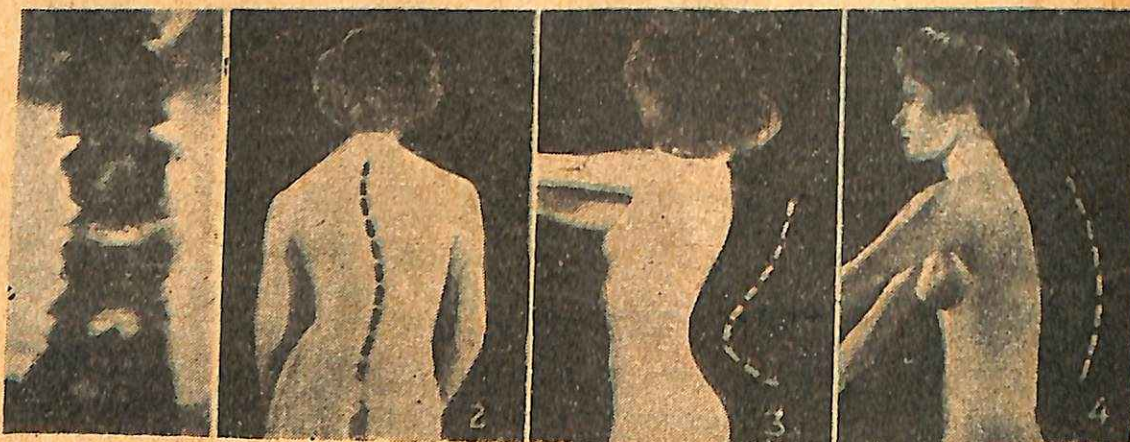
Ο «πόνος στα νεφρά» (δηλ. στη μέση) μπορεί να προέρχεται από μία πολύ ελαφρά πάθηση, που λέγεται «λουμπάγκ» (από τη λατινική λέξη *lumbus* που σημαίνει οσφυς) ή και από καμμία σοβαρότερη αιτία. Η διάγνωση λοιπόν και η θεραπεία θα εξαρτηθεί από την εξακρίβωση της αιτίας που προκαλεί τον πόνο και δεν έχει καμιά σχέση με την ένταση του πόνου.

Εδώ θα μιλήσουμε μόνο για το «λουμπάγκ», γιατί απ' αυτό συνήθως υποφέρουν οι περισσότεροι.

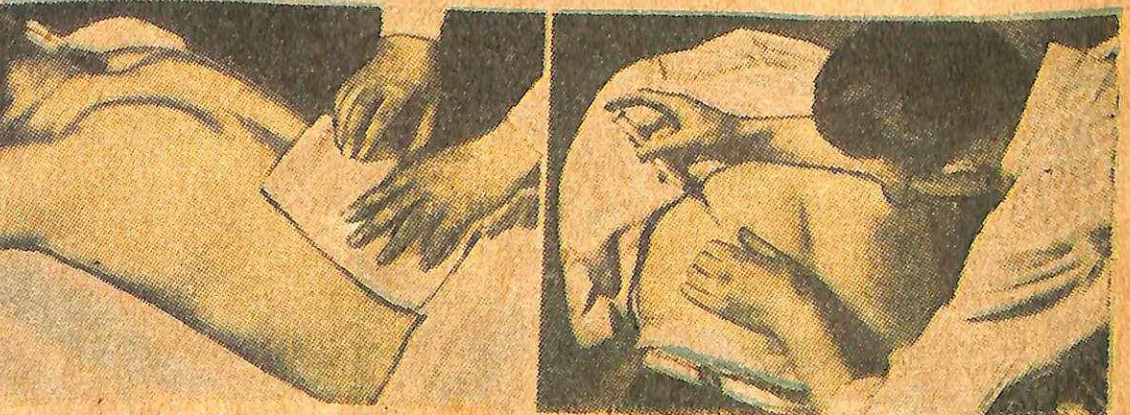
Λένε πως το «λουμπάγκ» είναι τα λύτρα, που πληρώνουν οι άνθρωποι που στέκουν όρθιοι πολλές ώρες. Παρουσιάζεται κυρίως σε δύο περιπτώσεις: κυρίως σε μία κόπωση ή «γύστερα από μική κόπωση» ή ύστερα από γρήγορη κόπωση μπορεί να προέλθει από κόπωση (π.χ. όταν σκουύη κατάστασι για να σφουγγακάνεις πολύ για να σφουγγαρίση ή να τακτοποιήση κάτι) ή από σήκωμα ενός αντικειμένου από μεγάλου βάρους (ακόμα και το μεγάλο βαρένο δίχτυ σας, περαιορτωμένο δίχτυ σας, όταν γυρίζετε από την αγορά, Σε μπορεί να σας κάνει ζημιά. Σε άλλες πάλι περιπτώσεις, μια απότομη κίνηση, ένα χτύπημα, πτόση κίνηση, μπορούν να ένα στραβοπάτημα, μπορούν να έχουν για αποτέλεσμα το

Κανονικά, η προβολή της σπονδυλικής στήλης πέφτει κάθετα επάνω στη λεκάνη (1, οπισθία όψις) και κάμπτεται ελαφρά προς τα μέσα (1, πλάγια όψις) για να σχηματίση κανονικά το κύρτωμα που είναι πάνω από τους γλουτούς.

Ενίοτε όμως η ακτινογραφία αποκαλύπτει σοβαρές ανωμαλίες: αυτή που βλέπετε κάτω αριστερά, δείχνει μία σκολίωση. Η γραμμή των σπονδύλων ξεφεύγει προς τα δεξιά ή προς τα αριστερά, σχηματίζοντας ένα S (Εικ. 2). Παρουσιάζεται επίσης η λόρδωσις (Εικ. 3) ή αντίθετα η κύρτωσις (Εικ. 4). Όλες αυτές οι ανωμαλίες μπορούν να προκαλέσουν πόνους που κάνουν τον ασθενή να παραπονιέται ότι «πονεί η μέση» του, ενώ στην πραγματικότητα τα νεφρά δεν έχουν καμιά σχέση με τους πόνους αυτούς.

Οι ενέσεις σαλιούλας ντε σούντ και νοδοκαΐνης αποδεικνύονται εξαιρετικά ωφέλιμες για την καταπαύση των πόνων του «λουμπάγκ».

05

«λουμπάγκ». Όποιαδήποτε και αν είναι η αφορμή, η εμφάνιση του «λουμπάγκ», μπορεί να είναι απότομη ή βαθμιαία. Όταν η αρχή είναι βαθμιαία, νοιώθει κανείς πρώτα ότι χάνει την εύκίνησή της ολόκληρης, ότι δυσκολεύεται στις κινήσεις του κορμιού για σκύσιμο. Το συναίσθημα αυτό γίνεται περισσότερο αισθητό όταν θελήσει κανείς να μαζέψη από κάτω ένα αντικείμενο ή να βάλη τα παπούτσια του ή και να δέση τα κορδόνια του.

Συνήθως όμως, η εμφάνιση του «λουμπάγκ», της ισχιαλγίας, με άλλα λόγια — είναι απότομη και ξαφνική: Νοιώθει κανείς τον πόνο την ώρα που θα ξυπνήσει, δεν μπορεί να σηκωθεί από το κρεβάτι και μένει κυριολεκτικά καρφωμένος εκεί. Δεν μπορεί ούτε να καθήσει, παρά μόνον αν έχει γερό θέλημα και θελήσει να τη δοκιμάσει!

Η οξεία περίοδος του «λουμπάγκ» διαρκεί συνήθως μία ή δυο μέρες, καμιά φορά όμως και περισσότερο. Και μάλιστα μπορεί να διακοπεί το «λουμπάγκ».

Τις ημέρες της οξείας κρίσεως, ο ασθενής δεν είναι σε θέση να κάμη ούτε τις πιο απλές

και απαραίτητες κινήσεις της καθημερινής ζωής: δεν μπορεί να καθήσει, να σηκωθεί, να βάλη τις κάλτσες ή τα παπούτσια του, να κατέβη ή να ανέβη τη σκάλα.

Σιγά-σιγά όμως η κρίσις περνά, και ξαναβρίσκει κανείς τις κανονικές του ικανότητες. Ο παθών όμως υπόκειται πάντα σε υποτροπή της προσβολής, που μπορεί τότε να πάρη μορφή χρόνιου «λουμπάγκ».

Αν προσκληθεί γιατρός κατά την οξεία κρίση, δυσκολεύεται συνήθως να εξετάσει τον ασθενή, λόγω της υπερβολικής ευαισθησίας που παρουσιάζει ολόκληρη η περιοχή της μέσης. Το κακό είναι ότι δεν έχει ακόμα οριστικά εξακριβωθεί τι ακριβώς είναι το «λουμπάγκ». Δηλαδή αν είναι μυϊκός ρευματισμός, αρθρίτις ή νευραλγία: Η αιτία του είναι μία αρθρική διάθεση και αφορμή ένα απ' ευθείας χτύπημα, μία προσπάθεια, μία ψύξις, μία μόλυνσις

ή αλλεργική αντίδρασις — που είναι τόσο... της μόδας στην εποχή μας.

Στην περίπτωση του απλού «λουμπάγκ», δεν παρουσιάζονται ανωμαλίες στην κοιλιά, ούτε και στο νευρικό σύστημα. Μπορούν όμως να παρουσια-

σθούν μεταβολές στο τμήμα της σπονδυλικής στήλης που αντιστοιχεί στην περιοχή εκείνη.

Ενώ κανονικά η εικόνα που παρουσιάζουν οι σπόνδυλοι είναι αυτή που φαίνεται στην Εικόνα 1 (αριστερά), μπορεί να παρουσιασθή μια σκολίωση, δηλαδή μία απόκλιση των σπονδύλων προς τη δεξιά ή τα αριστερά (Εικ. 2), μία λόρδωσις, δηλαδή μία υπερβολική κάμψις προς τα μέσα της περιοχής επάνω από τους γοφούς (Εικ. 3), ή, αντίθετα, μία κύρτωσις (Εικ. 4).

Οι μύς της περιοχής είναι συνήθως σφιγμένοι, τεντωμένοι, αισθητοί στην αφή και πονούν πολύ, κυρίως από το ένα μέ-

ρος. Πολύ συχνά, η ακτινογραφία είναι εντελώς κανονική. Πρόκειται για τις συνηθισμένες περιπτώσεις, όποτε η θεραπεία είναι απλή και το «λουμπάγκ» παύει εύκολα.

Αλλοτε πάλι, η ακτινογραφία μπορεί να παρουσιάση διάφορες ανωμαλίες, όποτε ο γιατρός σας είναι ανύποτος να υιοθετήσει την κατάλληλη θεραπεία.

Δεν θα αναφέρουμε εδώ παρά μόνο τη θεραπεία της πιο απλής και συνηθισμένης μορφής του «λουμπάγκ», που μπορεί να παρουσιασθή σε όποιονδήποτε άνθρωπο, και οποιαδήποτε στιγμή.

Στην περίοδο της οξείας κρίσεως, το κυριώτερο είναι να σταματήσουν οι πόνοι. Μπορεί να χρησιμοποιηθή για αυτό η ασπιρίνη, σε δόσι 2 ή 3 γραμμαρίων ημερησίως επί δύο ημέρες (το ανώτατο). Κάθε χάπι πρέπει να διαλύεται σε μεγάλη ποσότητα υγρού, για να αποφευχθούν οι ασυρίες στο στομάχι.

Επιβάλλεται επίσης η χρησιμοποίησης ωρισμένων καταπραυντικών, για να ησυχάση ο άρρωστος από τους πόνους.

Τοπικώς, μπορούν να χρησιμοποιηθούν κάθε είδους θερμά επίθεματα (θερμοφόρος, ζεστή επάνελλα, ζεστές κομπρέσες με διάλυσι λαβδάνου κλπ.), που είναι δυνατόν να ανακουφίσουν τους πόνους, αν είναι δυνατόι.

Ο γιατρός είναι αρμόδιος να καθορίση αργότερα, αν οι πόνοι δεν περάσουν αμέσως, την ανάγκη της πραγματοποιήσεως ωρισμένων ενέσεων με βάση την ιστορίαν, το ιώδιο ή θείο, και διαμίνες Γ και Β, καθώς και την υποβολήν του ασθενούς σε φυσιοθεραπεία: υπεριώδεις ακτίνες, διαθερμίες, ραδιοθεραπεία, ηλεκτροθεραπεία κλπ.

Προσέχετε όμως μην επιχειρήσετε ποτέ τη θεραπεία του «λουμπάγκ» με μασάζ, χειροθεραπευτική και τις σχετικές μεθόδους των, πριν εξακριβώσετε με τις άλλες μεθόδους την πραγματική αφορμή. Διότι είναι ενδεχόμενον η αφορμή του «λουμπάγκ» να είναι κάποιος σπασμένος σπόνδυλος, ή προσβεβλημένος από φυματίωσι, όποτε μπορεί να προκληθή π.α. γ.α.τ.κ.η.κα.α.σ.τ.ρ.ο.φ.η. με τη χρησιμοποίησι οποιασδήποτε χειροπρακτικής μεθόδου ή χειρομαλαξίας.

Σαν συμπέρασμα, μπορεί να λεχθή ότι η θεραπεία της οξείας μορφής «λουμπάγκ» είναι εύκολη, και γενικά αποτελεσματική.

Γιατρός Μ. ΝΤΑΝΝΙΕ

Οι σπόνδυλοι που αντιστοιχούν στην περιοχή της μέσης είναι οι ογκωδέστεροι από όλους (οι κίτρινοι στην εικόνα). Στην εικόνα αυτή φαίνεται επίσης η ακριβής θέση των νεφρών, που βρίσκονται λίγο πιο ψηλά απ' ό,τι συνήθως πιστεύεται.

Τα παράξενα της ζωής

ΕΙΝΑΙ Ή ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ;

Οι κάτοικοι της Ρώμης έχουν συγκινήσει τελευταία από την ιστορία μιας μητέρας που πιστεύει ότι ανέκαυψε την κορη της σε ένα κινηματογραφικό φιλμ.

Πριν από τρία χρόνια η Μαριζα Μπιφινιάντι, μία μικρούλα 16 ετών, εξαφανίστηκε χωρίς να αφήσει πίσω της ίχνη. Μία θεία της της είχε πάρει στα 1949 μαζί της από τη Ρώμη στη Τζένοβα. Η Μαριζα ήταν ευχαριστημένη. Κάποτε η θεία αρρώστησε και η μικρή την περιποιήθηκε με την καρδιά της. Άλλα ένα απόγευμα η Μαριζα της έδωσε το γιατρικό της, τη χαίρεται με χειρονομία ανθρώπου που θα ξαναγυρίσει σε λίγο και δεν ξαναπαρουσιάσθηκε. Ειδοποιήθηκε η αστυνομία, έγραψαν οι εφημερίδες, αλλά κανείς δεν δρέθηκε να καταθέση τίποτα για τη μικρή.

Ποιο χάος άνοιξε τάχα το μαύρο του στόμα να την καταπιεί. Η θεία της χειροτέρεψε και πέθανε. Η μητέρα της έπαθε καρδιοπαθήσια. Του κακού περιμέναν η μητέρα της και η αδελφή της Σιλβίνα κάποιο γράμμα, κάποιο μήνυμα. Τελευταία η Σιλβίνα, καθώς ξεφύλλιζε ένα κινηματογραφικό περιοδικό, γνώρισε, σε μία φωτογραφία μία νέα που έμοιαζε καταπληκτικά με την αδελφή της. Μίλησε γι' αυτό στο σπίτι της. Η μητέρα γνώρισε κι αυτή τη Μαριζα και άρχισε αμέσως τις έρευνες. Το φιλμ αυτό έχει γυρισθή από τους «Ηνωμένους Καλλιτέχνες» στο Χόλλυγουντ και κάνει το γύρο της Αμερικής. Η μητέρα κατέφυγε στις αστυνομικές αρχές. Η αστυνομία της Τζένοβας πριν αρχίσει τις συνεννήσεις με την αμερικανική, φρόντισε να εξετάσει η μητέρα της Μαριζας τις φωτογραφίες του φιλμ. Και τόσο η ίδια όσο και η αδελφή της αναγνώρισαν τη Μαριζα σε εξη σκηνές της ταινίας.

Οι υποψίες της μητέρας φαίνονται βάσιμες και από το γεγονός ότι μέσα στο δωμάτιο της Μαριζας βρέθηκε το πρόχειρο αντίγραφο μιας επιστολογραμμής, που απαντούσε σε μια επίσημη απάντηση. Άλλα δεν υπήρχε στο αντίγραφο αυτό καμμία διεύθυνσι ούτε και άλλα ενδεικτικά στοιχεία.

Απομένει τώρα στη διεύρη αστυνομία να απαντήσει: Είναι ή δεν είναι κόρη της κ. Μπιφινιάντι η μικρή ηθοποιός που παίζει στο φιλμ «Ωραίες νέες και διεφθαρμένες»;

Γιατί παρακαλούσε

Ο Άρης κάνει το δρόμο την προσευχή του, πριν πέσει την κρεβάτι του. Η μητέρα του τον βλέπει να προσεύχεται μ' ένα ασυνήθιστο ζήλο.

Τι παρακαλεί τον καλό Θεό; Τον ρωτά με περιέργεια. Να κάνει τη χειρουργεία, τεύουσα της Αυστραλίας; Να έγραψα στο διαγινισμό της

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ

Ο Λουδοβίκος 16ος, η Μαρία Άντουανέττα και ο Δελφίνος.
(Κρίνα όμοιάματα του Μουσείου Τουσώτ)

ΤΟ ΠΙΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, τόσες πυρκαϊές και άλλες τόσες επαναστάσεις δεν μπόρεσαν να καταστρέψουν το έργο της κυρίας Τουσώτ που δεν είναι άλλο από το περίφημο κέρινο μουσείο που βρίσκεται εδώ και εκατό χρόνια στο Μπείκερ Στρήτ του Λονδίνου.

Το έργο της κυρίας αυτής που πέρασε 70 χρόνια από τη ζωή της φτιάχνοντας κέρινους ανθρώπους και που σήμερα το έργο αυτό συνεχίζεται από τα δισέγγονά της, δεν έπαυσε ποτέ να κινεί το ενδιαφέρον και το θαυμασμό όλου του κόσμου.

Γεννήθηκε το 1761 στο Στράσμπουργκ και το πατρικό της όνομα ήταν Μαρία Γκρόσσολτς. Όταν έφθασε τα έξι της χρόνια η μητέρα της (ο πατέρας πέθανε πριν γεννηθεί η Μαρία) την έστειλε στο Παρίσι στο βείο της τόν δόκτορα Φιλίπ Κόρτιους, ο οποίος είχε ένα στούντιο για κέρινα μοντέλα και άρχισε να μαθαίνει τη τέχνη ανέψια του να φτιάχνει κέρινα λουλουδια και φρούτα.

Με το πέρασμα του χρόνου η Μαρία που είχε μεγάλο καλλιτεχνικό ταλέντο, άρχισε να λιπερνά στην τέχνη το βείο της. Έπεινά στην τέχνη μόλις 17 και έτσι, όταν ήταν μόλις 17 ετών, της άνευσε να φτιάξει το μόντελο του Βολταίρου εκ του φυσικού.

Οι διάσημοτερες προσωπικότητες της εποχής, όπως, η Μαρία Άντουανέττα, ο Λουδοβίκος και η αδελφή του Έλισάβετ (που συνεδέθη μαζί της φιλικά) και πολλοί άλλοι άριστοι καλλιτέχνες από τη μικρή Μαρία.

Η γαλλική επανάσταση βοήθησε τη Μαρία στην υποχρέωσή της να παύσει την εκπαίδευσή των νεών παριζιάνισσών από τους φρεσκοκοιμώμενους κεφαλήν από την λαίμηψη. Έκείνη δεν τολμούσε να άνοιξη το άπαισιο αυτό έργο, γιατί την έπιόδουσε η κατηγορία της φίλης της να κτηνησική οικογένεια.

Πολύ γρήγορα όμως την έπιασαν στη φυλακή και της έπιόδουσαν εκεί τα κεφάλια για να κτε μινθη με τόν κέρι των άλλων φρε και πολλών άλλων φρε και

ΤΟ ΑΣΙΟΘΑΥΜΑΣΤΟ ΕΡΓΟ ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗΣ ΖΩΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΤΟΥΣΩΤ. — Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟΤΕΡΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. — ΑΠΑΘΑΝΑΤΙΣΕ ΣΕ ΚΕΡΙ ΟΛΕΣ ΣΧΕΔΟΝ ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΤΗΣ.

ή σειρά άγαπημένων και καλών φίλων της Μαρίας, όπως του Λουδοβίκου 16ου, της Μαρίας Άντουανέττας και τώσαν άλλων διασημών ανθρώπων που είχαν τον ίδιο οικτρό τέλος στη γαλλική λαίμηψη. Κάθε φορά που άκουγε τα δόματα του φυλάκα έξω από το κελί της, δεν ήξερε αν ήταν η σειρά της για τη λαίμηψη ή εάν της έφερναν κανένα κεφάλι για δουλειά!

Μετά το τέλος της επαναστάσεως βγήκε από τη φυλακή και δλομόναχη χωρίς κανένα γνωστό ή φίλο άρχισε να εογάζεται σκληρά για να επανρθώση και να πλουτίση τη λεηλατημένη συλλογή του θείου της. Και άκόμα είχε υποχρέωση να εφορήση τα χρέη που της άφησε πεθαίνοντας.

Δύο χρόνια άργότερα γνώρισε και πανδρεύθηκε τόν Φρανσουά Τουσώτ, μηχανικό, έναν άνθρωπο με άδυντο χαρακτήρα που άργότερα έγινε μέθυσο και χαρτοπαίκτης. Μαζί του η Μαρία απόκτησε δύο παιδιά, τόν Ζοζέφ και τόν Φρανσίς.

Η μεγάλη οικονομική κρίση του 1802 έκανε την κυρία Τουσώτ να σκεφθεί για μία τουρνέ στην Άγγλία. Κι έτσι τόν Μάιο του ίδιου χρόνου μαζί με τόν πωτότοκο γιού της και με 36 μόνο κέρινα μοντέλα της, απέβιόζετο στο Ντόβερ της Άγγλίας.

Η έκθεση των μοντέλων της στο Λονδίνο γνώρισε μεγάλη επιτυχία. Τότε η δραστήρια και έξυπνη αυτή καλλιτέχνης σκέφθηκε να έπισκεφθεί τη Σκωτία και την Ίρλανδία. Σ' ένα από αυτά τα ταξίδια της, τόν πλοίο που μετέφερε τα περισσότερα μοντέλα της, ναυάγησε. Η Μαρία και πάλι δεν άπογοητεύθηκε. Με άπιστευτο κουράνιο και υπεράνθρωπη θέληση ζωντανάχνη τη συλλογή της. Έξη καραβάνια με 120 κέρινα μοντέλα της και με μία

στρατιωτική μπάντα περιώδευαν όλη τη χώρα. Έπιστρέφοντας πάλι στο Λονδίνο, άποφάσισε να εγκαταστήση τόν μοντέλο της σ' ένα κτίριο στο Μπείκερ Στρήτ, στο ίδιο μέρος που βρίσκεται και σήμερα τόν περίφημο μουσείο που φέρει τόν όνομά της.

Στα ενέα τελευταία χρόνια της ζωής της άποφάσισε να άφήση τη διοίκηση της έκθέσεως στα όύα της παιδιά και η ίδια άποτοσάβηθηκε για να ξεκουρασθή, σε ηλικία 81 ετών, φτιάχνοντας τόν τελευταίο κέρινο μοντέλο που δεν ήταν άλλο από τόν ίδιο τόν εαυτό της!

Στις 16 Απριλίου του 1850 κι' ύστερα από μία έλαφρά άρρώστεια πέθανε, έχοντας διπλα της τόν δύο άγούρια της. Οι τελευταίες λέξεις της ήταν: «Σας εφορκίζω να μη μαλώσετε ποτέ και να εξακολουθήσετε με κάθε θυσία τόν έργο που σήμερα άνοιξε σ'α χέρια σας».

Και πράγματι εδώ κι' εκατό

χρόνια τώρα τόν κέρινο μουσείο της κυρίας Τουσώτ διοικείται και διατηρείται πάντα από τούς κληρονόμους και έγγονους της άσισθάμαστης αυτής γυναίκας.

Μία άλλη μεγάλη καταστροφή που ήρθε τόν 1925 κόντεψε να εξαφανίση σχεδόν τόν μεγάλο έργο της Μαρίας. Μία ήμέρα μία ηλεκτρική ένωση προκάλεσε πυρκαϊά δίπλα στην άθουσα της έκθεσεως. Δύο από τούς φυλάκες αντί να κλείσουν τη μεγάλη σιδερένια πόρτα της έκθεσεως, ανέλαβαν να στήσουν μόνι τούς τόν φωτιά.

Τό άποτέλεσμα ήταν ότι σε διάστημα δύο μόνο ώρών να καταστραφή μία έργασία 150 χρόνων και να άπομείνη μία μάζα άχνίζοντος κεριού!! «Ο-λα τόν 500 κέρινα άγάλματα που εστόλιζαν την έκθεση καταστράφηκαν εκτός από τόν ύπόγειο αίθουσα τόν «Δωμα-

τιό».

Η καθημερινή δουλειά στο μουσείο άρχίζει στις 6 τόν πρωί. Κάθε άγαλμα θουστίζε-ται και κτενίζεται. Τα παπούτσια λουστράρονται, τόν πευκάμια και κολάρα αλλάζονται κάθε δεκαπέντε ενώ πολλά γυναικεία φορέματα τόν αλλάζουν κάθε έβδομάδα!

Τέσσερα με πέντε διάσημα ή άσημα πρόσωπα χάνουν τόν κεφάλια και τόν χέρια τούς κτε πρώτ. Αυτά θγαίνουν και άποφού πληθύνουν με ειδικό σαπούφι, περνούν από τόν κουρέα γιό μινζαυπλίζ και είναι έτοιμα πάλι στη θέση τούς.

Δύο είναι τόν μεγάλα προβλήματα των καλλιτεχνών αυτών. Τό ένα είναι η έκφραση ανθρώπων «δύσκολων» όπως ο Ντάννη Κέι (κωμικός τόν Χάλλυγουντ) που αλλάζει έκφραση όλη τήν ώρα. Τό δε άλλο που όύας τελευταίως έλυθη κάπως, είναι τόν δόντια, τόν όποία ύ-στανα από ένα χρονικό διάστημα εκτριβίζαν και για να τόν αλλάξουν έπρεπε όλο τόν κεφάλι να εναγίνεταί εκ νέου. Τώρα όύας μία πλαστική ύλη τούς έχει άπαλλάξει από αυτό τόν μεγάλο πρόβλημα.

Τό διάσημο αυτό κέρινο μουσείο της κ. Τουσώτ μένει άνοιχτό και τόν έπτά ήμέρες της έβδομάδας, τόν έπισκέπτονται δε περισσότερο από έκατομμύριο έπισκέταί τόν χρόνο. Η μοναδική ήμέρα τόν χρόνο που μένει κλειστό, είναι μόνο η ήμέρα των Χριστουγέννων. ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

Τό κέρινο όμοιάμα της κυρίας Τουσώτ. Είναι τόν τελευταίο έργο της.

τίου τόν Τρόμου, τόν γραφετα και τόν άποθήκες με τόν γκαρ-τισάουτες και τόν ύλικά.

Αυτή τη φορά έγγονος και δισέγγονος εφορείσθησαν 3 δολοκλήρα χρόνια να εναφθίζουν τήν έκθεση που άνοιξε τόν πόρτες της και πάλι τόν 1928 με 500 μοντέλα.

Όταν άρχισε ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, νέα προσώπα ήλθαν να προστεθούν στην έκθεση: τόν κεφάλια τόν Χίτλερ και τόν Μουσσολίνι. Και όύας θά έλεγε κανείς πώς οι άμαρτίες τόν μουσείου αυτού δεν είχαν τελειώσει, άποφού με τόν πρώτο θάάυ των βομβοτοδισμών τόν Λονδίνο, μία δούβα έπεσε στη μία πτέρουγα τόν μουσείου, καταστρέφοντας σχεδόν τελείως τόν κινηματογράφον και τόν ρεστω-ράν της έκθεσεως.

Σήμερα τόν μουσείο της Κας Τουσώτ έχει ένα προσωπικό από 80 υπαλλήλους. Η τέχνη όύας της κατασκευής των κέρινων μοντέλων δεν άλλαξε σχεδόν καθόλου από τήν έπα-χή των πρώτων μοντέλων, μία τέχνη που χρονολογείται από τόν 300 π. Χ.

Από τόν διάφορες πληροφορίες τόν τόσο εύγενος προσε-ρόρη να μόν παραχώρηση ο γενικός διευθυντής τόν μου-σείου αυτού, έμαθα ότι τόν πα-χείας πρόσωπα, όπως έπίσης και τόν γυναικεία είναι τόν δυ-σκολώτερα.

Κάθε τρία τόν κεφαλιού προσκολλάται ξεχωριστά μία πρός μία. Κάθε κέρινο άγαλμα έχει τόν έσώρουκα τόν καθώς τόν στολίδια που φορούσε τόν τόν ποόσωπο αν φυσικά ύπαρ-χουν. Ο μεγάλος έγκληρωτής Τζών Χέιλκ είχε παραχωρήσει τόν ρούχα τόν στην κυρία Τουσώτ τήν παραμονή της έκτελέ-σεως τόν.

Η καθημερινή δουλειά στο μουσείο άρχίζει στις 6 τόν πρωί. Κάθε άγαλμα θουστίζε-ται και κτενίζεται. Τα παπούτσια λουστράρονται, τόν πευκάμια και κολάρα αλλάζονται κάθε δεκαπέντε ενώ πολλά γυναικεία φορέματα τόν αλλάζουν κάθε έβδομάδα!

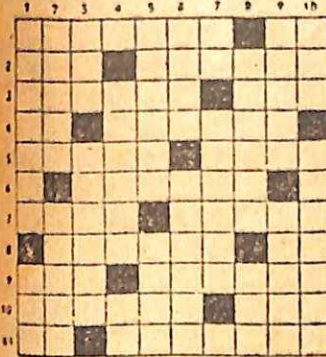
Τέσσερα με πέντε διάσημα ή άσημα πρόσωπα χάνουν τόν κεφάλια και τόν χέρια τούς κτε πρώτ. Αυτά θγαίνουν και άποφού πληθύνουν με ειδικό σαπούφι, περνούν από τόν κουρέα γιό μινζαυπλίζ και είναι έτοιμα πάλι στη θέση τούς.

Δύο είναι τόν μεγάλα προβλήματα των καλλιτεχνών αυτών. Τό ένα είναι η έκφραση ανθρώπων «δύσκολων» όπως ο Ντάννη Κέι (κωμικός τόν Χάλλυγουντ) που αλλάζει έκφραση όλη τήν ώρα. Τό δε άλλο που όύας τελευταίως έλυθη κάπως, είναι τόν δόντια, τόν όποία ύ-στανα από ένα χρονικό διάστημα εκτριβίζαν και για να τόν αλλάξουν έπρεπε όλο τόν κεφάλι να εναγίνεταί εκ νέου. Τώρα όύας μία πλαστική ύλη τούς έχει άπαλλάξει από αυτό τόν μεγάλο πρόβλημα.

Τό διάσημο αυτό κέρινο μουσείο της κ. Τουσώτ μένει άνοιχτό και τόν έπτά ήμέρες της έβδομάδας, τόν έπισκέπτονται δε περισσότερο από έκατομμύριο έπισκέταί τόν χρόνο. Η μοναδική ήμέρα τόν χρόνο που μένει κλειστό, είναι μόνο η ήμέρα των Χριστουγέννων. ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

Τό σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Καταπραυντικό πόνων. — Γράμμα τόν άλφωβήτου.
- 2) Πρόθεσις. — Η πατριδα τόν Βολαωρίτη.
- 3) Έπιθυμία. — Μπορεί να μνή τόν βρή άμέσως.
- 4) Έπιφώνημα. — Χρήσιμο στη ναυσιπλοία.
- 5) Στερούνται δάδους. — Ένα ύφασμα.
- 6) Καρπός εύγευστος και άρωματώδης.
- 7) Γίνεται με τόν πόδια ή με τόν δάχτυλο. — Υπάρχουν πολλά τέτοια ιδρύματα.
- 8) Τό μικρό όνομα τόν συγ-γραφέως της Θείας.
- 9) Προστακτική ρήματος. — Γίνεται κι' από χολκό.
- 10) Ίδρυτής δυναστείας. — Πρόθεσις.
- 11) Σύδεσμος. — Η προϊ-στορική Κύπρος (γεν.).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Καθάρσις. — Τοπικόν έ-πίρρημα.
- 2) Έκλογικόν φαινόμενον. — Αθηναικόν κέντρον.
- 3) Βυζαντινή νότα. — Φι-λίδονος, άσματος.
- 4) Περιήγημα πολεμικά έργο-στάσια. — Συνώνυμον τόν κάλας.
- 5) Άσιατικά όρη. — Ένε-ρόν ήφαιστειον τόν Φιλιππών.
- 6) Άνεκαλύφθη από τούς Ρώμει και Τράδερς. — Είναι τόν μωρά.
- 7) Άπαγορευτικό. — Άν-πάς κάπου, δεν θές να φύγης έτσι.
- 8) Αίώνιος μπελές των γυναικών. — Όσο κι' αν λή δεν μιλάει.
- 9) Όροπέδιον της Άσίας. — Μαγνήτης για τούς άνδρες.
- 10) Μεταφορικός σημαίνει πήγαινε. — Βυζαντινή αυτο-κράτειρα.

Μια επανόρθωσις

Από τή λύση τόν προηγουμέ-ιου σταυρολέξου, οι αναγνώ-στριές μας θά άντελήθησαν ά-σφαλώς ένα λάθος που είχε γί-νει στην τοποθέτησι των μαύ-ρων τετραγώνων (τό 7 καθέ-τως μαύρο της 14ης σειράς έ-πρεπε να είναι στο 6 καθέτως, και τόν 10 καθέτως μαύρο της 15ης σειράς στο 9 μαύρο). Ζητάμε συγγνώμην για τόν λά-θος.

Θά σου πώ τί έβαλες!

Υπάρχουν πάρα πολλοί τρό-ποι που μπορεί κανείς να μαν-τέψη έναν ή περισσότερους ά-ριθμούς που δάξει κάποιος με τόν νου του. Ένας άπ' αυτούς, γνωστός ίσως σε πολλούς, άλ-λά σε πολύ περισσότερους ά-γνωστος, είναι κι' αυτός που θά σας πούμε:

Λέτε στόν υποψήφιο θαυμα-στή των μαγικών ικανοτήτων σας να σκεφθή δυό μονοψήφιους άριθμούς (και τόν μηδέν θεωρεί-ται άριθμός). Τους σκέφθηκε; Θυμάσθαι.

Ας διπλασιάση λοιπόν τόν έναν άπ' τούς δυό, και στόν άριθμό που θά βρή άς προσθέση 5. Ό,τι βρή να τόν πολλαπλα-σιάση με τόν 5 και τέλος στο γινόμενο που θά έχη άς προσ-θέση τόν άλλον άριθμό που άρ-χικά έβαλε στό νου του.

Τώρα, μία και τελείωσαν πιά όλα, άς πη τόν τελικό άριθμό που δόχη άπ' αυτές τόν μα-νουδρες.

Τόν έίπε κι' αυτόν; Δεν έ-χετε παρ' να άφαιρέσε-τε άπ' αυτόν 25 (με τόν νου σας φυσικά, για να μην κα-ταλάβη τίποτα κανείς). Θα μεί-νη ένας διψήφιος άριθμός άς ύ-πολοιπο. Τα δυό νούμερά του είναι οι δυό άριθμοί που σκέ-φθηκε ο φίλος σας.

Κι' ένα παράδειγμα για να τόν... χωλέμετε πιο καλά:

Έστω ότι έβαλε τόν 9 και τόν 7.

Ας πούμε ότι διαλέγει τόν 7 για τόν... μανούδρες. Έ-χουμε:

$$\begin{aligned} 7 \times 2 &= 14 \\ 14 + 5 &= 19 \\ 19 \times 5 &= 95 \\ 95 + 9 &= 104 \\ 104 - 25 &= 79 \end{aligned}$$

Άρα τόν 7 και τόν 9 ήταν αυτοί που έβαλε.

Δεν έχετε παρ' να κάνετε και σεις παραδείγματα για να δите. Πώς γίνεται, θά πητε; Έ, αυτό είναι τόν μυστικό μας. Άρκεσθήτε σ' αυτό που σας δίνουμε. Άλλωστε, εδώ που τόν λαίμε, που ξέρετε ότι τόν... ξέ-ρουμε;

Οι μπάλες

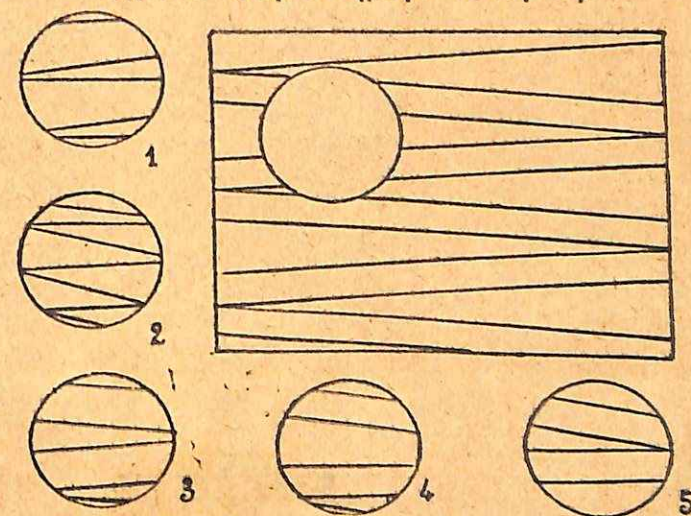

Μέσα στην κάθε μία άπ' τίς πιά πάνω μπάλες πρέπει να βάλετε ένα γράμμα, έτσι ώστε να σχηματισθούν οι εξής λέ-ξεις:

- 12378 Άποτέλεσμα... τσιμ-πήματος
- 123478 Καλσομπέλας
- 1578 Ό σμηρικός είναι ο 12ος
- 2378 Έχει μεγάλη αυτή
- 25678 Μπορεί ναίαι έμπορι-κός
- 35678 Άνδρικόν όνομα
- 456 Γίνεται άσυμμάθητα.

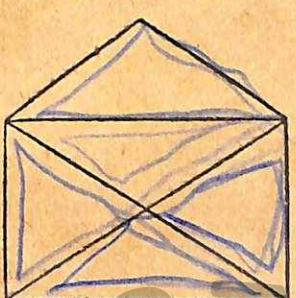
Και τώρα, αν έχετε λύσει σωστά, θά πρέπει διαβάζοντας στη σειρά τίς μπάλες (τά γράμματα δηλαδή που έχουν μέσα) να έχετε κάτι που... φο-κίζει όλες σχεδόν τίς γυναίκες.

"Έχετε παρατηρητικότητα;

Μπορείτε, από τίς γραμμές που διασχίζουν καθέναν ά-πό τούς στρογγυλούς δίσκους, να καταλάβετε ποιός είναι εκείνος που έχει κοπή από τόν λευκό στρογγυλό τόν όρθο-γωνίου; Έχετε καιρό 30 δευτερόλεπτα.

Ένα μικρό ταξίδι

Τί διαδρομή πρέπει να άκο-λουθήση κανείς για να διατρέ-ξη, με τή μυτη τόν μολυβιού του, όλες τίς γραμμές τόν φα-κέλλου αυτού, χωρίς να περά-ση δυό φορές πάνω από τήν έ-δια γραμμή; Μπορείτε να ξεκι-νήσετε άπ' όποιο σημείο θέλε-τε και να καταλήξετε όπου θέ-λετε. Τό αυσιάδες είναι να έ-χετε δια ρέξει δλοκλήρη τή δια-δρομή: μία φορά.

Ρωσική σαλάτα

Όλες οι λέξεις των όποιων άρισμοί δίδονται εδώ, δεν έ-χουν μετσό των παρ' μόνον έ-να κοινό σημείο: τελειώνου-νες σε δ. α. Χόρις στη λεπτο-μέρεια αυτή θά μπορούσε ευ-κόλα να τίς καθορίσετε όλες.

- 1) Όνομα τσιγγάνος που αναφέρεται σε έργο τόν Βι-κτωρος Ουγκώ.
- 2) Περιήγημα ισπανικός στόλος, που κατε-στράφη από τήν τρικυμία.
- 3) Γυναίκα της μυθολογίας, που έτέπνευσε περίφημους πινάκες τόν μεγάλων ζωγράφων Κορρε-τίο και Τιτορέτο.
- 4) Άσπρι-ότιο και Τιτορέτο.
- 5) Πολιτεία της Ά-μερικής.
- 6) Πόλις της Ισπανί-ας, παλιά πρωτεύουσα όμών-ας, παλιά άραβικού βασιλείου.
- 7) Μου άραβικού βασίλειου.
- 8) Τήν πίνουν στούς γάμους...

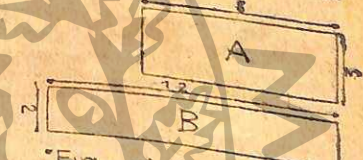
Τί είμαι;

Υπογραμμίστε, στην κάθε κατά τή γνώμη σας είναι σω-στή.

Αφού τελειώσετε, ρίξτε και μία ματιά στις λύσεις. Ίσως να έχετε κάνει κάπου λάθος.

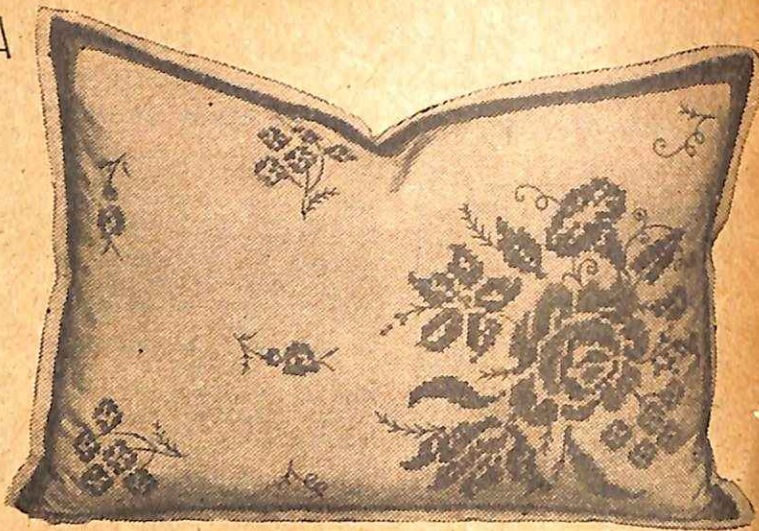
- 1) ΤΙ ΗΤΑΝ ΤΑ ΛΟΥΠΕΡΚΑ-ΛΙΑ;
 - α) Περιήγημα άνακτορον
 - β) Άρχαία ρωμαϊκή εορτή
 - γ) Έργο τόν Βιργιλίου.
- 2) ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΝΔΩΡ;
 - α) Είδος πλοίου των Φοινί-κων
 - β) Άρπακτικό πουλί της Ν. Αμερικής
 - γ) Διάσημος Ισπανός ζω-γράφος και γλύπτης.
- 3) ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΟΛΥΝΘΟΣ;
 - α) Άρχαία ελληνική πόλις στη Μακεδονία
 - β) Περιήγημα άρχαία έταίρα φροδίτης.
 - γ) Άλλη όνομασία της Ά-φροδίτης.

Τά δύο όρδονώνια

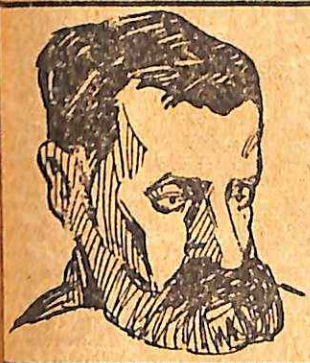
Ένα εύχριστο παιχνίδι ασκεδάση τίς ήμέρες της βρο-χής και θά κατοπήση τούς φι-χατόνι τόν δυό αυτά όρδονώ-νια, με τίς διαστάσεις που σας δίνονται: τόν όρδονώνιο Α (μήκος 8 όρδονώνιο Β (μήκος 12 έκατ. και ύψος 2). Τό πρόβλημα εί-ναι να κόψετε τόν όρδονώνιο Α με τέτοιο τρόπο, ώστε τόν κομ-μάτι αυτό τοποθετούμενα δι-κρίως τόν έπίφάνειά τόν άρδο-νώνιο Β. Π-ερισσότερο (ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕ-

Πάντοτε χρειάζεται κάτι το καινούργιο για ν' ανανεώνεται ή εμφάνισι ενός δωματίου. Στὴ σελίδα ποὺ σὰς παρουσιάζουμε βλέπετε ἓνα ὠραῖο σχέδιο μαξιλαριοῦ γιὰ ντιβάνι ἢ γιὰ πολυθρόνα ἀνάμεσα σὲ δυὸ καθίσματα. Ἐξ ἴσου καλὰ θὰ πηγαίνει καὶ σὲ δωμάτιο ἀναμονῆς (χώλ). Ὅπου κι' ἂν τὸ τοποθετήσετε δίνει χάρι αὐτὸ τὸ μαξιλάρι, ὅπως θὰ ἔδινε χάρι σ' ἓνα μπουφέ ἓνα βάζο μὲ ποικιλία λουλουδιῶν. Γιὰ νὰ ἔχῃ ἐπιτυχία ἡ σταυροβελονιά σας, πρέπει νὰ κεντιέται ἀπὸ τ' ἄριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ, ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ ἑπάνω, ὥστε ἡ βελόνα νὰ βγαίνει πλαγίως. Μετὰ γυρίζουμε ἀπὸ δεξιὰ πρὸς τ' ἄριστερὰ γιὰ νὰ σχηματίσουμε τὸ σταυρό. Γιὰ νὰ εἶναι τέλει τὸ κέντημα πρέπει ν' ἀκολουθοῦμε πάντα τὴν ἴδια διεύθυνσι στὶς βελονιὲς ποὺ πᾶνε καὶ στὶς βελονιὲς ποὺ γυρίζουν.

ТА КАЛУТЕРА
ЕЛ ЛННІКА
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΠΑΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ...

χωρίς καμία τὰ ἐλαττώματά το
ο Παπαδιαμάντης δὲν μοιάζει
ναί ἐντελῶς δική του. Τὸ ἰδιό
ποδητική δύναμι. Τὸ κύριο
τὸ διηγηματογραφικὸ καὶ τὸ
ἵνα ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα

—ΜΠΑΡΜΠΑ, βάλε μου λίγο λαδάκι μέσ' στο γυαλί «είπεν ή μάνα μου», γιατί δέν έχουμε πατέρα στο σπίτι.
—Χωρίς πεντάρα;

—Ναί.
—Καὶ τί ἔγινε ὁ πατέρας
σου;

—Νά, πάει ναὺρῇ ἄλλῃ γυναικά.

Ἦτο πενταετὲς παῖδιον, ζω-
ρόν, μὲ λαμπροὺς μεγάλους ὀ-
φθαλμούς, ρακένδυτον. Καὶ μὲν
παιδικὴν χάριν, μὲ σπαρτα-
κὸν ἐν τῇ ἀθωότητι μειδισμό, ἐ-
πρόσφερεν ἐκάστοτε τὴν φράσιν
ταύτην, τῆς ὁποίας ὅλον τὸ βά-
ρος δὲν ἦτο ἱκανὸν νὰ κατανοή-
σῃ τόσον ὥστε οἱ ἄνθρωποι οἱ

Ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης (1851—1911) εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους διηγηματογράφους τῆς χώρας μας. Γεννήθηκε στὴ Σκιάθου καὶ ἔζησε στὴν Ἀθήνα ὡς μεταφραστὴς ἑφημερίδων. Ὁ Παπαδιαμάντης πιστεύει βαθειά καὶ ἐλικρινά στὴ θρησκεία, ἦταν ἀφελὴς στὸς τρόπους καὶ φίλος τῆς μονώσεως. Στὰ ἔργα του ζωγράφισε μὲ μοναδικὴ δύναμη τὴν ψυχὴ τῶν ταπεινῶν καὶ ἀπλοϊκῶν ἀνθρώπων. Τὸ κύριο γνώρισμά του ἔργου του εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συμπόνια πρὸς τοὺς ἡμέτερος. Τονίζει τὸ ἴδιο τὶς ἀρετὲς καὶ τὶς κακίες τους καὶ εἰρωνεύεται τοὺς. Ἡ γλῶσσα ποὺ χρησιμοποιοῦσε μὲ τὴ γνωστὴ καθαρεύουσα. Εἰς ὅποιο ὕψος του εἶχε χρώμα καὶ ὁ ἔργου τοῦ Παπαδιαμάντη εἶναι τὸ μυθιοτόρημά του ἡ «Φρόνισσα», καὶ τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας.

μη ἔχοντες νὰ κάμουν τίποτε, καθὼς ἐγώ, πολλάκις τὸ ἐκά-
λουν, καὶ ἀπέτεινον αὐτῷ τὴν
ἄνω ἐρώτησιν τοῦ μικροῦ παν-
τοπώλου τῆς γειτονιάς, μόνον
διὰ ν' ἀκούσῃσιν ἀπὸ τοῦ στό-
μα του τὴν ἀπόκρισιν:

—Νὰ πάει ναύρῃ ἄλλη γυναίκα.

Δὲν ἦτο πρώτη φορά όπου τὸ ἔβλεπα. Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν συνέβη να εἶμαι πλοῦσιος, διότι εἶχα κατορθώσει μετὰ πέντε ἐκλιπαρήσεις καὶ μετὰ τέσσαρας ἀποτομπάς, να λάβω δεκαπέντε δραχμὰς, ἀπέναντι ὀγδοήκοντα ὀρελοῦμένων μοι δι' ἀμοιβὴν φιλολογικῆς ἐργασίας πέντε ἐβδομάδων. Κατὰ τὰς

τοιαύτας δὲ ἡμέρας, ἱσαριθμούς
 μὲ τὰς σελήνας τοῦ ἑνιαυτοῦ,
 μοὶ συμβαίνει, χωρὶς νὰ φρον-
 τίσω νὰ πληρώσω μέρας τῶν
 χρῶν μου, νὰ ἐξοδεύω μονο-
 μερὶς τὰ δύο τρίτα τοῦ οὗτω
 πως ἐκδιασθέντος ποσοῦ, φυ-
 λάττον φρονίμως τοὺ τρίτον διὰ
 τὰς ἐπομένους τρεῖς ἐβδομάδας.
 Ἐκραεῖα τὸ παιδίον καὶ τοῦ ἑ-
 δοκα μίαν πεντάραν. Ἐκέλευ
 τὴν ἐλαδιν, ἐβγαλεν ἀπὸ τὰ χει-
 λη τὴν γλώσσαν μὲ μερίσμα
 εὐδαμονίας, καὶ ἀτενίζον με
 εἶπε:

—Δῶ μ' κι' ἄλλη, μπάριμπα.
Δὲν ἦτο τὸ μόνον παιδίον,
τὸ ὅποιον ἤρχετο εἰς τὸ μικρὸν
ἐκεῖνον παντοπωλεῖον τῆς οδοῦ
Σ...., κατὰ τὴν δυτικὴν ἐσχά-
τιαν τῆς πόλεως. Πτωχαὶ γυναί-
κες ἔδωλταν συνήθως τὰς πεν-
ταεῖς ἢ ἑπταεῖς κόρας των
διὰ νὰ ὀψωνίσουν. Συνεθαίνε
καθ' ἑστέραν νὰ καθήμεναι ἐπὶ ἡ-
μίσειαν ὥραν καὶ πλεόν συνομι-
λοῦν μετὰ τὰς ἑτεῖς φίλους,
πίνοντας τὸ ὀρεκτικόν των, εἰς
τὸ μικρὸν μαγειρεῖον, ἐνίστηε νὰ
λαμβάνω ἐκεῖ τὸ λιτὸν δειπνί-
μου. Πολλάκις τριετὴ νήπια
φελλίζοντα τὰ ἔστελλον αἱ προ-
κοιμέμεναι αἱ μητέρες των, μετὰ
ἐπιπικνούσα ποτήρια ἢ φιαλίδια
εἰς τὰς χεῖρας διὰ ν' ἀγορά-
σουν καὶ σιτὶ ἢ λάτ' ἢ λυ-
κὸν ἄρτον. Ἐν τοιαύτῳ ἐλθέτω νὰ

κ ἄ λ ι. "Εν ταύτων ἐζητεί να
του δώσωτον ἓνα κουμπι
(σκούμπρι), ἄλλο ἐζήτη μί
πεντάρα πίττα (σπίρτα).
Τὴν γλῶσσαν των μόνον ὄνεα
ρὸς παντοπόλως, ὁ φίλος μου,
ἦτο ἱκανὸς να τὴν ἐνοή. Ὁ ι
ἦτος εὐσπλαχνίζετο ἐνίοτε καὶ
ἔστειλε προπομπὰς τοὺς ἰδίους

του υπηρέτας έως την θύραν
των μικρῶν παιδιῶν, διὰ νὰ
φθάσουν ταῦτα ἀσφαλῶς εἰς τὴν
μητέραν των.

Συχνὰ συνέβαινε νὰ ξεχάσῃ
ἢ μικρὰ παιδίσκη, πενταέτις ἢ
ἐξαέτις, τὸ εἶδος τὸ ὁποῖον ἐ-
στάλῃ νὰ ἀγοράσῃ καὶ νὰ εἴ-
πη ἄλλα ἀντ' ἄλλων.

Ἐντεῦθεν παράτονα, διαμαρτυρία ἐκ μέρους τῶν μητέρων, ὕβρις κατὰ τοῦ μπακάλη. Πάντοτε τὸν μπακάλην ἔβγαζαν πταίστην. Τὸ παιδί ποτὲ δὲν ἔπαιεν. Ἄλλοτε συνέβη να τοῦ πῆσῃ εἰς τὸν δρόμον τὸ μιστὸ τὸ ρυζὶ ἢ να φαγῇ τὴν μισὴν τὴν ζαχαριν. Τότε ἡ μήτηρ ἢ γιγασία καθήρχετο ἢ ἰδίᾳ καὶ ὕβρις τὸν μπακάλη λέγουσα ὅτι τέτοιοις ἦτον, τὸν ἤσεν αὐτῇ, ὅλο ἔσυκα ἐπέλειεν αὐτῇ, ἐξήρτους νὰ πλουτίσῃ κ' αὐτὰς. Καὶ δυναμὰ νὰ μαρτυρήσῃ αὐτοῖς, τι ὁ μπακάλης ἦτο καὶ ὡς ἐμπορευόμενος καὶ ὡς ἀτόκον τιμῶν ἀνθρώπων. Ἄλλοτε πάλιν ὁ μικρὸς ψωινστής, τὸ δεινότερόν, τὰ ρέστα ὅσα ἐλάβεν ἄρον, ἔχανε καθ' ὁδὸν τὰ λευτλιγώματα τὰ ρέστα νὰ λείπῃ, καὶ κάποτε εἰς χαρτοκουτόδεμα εἰς ράκος καὶ νὰ τοῦ μικροῦ. Καὶ ὁ μικρὸς τσέπης εἰς ἐξάνοντο πεντάλεπτα, δεκάλεπτα καὶ ὀκτάλεπτα καὶ καντόσοι. Καὶ πάλιν ὁ μπακάλης ἔπαιεν.

Ἄλλ' ἄς ἐπανελθῶ εἰς τὸ πα-
 ρίον, περὶ οὗ ὁ λόγος ἐν πα-
 ρή. Δὲν εἶμαι ποτὲ πολυπρά-
 κτος παντοπώλης ἤθευρεν, ὡς
 εἰκός, ὅλα τὰ μυστικά τῆς
 οὐλίας. Ἦτο γενικός τῆς γε-
 ούλας τῶν ἀλλοτρίων θεμα-
 τῶν.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Απαντήσεις

ΙΛΕΑΝΑ: Για το άρτροφικό σας στήθος να παχύνετε πρώτα φθάνοντας το κανονικό βάρος σας, το όποιο είναι για το ύψος σας 1.68, 60 έως 61 κιλά, και ύστερα να μεταχειρισθείτε την αλοιφή. Οι τριχες του προσώπου σας θα αφαιρεθούν ριζικά με αποτρίχωση διά διαθερμοπηξίας θραγέων κυμάτων. Τα μαλλιά σας να λούζετε τακτικά, τρίτοντας και το τριχωτό της κεφαλής με άσπρο οινόπνευμα 80 βαθμών.

ΑΛΙΚΗΝΗ: Αθήνα: Για το ύψος σας 1.65½ πρέπει να έχετε βάρος 60 κιλά, ήτοι το βάρος σας 59 κιλά είναι σχεδόν ιδανικό. Οι άλλες κύριες αναλογίες σας πρέπει να είναι: Στήθος στις περιφέρειες των θηλών με το πλάτος σας άκαθημαϊκά τοποθετημένο: 85 έως 94 εκ., αναλόγως του ανοίγματος των ώμων σας. Μέση επίσης από 58 έως 66. Περιφέρεια ισχίων 80 έως 86. Περιφέρεια γλουτών από 94. Μηρός εις το ύψος του φυτρώματος 54. Κνήμη 34. Σφυρά 21. Όστεν βλέπετε ότι τα μέτρα σας είναι σχεδόν κανονικά εκτός από τα των σφυρών και της γάμπας. Για να σας συμβουλευτώ υπεύθυνα τι πρέπει να κάνετε, αν έννοιεται μπορεί να γίνει κάτι, πρέπει να εξετασθήτε. Για τις αρχόμενες λεπτές ρυτίδες του προσώπου σας σας συνιστώ την τονωτική κρέμα «Κολνίνα» του θεραπευτηρίου, ή χρήσις της οποίας στην περίπτωση σας θα δώσει πολύ ικανοποιητικά αποτελέσματα.

ΑΥΓΗΝΗ: Ρόδον: Οι λεκέδες—φακίδες στο δέρμα των χεριών σας πολύ πιθανόν να υποχωρήσουν με ηλεκτροθεραπευτική μέθοδο. Αυτό θα το δοκιμάσουμε σε ένα περιωρισμένο λεκέ, ώστε η άλλη θεραπεία να γίνει με κάθε θεσιαιότητα.

ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΗ: Μελίσια: Για τους λεκέδες των χεριών σας ίσως και για σας η ανώτερη απάντησις. Τα τεύχη του περιοδικού στά όποια έχω γράψει διεξοδικά άρθρα για τη διατήρησι και τόνωσι των μαλλιών είναι τα υπ' αρ. 17, 18 και 19.

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΙΣΣΑ: Δυστυχώς δεν υπάρχει καμμία άλλη λύσις για την αποτρίχωση του προσώπου, εκτός της ριζικής θεραπείας με διαθερμοπηξία. Αν υπήρχε μέθοδος για να αποτρίχωνται το πρόσωπο για διάστημα ενός ή δύο μηνών, όπως σεις θέλετε, θα το είχα δημοσιεύσει. Μ. Π. Θ.: Έφ' όσον είσατε ήδη 17 ετών και έχετε στραβά πόδια, πρέπει να άποσταθήτε σε ορθοπεδικόν Ιατρόν.

ΑΡΗΤΗ 1952: Για το ύψος σας 1.64, το βάρος σας πρέπει να είναι 59 κιλά. Η περιφέρεια στήθους 84 έως 93 εκ. Μέσης 57 έως 65. Ισχίων 79 έως 85. Κνήμης 33½. Σφυρά 21. Οι αναλογίες ως άνω διακυμαίνονται ανάλογα με το άνοιγμα των ώμων. Για να προλάβετε τις ραβδώσεις του δέρματος του σώματος πρέπει να μένετε σταθερή στο κανονικό σας βάρος, να κάνετε λίγη γενική γυμναστική καθημερινά και να αλω-

φετε μία έως δύο φορές την ημέρα το δέρμα του σώματος με χυμό λεμονιού. Τα τοπικά λίπη εξαλείφονται ή με έντονο μασάζ με λουρί ηλεκτροκίνητο ή με ανώδυνη έγχειρησι, έφ' όσον επιμένουν όταν φθάσετε στο κανονικό βάρος σας. Η ζώνη ώφελει έφ' όσον σφίγγεται εμπρός με κορδόνια, ούτως ώστε να σφίγγη προσδευτικά και να μη χαλαρώνεται. Οι τριχες των ποδιών αποτρίχωνονται προσωρινά με κερί της Αρτεν. τρίψιμο με ελαφρόπετρα και σαπουνάδα και με την μέθοδο της λυωμένης ζάχαρης, ριζικά δε με θεραπεία διά διαθερμοπηξίας.

ΜΙΑΝ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ: Για την περίπτωση της υπερτριχώσεως του προσώπου σας κανενός είδους χάπια δεν είναι δυστυχώς δυνατόν να ώφελήσουν. Θα άπαλλαγείτε με θεραπεία διά διαθερμοπηξίας.

ΤΡΕΛΟ ΠΑΙΔΙ Κ. Ρ.: Άγαπητή μου, είσατε 18 χρόνων, ακόμη μαθήτρια, μου γράφετε ότι είσατε παχεία με ύψος 1.53, και ότι οι γονείς σας δεν σας άφίνουν να κάνετε καμμία θεραπεία για να άδυνατίσετε. Πώς μπορεί άγω από μακρυνά και ύστερα από την άπαγόρευσι των γονέων, να σας συμβουλευσω τι πρέπει να κάνετε; Κατ' αρχήν, φυσικά, θα πρέπει να εξετασθήτε με την άδειαν και των γονέων σας. Θα ήθελα πολύ να μπορέσω να σας βοηθήσω.

ΜΙΑΝ ΜΗΤΕΡΑ: Φιλιαρά: Για την κορούλα σας που είναι ακόμη 16 ετών και έχει άνάστημα 1.55. Βέβαια υπάρχουν ακόμη άλλες οι πιθανότητες για να ψηλώσει. Θα πρέπει καθημερινά να άσκηται αιωρουμένη και επιδιόδυνη σε άπαγωγές και εκτινάξεις των ποδιών στο κενό επί 10' έως 15' καθημερινά, με άνάλογες διακοπές. Ένέσεις έκχυλισμάτων προσθίου λοβού ύποφύσεως θα μπορούσε να κάμη τρεις σειρές το χρόνο από είκοσι ενέσεις (μέρα παρά μέρα εκάστη) με τη συμβουλή και παρακολούθησι του Ιατρού σας. Για το ύψος της πρέπει να ζυγίζει 50 έως 51 κιλά.

ΣΟΦΙΑΝ Ε. Ε.: Έφ' όσον είσατε 18 ετών μπορείτε και σεις να υποβληθήτε στην ανώτερη γυμναστική και θεραπεία για να ψηλώσετε, άλλ' όχι και με τις ίδιες πιθανότητες ικανοποιητικών αποτελεσμάτων, όσο θέθατε μία κοπέλλα 16 ετών. Για τα στραβά πόδια σας ίσως και για σας ανώτερη απάντησις μου.

ΜΠΕΤΤΥΝ: Για τα σπειρία σας σας συνιστώ τη λουσιόν «Σουλφιν» του θεραπευτηρίου, ή χρήσις της οποίας θα σας δώσει άπολύτως ικανοποιητικά αποτελέσματα. Θα σας σταλούν επίσης και κάθε άλλη σχετική οδηγία έσωτερικής και τοπικής θεραπείας μετά σχετικών συνταγών του Ιατρού, για ό,τι άλλο έρωτάτε. Ύπενθυμίζετε εκ νέου το ψευδώνυμό σας σε προσεχές γράμμα σας. Διαβάσετε και απάντησίν μου εις Μιράνταν, εις το προσεχές τεύχος.

ΛΙΤΣΑ Β., ΟΡΦΑΝΟΥΛΑ, ΑΘΗΝΑΙΑΝ Χ., ΜΙΜΗΝ Κ., ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ, ΚΗΦΙΣΙΩΤΟΠΟΥΛΑ: Μπορείτε να περάσετε να εξετασθήτε τελείως φιλικά.

ΝΑΝΤΙΑΝ Π. Β. ΝΤ. Βόλον, ΕΛ. ΓΟΥ. Θεσ., ΕΥΔ. ΤΥΡ. Κρήτην, ΑΣΠ. ΑΝΑΓ., Σ. ΣΕΦ. Θεσινικήν, ΛΙΖΑΒΕΤΑ: Σας άπηήτησα ιδιαίτερος.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ: Διευθύντρια Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου Αθηνών Γιάν Σμάτς 38

ΟΙ ΑΔΥΝΑΤΕΣ

Του συνεργάτου μας Ιατρού Κ. Ανάργ. Μ. Σφακιανάκη

«Αν μία μεγάλη μερίς γυναικών ενδιαφέρεται ν' άδυνατίσει ή να μη παχύνει, ένας άλλος, σημαντικός μάλιστα αριθμός εκπροσώπων του ώραιου φύλου, ενδιαφέρεται για το αντίθετο. Αυτών των άναγνωστριών μας το ενδιαφέρον σπεύδωμεν σήμερα να ικανοποιήσωμεν. Ύπάρχει μία κατάσταση του σώματος, που λέγεται «άπισχνανσις» ή «άδυνάτισμα» ή «άποσαρκία», ή «εξάντλησις» κλπ. Η κατάσταση αυτή μπορεί να είναι αείδογνης, να ώφείλεται δηλαδή σε έσωτερικά αίτια και πιδ συγκεκριμένα σε άνεπάρκεια άδένων της έσω έκκρίσεως (νόσος του Μπά-ζεντοφ, νόσος του Άντισον, ύποφυσιογενής καχεξία, ισχνός διαβήτης κλπ.) ή «εξωγενής», που ώφείλεται σε μία διαταραχή της Ισορροπίας της ανταλλαγής της ύλης, τέτοιας ώστε οι προσλαμβανόμενες θερμίδες να είναι λιγώτερες από τις καταναλισκόμενες, και πιδ την προκαλούν έξωτερικά αίτια, όπως υπερκόπωσι, ισθήματα του στομάχου και των έντέρων, στενώσεις του οισοφάγου ή του πυλωρού, διάφορες λοιμώξεις και ή ποσοτική ή ποιοτική άνεπάρκεια της τροφής. Η τελευταία αυτή περίπτωση άποτελεί το ενδιαφέρον του σημερινού μας θέματος.

Η άνεπάρκεια ή έλαττωματική διατροφή δημιουργεί έλλειψεις για τον οργανισμό, σε στοιχεία άπαραίτητα για τη θρέψι του και τη λειτουργία του, με άποτέλεσμα την έλάττωσι του βάρους του σώματος.

Η κατάσταση αυτή μπορεί να ώδηγήσει ακόμα και στο θάνατο, όταν οι άπώλειες φθάσουν στα 4)10 του κανονικού.

Η έλλειψι επίσης «έπικουρικών» ουσιών, όπως οι βιταμίνες, συνεπάγεται άπισχνανσι, που πολλές φορές μπορεί να θεωρηθι σαν μικτή, εξωγενή δηλαδή και ένδογνης, μία κι' είναι γνωστές οι σχέσεις των βιταμινών με την έσω έκκρισι.

Αλλά και μεταξύ των διαχωρισμένων κατηγοριών της άπισχνανσεως, υπάρχουν σταθμοί ένδιάμεσοι, που δείχνουν την άλληλεξάρτησι τους. Οι περισσότερες μορφές της άπισχνανσεως είναι μικτές.

Κατά τη διαιτητική θεραπεία της άπισχνανσεως, πρέπει να έχωμε πρώτα άπ' όλα υπ' όψι μας ότι άπαγορεύεται η άπότομη χορήγησι πολλής τροφής, γιατί και στομαχοεστερικές και κυκλοφοριακές διαταραχές μπορεί να προκαλέσει, κάποτε μάλιστα πολύ επικίνδυνες. Ύπάρνει μία προσαρμογή των όργάνων του σώματος προς την κατάσταση της όλιγοφαγίας, που έχει δημιουργήσει ένα καθέστωγ για τον οργανισμό και ή άναπροσαρμογή τους πρέπει να γίνεται βαθμιαία και με μέθοδο. Η κατάκλισι είναι ένα μέσο άριστο, για την άνάκτησι του βάρους του σώματος, γιατί εξασφαλίζει τη μικρότερη κατανάλωσι θερμίδων. Επιδάλλεται μάλιστα κατά την διαιτητική θεραπεία της άπισχνανσεως, τουλάχιστο κατά τα πρώτα της στάδια, και για το λόγο της εξοικονομήσεως θερμίδων, αλλά και για την προφύλαξι από κυκλοφοριακές (καρδιακές, αιμοφόρων άγγειων) και άλλες διαταραχές, προκειμένου για άτομα πολύ άδύνατα ή που παρουσιάζουν έστω και άπλεις λειτουργικές άνωμαλίες από

το καρδιοαγγειακό τους σύστημα. Με τη βαθμιαία λοιπόν αύξησι του ποσού της τροφής και την κατάκλισι αρχίζομε, υπό καλούς ούωνούς, τη θεραπεία της άπισχνανσεως.

Αλλά κατά τη σίτισι των λιποσάρκων δεν έχομε να προσέξωμε μόνο την ποσότητα της χορηγούμενης τροφής. Καί ή ποιότης της έχει επίσης μεγάλη σημασία.

Το χορηγούμενο, λεύκωμα σωστό είναι να μη υπερβαίνει σε ποσότητα τα 70—80 γραμμάρια την ημέρα.

Αντίθετα, οι υδατάνθρακες πρέπει να χορηγούνται σε μεγάλες ποσότητες.

Από τις τροφές που περιέχουν υδατάνθρακες, τα λαχανικά και τα φρούτα είναι άπαραίτητα και για την προμήθεια της άπαραίτητης ποσότητος βιταμινών. Οι λιπαρές τροφές χορηγούνται με τη μορφή του θουτύρου, του λαδιού, του παχειού κρέατος, των κρόκων των αυτών του μωρουνελαίου.

Πρέπει λίγο-λίγο να φθάσωμε σ' ένα σημείο, πιδ να χορηγούμε στο λιπόσαρκο άτομο τρεις χιλιάδες και περισσότερες θερμίδες στο διάστημα του είκοσιτετραώρου.

Η δίαιτα τροφής πιδ παραθέτομε (ύπόδειγμα Χίρφαελντ) δίνει περίπου 4.600 θερμίδες.

ΚΡΕΑΣ (ζυγισμένο ώμο και ψημένο ύστερα) 250 γραμμάρια: Λεύκωμα 50, λίπος 40.

ΓΑΛΑ 1000 γραμμάρια: Λεύκωμα 33, λίπος 30, υδατάνθρακες 40.

ΑΝΘΟΓΑΛΑ 250 γραμμάρια: Λεύκωμα 10, λίπος 45, υδατάνθρακες 10.

ΨΩΜΙ 400 γραμμάρια: Λεύκωμα 30, υδατάνθρακες 200.

ΖΑΧΑΡΗ 50 γραμμάρια: υδατάνθρακες 50.

ΛΙΓΑ ΧΟΡΤΑ ΚΑΙ ΣΟΥΠΕΣ: Λεύκωμα 10, λίπος 10, υδατάνθρακες 60.

ΒΟΥΤΥΡΟ 150 γραμμάρια: λίπος 130.

ΚΟΝΙΑΚ 50 γραμμάρια: υδατάνθρακες 20 γραμμάρια.

Δηλαδή έν συνόλω γραμμάρια: Λεύκωμα 130, λίπος 255 και υδατάνθρακες 380.

Αξία επίσης διά την παχυντική διαιτητική έχει ή ποσότητα του μαγειρικού αλατιού και του νερού. Τα φαγητά πρέπει να είναι αλατισμένα και ή ποσότητα του πινόμενου νερού όχι μικρή.

Ύπάρχουν ακόμη ούσιες που κάνουν ώστε μέσα στο σώμα να υπερισχύη ή άφομοίωσι της αναλύσεως, δηλαδή περισσότερες τροφές να άφομοιώνονται από τον οργανισμό, άπ' αυτές που καταστρέφονται μέσα σ' αυτόν. Τέτοιες ούσιες είναι το άρσενικό και ό φωσφόρος. Θα τα έρωητε στο μωρουνελαίο, στους κρόκους των αυτών, στο μυαλό, στο σπικότι, στα ψάρια, στα μπιζέλια, στις φακές, στο σπανάκι κλπ.

Μπορούμε τέλος να πλουτίσωμε ώφέλιμα την τροφή του λιπόσαρκου ατόμου, αν άνακατώσωμε το μαγειρικό αλάτι πιδ χρησιμοποιεί με μία ποσότητα φωσφορικού νατρίου.

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
Ιατρού
Σόλωνος 116
Τηλ. 20.538—30.430—26.889

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Η κάθε μία Σειρά του Λαχείου, εκτός από τα γενικά κέρδη, εις τα όποια μετέχουν εξ ίσου όλα τα λαχεία όλων των Σειρών, ΔΙΔΕΙ ΚΑΙ ΕΞΧΩΡΙΣΤΑ ΚΕΡΔΗ ΔΙΚΑ ΤΗΣ.

Αφού δηλαδή γίνη ή κλήρωσις για τα σπίατια και για τα άλλα γενικά κέρδη, έπειτα γίνονται και τρεις ξεχωριστές κληρώσεις για κάθε Σειράν. Κληρώνονται πρώτα 3 άριθμοί της Πρώτης Σειράς. Ο πρώτος άριθμός, πιδ θα κληρωθι σ' αυτήν την κλήρωσιν, παίρνει 200.000.000 δοσαχμές. Ο δεύτερος παίρνει 100.000.000. Ο τρίτος παίρνει 50.000.000. Το ίδιο γίνεται έπειτα για την Δευτέραν, την Τρίτην και άλλες τις άλλες Σειρές.

Ακολουθεί ή μεγάλη έφετεινή καινοτομία. Δηλαδή: Μετά την γενικήν κλήρωσιν και τις ειδικές κληρώσεις διά κάθε Σειράν, γίνεται ακόμη μία τελευταία κλήρωσις, εις την όποιαν μετέχουν πάλιν όλα τα γραμματία όλων των Σειρών. Κατά την κλήρωσιν αυτήν βγαίνει ό ΜΕΓΑΛΟΣ ΤΥΧΕΡΟΣ, ό τυχερός των τυχερών. ΠΟΥ ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΗ ΤΟΝ ΚΟΥΜΠΑΡΑΝ, με το περιεχόμενό του, πιδ θα υπερβαίνει το ένα δισεκατομμύριον δραχμών.

ΕΠΟΜΕΝΩΣ:

Εκείνο πιδ πρέπει να επιδιώξετε, αν θέλετε να μετάσχετε και εις όλες τις ειδικές κληρώσεις όλων των Σειρών, είναι ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΛΑΧΕΙΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΣΕΙΡΑΝ. ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΟΜΩΣ, διότι οι Σειράι έξαντλούνται. Ήδη από την Πρώτην Σειράν (κίτρινη) και την ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΕΙΡΑΝ (πράσινη) ελάχιστα λαχεία βρίσκονται ακόμη πιδ και πιδ.

Επαναλαμβάνεται ότι: ΜΕ ΕΝΑ ΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΛΑΧΕΙΟΝ μετεχετε και στις τρεις κληρώσεις: 1ον. Εις την κλήρωσιν των γενικών κερδών: Σπίατια (τα ώραιότερα των Αθηνών) και μετρητά. (Πράγματι τα έφετεινά σπίατια, όπως θα είδατε, είναι τα ΑΝΑΝΤΙΡΡΗΤΩΣ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ).

2ον. Εις την ειδικήν κλήρωσιν της Σειράς, εις την όποιαν άνήκει το λαχείον σας.

3ον. Εις την τελευταίαν κλήρωσιν του Κουμπάρά με το ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ περιεχόμενό του.

Αν όμως θέλετε να μετέχετε εις τα ξεχωριστά είδικά κέρδη όχι μιας Σειράς, αλλά πολλών Σειρών, πρέπει να πάρετε λαχεία της κάθε μιας Σειράς.

Τα είδικά κέρδη των δύο Σειρών (Πρώτης και Δευτέρας) οι όποια κοντεύουν να έξαντληθούν, είναι: 350+350=700 εκατομμύρια δραχμών!

Τώρα κυκλοφορούν και άλλες δύο σειρές: Η ΤΡΙΤΗ (χρώμα γκρι) και ή ΤΕΤΑΡΤΗ (χρώμα ούρανι).

Τα είδικά κέρδη των τεσσάρων Σειρών μαζί είναι: 350 εκατομμύρια +350+350+350=1.400.000.000. ΕΝΑ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ!

1 9 5 2

65

ΥΠΕΡΒΟΛΕΥΣΤΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 6 έως 21 Νοεμβρίου γι' αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω αστερισμούς.

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Μαρτίου): Η απειλή της στενοχωρίας συνεχίζεται. Είναι αμφίβολο όμως εάν θα έλθει τελικά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου-9 Απριλίου): Μία μεγάλη ικανοποίηση. Θερμή ατμόσφαιρα γύρω σας. Στο τελευταίο πενήμημο μία κακή συνάντηση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Απριλίου): Θα γνωρίσετε την έκδηλη της αγάπης των δικών σας με η ατμόσφαιρα θα είναι λίγο ηλεκτρισμένη.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-30 Απριλίου): Είναι φανερό πως η κατάσταση θ' αλλάξει. Πρέπει όμως ν' αλλάξετε και σεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Ένα εύχρηστο γεγονός θα έρθει ξαφνικά. Δεν ξέρουμε μόνο αν

θα είναι έρωας ή τίποτ' άλλο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Όποια ηλικία κι' αν έχετε αρχίστε λίγη φυσική ζωή. Αυτό επιβάλλει απ' όλες τις πλευρές το συμφέρον σας.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Οι άντρες θα σας περιβάλλουν με ιδιαίτερη φροντίδα. Οικογενειακή εύτυχια για τις παντρεμένες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Τι χαρά να νοιώθε κανείς πως η φύσι είναι λουλουδισμένη ενώ είναι χειμώνας. Αυτή τη χαρά θα δοκιμάσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-12 Ιουνίου): Στο δρόμο που πηγαίνετε προσέξτε τις κακοτοπιές. Συζυγική ετυχία.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου-1

Ιουλίου): Χαρά από παιδιά. Ένας μικρός καυγάς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιουλίου): Μην επιμένετε στην απόφασί σας. Δεν θα σας οδηγήσει σε καλό.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Ιουλίου): Μία γυναίκα θα επιδιώξει να σας δημιουργήσει δυσκολίες.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ιουλίου): Το μπλε χρώμα θα παίξει σημαντικό ρόλο στη ζωή σας αυτό το δεκαπενθήμερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Η ζωή παρ' όλ' αυτά είναι ωραία. Θα πεισθήτε γι' αυτό σύντομα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): Νάχαμε την τύχη σας.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου-1 Σεπτεμβρίου): Πρέπει ν' αλλάξετε γνώμη. Ένα γράμμα κι' ένα δυσάρεστο νέο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-12 Σεπτεμβρίου): Ανέφελο, ούρανο. Περίοδος συζυγικής ετυχίας. Και μία μικρή όμως δυσάρεσκεια έξω από το σπίτι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Σεπτεμβρίου): Η τύχη σας ευνοεί, αλλά πρέπει να την βοηθήσετε κι' εσείς.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Βρισκόσαστε στα πρόθυρα μιας μεγάλης αλλαγής.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Οκτωβρίου): Μη διατάζετε. Αυτή είναι η μοίρα σας. Αυτό σας έχει γραμμένο η μοίρα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-23 Οκτωβρίου): Καινούργιες αισθηματικές καταστάσεις σας περιμένουν. Οι παντρεμένες θα έχουν μία έκδηλη αιθυσία από ένα καινούργιο γνώριμο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 Οκτωβρίου-1 Νοεμβρίου): Η μεγάλη χαρά που σας προείπαμε θα έρθει μέσα στο δεκαπενθήμερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-12 Νοεμβρίου): Μία δυσάρεσκεια από το κοντινό περιβάλλον σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Νοεμβρίου): Μία μικρή περίοδος... ουδετερότητας.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Νοεμβρίου-2 Δεκεμβρίου): Μία αρωματική. Σε σας, σε δικό σας. Δεν ξέρουμε. Και μία εκπληξη για κείνες που εργάζονται.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-11 Δεκεμβρίου): Δεν θα κατορθώσετε να το διατηρήσετε. Εκτός και γίνετε πιο σταθερή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Δεκεμβρίου): Θα έρθει την ψυχική γαλήνη που ποθείτε. Και μέσα στη γαλήνη ένα καινούργιο αίσθημα θ' αναπτυχθεί.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 Δεκεμβρίου-1 Ιανουαρίου): Ψηλός, καστανός, με έντονο βλέμμα. Αυτός σας πέφτει. Μη τον διώξετε. Όσες έχουν δεμένη κι' όλες τη ζωή τους, μία μικρή στενοχωρία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιανουαρίου): Θα προσανατολισθήτε σύντομα προς τον ταγμένο από τη μοίρα δρόμο σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Ιανουαρίου): Ατμόσφαιρα θρασύς, με

προς το τέλος του δεκαπενθήμερου θα διαλυθεί.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22-30 Ιανουαρίου): Δεν θα έγη τίποτα από αυτή την υπόθεση. Θα πάει στα μέσα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανουαρίου-9 Φεβρουαρίου): Μία κοντινή σας φίλη θα γίνει αιτία να κλάψετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Φεβρουαρίου): Αισιοδοξία και κέφι στο δεκαπενθήμερο.

ΙΧΘΕΙΣ

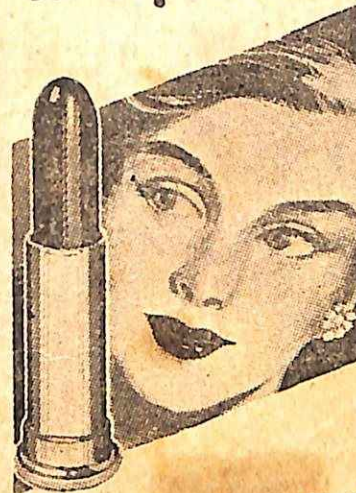
1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Φθάνετε γρήγορα στο σκοπό. Ο δρόμος πια είναι ελεύθερος.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Το αυτοκίνητο θα παίξει κάποιο ρόλο στο καινούργιο ζήτημα που σας δημιουργείται.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Μία περίεργη συνάντηση.

ΣΙΒΥΛΛΑ

Μόνο το ΚΡΑΓΙΟΝ

ΝΕΛΣΟΝ

ΕΙΝΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΟΝ
ότι δεν θγαίνει από
τά χείλη και δεν
άφινει αποτυπώματα
ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΟΛΩΝ

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΑΣ ΑΠΟΜΩΜΗΣΕΙΣ

«ΑΘΗΝΑ»

Ωραία, γερά, πλούσια μαλλιά σαν μετάξι με τη μοναδική Γαλλική κρέμα σαμπουάν DOP.

Η μαγική κρέμα που, δίνει ζωή στο πιο άστροφικό και αναιμικό μαλλιά. Με τα θαυμάσια υλικά που περιέχει (μεταξύ των οποίων και τα συστατικά του φρέσκου αυγού) στερεώνει τα μαλλιά και προλαμβάνει την πτώση τους.

Η κρέμα DOP εξαφανίζει την πιτυρίδα στο πρώτο λούσιμο.

Ζητήσατε την κρέμα DOP από το Φαρμακείο, Μυροπωλείο και Κομμωτήριο.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ L'OREAL ΠΑΡΙΣΙΤΕΛΟΥΣ 42

ΕΛΛΗΝΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΚΑΛΤΣΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΗΛΕΚΤΡ. ΜΗΧΑΝΑΙ
ΟΙΚΙΑΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ
ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΙΔΙΚΑΙ

των Καλύτερων
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΜΕΓΑΛΕΣ
ΕΥΚΟΛΙΕΣ
ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΕΤΑΙΡΙΑ
"ΘΑΛΗΣ"

ΧΡ. ΛΑΔΑ 2 Τηλ. 24173
25666

ΜΟΔΙΣΤΑΙ

ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Παρελήφθησαν και διατίθενται τα τελευταία μοντέλα των μεγαλύτερων παρισινών οίκων σε πατρών και κροκί.

Επισκεφθήτε μας, ΟΙΚΟΣ ΠΑΥΛΙΔΗ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ - ΚΑΛΤΣΕΣ

ΣΙΛΚΑ Α.Ε.

Μητροπόλεως 44β - Τηλ. 27.697

«ΑΘΗΝΑ»

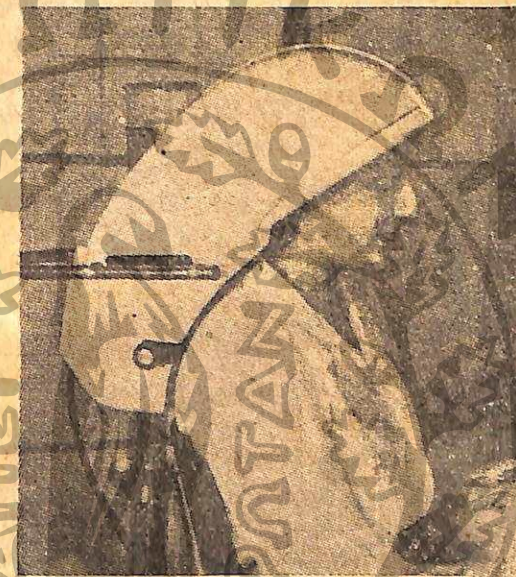

Θέλτε να κάνετε σιλουέτα και να είστε πάντοτε κομψή; Δοκιμάστε τους κορσέδες Lastex-Soutien, τελευταία μοντέλα

Είς το ειδικό τμήμα του Φαρμακείου

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

Γεν. Αντ. διά την Ελλάδα του οίκου Μπαρρέρ των Παρισίων

Ο κ. και η κ. Οικονομοπούλου, επί τη ευκαιρία του ταξιδιού του είς την Εύρωπην, ἐπλούτισαν το κομωτήριόν των με τα τελευταία τύπου μηχανήματα. Εκτελούνται περμανάντ χλιαρά και δι' ατμού και τα πλέον μοντέρνα κτενίσματα της χειμερινής περιόδου.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ "ΛΟΥΞ"

Πανεπιστημίου 59Α - Τηλέφ. 23.776

ΗΙΥΝΑΙΚ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΠΡΑΣΙΝΟ-ΠΕΤΡΟΛ

μέ

Καφέ έλαφιοῦ

Κόκκινο χαλκοῦ

Πράσινο μπιζελιοῦ

Κ Α Φ Ε

μέ Βιολέ καὶ Λιλὰ

Πορτοκαλί, Πράσινο έληᾶς

Γκρί, καφέ, πράσινο καὶ μαῦρο εἶναι τὰ κυριώ-
τερα χρώματα πού επικρατοῦν στὰ χειμωνιάτικα
φορέματα. Τὸν πρῶτο λόγο ἔχει τὸ γκρί πού κυ-
ριαρχεῖ σὲ διάφορες αποχρώσεις ἀπὸ τὸ ανοι-
χτότερο γκρί - ἄρζαντέ, ὡς τὸ «γκρί τοῦ ἐλέφαν-
τος» καὶ ἀκόμη τοῦ γραφίτου ἢ τοῦ ἀνθρακίτου.
Τὸ μαῦρο κρατᾷ ἐπίσης ἀξιόλογη θέσι στοὺς
συνδυασμούς του μέ ἄλλα χρώματα. Στὴ σελίδα
αὐτὴ καθὼς καὶ στὸ ὀπισθόφυλλο τοῦ ἐπομένου
τεύχους σᾶς δίνουμε ὅλους τοὺς ὥραίους συν-
δυασμούς τῶν χρωμάτων πού συνειθίζονται φέτος.

